

سازمان جوانان جمعیت هلال احمر

جمهوری اسلامی ایران

کمکهای اولیه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

کمکهای اوپلیه

پدیدآورندگان:

مؤلف: الیزابت رحیمی

صفحه پرداز: فاطمه سفانزاد تهرانی

چاپ از: شرکت افت «سهابی عام»

حقوق مادی این اثر متعلق به وزارت

آموزش و پرورش است

مؤلف:

الیزابت رحیمی

این کتاب در سال ۱۳۶۲ بوسیله دکتر سید
کمال الدین نبی پور مورد تجدیدنظر قرار گرفت .

صفحه پرداز:
چاپ از:

فاطمه سقانزاد تهرانی

شرکت است «سهامی عام»

حقوق مادی این اثر متعلق به وزارت

آموزش و پرورش است

فهرست

۱	مقدمه
۲	فصل اول – کمکهای اولیه
۲	فصل دوم – علائم حیاتی بدن
۱۲	فصل سوم – شوک – غش – صرع
۱۸	فصل چهارم – خون و خونریزیها
۳۰	فصل پنجم – زخمها
۶۹	فصل ششم – خفگی‌ها
۸۰	فصل هفتم – تنفس مصنوعی
۸۹	فصل هشتم – ماساژ قلب
۹۴	فصل نهم – مسمومیت‌ها
۹۹	فصل دهم – مسمومیت از راه پوست (تزریقی)
۱۰۶	فصل یازدهم – شکستگی‌ها و دررفتگی‌ها
۱۱۹	فصل دوازدهم – اقسام آتل‌ها و آتل‌بندی
	فصل سیزدهم – طریقه صحیح حمل بیمار یا مصدوم و نحوه انتقال او به درمانگاه یا بیمارستان
۱۲۷	فصل چهاردهم – سوختگیها
۱۴۳	فصل پانزدهم – سرمایزدگی – گرمایزدگی
۱۵۵	فصل شانزدهم – حوادث متفرقه
۱۶۰	فصل هفدهم – جعبه کمکهای اولیه
۱۶۷	فصل هیجدهم – آتش و آتش‌نشانی
۱۶۹	منابع و مأخذ
۱۷۷	

مقدمه

در عصر ما که پیشرفت علم و صنعت و یا به عبارت دیگر تکنولوژی و توسعه فنون مختلف، محیط زندگی بشر را بکلی دگرگون ساخته و به مراتب خطرناکتر از گذشته نموده است در هر گوش و کنار حادثه‌ای در کمین سلامتی ماست و از طرفی متأسفانه هر چه تمدن به پیش‌میرود هم بر شدت و تعداد حوادث افزوده می‌شود و هم بر تنوع آنها . با توجه مختصه‌ی به ازدیاد روزافزون حوادث مختلف، بخصوص جنگ‌های خانمان‌سوز و تصادفات رانندگی ، سوختگی‌ها، خفگی به دلائل مختلف، برق‌زدگی، سقوط از ارتفاعات، گزش حیوانات و حشرات، مسمومیت‌های مختلف و غیره می‌توان درک نمود که هر کس اطلاعاتی در بارهٔ کمک‌های اولیه‌داشت‌باشد می‌تواند در موقع لزوم به کمک آسیب دیدگان شتابته و با کمک‌های صحیح و بموضع، چه بسا باعث جلوگیری از مرگ حتمی مصدومین و یا ازدیاد و شدت یافتن عوارض مختلف‌گردد.

به آنچه گفته شد، باید حوادث و سوانح طبیعی مانند سیل ، زلزله ، آتش‌سوزی‌ها، حوادث دریائی و آسمانی را نیز افزود.

با پیشرفت تمدن و تکنیک ، ابرقدرت‌های سلطه طلب با ساخت انواع و اقسام وسائل جنگی و بمبهای آتش‌زا و مخرب همواره زندگی و حیات مردم مستضعف جهان را تهدید می‌نمایند تا جاییکه امروز حتی‌مودم آزاده و صلح دوست و آنان که شاید هیچ‌گونه رابطه‌ای با جنگ و میدان جنگ ندارند از مصائب و گرفتاری‌های آن در امان نیستند. در شرایط جنگی، در جبهه‌ها ، در بمب‌اران‌های شهری و غیره ، حضور امدادگران با تجربه کمک بزرگی است چه بسا که آنان با انجام کمک‌های نخستین در مورد سربازان و مجروحان جنگ قبل از رساندن آنها به پزشک و یا بیمارستان صحراویی، توانسته‌اند جان بسیاری از افراد را از خطر حتمی نجات دهند. بطور کلی هنوز آماری در دست نیست که بتوان فهمید که چند درصد از مرگ و میرها در اثر حوادث مختلف در نتیجه عدم اطلاع اطرافیان به فنون و اصول کمک‌های اولیه اتفاق افتاده است هرچند که این اشخاص با حسن نیت و به قصد کم‌قدم بمعیدان گذاشته باشند. بنابراین آموختن کمک‌های نخستین علاوه بر آنکه اطلاعاتی در بارهٔ نجات جان حادثه دیدگان می‌دهد، بلکه امدادگران را از انجام اعمالی که موجب وخیم‌تر شدن حال بیمار یا مصدوم می‌گردد، برجذر می‌دارد و با فواگرفتن این فن، انسان می‌تواند در موقع لزوم حیات و سلامت خود و عزیزانش را نیز حفظ نموده و جان آنان را از آسیب‌ها و حوادث نجات دهد و در نتیجه آموختن کمک‌های اولیه برای افراد ضروری بمنظور رسید. اگر این آموخته‌ها برای خداوند بوده باشد و در جهت خدمت صادقانه به این آسیب دیدگان انجام پذیرد عبادتی بزرگ است.

فصل اول

کمکهای اولیه

تعريف - کمکهای نخستین عبارتست از اقداماتی فوری که بلافاصله پس از بروز حادثه صورت می‌گیرد و سبب کاهش چشمگیر مرگ و میر می‌شود. شخص کمکدهنده نیازی بداشتمن اطلاعات پزشکی یا پرستاری نداردو با آموختن اصول کمکهای اولیه که خیلی ساده است هر کس میتواند این امر را بعهده بگیرد لذا فرا گرفتن آن برای همه مردم چه در زمان جنگ و چه در زمان صلح ضروری و لازم و مفید است. "معمولًا" کمکهای اولیه برای حفظ سلامت و حیات مصدوم یا بیمار قبل از رسیدن سرویس پزشکی و یا رسانیدن مصدوم به پزشک و مراکز درمانی انجام میگیرد. هدف از کمکهای نخستین عبارتست از :

۱ - نجات و زنده نگهداشتن شخص مصدوم یا بیمار

۲ - جلوگیری از شدت یافتن عارضه

۳ - کمک به بهبود حال بیمار تا رسیدن و یا انتقال او به مراکز درمانی

صفات کمکدهنده

برای آنکه کمک کننده بتواند وظایف خود را به خوبی و بنحو صحیح انجام دهد باید دارای صفات زیر باشد .

۱ - سرعت عمل داشته، در هر حادثه بسرعت از وضع بیمار، محیط اطراف او و حادثه‌ای که اتفاق افتاده است اطلاعاتی کسب نموده و اقدام به نجات بیمار نماید.

۲ - در هر حادثه خونسردی خود را حفظ نموده و با آرامش دست بکار شود.

۳ - به روحیه بیمار توجه نموده و سخنانش تسلی بخشنو محبت آمیز بوده و رفتارش اطمینان بخش و توأم با دلسوزی باشد .

۴ - در کارش وارد بوده و با اصول کمکهای اولیه آشنا باشد و بداند که در هر حادثه به چه نحو باید عمل کند و چه اقداماتی را انجام دهد .

۵ - ابتکار عمل داشته و از حداقل وسایل، حداکثر استفاده را در بهبود حال مصدوم بنماید .

وظایف کمکدهنده

قبل از هر موضوع باید توجه داشت که وظایف کمکدهنده در سطح کمکهای نخستین

بوده و از حد معینی تجاوز ننماید . کمک‌دهنده بهیچوجه نباید در امور پزشکی و درمانی که صلاحیت آنرا ندارد دخالت نماید . دخالت کمک‌دهنده در امر درمان بیمار یا مصدوم باعث ایجاد عوارض بیشتر و افزایش ناراحتی بیمار خواهد شد . وظائف کمک‌دهنده به دو دسته، اصلی و فرعی تقسیم می‌شود .

وظایف اصلی کمک‌دهنده

در هر حادثه آنچه بسیار ضروری بوده و اهمیت دارد ، حفظ ترتیب عمل در کمک‌های اولیه است که جزو وظایف اصلی کمک‌دهنده محسوب می‌شود . بدین ترتیب که کمک‌دهنده باید همیشه در نظر داشته باشد که هنگام رسیدن به بالین مصدوم یا بیمار به ترتیب زیر اقدام نموده و یکاک موارد ذکر شده را بخاطر بسپرد .

- ۱ - دور کردن شخص مجروح یا مصدوم از محیط خطر در صورت لزوم (مثل ریزش کوه ، آوار ، آتش‌سوزی ، غرق شدگی و غیره)
- ۲ - بازرسی راههای تنفسی کنترل علائم حیاتی بدن (مثل نیض ، فشارخون ، تنفس)

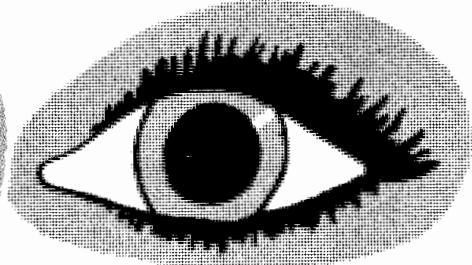
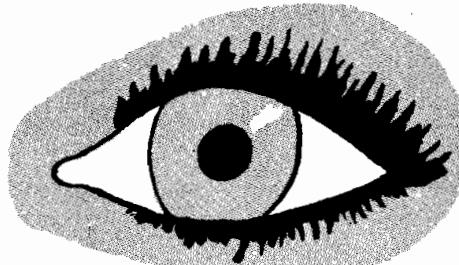
۳ - جلوگیری از خونریزی

۴ - کنترل علائم مسمومیت و اقدام به نجات مسموم

۵ - کنترل شکستگی‌ها و انجام کمک‌های اولیه، لازم اینک بشرح وظایف اصلی کمک‌دهنده مسیر داریم

در هر حادثه باید نوع عارضه را تشخیص دهید تا بتوانید از روی اصول صحیح کمک‌های خود را شروع نمائید . برای تشخیص ابتداء باید از سابقه، مصدومیت آگاه شد یعنی اینکه باید اطلاع داشته باشد که حادثه یا بیماری چگونه اتفاق افتاده و یا شروع شده است . در صورتیکه بیمار بیهوش نباشد از خود بیمار و در غیراینصورت از افرادی که شاهد جریان واقعه بوده‌اند، جریان امر را بپرسید . وضع ظاهری محل حادثه هم ممکن است به تشخیص حادثه کمک‌کند . ممکن است در حیثیات بیمار کارت یا مدارکی وجود داشته باشد که نشان دهنده بیماری قلبی و یا بیماری قند باشد که دانستن این موضوع در امر درمان و کمک به ادامه حیات بیمار نقش مهمی دارد . در مرحله، بعدی شکایات بیمار و نشانه‌های بیماری بررسی می‌شود باید توجه کرد که آیا بیمار دچار اغما است یا در حال نیمه اغما است (نیمه اغما، هنگامی است که بیمار تنها قادر به درک تحريكات در دنیاک شدید می‌باشد ولی به آنچه که در اطرافش می‌گذرد واقع نیست) یا اینکه کمی دچار تیرگی شور است و تحريكات را درک می‌کند ولی از محیط درک روشنی ندارد .

اگر کوچکترین تردیدی در مرگ بیمار دارید ، باید کمک‌هایتان را تا رسیدن پزشک و یا اطمینان از مرگ بیمار ادامه دهید .

حالت طبیعی مردمک چشم

حالت غیرطبیعی مردمک چشم

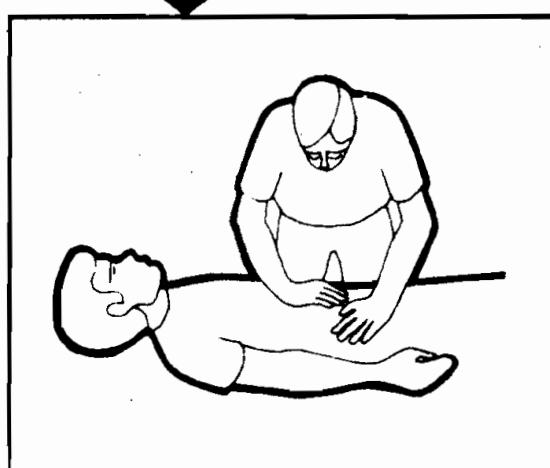
یکی از علائم خطر در مصدوم غیرطبیعی بودن مردمک چشمها
می‌باشد که یکنواخت نبوده، و یا هردو بزرگ شده باشند.

بطور کلی می‌توان به کمک تصویر شروع کمکهای اولیه را بدین ترتیب مصور نمود.

ابتدا تعیین کنید که آیا آسیب دیده
بیهوش است یا خیر.

اگر بیهوش است تعیین کنید که آیا
وی تنفس میکند یا خیر.

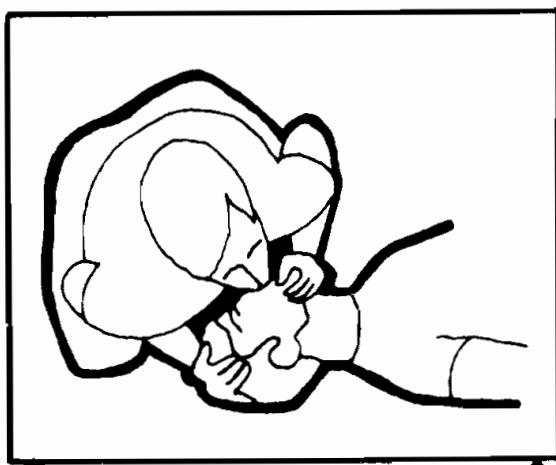
اگر بیهوش است کمکهای اولیه را به
وی برسانید

اگر تنفس میکند او را بحالت اینمی
درازکش روی پهلو قرار دهید.

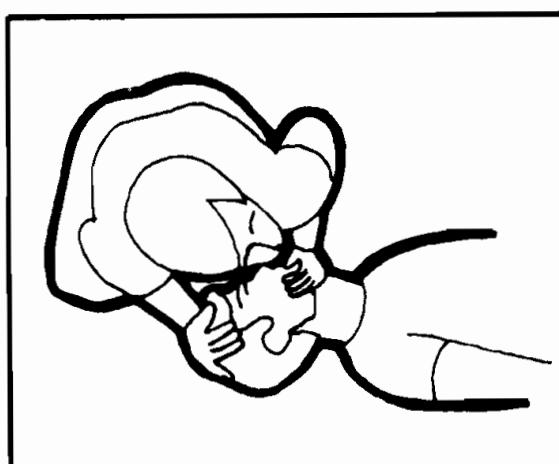

پس از تشخیص نوع حادثه یا بیماری حتی المقدور از حرکت دادن بیمار خودداری نموده و بلافاصله به پزشک یا مراکز درمانی جهت کمک اساسی اطلاع دهید . راههای تنفسی را بازرسی کنید . توجه داشته باشید که توقف عمل تنفس ، مسمومیت و خونریزی شدید احتیاج به کمک سریع و فوری دارد .

در ضمن کنترل علائم حیاتی بدن ، به رنگ چهره، بیمار توجه داشته و وضع مردمک

اگر تنفس متوقف باقی ماند بلافاصله
به تنفس مصنوعی اقدام نمایید .

اگر تنفس نمیکند مجرای تنفسی را
آزاد نمایید .

اگر تنفس آزاد شد او را به حالت
ایمنی درازکش روی پهلو قرار دهید .

ایمنی درازکش روی پهلو

چشمهاي او را کنترل کنيد . از دادن هرنوع دارو یا مواد غذائي یا مایعات به بیمار بیهوش خودداری کنيد و فورا " دهان بیمار بیهوش را بررسی کرده و دندان های مصنوعی ، آدامس ، سیکار و یا اشیاء خارجی دیگر را اگر در دهان او وجود داشته باشد خارج نموده و ترشحات لزج را با دستمال پاک نمائید . دقت کنيد زبان بیمار در جلو دهان قرار گرفته و راه تنفسی او را مسدود نکند . چنانچه بیمار یا مجروح احساس سرما کند و بدنش سرد و رنگش پرپر باشد ، باید او را با پتو یا وسیله دیگری گرم نگاهداشت . درصورتیکه بیمار دچار شوک است باید او را درمان کرد ، به بیمار و نزدیکانش اطمینان بدھید که توسط شخص مطلعی مراقبت می شود و بدینوسیله از ترس و اضطراب آنها بکاهید اجازه ندهید که مردم در اطراف مصدوم جمع شده و باعث جلوگیری از جريان هوا در اطراف او گردد .

در صورت نیاز به حمل اضطراری بیمار ، با دقت مبادرت به انجام پانسمان و باندаж در حد کمک های اولیه نموده و با مشاهده شکستگیها ، پس از آتل بندی (شرح داده خواهد شد) ، بیمار را با حمل صحیح به مراکز درمانی برسانید .

وظایف فرعی کمک دهنده

از وظایف فرعی نوشتن مختصري از چگونگي حادثه ، حالت بیمار و علائم حیاتی (قبل و بعد از کمک های کمک دهنده) و نیز گزارش اقدامات انجام شده برای پزشک یا مراکز درمانی و اورژانس است .

باید قبلا " مراکز درمانی یا اورژانس را جهت آمادگی هرچه بیشتر برای پذیرش بیمار آگاه نمود .

اگر تنها هستید و نمیتوانید مصدوم را حمل کنید پس از انجام کمک های نخستین و بھوش آمدن مصدوم برای او سریناھی درست کرده و مقدار لازم آب و غذا در دسترس او گذاشته و بدبال کمک بروید .

مجروحین را معمولا " به پشت میخوابانند ، ولی در مواقعی که مجروح یا بیمار حال تهوع داشته استفراغ می کند و یا بیهوش است (بدون داشتن صدمات دیگر بدنی) ، اورا بمحالت اینمی درازکش و به پهلو میخوابانند .

فصل دوم

علائم حیاتی بدن

پیدایش تغییر در علائم حیاتی یعنی درجهٔ حرارت، نبض، تنفس و فشار خون دلیل پیدایش اختلال در وضع طبیعی بدن است بهمین دلیل کمک دهنده باید کلیه علائم حیاتی مصدوم یا بیمار را زیر نظر داشته و مرتباً "کنترل نماید.

۱ - ضربان قلب

گردن خون انسان در یک مدار بسته صورت می‌گیرد. بدین ترتیب خون مرتباً وارد قلب شده و از آن خارج می‌شود و دوباره به آن باز می‌گردد. عمل تلمبهای ضربان قلب طوریست که در زمان انقباض، خون از قلب خارج می‌شود و در زمان استراحت و انبساط به آن باز می‌گردد. این دو مرحله در قلب بسیار هم‌آهنگ صورت گرفته و مجموع زمان یک انقباض و انبساط را ضربان قلب می‌نامند. نظم و ترتیب ضربان قلب مسئله مهمی است. تعداد ضربان قلب آدمی در اشخاص بالغ در حدود ۷۵ بار در دقیقه است. تعداد ضربان قلب در سنین مختلف زندگی و در حالات مختلف جسمی و روانی متغیر است. در نوزادان تعداد ضربان قلب در حدود ۱۴۰ تا ۱۵۰ بار در دقیقه بوده که در زمان طفو لیت به ۱۲۰ بار در دقیقه میرسد. در سنین بلوغ و اواسط عمر به ۷۵-۸۰ بار میرسد. در سنین پیری تعداد ضربان قلب باز بالا رفته و تا حدود ۸۵-۹۰ بار در دقیقه میرسد. عصب پاراسمپاتیک موجب کاهش سرعت ضربان قلب می‌شود و اعصاب سمپاتیک باعث سرعت و شدت ضربان قلب می‌شوند. صدای قلب را می‌توان با گوش دادن مستقیم به قلب و یا گذاشتن گوشی در طرف چپ سینه و پائین پستان شنید.

۲ - نبض

هنگامی که خون از قلب وارد سرخرگ آئورت (بزرگترین سرخرگ بدن) می‌شود، دیوارهٔ سرخرگ در مقابل فشار زیاد خون باز شده و دوباره بحال تاول بر می‌گردد و این عمل تنگ و گشاد شدن جدار سرخرگ همانند موجی در طول سرخرگ حرکت می‌کند و نبض را پدید می‌آورد. نبض را می‌توان در محلی که رگ از روی یک استخوان عبور می‌کند مثل سرخرگ زند اعلی (مچ دست) و سرخرگ گیجگاهی با قراردادن انگشت بر روی رگ حس کرد. بدیهی است که تعداد نبض در دقیقه با تعداد ضربان قلب یکسان است و حتی شدت آن نیز

با شدت فعالیت قلب تناسب دارد. از این رو از نبض بعنوان یک معیار کار قلب استفاده می‌شود. نبض طبیعی شماره‌اش با سن بیمار مطابقت دارد - فشارش معتدل است و فاصله‌های بین نبض‌ها یکسان و یکنواخت است - برای گرفتن نبض، بیمار باید در حال استراحت باشد سپس با نوک سه انگشت خود مطابق شکل محل نبض را یافته و قبل از شمارش آن چند ثانیه‌ای آن را باید در انگشتان خود حس کنید و سپس شروع به شمارش کنید.

چنانچه نبض را در ناحیه مچ دست نتوانستید حس کنید، نبض شاهرگ گردن را بنحویکه در تصویر نشان داده شده است بگیرید.

نبض مچ دست و شاهرگ گردن

فشار خون

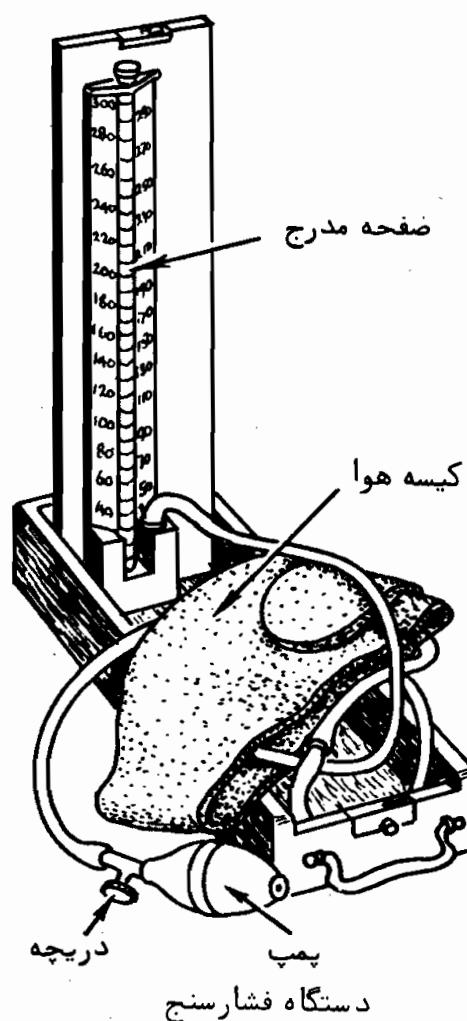
فشاری که در هر انقباض عضله قلب در اثر بورخورد خون به دیواره سرخرگ وارد می‌شود فشار خون مینامند. فشار خون بوسیله دستگاه مخصوصی بنام فشار سنج قابل اندازه‌گیری است.

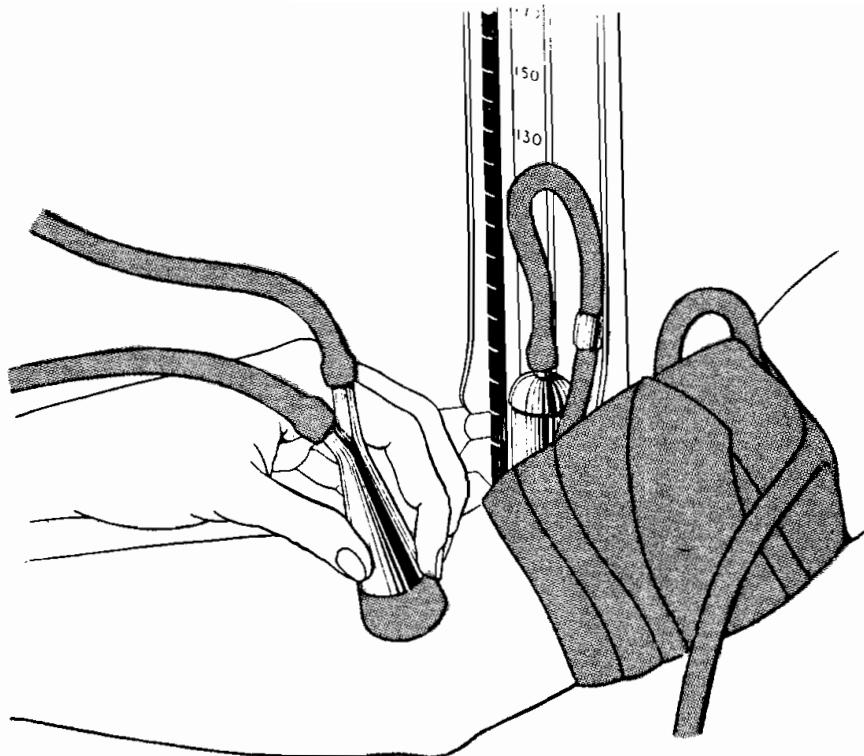
طریقه اندازه‌گیری فشار خون

فشارسنج‌ها انواع مختلفی دارند که دو نوع مهم آنها جیوه‌ای و عقربه‌ای است. ساختمان فشارسنج از یک بازو بند که به وسیله لولمای لاستیکی از طرفی به مخزن مدرج جیوه مربوط و از طرف دیگر به یک پوار متصل است تشکیل می‌شود. برای اندازه‌گیری فشار خون شخص باید در حال آرامش و استراحت بصورت خوابیده یا نشسته باشد. ابتدا بازو بند را به بازوی وی می‌بندیم و بعد به وسیله پوار لاستیکی آن را باد می‌کنیم تا وقتی که نبض شریان زندانی حس نشود سپس به تدریج بوسیله پیچ مربوط به پوار فشار هوای داخل بازو بند را کم کرده تا اولین ضربه نبض را یا با دست و یا با گوشی احساس کنیم. این شماره را روی ستون مدرج

جیوه، فشارسنج و یا به وسیله عقربه، فشارسنج‌های نوع عقربه‌ای می‌خوانیم و آن را فشار سیستولیک خون یا فشار ماکزیم که مربوط به قدرت انقباض عضلات قلب است می‌دانیم. سپس همچنان با گوشی درحالی که بر روی ساعد همان دست گذاشته‌ایم صدای نبض را گوشی دهیم تا وقتی که دیگر صدایی به گوش نرسد. در این حال ستون جیوه فشار سنج را می‌خوانیم و عدد آن را فشار خون دیاستولیک یا می‌نیم یا حداقل منظور می‌نمائیم کمپائین ترین درجه فشار است در دوره استراحت قلب قبل از انقباض بعارت دیگر مقدار فشاریست که عروق خونی با آن مواجه هستند.

مقدار فشار خون بستگی به سن، جنس، وزن بدن، هیجانات، حالات روحی و وضع جسمانی دارد. رقم طبیعی فشار ماکزیم بین ۱۰۰-۱۴۰ میلیمتر جیوه و رقم طبیعی فشار می‌نیم یا دیاستولیک نصف به اضافه یک فشار ماکزیم یعنی $\frac{70}{80}$ میلیمتر جیوه است. فشار خون طبیعی در خردسالان $\frac{70}{80}$ میلیمتر جیوه و در افراد مسن $\frac{150}{80}$ است. میزان فشارخون در مصدومی که از ناحیه دست آسیب دیده و یا معلول است بدین ترتیب است که از مج پا و یا زیر زانو تعیین می‌شود و بطریقی است که در بالا توضیح داده شد.

روش قرار دادن گوشی و بستن کیسه هوا در موقع گرفتن فشار خون

درجه حرارت بدن

تفاوتات دما در بدن – در اثر واکنش‌های متابولیکی بدن، حرارت بطور مداوم و متناسب در بدن ایجاد و از بین می‌رود اگر میزان حرارت ایجاد شده با مقدار حرارت از دست رفته برابر باشد، تعادل حرارتی بدن برقرار است. درجه حرارت طبیعی بدن بین ۹۷ تا ۹۹ درجه فارنهایت یا $36.8/5$ تا 37 درجه سانتیگراد است. درجه حرارت بدن در نواحی مختلف بدن فرق می‌کند مثلاً "درجه حرارت مقعد بیشتر از درجه حرارت زیر بغل و درجه حرارت زیر بغل کمتر از ناحیه دهان است. درجه حرارت بدن بوسیله ورزش، بعضی بیماریها، عادت‌ماهانه، فعالیت جسمی، حرارت محیط و دوران بارداری بالا می‌رود و عواملی مانند گرسنگی، کم شدن مقاومت بدن، خون‌ریزی و شوک آنرا پائین می‌آورد.

طریقه گرفتن درجه حرارت بدن

راههای اندازه‌گیری درجه حرارت بدن عبارتند از: دهان، مقعد و زیر بغل. گرفتن درجه حرارت در اطفال، افراد بیهوش، بیماران روانی و بیماران مبتلا به تنگی نفس، لرز و کسانی که اعمال جراحی فک داشته و یا زخمی در دهان دارند نباید از راه دهان آنجام گیرد. درجه حرارت بدن با درجه سانتیگراد یا فارنهایت اندازه‌گیری می‌شود که علائم اختصاری آنها به ترتیب $^{\circ}C$ و $^{\circ}F$ است. برای سنجش درجه حرارت بدن معمولاً "از گرماسنج شیشمای (ترمومتر) استفاده می‌شود گرماسنج شیشمای یا درجه وسیلها یست که برای تهیه

آن از جیوه که نسبت به تغییر درجه، حرارت بسیار حساس است استفاده می‌شود. ترمومتر دارای یک نوله، مدرج و یک قسمت حباب مانند در انتهای است که داخل آن با جیوه پرشده است. قسمت مدرج به ترتیب از $42/20^{\circ}C$ تا $24^{\circ}C$ و یا $108^{\circ}F$ تا $93^{\circ}F$ درجه‌بندی شده است. شکل حباب گرما‌سنج‌ها بر حسب مصرف فرق می‌کند درجه، مقعد دارای حباب گرد و کوتاه است و درجه، دهان دارای حباب دراز و باریک است.

قبل از بکار بودن درجه آنرا با الکل ضد عفونی نموده و درجه را بین شست و انگشت سبابه محکم نگاهداشته و با حرکت مچ دست آنرا تکان دهید تا تمام جیوه در حباب جمع شده و یا به کمترین رقم برسد و درجه را بطور افقی مقابل چشم نگهدارید تا مطمئن شوید که جیوه پائین رفته است و سپس از آن استفاده کنید، درجه باید $15 - 7$ دقیقه در دهان بیمار بماند مدت گذاردن درجه در مقعد $3 - 2$ دقیقه است.

نوعی حرارت سنج نواری نیز موجود است که برای سنجش حرارت بدن کودکان سالم با چسبانیدن بر روی شکم یا پیشانی بکار می‌رود.

تنفس

دستگاه تنفس شامل دو قسمت مجاري تنفسی و اعضاء، اصلی تنفس می‌باشد. مجاري تنفسی عبارتند از بینی، حلق، حنجره، نای و نایزه‌ها و اعضاء اصلی تنفس شامل ریتین و پرده، جنب بوده که البته فعالیت و دخالت عضلات تنفسی و قفسه، سینه، نیز در برقراری اعمال تنفسی بوسیله، شش‌ها سهم مهمی دارد.

تنفس عبارتست از مبادله، هوا بین حباب‌های ریوی و محیط خارج بوسیله، حرکات منظم قفسه، سینه. تنفس شامل دو مرحله، دم و بازدم است. هواي حاری تنفس، که در هر دم یا بازدم عادی به ریمه‌ها وارد شده و یا از آن خارج می‌شود حدود نیم لیتر است. تعداد تنفس در اشخاص بالغ $15 - 18$ بار در دقیقه و در نوزادان و کودکان $40 - 45$ بار است. مرکز حیاتی تنفس در قسمت عقب بصل النخاع قرار دارد.

امدادگر باید مواطن نوع و کیفیت تنفس بیمار باشد و تشخیص بدهد که آیا تنفس او عمیق است یا سطحی است؟ آیا تنفس صدادار است؟ آیا بیمار با تقدیم و زحمت نفسی کشد و آیا پس از یک تنفس عمیق برای مدتی نفس بیمار قطع می‌گردد یا نه؟ و آیا تعداد تنفس زیادتر از معمول و یا کمتر از آنست؟

وضع ادرار بیمار

در بیماران سوخته و مجروح "حتماً" باید از وضع ادرار مصدوم اطلاع داشت زیرا ادرار کردن دلیل بر سالم بودن و صحت کار کلیه است و چون کلیه دفع قسمتی از سوم بدن را بعهده دارد کار نکردن آن برای بیمار فوق العاده خطناک است. مقدار ادرار در شبانه‌روز یک الی دو لیتر است که بر حسب مایعاتی که وارد بدن می‌گردد تغییر می‌یابد.

فصل سوم

شوك - غش - صرع

شوك

کم شدن فعالیت‌های حیاتی بدن را در اثر عوامل وحوادث گوناگون شوك می‌نامند .
شوك ممکنست بعد از هرگونه آسیب‌بدنی ، خونریزی زیاد ، کم شدن مایعات بدن (استفراغ برای مدت طولانی ، اسهال خونی ، سوختگی) ، عفونت، حمله، قلبی و مسموم شدن و یا شنیدن خبرهای ناگهانی بد و خوب گریبانگیر شخص بشود .

شدت شوك بستگی به عامل و وسعت آسیب دارد و یکی از علل مهم مرگ بدن بال آسیب‌های شدید است . شوك ممکنست بلا فاصله بعد از یک آسیب ایجاد شود یا اینکه مدتی به تأخیر بیفتد . یعنی مدتی حال بیمار ظاهرا " خوب بنظر می‌رسد ولی بعدا " دچار شوك می‌شود . شوك در حقیقت می‌تواند خیلی جدی‌تر از آسیب اولیه باشد . بنابراین بهتر است بعد از هر پیشامدی فرض کرد که شوك نیز به مصدوم دست داده است .

علل یا انواع شوك

- ۱ - شوكهایی که علل خونی داشته باشد مانند کم شدن حجم خون (درخونریزیها) ، بعلت نارسائی‌های عروقی (مثل ازدیاد فشارخون) و یا ناراحتی‌های قلبی (انفارکتوس)
- ۲ - شوكهای عصبی (تحریکات عصبی - درد - خبرهای خوش یا ناگوار ناگهانی) یا بعلت تحریکات عصبی (صدمه دیدن مراکز عصبی)
- ۳ - شوك عفونی بعلت ازدیاد عفونت بیش از حد در بدن
- ۴ - شوك بعلت اختلالات تنفسی (مسمومیت‌های تنفسی ، خفگی‌ها)
- ۵ - شوك ناسازگاری (بعلت تزریق موادی که بدن نسبت به آنها حساس باشد مثل پنسیلین و یا تزریق سرم)

شایع‌ترین شوك‌ها بعلت به هم خوردن تعادل مایعات بدن ایجاد می‌شود که شامل خونریزی ، اسهال و استفراغ بوده و در مورد شوكهای عصبی بعلت تغییر قطر رگهای خونی ، تعادل مایعات بدن به هم خورده و باعث ایجاد شوك می‌گردد شدت شوك در خونریزیها بستگی به سرعت و مقدار خونریزی دارد .

علائم شوك

در مراحل اولیه دست دادن شوك ، دستگاه گردش خون با منقبض کردن رگهای موجود در

پوست بدن و نیز بافت‌های نرم و ماهیچه‌های استخوانی، کاهش خون در سایر قسمت‌های بدن را جبران می‌کند. این عکس العمل موجب پیدایش علائم زیر در بدن می‌شود:

۱- پوست بدن رنگ می‌باشد (و یا به کبودی می‌گراید) و اگر آن را لمس کنید، سرد و اگر مصدوم عرق کرده باشد، مرطوب، لزج و چسبناک است. مصدوم ضعیف، بیحال و نیچش سریع است (بیش از ۱۵۰ طیش در دقیقه) نیچش گاهی اوقات آنقدر ضعیف است که در همچ دست احساس نمی‌شود و برای شمارش آن با پستی شاهرگ گردن را بکار گرفت. تعداد نفس‌ها در دقیقه معمولاً "زیاد شده و تنفس سطحی و تنفس عمیق" برای مصدوم آسیب دیده است نفس‌ها به احتمال قوی کم عمق هستند زیرا در چنین حالتی تنفس عمیق برای مصدوم دردناک است.

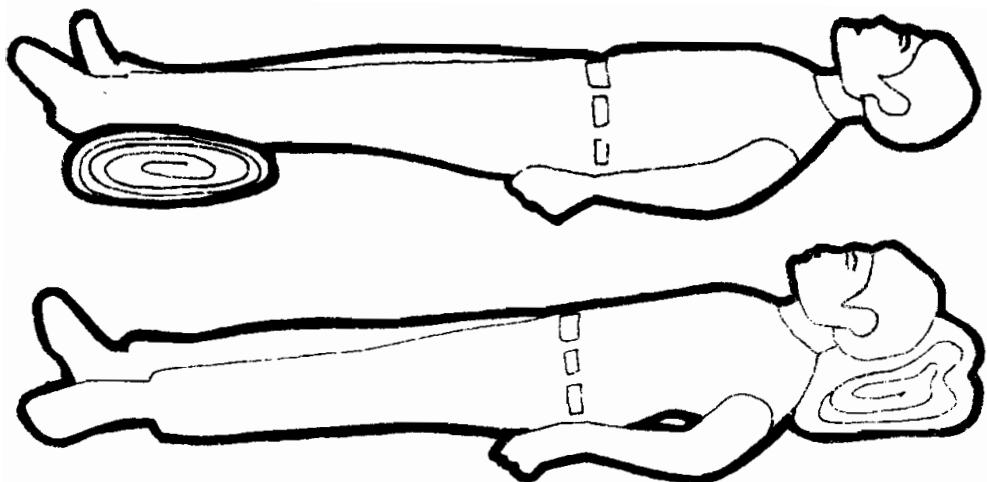
اگر شوک حاصل از خونریزی باشد مصدوم ناراحتی و اضطراب‌نشان داده و احساس خفقان می‌کند که شامل بیقراری، چنگ زدن به یقه است نفس مصدوم با دهان باز و بهمراه آه کشیدن است کلیه، این حالات را اصطلاحاً "عطش‌هوا" "نیز می‌گویند. بیمار ممکنست به دست و پا زدن و یا تهوع و استفراغ بیفتند و از تشنجی شکایت داشته باشد.

در مراحل بعدی، به مصدوم یکنوع سی خیالی نسبی دست می‌دهد.

از نظر شعور ممکنست که بیمار ابتدا، دچار کمی تیرگی شعور بشود و با پیشرفت شوک ممکنست حتی هوش و حواس خود را از دست بدهد، سپس چشمان مصدوم به گودی نشسته و مردمک چشم‌ها نیز گشاد می‌شوند. ممکنست بعضی از رگ‌های سطحی در نقاطی از بدن برآمده شده و شکل غیرعادی بوجود بیاورند این نشان می‌دهد که فشار خون مصدوم خیلی پائین آمده است اگر تا اینجا شوک معالجه نشده باشد سرانجام بیهوشی دست داده، دمای بدن مصدوم پائین می‌آید و ممکن است مرگ نیز پیش بیاید.

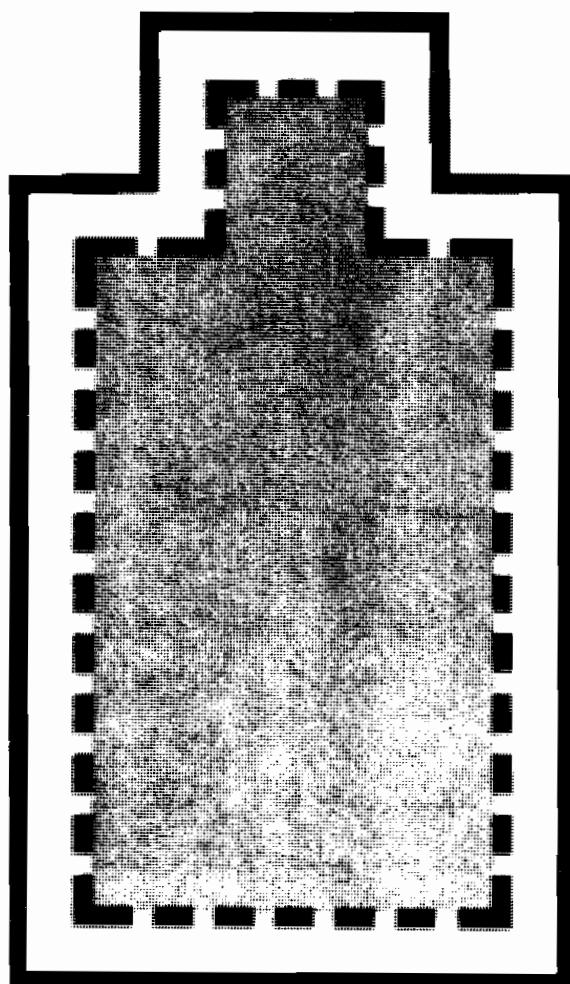
اصول کلی درمان شوک

ابتدا هرچه سریع تر علل بروز شوک (توقف تنفس، خونریزی، درد شدید و امثال آن) را برطرف کنید و سپس او را به پشت بخوابانید و پاها پیش را از سطح قلبش بالاتر نگهدارید. (شرط نداشتن شکستگی) اگر نفس کشیدن برای مصدوم مشکل است و در ضمن خطر خفگی توسط مایعات موجود در دهان وجود ندارد و یا مصدوم از سرو گردن خونریزی دارد، در ضمن طاق باز خوابانیدن او سرو شانه‌ها پیش را کمی بلندتر از سطح تنفس قرار دهید. اگر هوا سرد است و بیمار احساس سرما می‌کند بدن او را گرم کنید. به کمک یک زیرانداز مانع انتقال حرارت بدن وی بزمین شده و او را کاملاً بپوشانید. در هوای خوب استفاده از گرمای منابع خارجی لازم نیست بلکه فقط مانع خروج گرمای بدن مصدوم بشوبد. یقه، کراوات و دیگر لباس‌های تنگ در اطراف سینه و کمر را آزاد کنید و اگر بیمار مبتلا به جراحات و ضربه، سر، پا و شکم نبوده و احتیاج بعمل جراحی نداشته باشد و همچنین استفراغ نمی‌کند و بهوش آمده و حالت تهوع ندارد می‌توانید مایعات گرم غیر الکلی یا آب به او بدهید.

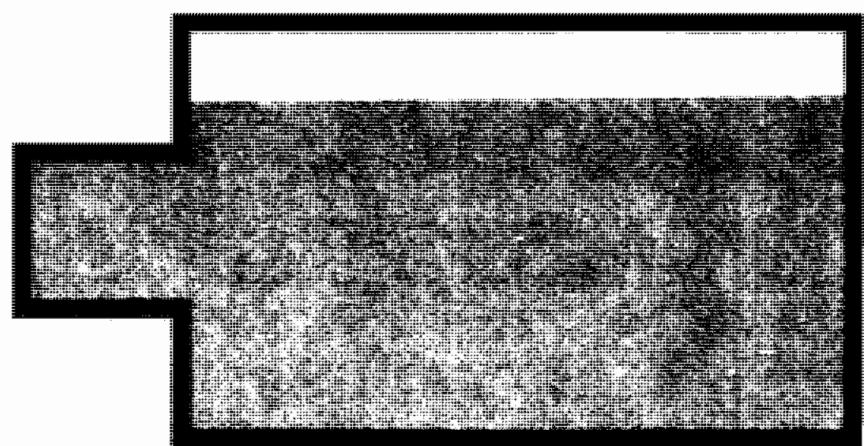
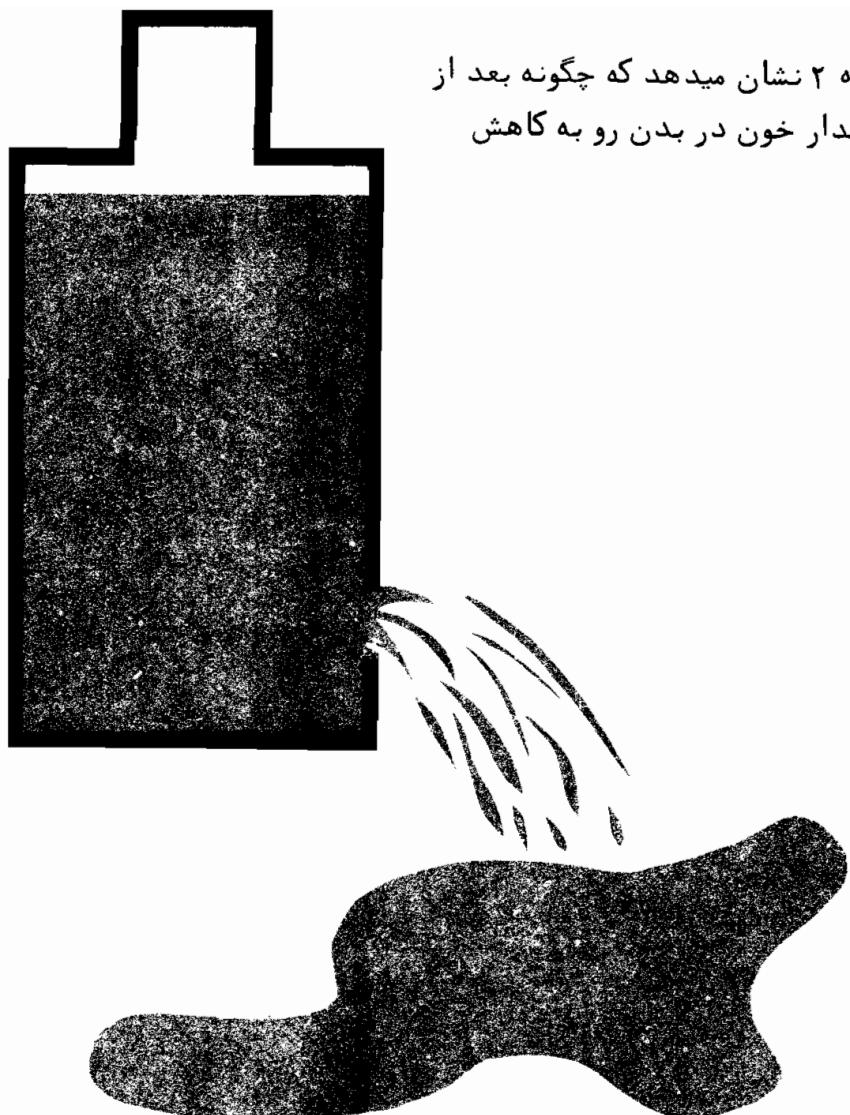
هرگز مبتلا به شوک را حرکت غیرضروری نداده و یا پس از بهبودی نسبی به او اجازه راه رفتن ندهید . بلکه او را وادار به استراحت کنید .

علاوه بر آنچه گفته شد، توجه کنید که انتقال خون و جراحی در صورت لزوم برای نجات زندگی بیمار الزامی است در این قبیل موضع نباید انتقال بیمار به بیمارستان به تأخیر بیفتد فقط در صورتیکه تنفس بیمار ایستاده است و یا خونریزی شدید خارجی داشته و یا در قفسه،

تصویر شماره ۱ نشان دهنده بدن و مقدار خون موجود در آن است .

تصویر شماره ۲ نشان میدهد که چگونه بعد از خونریزی مقدار خون در بدن رو به کاهش میرود .

تصویر شماره ۳ با خوابانیدن شخص شوگزده می توان باعث رسیدن خون به سلولهای مغز شد .

سینه‌زخم مکنده دارد باید ابتدا این ناراحتی‌ها را برطرف کرده و سپس او را سریعاً "به بیمارستان برسانید". در این موارد هیچ چیز از راه دهان ندهید چون بیمار ممکنست احتیاج به عمل جراحی و بیهوشی داشته باشد.

بیهوشی

بیهوشی به حالتی گفته می‌شود که بیمار از آنچه در اطراف او می‌گذرد بی خبر بوده و قادر به انجام حرکات ارادی نباشد.

علل بیهوشی عبارتند از: غش، صرع، حمله قلبی، سکته مغزی، ضربه‌های مغزی، بیماری قند (دیابت)، اورمی، ازدیاد فشار داخل جمجمه، گرمازدگی، مسمومیت، خفگی و غیره که اینک به شرح دو مورد اولیه می‌پردازیم.

غض

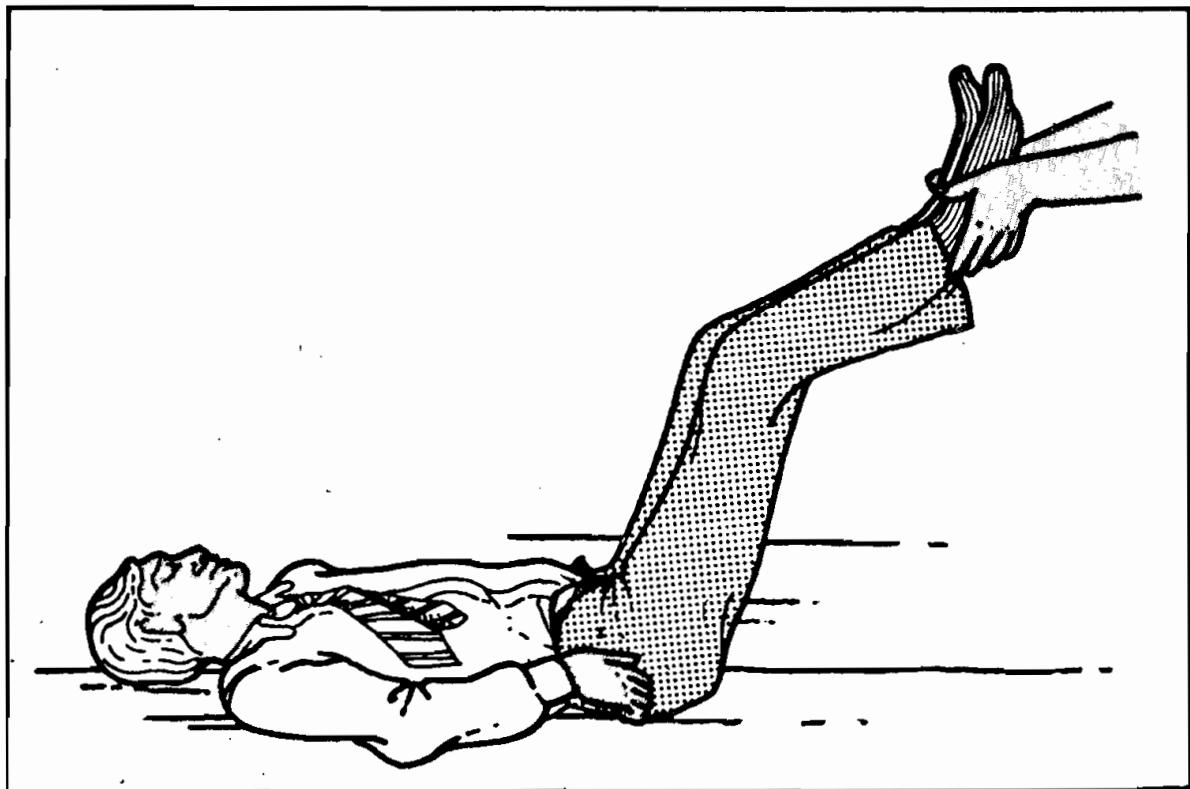
غض عبارتست از یک بیهوشی کوتاه‌مدت که در نتیجه نرسیدن خون کافی، در یک لحظه به مرآکزعصبی (مغز) بطور مؤقت بوجود می‌آید. علت آن ممکنست شوک‌هیجانی، خستگی مفرط، ایستادن طولانی، گرما، سوء تغذیه، کم خونی، فقدان هوای تازه و غیره باشد. علائم معمولاً "پریدگی رنگ"، پوست سرد و عرق‌دار، نبض ضعیف، تنفس سطحی و مردمک‌های گشاد است.

کمکهای اولیه

چون علت غش نرسیدن خون کافی به مغزا است، بنا براین کمک دهنده بایستی جبران این کمبود را بنماید. لباسهای را که باعث کندی حریان خون مصدوم می‌شوند آزاد کرده و مصدوم را به پشت بخوابانید و پاهای او را بالا آورده و اینکار را تا بهبودی نسبی او ادامه دهید. در صورتیکه مصدوم دچار اختلالات تنفسی باشد از صندلی یا وسیله دیگری برای نگهداری پاهای بیمار در وضعیت بالا استفاده کرده و خود تنفس مصنوعی را شروع کنید. چنانچه جائی برای خوابانیدن بیمار ندارید او را روی صندلی نشانیده و سوش را بین زانو انش قرار دهید. سعی کنید هوای آزاد به بیمار برسد. اگر بیمار حین غش سقوط کرده است باید مطمئن شوید که جائی از بدن او صدمه ندیده است. پس از بهبودی نسبی، مصدوم را به حالت بهبودی بخوابانید و در طول مداوای اولیه حرارت طبیعی بدن او را کنترل نمائید.

صرع

صرع نوعی بیماری است که هر گروه سنی را ممکنست شامل شود البته در بعضی موارد علت ارشی به دلیل بیماریهای عفونی والدین دارد. کسیکه مبتلا به صرع است بدون اراده دچار حمله ناگهانی شده و گاهی با فریاد کوتاهی بزمین می‌افتد. غالباً در حالت حمله صرع

طریقه خوابانیدن بیمار در حال غش

سیاهی چشم در زیر پلک پنهان شده و بیمار صرعی رنگ پریده و ممکن است بدون اراده حرکاتی انجام دهد که او را زخمی نماید . تنفس بیمار با اشکال مواجه شده و دندانها بیکدیگر فشرده شده و گاهی اوقات زبان در بین دندانها قوارگرفته و زخمی می شود . معمولاً "کف سفیدی نیز از کناره های دهان به بیرون میریزد ، پس از پایان حملات و بهوش آمدن ، بیمار جریان حادثه ای را که بر او گذشته است بخاطر نمی آورد .
کمکهای اولیه

بیمار را در جائی که زیراندازی داشته باشد بخوابانید تا هنگام انجام حرکات از شدت ضربهها ، بخصوص ضربه سرکاسته شود . لباسهای را که بتنش فشار می آورد خارج کنید و لباسهای او را در نواحی تنگ شل کنید دقت کنید که زبان بعلت فشرده شدن دندانها بیکدیگر زخمی نشود و برای اینکار می توانید از دم قاشق ، خودکار ، تکمای چوب در حالیکه در پارچه مپیچیده شده است استفاده کنید و آنرا در فاصله فکین بیمار قرار دهید .

بعد از رفع حمله و بیهوشی باید سعی کنید که بیمار استراحت کرده و به او آشامیدنیهای شیرین بخورانید . بیماران مبتلا به صرع حتماً " باید تحت نظر پزشک بوده و از رانندگی ، شنا ، کوه پیمایی ، کارکردن با وسائل برقی و خطرناک بپرهیزند .

فصل چهارم

خون و خونریزیها

دستگاه گردش خون

عمل دستگاه گردش خون در بدن انتقال اکسیژن و مواد غذایی از ششها و دستگاه گوارش به تمام نقاط بدن است. دستگاه گردش خون از سه جزء تشکیل شده است:

- ۱- مایعی به نام خون که مواد غذایی و اکسیژن در آن حمل می‌شود.
- ۲- یک شبکه از رگها که خون در آنها حرکت می‌کند و انشعابات آنها به تمام نقاط بدن میرسد.

۳- یک تلمبه بنام قلب که با تولید نیروی مکانیکی لازم، خون را در رگها حرکت می‌دهد.

خون و دستگاه گردش خون دو عمل مهم دیگر را نیز انجام می‌دهند که یکی انتقال مواد دفعی سلولهای بدن به اندامهای دفعی مانند ششها و کلیه هاست و عمل مهم دیگر، ایجادیک سیستم ارتباطی بین سلولها، اندامها و دستگاههای مختلف بدن جهت انجام انواع ارتباطهای شیمیائی و فیزیولوژیک است. مثلاً هورمونهای مختلف غدد به خون می‌ریزند و از طریق گردش آن به اندامهای مختلف بدن میرسند. همینطور گلبولهای سفید در خون حرکت کرده و خود را به مناطق آسیب دیده بدن رسانده و با باکتریها مبارزه می‌کنند.

قلب مرکز دستگاه خون بوده و اندامی است ماهیچه‌ای و حفره‌دار که بی‌وقفه و مدام با نظم مخصوص بخود همچون تلمبهای خون دریافت شده را توسط عروق شریانی به تمام اعضاء و اندامهای مختلف بدن فرستاده و به وسیله عروق وریدی یا سیاهرگها خون منتشر در بدن راجمع‌آوری و برای ارسال مجدد آماده می‌نماید. قلب از نظر تشريحی دارای چهار حفره؛ مجزا از هم است که دو قسمت بالا را دهلیز راست و چپ می‌نامند و دو حفره پائین بطن راست و بطن چپ نامیده می‌شوند.

انواع رگها

سه نوع رگ در بدن انسان وجود دارد.

۱- سرخرگ یا شریان

سرخرگها که خون را از قلب به اندامهای مختلف بدن می‌برند و هرچه از قلب دور می‌شوند انشعابات بیشتری حاصل کرده و کوچکتر می‌شوند. در مجاورت سلولها، سرخرگهای کوچک به رگهای بسیار باریکی بنام مویرگ متصل می‌شوند که جدار آنها فقط از یک لایه سلول

درست شده است و تبادل مواد بین سلول‌ها و خون در کنار مویرگها صورت می‌گیرد. مویرگها در سوی دیگر خود به سیاهرگها متصل می‌شوند. سیاهرگها هم به یکدیگر متصل شده و خون را دوباره به قلب باز می‌گردانند.

سرخرگهای دارای خون روشن همراه با اکسیژن می‌باشند. وقتی هموگلوبین خون با اکسیژن ترکیب می‌شود تولید اکسی هموگلوبین می‌کند که رنگ آن روشن تراز هموگلوبین است و قرمزی خون شریانی بهمین دلیل است. نیروی ناشی از ضربان قلب مهمترین عامل گردش خون در سرخرگهاست و بعلت فشار خون در سرخرگها، اگر سرخوگی بریده شود خون قرمز روشن به بیرون فوران می‌کند، جهت جریان خون در سرخرگها از طرف قلب به طرف اندامهاست. سرخرگهای ششی "استثنا" خون تیره رنگ برای تصفیه را از بطن راست قلب به طرف ششها هدایت می‌نمایند و از آنجا که هر رگی که از قلب خون می‌برد سرخگ نامیده می‌شود، به این نام خوانده می‌شوند.

۲- سیاهرگ یا ورید

سیاهرگها عروقی هستند که خون جمع‌آوری شده از اندامها بدن را به دهلیزهای قلب برمی‌گردانند. خون در سیاهرگها عموماً از سمت اعضاء بدن به سمت قلب در جریان است. هموگلوبین خون با انسیدرید کربنیک (CO₂) حاصل از سوت و ساز نسجی تولید کربوکسی هموگلوبین می‌نماید که رنگ تیره‌تری دارد و بدین دلیل است که خون وریدها را برنگ قرمز تیره می‌بینیم. در سیاهرگها فشار خون باقیمانده از ضربان قلب بسیار ناچیز است و چنانچه سیاهرگی بریده شود خون قرمز تیره، بدون جهش و فوران است و جهت حرکت آن از سمت اندامها به سمت قلب است. سیاهرگهای ششی "استثنا" خون روشنی را که توسط سرخرگهاشی به ششها آورده شده و سپس تصفیه شده است از ششها به دهلیز چپ هدایت می‌کنند و از آنجاکه هر رگی که به قلب خون می‌آورد سیاهرگ نامیده می‌شود به این نام خوانده می‌شوند.

۳- عروق لنفاوی

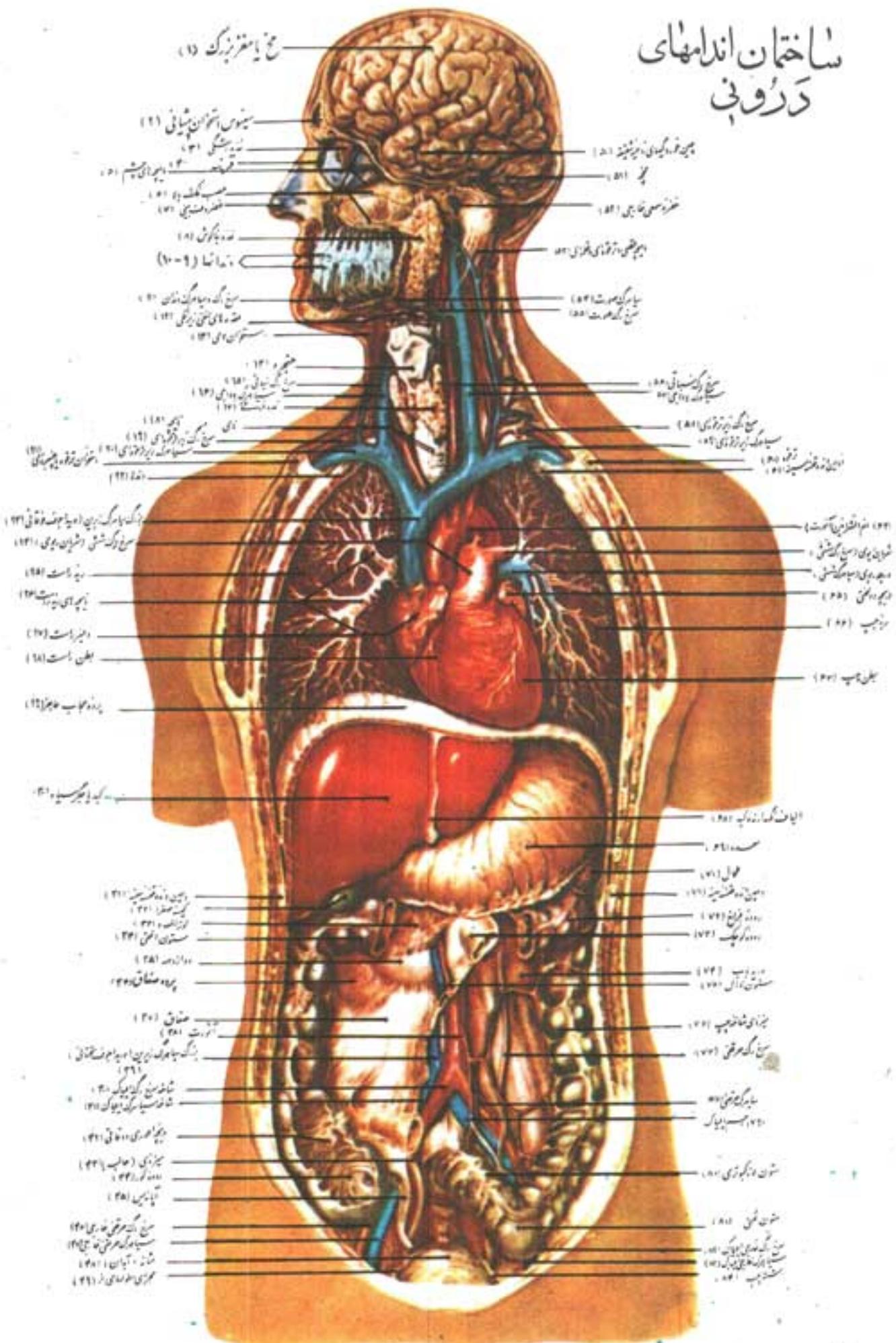
قسمتی از مواد بخصوصی کماز پلاسمای خون جدا شده، از طریق مویرگها به داخل بافت‌ها نفوذ کرده و وارد یک مویرگ بسته لنفی می‌شوند. این رگهای لنفی بیکدیگر متصل شده‌اند و بزرگتری را بوجود می‌آورند که عروق لنفاوی نامیده می‌شوند.

خون

خون یکی از سه جزء دستگاه گردش خونست. گردش خون در رگها در تمام نقاط بدن وجود دارد حجم کامل خون بدن انسان $6 - 7/5$ درصدیا تقریباً $\frac{1}{10}$ تا $\frac{1}{13}$ وزن بدن است اعمال مهم خون عبارتند از:

- ۱- انتقال اکسیژن و دی‌اکسید کربن بین اندامهای تنفسی و بافت‌های بدن
- ۲- انتقال مواد غذایی جذب شده از روده به کبد و سایر اندامهای بدن

ساختهای اندامی
در رفته

۳- انتقال مواد دفعی به کلیه‌ها

۴- تنظیم میزان اسیدیته مایعات بدن

۵- توزیع و تنظیم گرما در بدن

۶- دفاع بدن

۷- جلوگیری از اتلاف خون در خونریزی از طریق انعقاد خون

اگر مقداری خون درون لیوان یا لوله آزمایش محتوی ماده ضد انعقادی بریزیم پس از مدتی خواهیم دید که خون رسوب می‌کند و به دو بخش مشخص تقسیم می‌شود . بخش بالائی مایعی شفاف و به رنگ زرد بسیار کم رنگ است و پلاسمای خوانده می‌شود. در زیرپلاسمایک توده قرمز رنگ دیده می‌شود که شامل گلبولهای قرمز و سفید ، پلاکتها و مواد دیگر خونست. پلاسمای خون از آب ، مواد مختلف آلی و معدنی که بصورت محلول یا معلق در آن قرار دارند و همچنین از پروتئین‌های مختلفی تشکیل شده است .

گلبولهای سفید را که کار دفاعی بدن را در مقابل میکرها بعهده دارند براساس شکلشان میتوان به سه دسته تقسیم کرد . که از جمله کارهای مهم گلبولهای سفید بیگانه خواری و ترشح آنتیکور برای مبارزه و انهدام باکتری‌هاست .

گلبولهای قرمز کار اکسیژن رسانی را به تمام سلولهای بدن عهده‌دار بوده و پس از عمل سوخت و ساز گاز کربنیک را از سلولها در یافت داشته و به ششها انتقال میدهدن .

انواع خونریزیها

بطور کلی خونریزیها را به دو دسته تقسیم می‌کنند :

۱- خونریزیهای داخلی

۲- خونریزیهای خارجی

تعریف خونریزیهای خارجی

هرگاه بر اثر عوامل گوناگون در یکی از رگهای پارگی ایجاد شود که همراه با پارگی سطح پوست و یا شبکه در سطح بدن باشد و مقداری خون به خارج از بدن ریخته و قابل دید باشد خونریزی را خارجی می‌نامند . مانند خونریزی خارجی حاصله از بریدگیها ، زخمها وغیره .

تعریف خونریزیهای داخلی

هرگاه پس از ایجاد خونریزی ، خون بدرون حفره‌های داخلی بدن ریخته و سیس در اثر نشانه‌های بعدی که ظاهر می‌گردد، مشخص شود خونریزی را داخلی مینامند . در پارهای موارد خونریزی داخلی بعلت وجود بیماریهای مختلف است و در بعضی مواقع بعلت وارد شدن ضربه یا شکستگی است. خونریزی داخلی ممکنست قابل روئیت یا غیر قابل روئیت باشد .

الف- انواع خونریزیهای داخلی قابل روئیت

۱- علائم خونریزی نای و ششها

چنانچه در این مراکز خونریزی ایجاد گردد خون بمنزله، جسم خارجی عمل نموده و باعث تخریب مخاط ششها شده و ایجاد سرفه می‌نماید . در این موارد خون با سرفه ازدهان بیمار خارج می‌شود که برنگ قرمز روش بوده و کف‌آلود است .

۲- علائم خونریزی جمجمه

در صورتیکه ضربه‌ای به جمجمه وارد شده و باعث خونریزی شود و قسمت فوقانی جمجمه خونریزی نماید داخل سفیدی چشم قرمز رنگ شده و از بینی خونابه خارج خواهد شد و در صورتیکه در قسمت تحتانی جمجمه خونریزی نماید از گوشها و بینی توأم "خون خارج خواهد شد .

۳- علائم خونریزی مری و معده

هرگاه در این ناحیه خونریزی ایجاد شود خون باعث تحریک مخاط معده خواهد شد و حالت تهوع ایجاد می‌نماید . بیمار خون استفراغ می‌کند که با قیماندهای غذائی که تا اندازه‌ای هم هضم شده همراه آنست .

۴- علائم خونریزی قسمتهای فوقانی روده‌ها

خون با مواد قی شده یا مدفعه مخلوط شده و رنگ تیره به آن می‌دهد .

۵- علائم خونریزی قسمتهای تحتانی روده‌ها

خون با رنگ قرمز روش بهمراه، یا بدون مدفعه دیده می‌شود .

۶- علائم خونریزی کلیه‌ها، میزانی، مثانه و مجرای ادراری

در خونریزی از کلیه‌ها خون در ادرار دیده می‌شود ، بسته بشدت خونریزی گاهی منظره ادرار کدر یا ذردآلود و در مواردیکه خونریزی زیاد است رنگ ادرار قرمز خونی است .

در خونریزی از مثانه خون در ادرار دیده می‌شود و اغلب با ناراحتی و سوزش هنگام ادرار کردن همراه است .

ب- از انواع خونریزیهای داخلی غیرقابل روئیت می‌توان موارد زیر را نام برد :

خونریزی داخلی نسج در شکستگیها ، خونریزی کبد و طحال ، خونریزی داخل حفره شکم ، خونریزی داخل جنب و غیره در خونریزیهای داخلی که خون دیده نمی‌شود بسیار خطروناک است و باید در تمام موارد تصادفات یا ضربه‌ها مخصوصا " به نواحی کبد و طحال در جستجوی علائم خونریزی داخلی بود .

علائم و عوارض خونریزیهای داخلی

علائم عبارتند از : گیجی و ضعف شدید در مصدوم مخصوصا " وقتیکه ایستاده است ، پریدگی رنگ صورت و لب : پوست سرد و مرطوب ، تشنجی ، بیقراری ، اختلالات نبض که بتدریج ضعیفتر و تندریتر می‌شود . ممکن است نبض مچ دست قابل لمس نباشد علاوه بر اینها پائین

آمدن فشار خون، تنفس سریع و سطحی عطش هوا و بالاخره بیهوشی می باشد که در این موارد بایستی بیمار سریعاً به بیمارستان منتقل گرد و اقدامات لازم صورت گیرد. باید متذکر شد که علائم خونریزی داخلی با شوک همراه است.

کمکهای اولیه در خونریزیهای داخلی

در مورد خونریزیهای داخلی می توان گفت که مهمترین کار رساندن بیمار بمراکز درمانی است زیرا کمک دهنده نمی تواند در این قبیل موارد کار مؤثری انجام دهد مگر اینکه به درمان شوک حاصل از خونریزی بپردازد. بیمار را بحالت راحت و بدون حرکت بخوابانید و چنانچه احساس سرما میکند او را گرم نگاهدارید و از راه دهان نباید هیچ چیز به بیمار داد.

کمکهای اولیه در خونریزیهای خارجی

خونریزیهای خارجی را میتوان با چشم دید و نسبت به اینکه درجه قسمتی از بدن ایجاد شده است به کمکهای لازم قبل از رساندن مصدوم به مراکز درمانی پرداخت. خونریزی ممکن است از سیاهرگ یا از سرخرگ باشد:

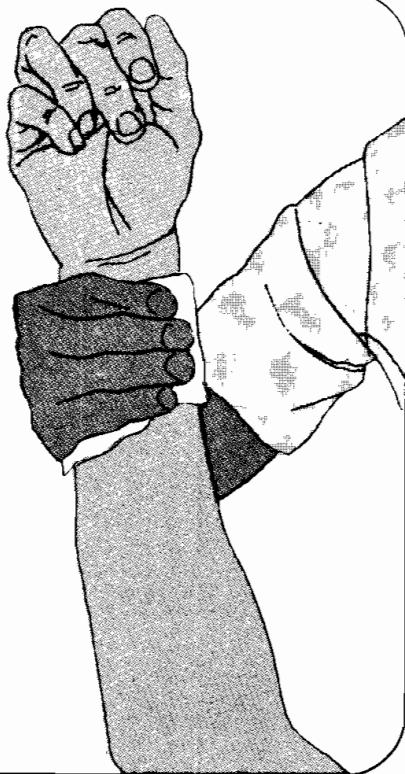
۱- قطع شدن سرخرگ (شريان): در اين حالت خون بطور مقطع از رک بریده شده با فوران خارج می شود و رنگ آن معمولاً "قرمز روشن" است و جهت حرکت آن از طرف قلب بطرف عضو است.

۲- قطع شدن سیاهرگ (ورید): در این نوع خونریزی، خون به آرامی جریان می یابد و رنگ آن قرمز تیره است و جهت حرکت آن از طرف عضو به طرف قلب است اگر سرخرگ قطع شده بزرگ باشد، خونریزی آن می تواند در عرض چند دقیقه عواقب فوق العاده وخیمی ببار آورد. بنابراین با سرعت و بدون دستپاچگی بایستی اقدام به جلوگیری از خونریزی نمود. اعمال زیر را در متوقف ساختن هر نوع خونریزی انجام دهید.

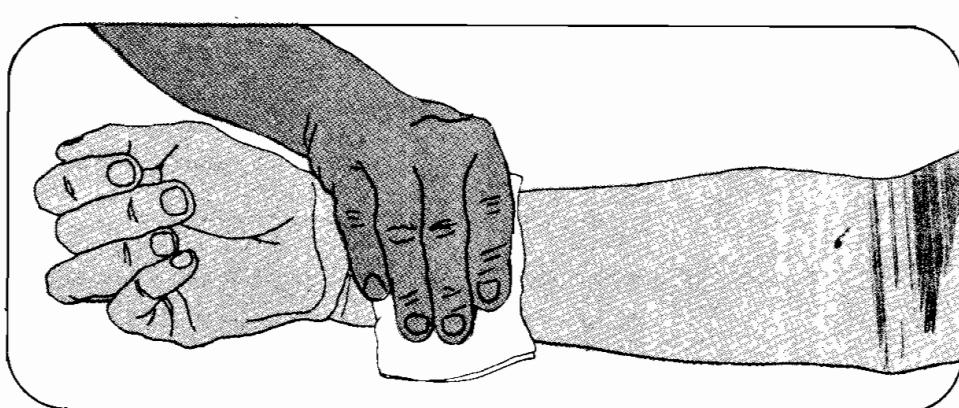
الف - بلافاصله بر روی محل خونریزی بطور مستقیم فشار وارد کنید. اگر کاز تمیز در دسترس دارید به کمک آن و اگر خونریزی شدید است، پارچه بزرگی روی تنظیف بگذارید و اگر هیچکدام در دسترس نیست با دست یا انگشتان، فشار مستقیم روی موضع را (۱۵ تا ۱۵ دقیقه) بدون برداشتن دست و یا کم کردن فشار ادامه دهید، اگر دستمال کاملانداز "خون آسود" شد، دستمال بعدی را روی دستمال قبلی گذاشته به وارد آوردن فشار ادامه دهید. موقعیکه جسم خارجی در زخم وجود دارد (که نمی توان آنرا خارج ساخت زیرا باعث تشديد خونریزی می شود)، یا اينکه انتهای استخوان شکسته ای از زخم خارج شده به لمبهای زخم فشار بیاورید و نه بر روی خود زخم، اگر نقطه ای که خونریزی میکند به آسانی دیده نمی شود، تمام زخم را با دست بگیرید و محکم فشار بدهید بسیاری از خونریزی ها با این عمل متوقف می شوند. وقت داشته باشید که بعضی از زخمهای بظاهر خیلی کاری مینمایند ولی ممکن است در واقع

ساده بوده خونریزی آن به آسانی متوقف شود .

ب - اگر امکان دارد به موضع ارتفاع بدھید ، این عمل بخصوص اگر خونریزی در دست و یا ساق پا اتفاق افتاده باشد و تکان خوردن عضو بنا به علی (شکستگی استخوان و غیره) اشکالی نداشته باشد ، براحتی امکان پذیر است . منظور از ارتفاع دادن ، بالا بردن محل خونریزی از سطح قلب مصدوم است .

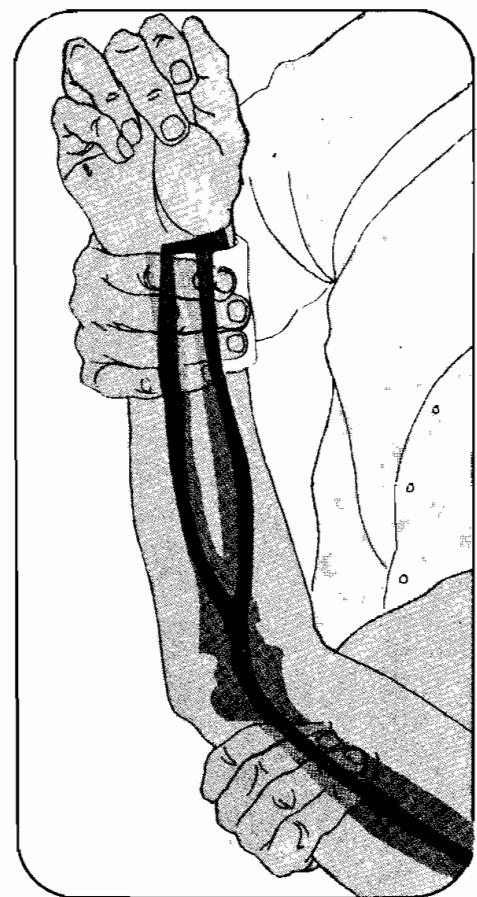
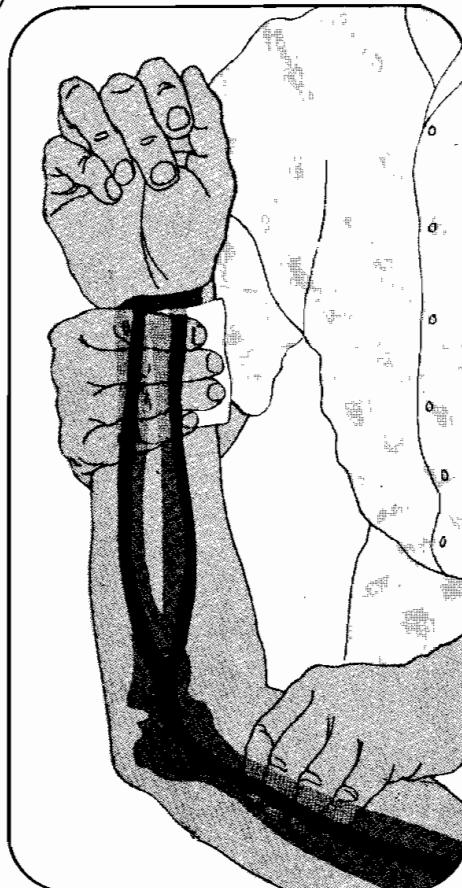
به موضع ارتفاع بدھید

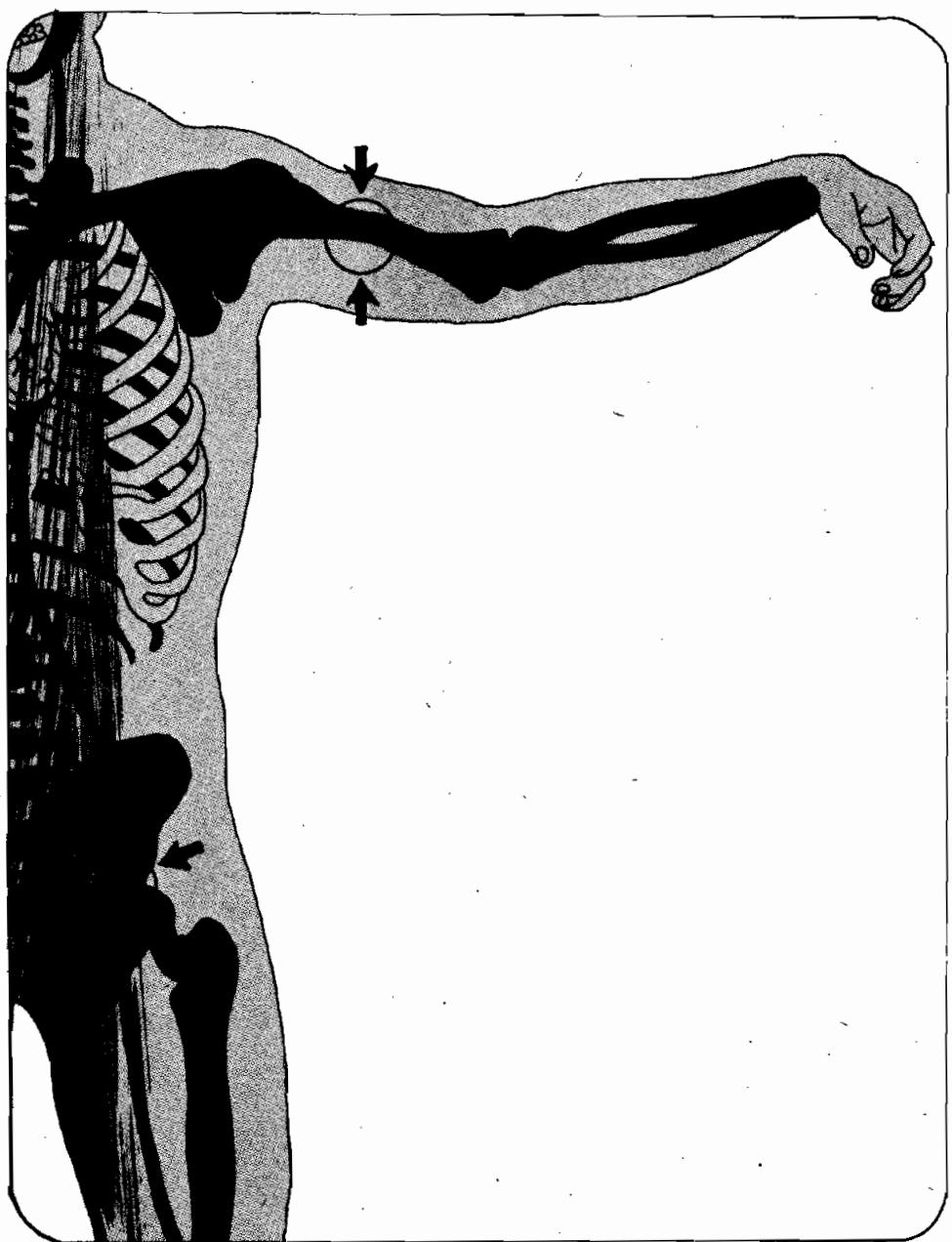

به کمک دستمال بر روی زخم فشار وارد کنید

پکنقطه فشار بدن

نقاط فشار بدن

ج- اگر خونریزی هنوز ادامه دارد توسط دست دیگر خود بر "نقاط فشار" بدن مصدوم فشار وارد کنید نقاط فشار دست و پا در شکل نشان داده شده‌اند . این عمل جریان خون را در سرخرگ اصلی کاهش میدهد . اعمال فشار بر "نقاط فشار" بدن باستی همزمان با فشار مستقیم بر محل برویدگی و ارتفاع دادن آن باشد . تصویر کتاب روش انجام این عمل را نشان می‌دهد .

در تصاویر صفحه بعد سایر نقاط فشار بدن با شرح آن نشان داده شده است .

در خونریزی شریان گیجگاهی : طریقه فشار مستقیم بر شریان گیجگاهی به نحویکه شریان بین انگشت واستخوان گیجگاهی قرار گیرد .

سرخرگ گیجگاهی

در مورد شریان صورتی فشار با انگشت در محل عبور شریان در کنار فک پائین

با فشار دادن انگشت شست در مقابل مهرهای گردن از خونریزی شاهرگ گردن جلوگیری می شود .

سرخرگ تحت چنبری

سرخرگ کاروتید (سبات اصلی)

د - بیش از مقدار لازم جلوی جریان خون را نگیرید . اگر خون بند آمد هاست ، فشار را قطع کرده به پانسمان زخم مشغول شوید .
لخته ها را هیچگاه از سر رگ ها برندارید زیرا بدن طبیعتا " برای جلوگیری از خونریزی باعث لخته شدن خون در انتهای رگ های بریده می شود .

ه - در پاره ای موارد ، مثلما " هنگامیکه شریان بزرگی قطع شده است و یا عضوی قطع شده و یا بشدت له شده باشد ، خونریزی با روشهای قبلی ممکن است قطع نشود . در این قبيل موقع از وسیله ای بنام شریان بند (کارو یا تورنیکه) استفاده می شود .
بخاطر داشته باشید که استفاده از شریان بند فقط در مورد زخم های دست و پا بکار می رود و نیز فقط در موقعی که بیمار در اثر خونریزی تهدید به مرگ می شود و با هیچ روشی به جلوگیری از خونریزی موفق نمی شوید ، توجه داشته باشید هنگامیکه تصمیم به استفاده از شریان بند می گیرید در واقع با تصمیم خود برای نجات زندگی مصدوم ، عضوی از بدن وی را فدا می کنید .

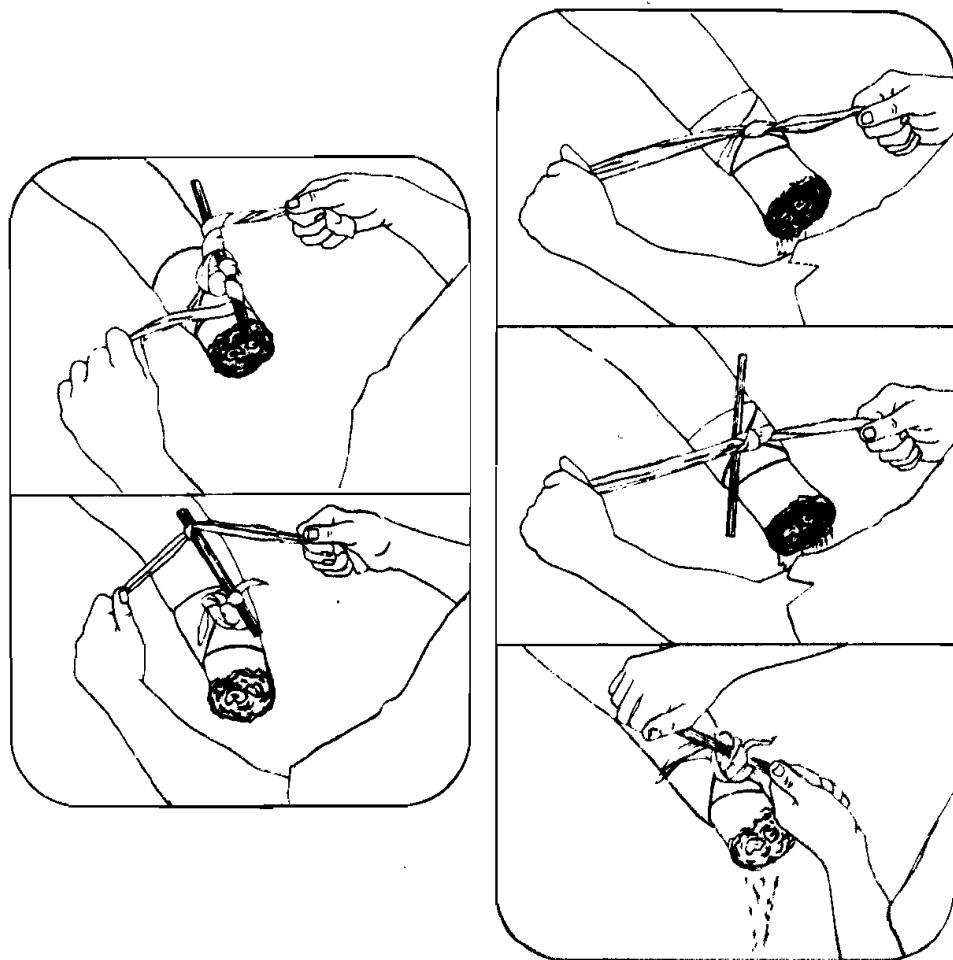
بستن شریان بند خطراتی دارد که باید آنها را به خاطر سپرد . از جمله اگر شریان بند را زیاد حکم بیندیم سبب خراب شدن بافتها و اعصاب آن قسمت گردیده و حتی اختلالات حسی و حرکتی در عضو پدید می آید که تا مدتی ادامه خواهد یافت . خطر دیگر اینستکه اگر شریان بند مدت زیادی بر روی عضو باقی بماند ، باعث تغییر حالت بافتها و حتی مرگ آن عضو بدلیل نرسیدن خون می شود (قانقاریا) .

طریقه بستن شریان بند

برای بستن شریان بند می توانید از پارچه ای به پهناهی حداقل پنج سانتیمتر استفاده کنید . چنانچه پارچه در دسترس نداشتید می توانید از کراوات ، دستمال ، کش ، نوار لاستیکی و یا کمر بند پهن استفاده کنید . پارچه را به فاصله کمی (تا آنجا که روی پارگی را نگیرد) در بالای زخم دور دست یا پا پیچیده یک گره ساده بزنید . سپس تکمای چوب ، مداد ، قاسق و غیره را روی گره ساده گذاشته و روی چوب را دوباره گره بزنید و تکه چوب را آنقدر بپیچانید تا خونریزی بند بیايد و دو سر تکه چوب را توسط مقدار اضافی پارچه شریان بند مهار کنید و یا از رشته جداگانه ای برای بستن سر تکه چوب استفاده کنید .

در بستن شریان بند نکات مهم زیر را در نظر داشته باشید :

- ۱ - شریان بند را کمی بالاتر از زخم و روی پوست سالم ببنديد .
- ۲ - شریان بند را معمولا " بالای زانو و یا بالای آرنج باید بست .
- ۳ - هیچ وقت شریان بند را زیر پانسمان یا باندаж نبندید و یا روی آن پتو و یا پوششی که مانع دیدن شریان بند بشود قرار ندهيد .

مراحل مختلف بستن شریان بند

- ۴ - هیچگاه از سیم برق ، مفتول فلزی و اجسام سفت و باریک دیگر بعنوان شریان بند استفاده نکنید زیرا باعث صدمه شدید انساج زیوبن میگردد .
- ۵ - روی تکمای کاغذ که به لباس بیمار متصل میکنید با خط درشت و قابل دید ، کلمه 'شریان بند' یا کارو یا تورنیک و ساعت دقیق بستن آن را با احتساب دقیقه‌ها بنویسید و در صورتیکه شریان بند را باز و بسته کرده‌اید ، ساعت دقیق آخرین باز کردن را نیز قبیل کنید .
- ۶ - بستن شریان بند اگر بیش از $1/5$ ساعت طول بکشد ، خطرناک است بناهواین هر ۱۵ دقیقه پکبار بعدت نیم تا یک دقیقه شریان بند را شل کرده و دوباره سفت کنید و ساعت آنرا یادداشت کنید تا غفلتی در باز کردن دوباره آن انجام نگیرد .

خونریزی از بینی

بر اثر عوامل مختلفی از قبیل داشتن بولیپ ، راه رفتن دو زیبو آفتاب داغ به مدت زیاد ، بالا رفتن ناگهانی فشارخون و شروع بعضی از بیماریهای مانند حصبه ، تیفوس ، بیماریهای خونی

و یا در نتیجهٔ ضربه سخت خونریزی بینی اتفاق می‌افتد . نزد کودکان ، اغلب اوقات بدون آن که آسیبی به بینی رسیده باشد خون از بینی جاری می‌شود . (گاهی به علت خشک بودن مخاط بینی) .

سمکهای اولیه

بیمار را بهالت نشته قرار داده و او را وادار به استراحت کنید تا بینی کنید طوری بنشیند که سرش کمی به جلو خم شود تا خون از عقب بینی به حلق نرود . تکمهای یقماش را باز کنید . بیمار را وادار کنید مدت پنج دقیقه با انگشتان طرفی را که خون می‌آید ، و با هر دو طرف را به داخل فشار دهد و ثابت نگهداشدارد تا خون بند بپاید من تواند کمپرس سرد برروی سر و بینی بگذارد و به بیمار بگوئید از راه دهان تنفس کند . در صورت امکان می‌توان تنظیف باریک ضد عفونی شدهای را با محلول آنتی بیرین یک در بیست یا سرمه نیز بولوژیک آغشته نموده و با گمک پنس بتدربیج در بینی فرو کرد بطوری که کاملاً "حفره" بینی را برگرداندهای آن بیرون باشد تا در موقع لزوم بتوان آنرا به آسانی خارج کرد .
اگر با این ترتیب نیز خونریزی بند نیامد باید بیمار را به پزشک یا بیمارستان رسانید .

فصل پنجم

زخمها

هرگاه در اثر عوامل مختلف قسمتی از پوست بدن تغییر شکل دهد و این تغییر شکل همراه با ضایعات و خونریزی باشد زخم نامیده می شود. علت پیدایش زخمها یا در اثر برخورد جسم خارجی مثل کارد و عوامل مختلف دیگر ایجاد می گردد و یا در نتیجه عفونت میکروبی مانند زرد زخم، سیاه زخم و غیره پدید می آید.

أنواع زخمها

زخمها را بر حسب شدت و ضایعات بوجود آمده و شکل ظاهری و شدت خونریزی و زمان التیام به انواع زیر تقسیم می نمائیم :

۱ - زخم‌های شکاف دار یا برپدگیها - در این نوع زخمها دیواره زخم منظم، خونریزی زیاد و التیام سریع می باشد این نوع زخمها در نتیجه برپدگی ایجاد می شوند و علت آنها برپدید شدن پوست بوسیله آلت برندهای مانند کارد، تیغ، لیوان شکسته و نظایر آن می باشد.

۲ - زخم‌های کوبنده - در این نوع زخمها دیواره زخم منظم و خونریزی کم و عموماً زیرجلدی بوده، و التیام به کندی صورت میگیرد مانند خوردن چکش بر روی ناخن.

۳ - زخم‌های له شده - در این نوع زخمها خونریزی زیاد، دیواره زخم نامنظم والالتیام به کندی صورت میگیرد مانند زخم‌های ناشی از تصادفات.

۴ - زخم‌های سوراخ شده - در این نوع زخمها دیواره منظم، خونریزی کم والالتیام سریع میباشد مانند فرورفتن میخ یا سوزن و یا سرنیزه و گلوله و نظایر آن در بدن و احتمال عفونت ایگونه زخمها نیز بعلت عدم دسترسی به عمق زخم زیاد می باشد.

۵ - زخم‌های پاره‌پاره - در این نوع زخمها خونریزی کم، دیواره زخم نامنظم والالتیام به کندی صورت میگیرد و در بعضی موارد همراه با سوختگی میباشد مانند برخورد قطعات خمپاره به بدن.

این نوع زخم در زمان جنگ به علت انفجار و خرابی ساختمانها زیاد به چشم میخورد.

كمکهای اولیه در مورد زخمها

كمکهای اولیه بر حسب آنکه زخم توأم با خونریزی باشد و یا نباشد فرق می کند، زیرا اگر زخم همراه با خونریزی نباشد خطر عفونت آن بیشتر است. زیرا جریان خون بخارج،

میکرها را شسته و با خود بخارج از بدن میبرد . در زخمهای که با خونریزی همراه هستند اولین وظیفه کمکدهنده بند آوردن خونریزی است . زیرا خونریزی شدید علاوه برایجاد شوک که باعث مرگ میشود ، باعث از بین رفت و تلف شدن مقدار زیادی گلبولهای قرمز میشود . چون لازمه ادامه حیات هر موجود زنده تغذیه است ، بنابراین با کاهش خون ، در نتیجه کاهش گلبولهای قرمز و نرسیدن اکسیژن به اعضاء بدن ، تغذیه بافتها مختل میشود بنابراین در چنین مواقعي خونریزی زخم را هرجه سریعتر بهمان طریقی که در فصل خونریزی شرح داده شده است ، بند بیاورید در مورد زخمهای که خونریزی ندارند خطر عفونت زیادتر است و اولین وظیفه کمکدهنده جلوگیری از ورود میکروب بداخل زخم میباشد . هیچگاه نباید زخم را با دستهای آلوده یا وسائل کثیف لمس کرد .

لخته خونهای تشکیل شده را هیچگاه نباید با کشیدن تنظیف بروی زخم از آن جدا کرد زیرا علاوه بر آنکه سبب خونریزی مجدد میشود بلکه جوانههایی که در حال تشکیل بافت و التیام زخم است کنده شده و بر درد و رنج بیمار نیز میافزاید . هرگز کوشش نکنید شخصا "اشیاء خارجی را که کاملا" در زخم فرو رفته است حرکت داده و بیرون بیاورید ، اینکار را به پزشک واگذار کنید .

لازم بیاد آوری است که زخمهای عمیق‌تر که به عمقشان دسترسی نیست ، بیشتر در معرض خطر عفونت هستند تا زخمهای سطحی .

عارض زخمهای

عارض زخمهای عبارتند از ایجاد شوک ، خونریزی ، عفونت و تغییر شکل در محل زخم در باره شوک و طریقه درمان آن و همچنین خونریزی و روش جلوگیری از آن صحبت شده است و اکنون میپردازیم به تعریف و چگونگی ایجاد عفونت و طریقه جلوگیری از آن .

عفونت

تعریف عفونت - ورود ، رشد و نموازدیاد میکرها را در زخم عفونت مینامند و این میکرها باعث تغییر نسوج اطراف زخم میشوند که علائم آن حراست ، ورم ، قرمزی و درد است و معمولاً " منتهی به تشکیل چرک میشود . چرک عبارتست از اجسام گلبولهای سفید ، جرمهای بیماریزا و نسج فاسد شده . زخم ممکن است از راه هوا ، دست کثیف پانسمان کننده و یا بوسیله بکار بردن وسایل و یا محلولهای آلوده عفونت پیدا کند . در تشکیل عفونت و چرک سه عامل زیر دخالت دارند .

۱ - کثرت و یا قلت میکرها وارد شده به زخم

۲ - قدرت میکرها

۳ - مقاومت بدن در مقابل عفونت

باید دانست که اغلب عفونتهای شدید و مسمومیت خون ممکنست در ابتداء از یک زخم ساده و بی اهمیت شروع شود.

زخم‌بندی یا پانسما

برای جلوگیری از عفونت باید زخم را پانسما نماید. پانسما عبارت از شستشوی استریل، پاک کردن و قراردادن پوشش ضد عفونی شده بر روی زخم است. پانسما بمنظور حفاظت زخم از هرگونه صدمه احتمالی، جلوگیری از ورود میکروبهای ثانوی داخل زخم، جذب ترشحات زخم و کنترل خونریزی انجام می‌شود. در زخم‌بندی یا پانسما وسائل لازم برحسب نوع و محل زخم فرق می‌کند ولی بطور کلی وسائل زیر مورد احتیاج است:

پنس برای برداشتن گازهای آلوده و قیچی - پنبه، سترون - گاز سترون - محلولهای ضد عفونی کننده مانند الکل ۲۰ درجه^۱، آب اکسیژنه دوازده حجم - الکل یده - تنتورید - دتول رقیق شده - آب مقطر.

کلیه وسائل پانسما باید استریل باشد. بعضی از وسائل را ممکنست بوسیله جوشانیدن در آب بمدت ۱۰ تا ۲۵ دقیقه از زمان شروع جوش استریل کرد و در مواردیکه امکان جوشانیدن وسائل نیست لوازم فلزی را بوسیله شعله آتش یا الکل که در ظرفی ریخته و به آن کبریت می‌کشید می‌توان ضد عفونی کنید. برای ضد عفونی پارچه‌هایی که در دسترس است می‌توان با گذاشتن اطیعی داغ بر روی آنها نیز به ضد عفونی کردن آن پرداخت.

أنواع پانسما

پانسما بر دو نوع است:

پانسما خشک و پانسما مرطوب

گاهی برای مرطوب نگهداشتن زخم پزشک دستور پانسما مرطوب می‌دهد که این نوع پانسما کار پرستار است و در صلاحیت کمک دهنده نیست.

طریقه پانسما زخم با مواد ضد عفونی کننده

قبل از شروع پانسما ابتداء باید دستها و زیر ناخنها را خوب با آب نیم‌گرم و صابون و برس شست و پس از آن در صورت داشتن الکل، کمی الکل سفید به دستها مالید. زخم و اطراف آنرا با پنبه آغشته به مواد ضد عفونی کننده مانند آب اکسیژنه (دوازده حجم) یا محلول پرمونگات دو پتاں دو در هزار یا محلول ساولن از داخل زخم بخارج تمیز کنید و بعد به

۱ - دقیقاً "در همه موارد نمی‌توانیم به عنوان ضد عفونی کننده، کامل بر الکل تکیه کنیم، زیرا الکل میکروبها را در مدت معینی ثابت نگه می‌دارد و میکروب برخی از بیماریها، مدتی درون الکل زنده میماند.

نظافت اطراف زخم بپردازید .

اگر در محلی هستید که دسترسی به محلولهای ضد عفونی کننده ندارید ، میتوانید حدود ۹ گرم نمک را در یک لیتر آب ریخته و بعد از جوشانیدن و سرد شدن مورد استفاده قرار دهید و یا در خراش و زخمهای سطحی که احتیاج به مواد ضد عفونی کننده ندارند بستشو با آب و صابون کافی است .

توجه داشته باشید که هر قطعه پنبه را پس از آنکه یکبار برای تمیز کردن قسمتی از زخم بکار رفت ، باید بدور بیندازید . پس از نظافت کامل زخم یک قطعه گاز استریل را روی زخم بنحوی بگذارید که روی زخم و اطراف آنرا کاملاً "بپوشاند و بعد بوسیله" باند یا چسب آنرا ثابت نمایید . البته در مورد زخمهای عفونی باید تحت نظر طبیب از داروهای مخصوص پانسمان استفاده نمود .

رعایت نکات لازم در پانسمان

۱ - هنگام پانسمان از سرفه و عطسه، مستقیم بر روی زخم و یا صحبت کردن که باعث آلوده شدن زخم می شود باید خودداری کرد .

۲ - در موقع انجام پانسمان باید سعی نمود که از پنس استفاده شود و اگر پنس در دسترس نباشد ، باید به تمیزی و نظافت دستهایتان اطمینان کامل داشته باشید .

۳ - هرگز پنبه و یا گازی را که برای نظافت اطراف زخم بکار میروند بر روی زخم نمالید .

۴ - اگر دولبه، زخم از هم خیلی فاصله داشته باشند باید بوسیله، بخیه دولبه را بهم نزدیک نمود تا زخم زودتر التیام پیدا کند البته این عمل باید بوسیله، پزشک انجام گیرد .

۵ - اندازه، گازی که روی زخم گذاشته می شود بستگی به بزرگی و کوچکی زخم دارد . اندازه، آن باید آنقدر باشد که کاملاً "زخم و اطراف آن را بپوشاند .

۶ - هرگز پنبه را مستقیماً "روی زخم قرار ندهید چون پس از خشک شدن، کندن آن مشکل و دردناک است .

۷ - در مواردیکه احتمال بیماری کزاز میروند پس از پانسمان زخم فوراً "باید به شخص مجروح تحت نظر طبیب سرم ضد کزاز تزریق شود .

۸ - در زخمهائیکه بوسیله، گاز گرفتن توسط سگ یا گرگ یا شغال ایجاد شده است، پس از شستشو و پانسمان زخم مراجعه به طبیب بسیار ضروری است .

نواربندی یا بانداز

برای نگهداری پانسمان روی زخم از لوكوپلاست یا انواع باندها با اشکال مختلف استفاده می شود و این عمل را بانداز یا نواربندی می نامند . نوع باند بستگی به محل زخم و نوع زخم دارد . جنس آنها اغلب از فلانل، الاستیک و یا از کاغذهای مختلف است و در

مواقعه کنوارهای فوق در دسترس نباشد می‌توان از شال‌گردن ، کمربند ، جوراب ، کراوات و غیره استفاده نمود .

موارد استفاده از بانداز

باندازها اصولاً" در موارد زیر بکار می‌رود :

۱ - ایجاد فشار مستقیم روی یک پانسمان برای کنترل خونریزی

۲ - ایجاد تکیه‌گاه برای عضو یا مفصل

۳ - نگهدارشتن پانسمانها و آتل‌ها در یک وضعیت مشخص

۴ - جلوگیری از تورم

۵ - محدودیت حرکت

۶ - کمک به تکیه کردن و حمل مصدوم

۷ - محافظت زخم از ضربه

در نواربندی باید به نکات زیر توجه نمود :

۱ - هیچگاه نباید مستقیماً روی زخم را نواربندی کرد ، بلکه باید ابتدا زخم را بوسیلهٔ پانسمان پوشاند .

۲ - نوار را نباید آنچنان محکم بست که مانع جریان خون در عضو گردد و نیز نه چندان شل و آزاد بست که باعث جایجا شدن پانسمان شده و بخودی خود باز بشود .

۳ - هنگام پیچیدن باند به دست یا پا از قسمت باریکتر شروع کنید تا باند باز نشود بهتر است از انتهای عضو شروع کرده و به سمت مرکز بدن بروید تا سبب تسهیل جریان خون گردیده از جمع شدن خون در انتهای اعضاء جلوگیری شود .

۴ - سودشدن ، کبود شدن و یا بیرنگ شدن انتهای انگشتان دلیل بر محکم بسته شدن باند است و باید بلافاصله باند را باز کرده و دوباره بست .

۵ - پس از پایان نواربندی باید انتهای آن را بوسیلهٔ نوار چسب یا سنجاق قفلی و یا گره در نقطهٔ مناسبی ثابت کرد تا در موقع استراحت باعث ناراحتی بیمار نگردد . گره‌ها باید طوری باشد که هنگام خوابیدن و یا نشستن ، زیر بدن بیمار قرار نگیرد .

ازواع باند

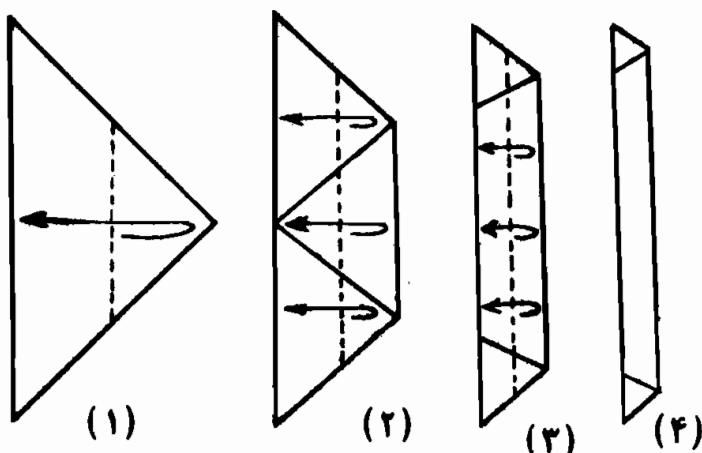
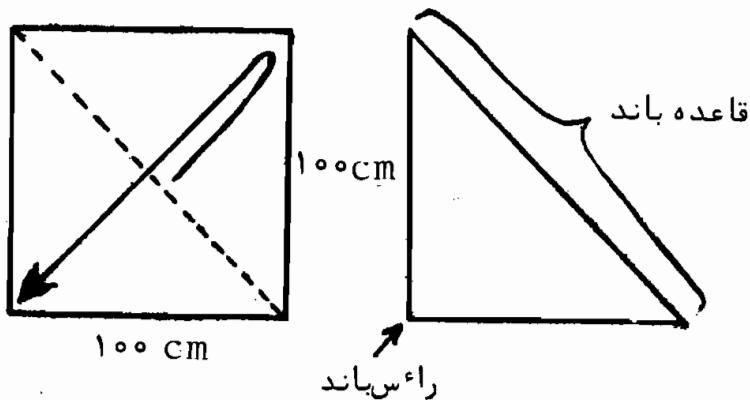
باند سه‌گوش (مثلثی) و طرز تهیه آن

از بارچمای مربع شکل بضلع یک متر می‌توان استفاده نمود یک گوشه آنرا طوری تامینماییم

که روی گوشه مقابل خود قرار گیرد سپس آنرا می‌بریم باینطریق باند سه‌گوش بدست خواهد آمد :

باند سه‌گوش موارد استعمال زیادی دارد که بصورت‌های مختلف از آنها استفاده می‌شود باند سه‌گوش را می‌توان تا نمود و بصورت باند باریکی درآورد که به آن باندکراواتی

میگویند میتوان بصورت باند پهن همچنین استفاده نمود که بسته به شرایط و احتیاج یک تا و یا چند تا میزنیم.

طریقه تا نمودن باند سه گوش

گره باند

برای بستن باند در زخم بندیها و باندازها همیشه و در موقع لزوم از گره چهارگوش (مربع) استفاده مینماییم زیرا :

- ۱ - صاف و تخت میباشد.
- ۲ - لیز نمیخورد .
- ۳ - باز نمودن آن از گرهای دیگر سهل تراست.

بحاطر داشته باشید که باند را با یک فشار متوسط و قابل قبول گره بزنید چون باند شل

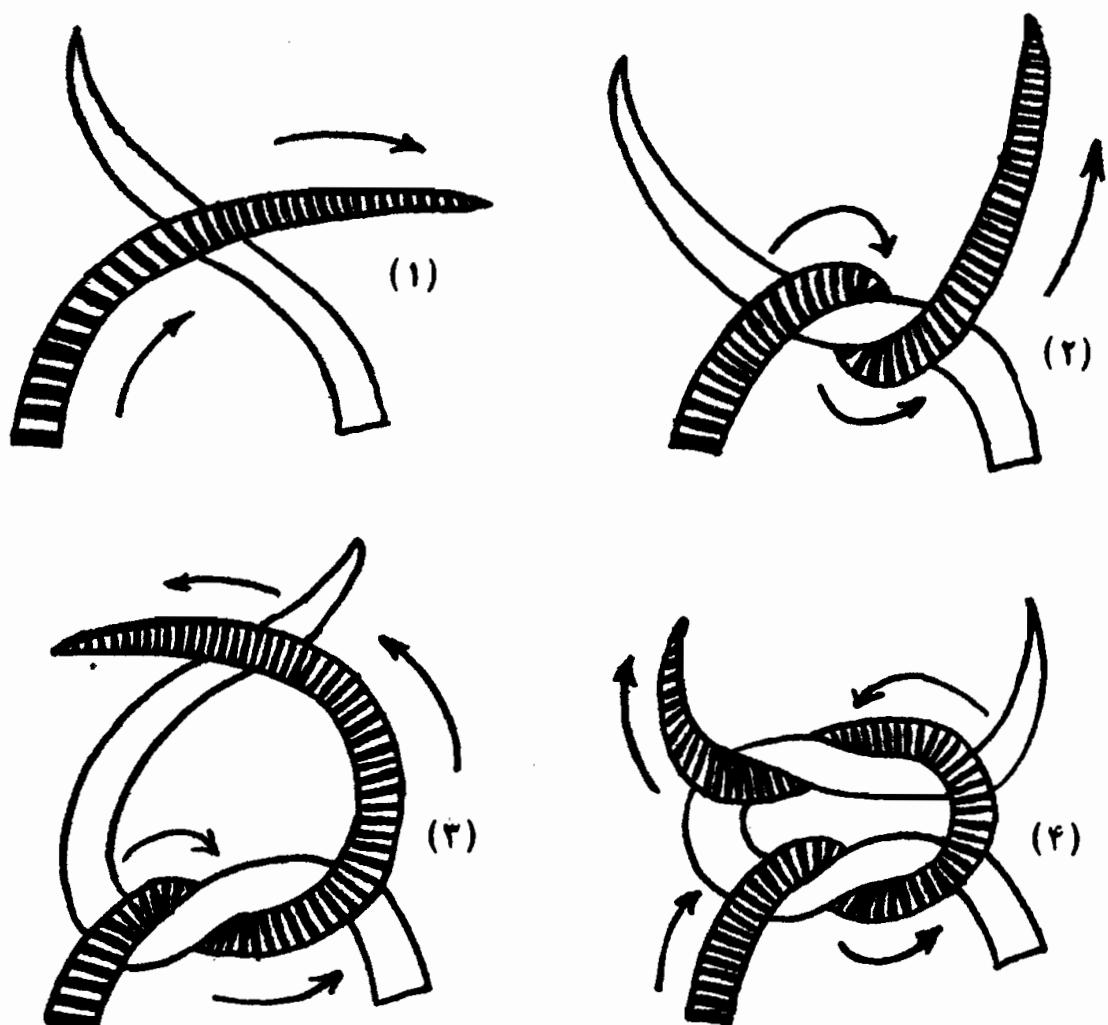
گره خورده قابل استفاده نیست و باند محکم گره خورده نیز ایجاد فشار نامناسب کرده باعث ناراحتی مثل قطع جریان خون خواهد شد.

طریقه زدن گره چهار گوش^۱

مطابق شکل زیر از بالا به پائین عمل می نماییم.

۱ و ۲ - قسمت چپ را روی راست قرار داده و دور آن می پیچیم

۳ و ۴ - راست را روی چپ قرار داده و از میان حلقه رد میکنیم

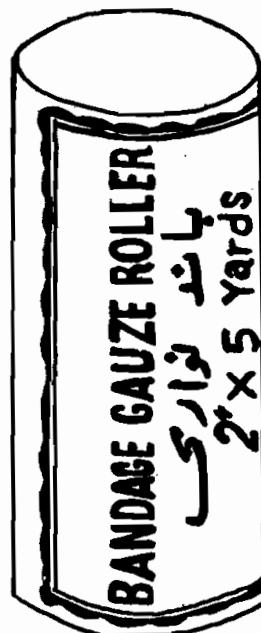

باند نواری

باندهای آماده واستاندارد که بصورت نواری در بستهبندی‌های مختلف در بازار بفروش میرسد عرض آنها نسبت ب محل استفاده آن فرق میکند مثلاً "برای بالغین اندازه‌های زیر مورد استفاده قرار میگیرد".

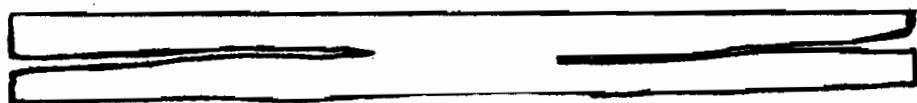
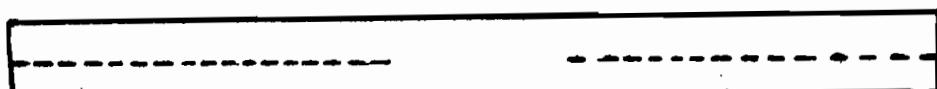
۱ - اقتباس از کتاب کمکهای نخستین مصور از انتشارات سازمان جوانان هلال احمر تهیه و تنظیم آقای حسین حسینی فیروز آبادی تقریباً. اکثر مطلب نشریه در کتاب منعکس میباشد.

عرض باند		
یک اینچ	یا ۲/۵ سانتیمتر	برای انگشتان
" ۵ "	" ۲ "	" دست
" ۵-۶ "	" ۲-۲/۵	" بازو
" ۷/۵-۹ "	" ۳-۳/۵	" پا
" ۱۰-۱۵ "	" ۴-۶	" تنہ

باند چهار شاخ

برای تهیه باند چهارشاخ از باند نواری استفاده میگردد. مقدار مورد احتیاج و مناسب از باند نواری را انتخاب نمود و دو سمت آنرا از وسط بوسیله قیچی و یا چاقو میبریم.

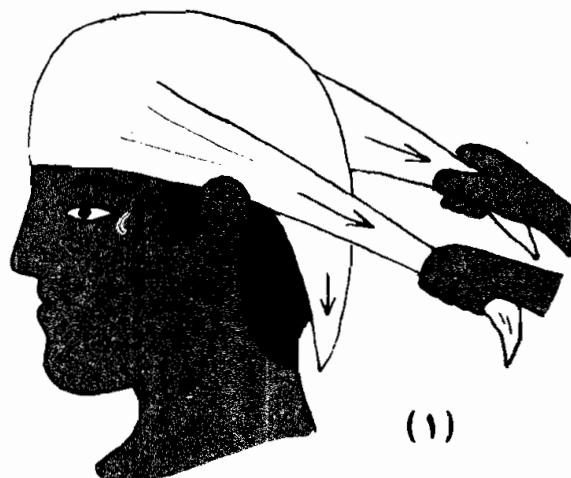
بانداز سر

با استفاده از باندسه گوش

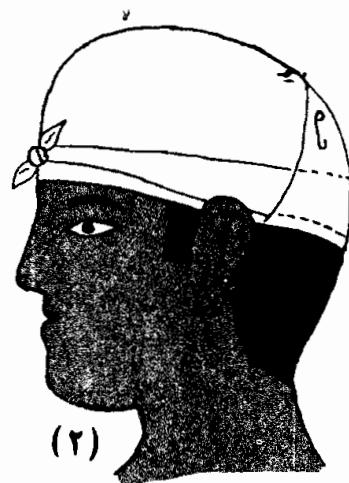
۱- قاعده باند را باندازه پنج سانتیمتر تا بزنید لبه تا خورده را بالای ابروها روی

پیشانی بگذارد ، رأس باند را در پشت سر قرار دهید دو گوشه قاعده باند را به پشت سر برد و از روی رأس باند عبور داده و جلوی پیشانی بیاورید .

۲ - در وسط پیشانی آنها را بهم گره میزنیم رأس باند که در پشت گردن قرار گرفته بالا آورده در محلی که از عبور دو گوشه قاعده بوجود آمده پنهان کرده و یا آنرا توسط سنجاقی مطابق شکل ثابت می نمائیم .

(۱)

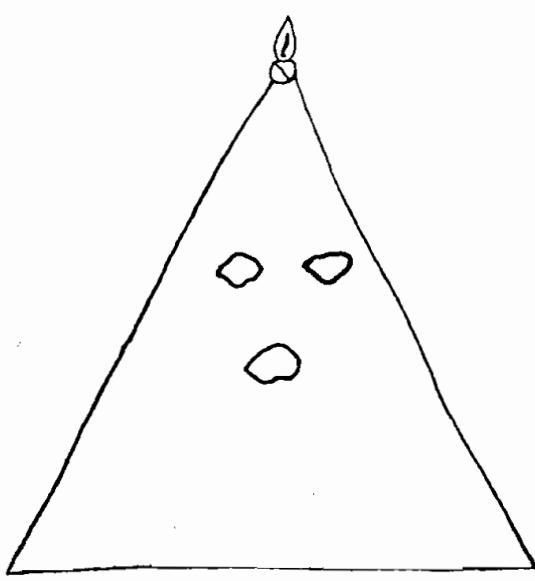
(۲)

بانداژ صورت

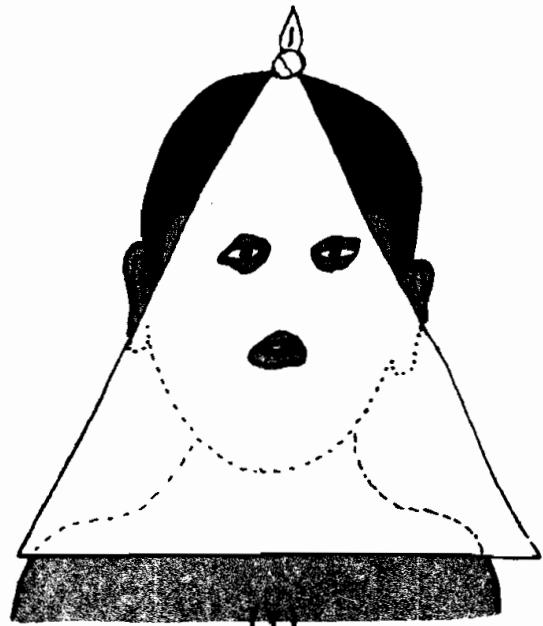
با استفاده از باند سه گوش

۱ - رأس یک باند سه گوش را گره زده کمی پائین تر جای چشمها و دهان را ببریده و درمی آوریم .

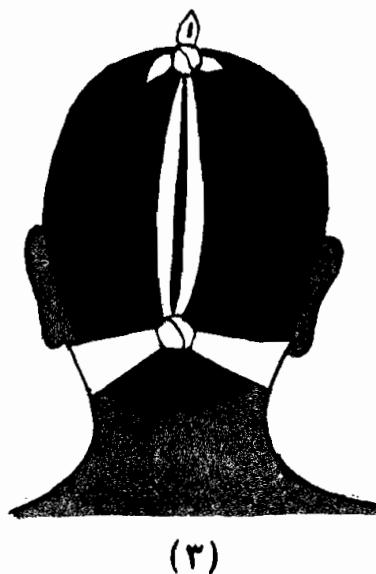
۲ - باند سه گوش را روی صورت قرار می دهیم قاعده باند را باندازه مناسب و مورد احتیاج تا می نمائیم .

(۱)

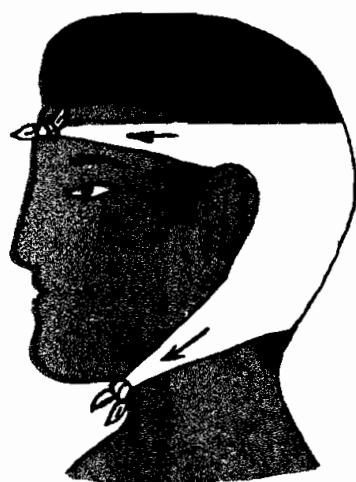

۳- دوگوشه قاعده را از زیرگوشها عبور داده و در پشت گردن گره می‌زنیم سپس شاخهای اضافه مانده را بگرمای که بالای سر قرار دارد متصل می‌کنیم .

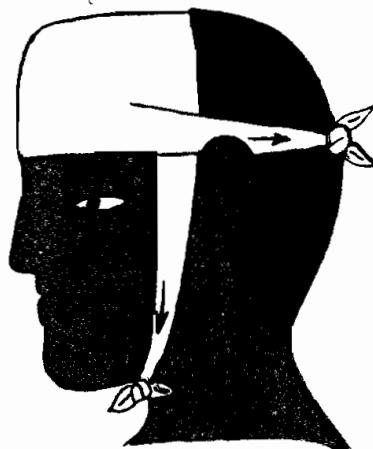
(۳)

بانداز پس سر
با استفاده از باند چهارشاخ
سطح میانی باندچهارشاخ را در قسمت پس سر قرار داده سپس دو شاخه بالائی باند را روی پیشانی و دو شاخه پائینی باند را در زیر چانه گره می‌زنیم .

بانداز پیشانی
با استفاده از باند چهارشاخ
سطح میانی باندچهارشاخ را روی پیشانی قرار داده سپس دو شاخه بالائی باند را از جلوی

گوش‌ها عبورداده و در زیر چانه گره می‌زنیم همچنین دو شاخه پائینی باند را از بالای گوشها عبورداده و در پشت سرگره می‌زنیم .

بانداز یک‌گوش و دو‌گوش به صورت ساده
با استفاده از باند سه‌گوش
بانداز دو‌گوش

باند سه‌گوش را بصورت باند کراواتی درآورده و سطآنرا زیر گلو قرارداده سپس دو سر باند را از طرفین صورت بروی گوشها هدایت نموده و در روی سر آنها را گره می‌زنیم .
بانداز یک‌گوش

باندکراواتی را طبق بانداز دو‌گوش بکار می‌بریم با این تفاوت که باند روی گوش سالم قرار نمی‌گیرد بلکه از جلوی آن عبور نموده و فقط گوش صدمه دیده را می‌پوشاند .

بانداز یک‌گوش و دو‌گوش بصورت ساده با استفاده از باند سه‌گوش

بانداز یک گوش

با استفاده از باند چهارشاخ

- ۱ - ابتدا شاخهای مجاور باند چهارشاخ را دوبدو گره میزنیم بطوریکه سطح میانی آن اندازه ثابتی پیدا نماید سپس سطح میانی را روی گوش صدمه دیده قرار می دهیم .
- ۲ - دوشاخ بالائی را از پشت سر و روی پیشانی عبور داده و در طرف مقابل در بالای گوش سالم گره میزنیم همچنین دوشاخ پائینی را از پشت گردن و جلوی گردن عبور داده و در طرف مقابل زیر گوش سالم گره میزنیم .

(۱)

(۲)

بانداز یک گوش با استفاده از باند چهارشاخ

بانداز یک گوش بصورت T

با استفاده از باندسه گوش

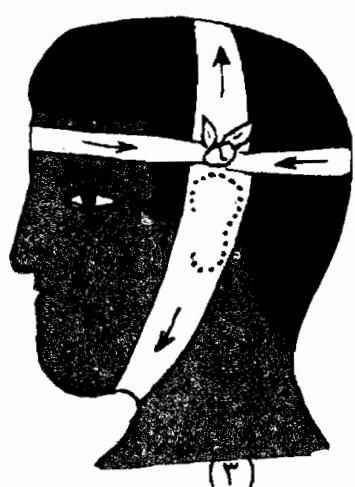
- ۱ - باندسه گوش را بصورت باند کراواتی درآورده وسط باند کراواتی را روی گوش صدمه دیده قرار می دهیم یک سر باند روی سر دیگر باند را از زیر گلورد می نمائیم .
- ۲ - دوسر باند کراواتی را در طرف دیگر صورت در بالای گوش سالم بصورت T درآورده و سپس یکی را از روی پیشانی و دیگری را از پشت سر بطرف گوش صدمه دیده هدایت می کنیم .
- ۳ - دو سر باند را بالای گوش صدمه دیده گره میزنیم .

(۱)

(۲)

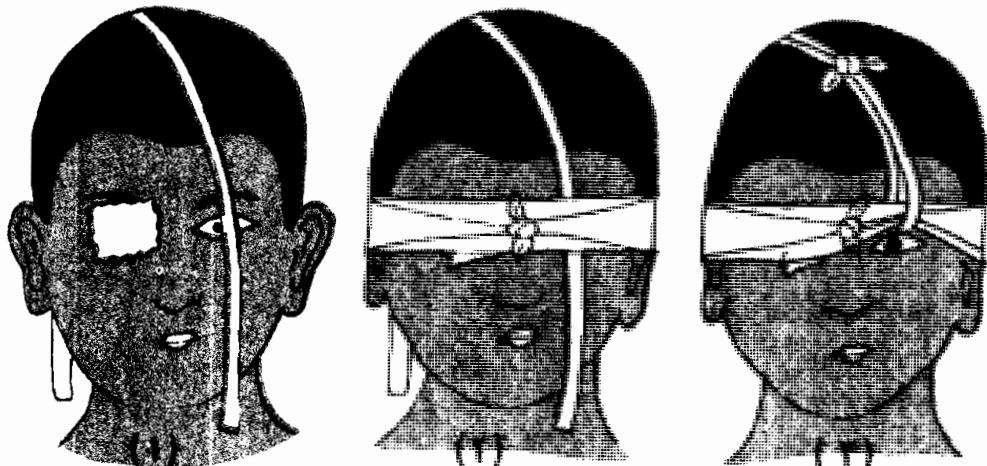

(۳)

بانداز یک چشم

با استفاده از باندسه گوش

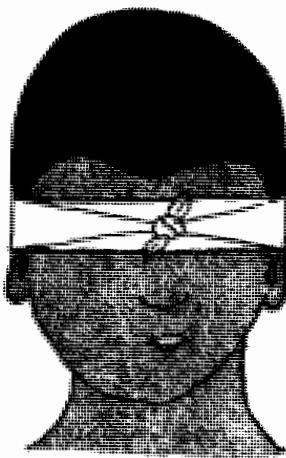
- ۱ - یک باند نواری را طوری روی سر قرار می دهیم که یک طرف آن از روی چشم سالم عبور نموده و تا پائین صورت آمده باشد و طرف دیگر بهمان اندازه در پشت سر بوده باند نواری بایستی بطور مایل روی سر قرار گرفته باشد .
- ۲ - باندسه گوش را بصورت باندکراواتی درآورده وسط باند کراواتی را ما بین دو چشم قرار داده و آنرا از روی باند نواری در جلوی صورت و پشت سر عبور داده و در جلو مابین دو چشم بهم گره می زنیم .
- ۳ - دو قسمت آزاد باند نواری که در دو سمت سر قرار گرفته بطرف بالای سر کشیده بحدیکه چشم سالم قادر بدیدن باشد سپس آنرا بهم گره می زنیم .

بانداز دو چشم

با استفاده از باندسه گوش

- باند سه گوش را بصورت باند کراواتی درآورده وسط باند کراواتی را بین دو چشم قرار داده و توسط آن چشمها رامی پوشانیم دوسر باند را پس از عبور دادن از پشت سر بجلو آورده و در فاصله بین دو چشم گره می زنیم .

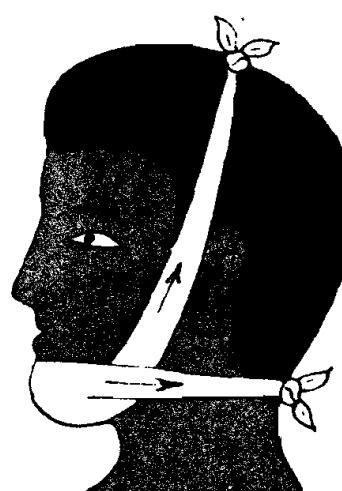
بازدائر چانه

نوع اول - باند سه گوش را بصورت کراواتی درآورده چانه را در وسط باند کراواتی قرار می دهیم باند کراواتی را در دو طرف چانه یک پیچ داده سپس دو سر باند را بالا آورده روی سر گره می زنیم .

نوع اول - با استفاده از باند سه گوش

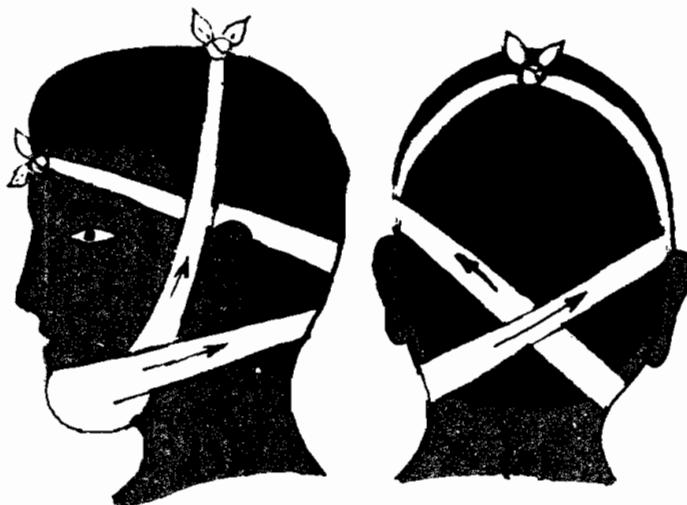
نوع دوم - سطح میانی باند چهارشاخ را روی چانه قرار داده سپس دو شاخ پائینی باند را در بالای سرو دوشاخ بالائی را در پشت گردن گره می زنیم .

نوع دوم - با استفاده از باند چهارشاخ

نوع سوم - مانند نوع دوم بانداز نموده منتهی شاخهای بالائی باند را بجای اینکه در

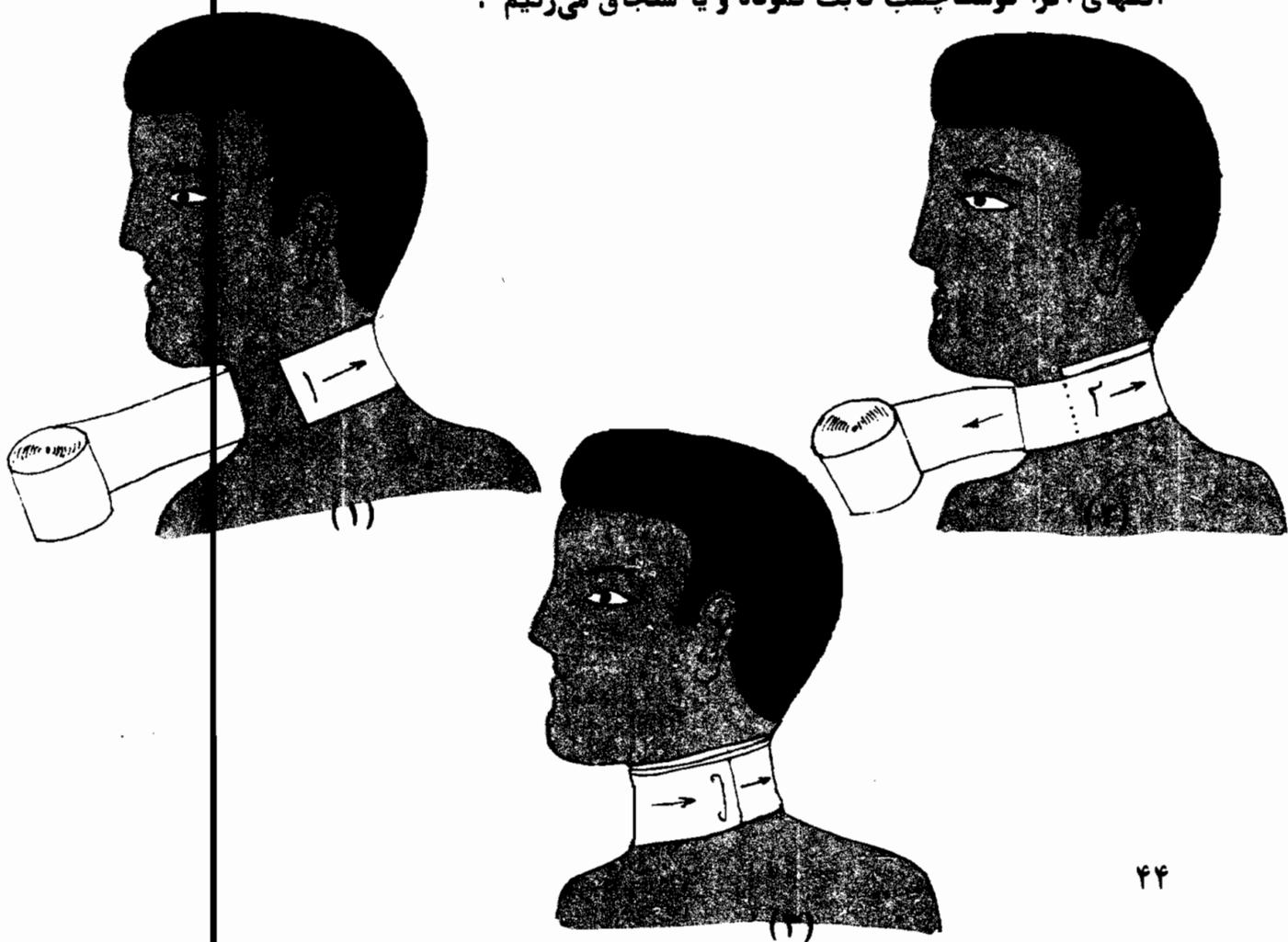
پشت گردن گره بزنیم بصورت ضربدر در پشت سر از روی هم عبور داده و در جلوی پیشانی
به هم گره می‌زنیم .

نوع سوم - با استفاده از باند چهارشاخ

باند افزایش گردن

با استفاده از باند نواری یا باند کراواتی
ابتداً باند را روی گردن قرار داده سپس چندین بار باند را دور گردن پیچانده و
انتهای آنرا توسط چسب ثابت نموده و یا سنjac می‌زنیم .

بانداز بینی

با استفاده از باند چهارشاخ

- ۱ - سطح میانی باند چهارشاخ را روی بینی قرار داده و دوشاخ پائینی را از بالای گوشها و دوشاخ بالائی را از زیر گوشها به پشت سر می بریم .
- ۲ - شاخهای بالائی و پائینی را در پشت سرو گردن دو بدو گره می زنیم .

(۱)

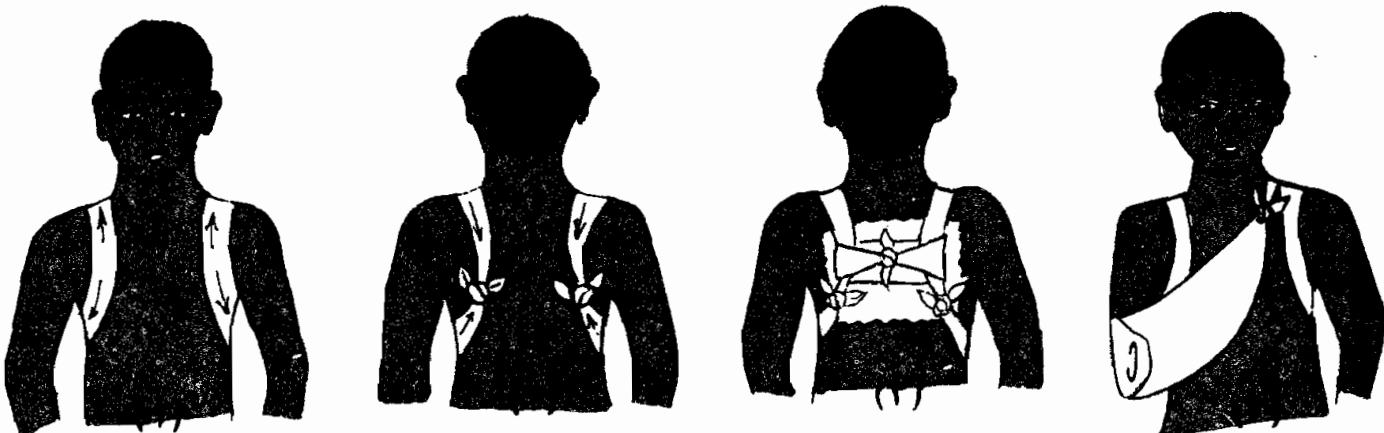

(۲)

بانداز شکستگی ترقوه

با استفاده از باندسه گوش

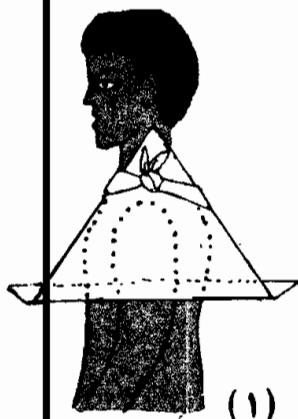
- ۱ و ۲ - در زیر بغل مصدوم پارچه و یا پد میگذاریم از دو باند کراواتی استفاده کرده و هریک را جدا کانه از شانه و زیر بغل گذرانده و در پشت گره می زنیم .
- ۳ - پارچه و یا پد دیگری در پشت مصدوم قرارداده دو سر یک باند کراواتی را از زیر باندهای قبلی عبور داده و محکم بکشید بحدیکه کتفها کشیده شوند سپس گره بزنید .
- ۴ - دست طرف آسیب دیده را توسط باندسه گوش در حالت خیلی بالا قرارداده و بگردن آویزان نموده با ینوسیله بیحرکتی عضو صدمه دیده را کامل نمائید .

بانداز شانه

با استفاده از باندسه گوش

- ۱ - باندسه گوش را طوری روی شانه میگذاریم که رأس آن مقابل گوش و قاعده باند در پائین قرار بگیرد .
- ۲ - یک باند نواری یا باند کراواتی را از زیر بغل مقابل عبور داده و دو سر آنرا روی شانه صدمه دیده و روی باند سه گوش گره بزنید .
- ۳ - قاعده باند را بقدر لزوم تا بنمائید سپس دو طرف قاعده باند سه گوش را از زیر بازو برعکس هم عبور داده و روی بازو بهم گره بزنید سپس قسمت رأس باند سه گوش را روی گره باند نواری برگردانید و سنjac نمائید برای بیحرکت نمودن شانه صدمه دید . بهتر است دست را بعدا " وبال گردن نمائید (بدون استفاده از باند نواری نیز میتوان این بانداز را عمل نمود به این صورت که باند سه گوش را روی شانه قرار می دهیم و دو گوشه قاعده باند را مانند قبل روی بازو گره می نمائیم سپس دست را توسط یک باند سه گوش وبال گردن نموده و گره آنرا روی رأس باند قبلی قرار می دهیم ، بعدا " رأس باند را روی گره تا نموده و فرم استاضفی را توسط سنjac ثابت می نمائیم) .

(1)

(2)

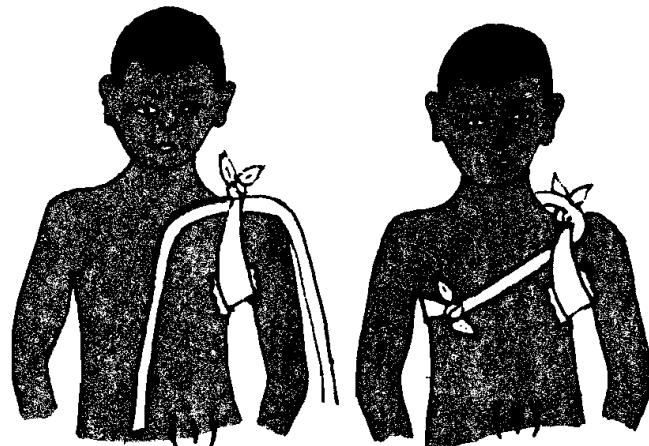
بانداز زیر بغل

با استفاده از باندسه گوش

نوع اول

۱ - زیر بغل پد و یا پارچه قرار می دهیم سپس روی آن یک باند کراواتی می گذاریم دو سر باند کراواتی را روی شانه آورده و روی یک باند نواری که روی شانه بطور مایل قبلانداخته ایم گره میزنیم .

۲ - دو طرف آزاد باندنواری را پس از عبور از زیر بغل مقابل در جلوی سینه گره میزنیم .

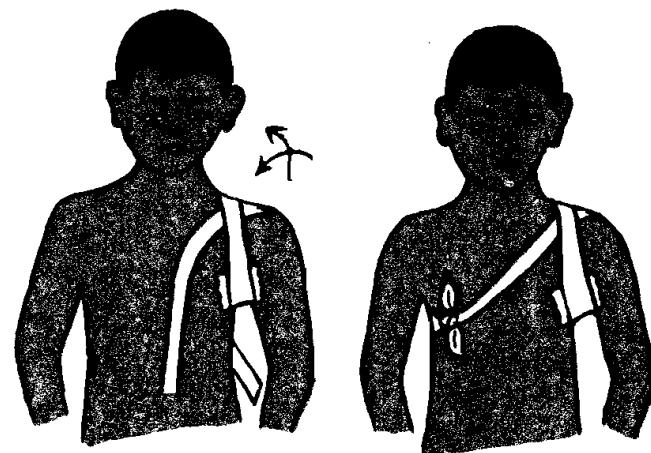

نوع اول

نوع دوم

۱ - زیر بغل پد و یا پارچه قرار داده سپس وسط یک باند کراواتی را روی آن می گذاریم دو طرف باند کراواتی را روی شانه بصورت ضربدر قرار می دهیم .

۲ - سرباندی که در پشت بدن قرار گرفته پس از عبور از زیر بغل مقابل با سر دیگر باند که در جلو میباشد در روی سینه بهم گره میزنیم .

(۱)

(۲)

نوع دوم

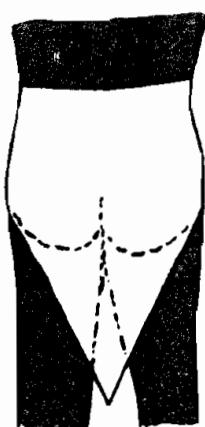
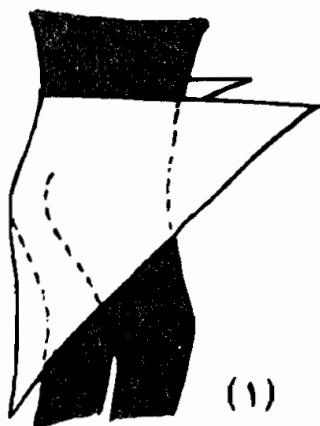
باند از باسن

با استفاده از باند سه گوش

۱ - وسط باند سه گوش را طوری روی باسن قرار می دهیم که رأس آن در پائین و قاعده باند روی کمر باشد .

۲ - دو گوش قاعده باند را دور کمر پیچانده روی شکم گره می زنیم .

۳ - رأس باند را از بین دو پا بطرف جلو و بالا کشیده و روی شکم بگره قبلی متصل می نمائیم .

(۱)

(۲)

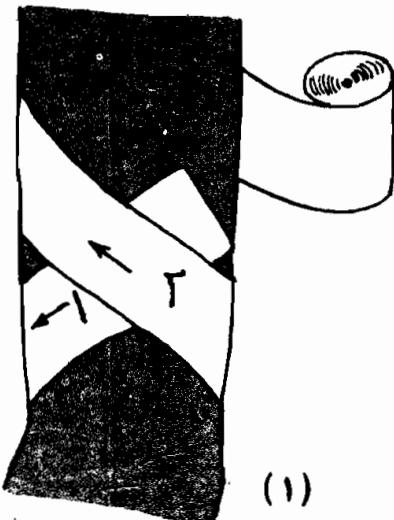
(۳)

باند از فوکانی بازو

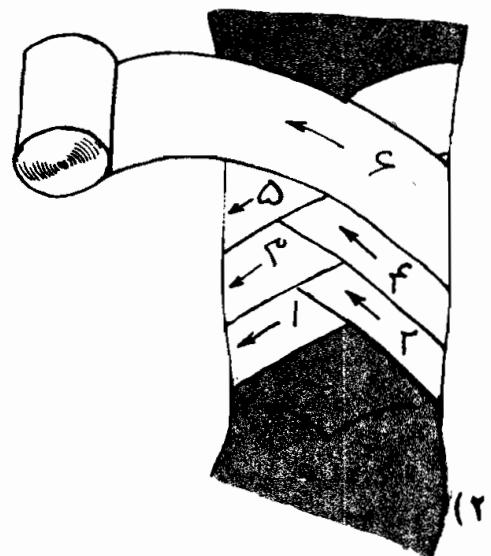
با استفاده از باند نواری

۱ - ابتدای باند را در پائین بازو بطور مایل قرار می دهیم و باند را دور بازو می پیچیم و از روی ابتدای باند عبور می دهیم و آنرا ثابت می نمائیم باند را بدور بازو بصورت ۸ می پیچیم (این باند از را بصورت حلقوی ساده نیز میتوان انجام داد) .

۲ - باند را طوری می پیچیم که $\frac{2}{3}$ باند قبلی را بپوشاند این عمل را ادامه داده تمام بازو را باند در بر بگیرد در انتهای توسط چسب و یا سنجاق باند را ثابت می نمائیم .

(۱)

(۲)

بانداز آرنج

با استفاده از باند نواری

۱- آرنج را خم نموده و در وضعیت مناسب قرار می دهیم ابتدای باند را روی آرنج قرار داده و باند را دور آرنج می پیچیم طوری که باند $\frac{2}{3}$ لبه بالائی باند قبلی را در بر بگیرد.

۲- باند را در پشت آرنج برد و این بار از لبه پائینی باند اول عبور می دهیم و تا آخر این عمل را ادامه می دهیم یعنی باند را یکبار از بالا و یکبار از پائین عبور می دهیم انتهای باند را در بالای مفصل آرنج تمام کرده توسط چسب و یا سنجاق مطابق شکل ثابت مینمائیم.

با استفاده از باند سه گوش

۱- آرنج را خم نموده و در وضعیت مناسب قرار می دهیم. وسط باند را طوری روی آرنج قرار می دهیم که رأس باند در بالا و روی بازو و قاعده باند در پائین باشد، قاعده باند را بماندازه مناسب و مورد احتیاج تا می نمائیم دو گوشه قاعده باند را از روی هم در زیر آرنج عبور داده سپس آنها را در بالای آرنج گره میزنیم.

۲- رأس باند را روی گره تا نموده و قسمت اضافی آنرا زیر گره پنهان کرده و یا توسط سنجاق مطابق شکل ثابت می نمائیم.

با استفاده از باند سه گوش

(۱)

(۲)

با استفاده از باند نواری

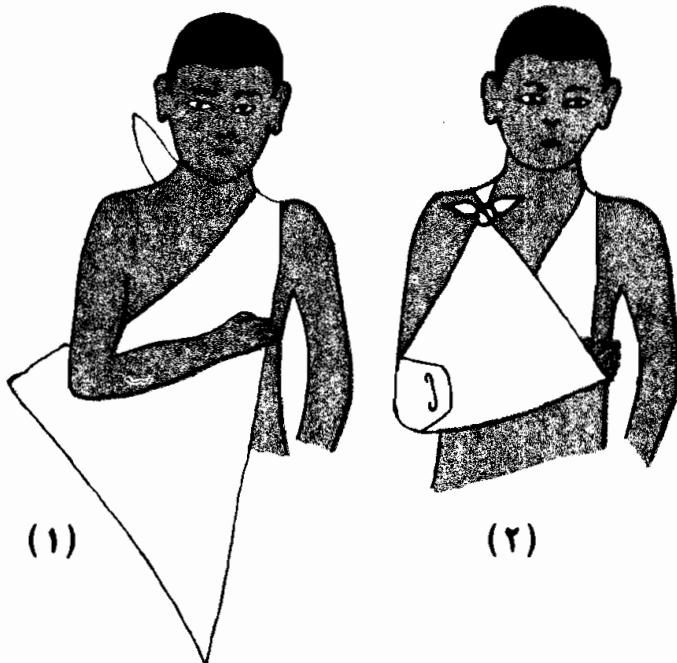
(۱)

(۲)

باند از ساعد (و بال گردن)

با استفاده از باند سه گوش

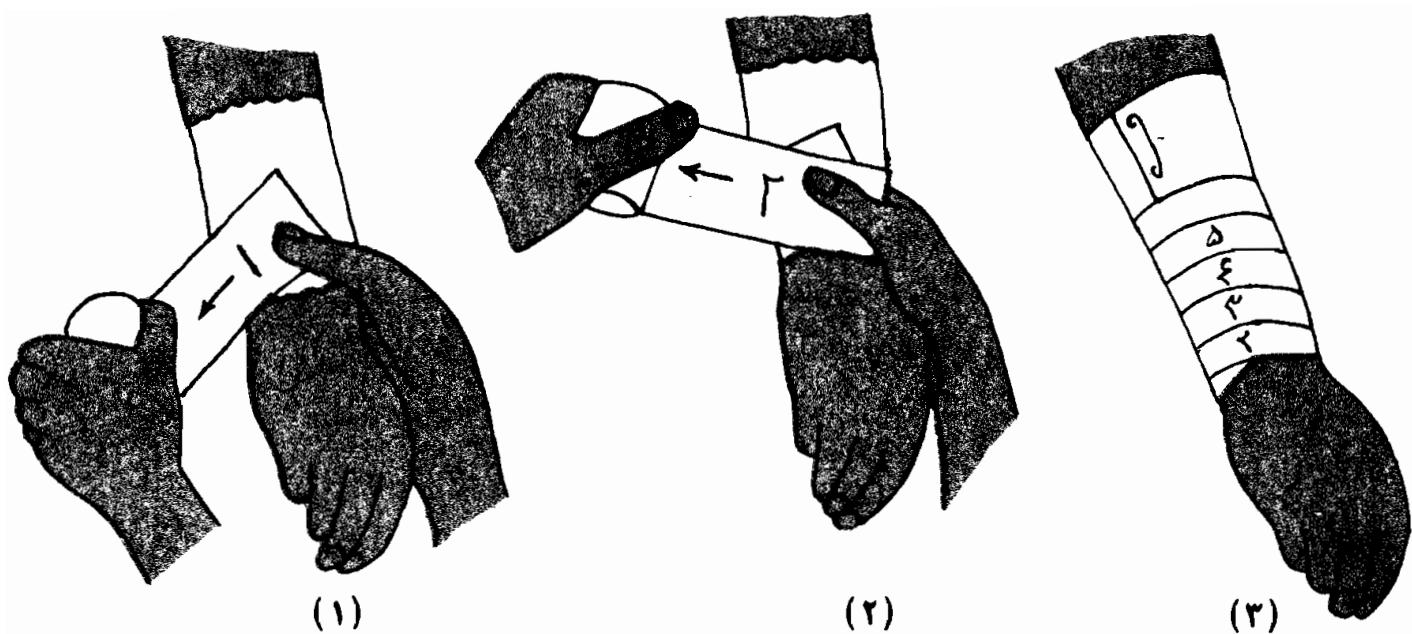
- ۱ - باند سه گوش را باز نموده روی بدن طوری قرار می دهیم که رأس آن سمت آرنج دست مصدوم و یک گوش قاعده باند روی شانه دست دست دیگر قرار بگیرد دست صدمه دیده را از آرنج خم نموده روی باند سه گوش قرار می دهیم کف دست و مچ باستی بالاتر از آرنج قرار بگیرد.
- ۲ - گوش دیگر باند که در پائین بدن قرار گرفته بالا آورده با سر دیگر باند که از پشت گردن عبور داده ایم بالای سینه نزدیک شانه گره می زنیم باید توجه داشت که انگشتان از باند بیرون قرار بگیرد و تمام ناخنهای انگشتان دیده شود تا جریان خون کنترل شود اضافه رأس باند که در انتهای آرنج قرار دارد بهم پیچانده در انتهای باند سه گوش پشت آرنج پنهان نموده و یا توسط سنjac مطابق شکل ثابت می نمائیم .

باند از ساعد

با استفاده از باند نواری

- ۱ - ابتدای باند نواری را بطور مایل روی مچ دست قرار میدهیم .
- ۲ - یک بار باند را دور مچ می پیچیم تا ابتدای باند ثابت گردد .
- ۳ - باند را از پائین به بالا بطرف آرنج می برمی بطوریکه هر بار باند $\frac{2}{3}$ باند قبلی را بپوشاند و لبه های آزاد آنها مساوی باشد در انتهای باند را با چسب و یا توسط سنjac مطابق شکل ثابت می نمائیم .

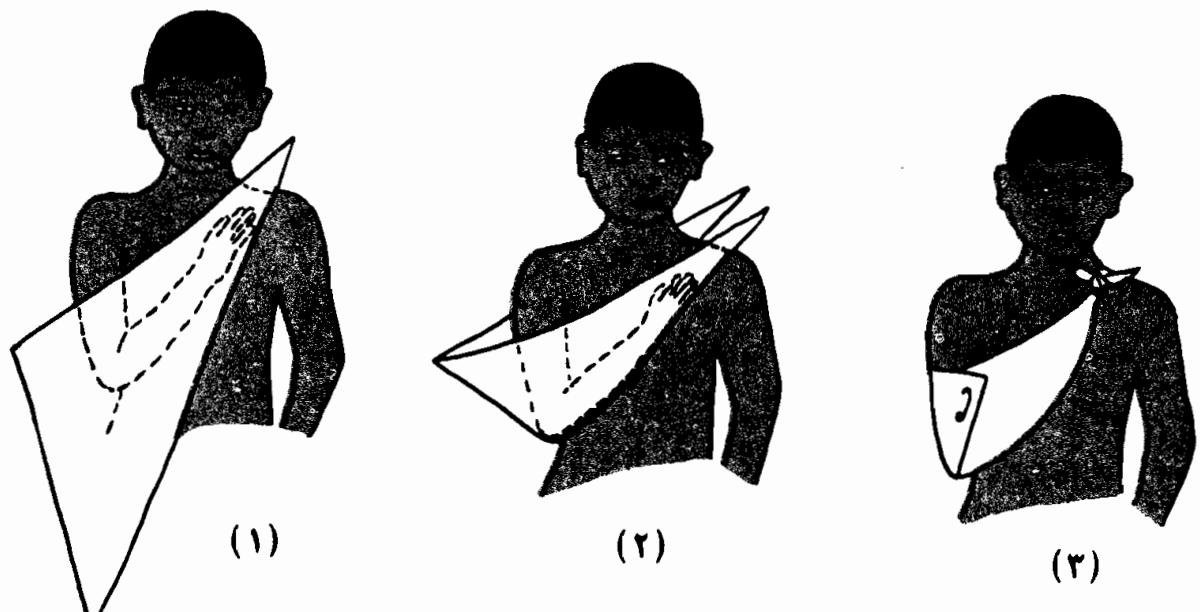
آویزان کردن بازو و ساعد در وضعیت خیلی بالا با استفاده از باندسه گوش

از این بانداز در موارد آسیب دست و شکستگی شدید دندنه ها و بی حرکت نمودن بعضی شکستگی ها استفاده می نمایند .

۱ - دست را بالا آورده و روی سینه قرار می دهیم باند سه گوش را طوری قرار می دهیم که موکز آن روی آرنج و رأس آن بیرون از بدن باشد و یک گوشه قاعده باند روی دست را بپوشاند و طرف دیگر در پائین قرار بگیرد .

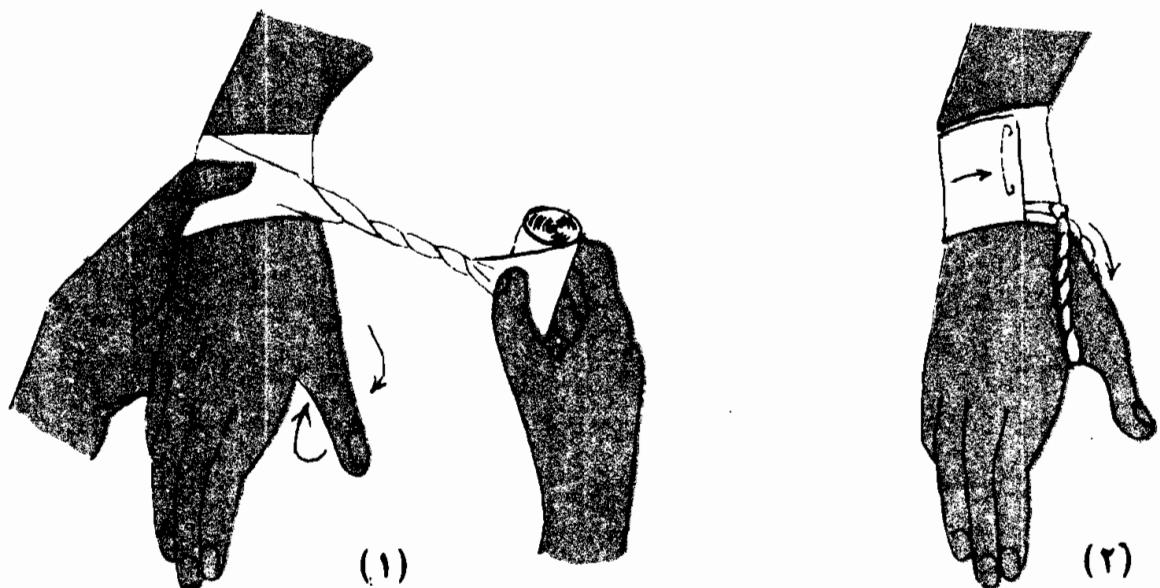
۲ - گوشهای که در پائین قرار گرفته بالا آورده و از پشت بطرف شانه می بریم و مقابل گوشه دیگر قرار می دهیم .

۳ - دو گوشه باند را بالای سینه نزدیک شانه گره می زنیم و قسمت اضافی که در پشت بازو و آرنج قرار دارد تا نموده توسط سنجاق ثابت می نمائیم .

بانداز مچ دستی که در رفته است
با استفاده از باند نواری

- ۱ - ابتدای باند نواری را روی مچ دست قرار می دهیم و چندبار روی آنرا باندمی پیچیم سپس مچ دست را گرفته و مقداری از باند را باز نموده و دور خود تاب می دهیم .
- ۲ - قسمتی که تاب داده ایم از زیر شست از محل بین دو انگشت شست و نشان (سبابه) عبور داده و باز مطابق قبل چند بار دور مچ می پیچیم انتهای باند را با چسب و یا توسط سنjac ثابت می نمائیم .

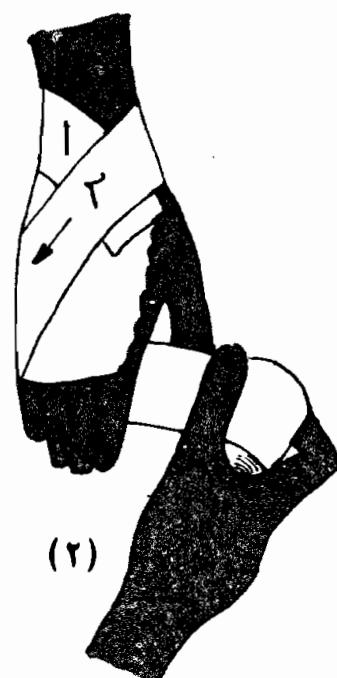
بانداز دست

با استفاده از باند نواری

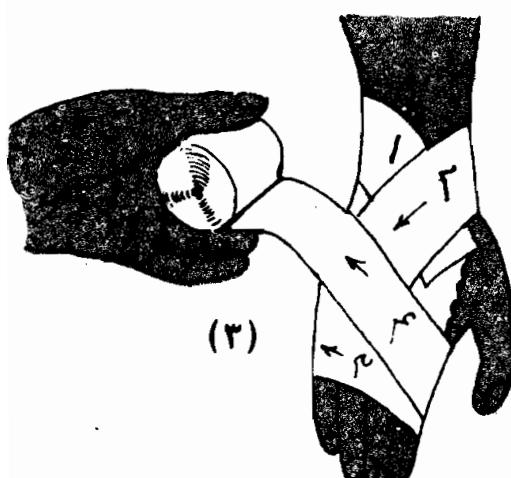
- ۱ - ابتدای باند را روی دست در انتهای انگشت شست قرار می دهیم .
- ۲ - باند را دور مچ دست می پیچیم و از روی دست بطرف انگشت کوچک می بریم طوری که ابتدای باند را بپوشاند باند را بزیر انگشتان می بریم .
- ۳ - دو بار باند را دور انگشتان می پیچیم .
- ۴ - باند را از کف دست بسمت مچ دست برد و سپس از روی مچ بطرف انتهای انگشت کوچک می بریم و یک بار دور دست می پیچیم و از کف دست بطرف مچ برد و از آنجا بر روی مچ می آوریم .
- ۵ - باند را از روی دست به کف دست برد و سپس روی دست آورد و دور مچ می پیچیم و در انتهای توسط چسب و یا مطابق شکل با سنjac ثابت می نمائیم .

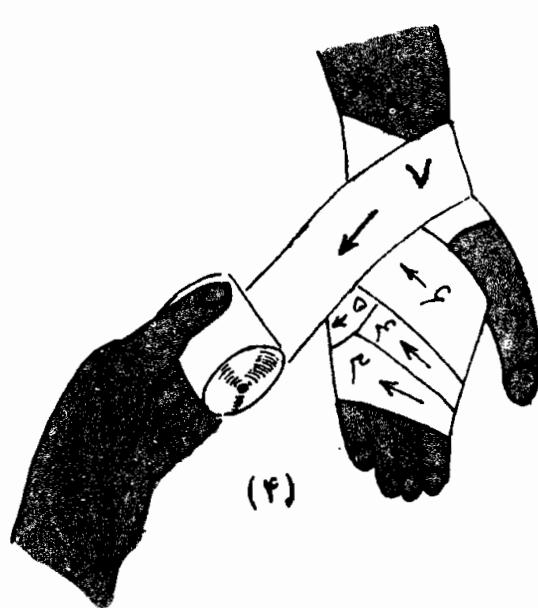
(۱)

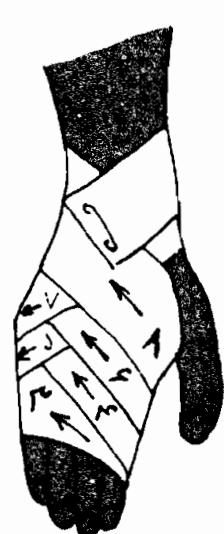
(۲)

(۳)

(۴)

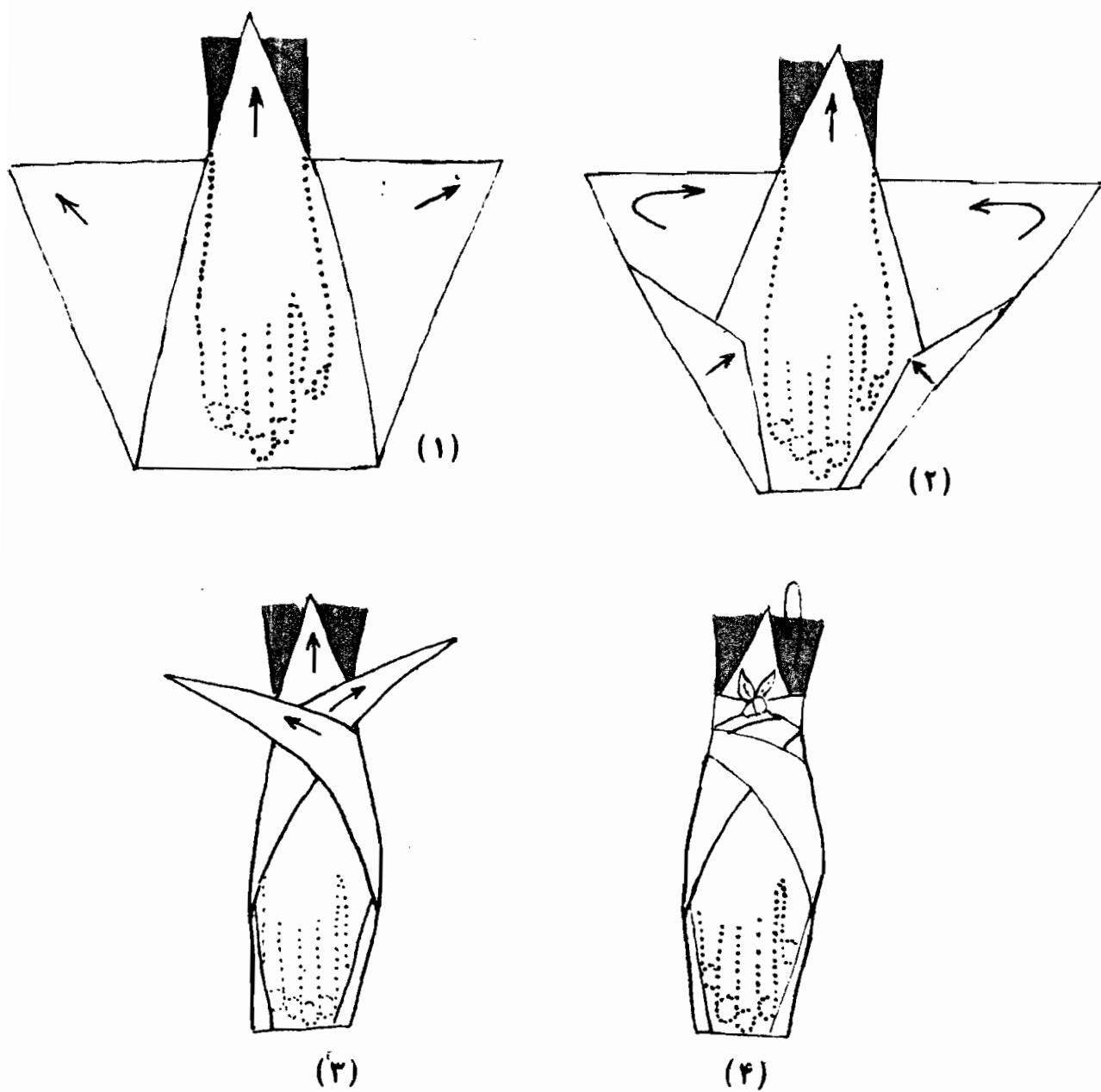
(۵)

بانداژ دست

با استفاده از باندسه گوش

- ۱ - دست را در وسط باند سه گوش قرار داده سپس رأس باند را روی دست برمی گردانیم .
- ۲ - دو قسمت اضافی در طرفین انگشتان را تا می نمائیم .
- ۳ - دو گوشه قاعده باندرا بالا آورده بصورت مخالف هم و از روی رأس باند رد می نمائیم و دور مج دست عبور داده در روی مج گره می زنیم .
- ۴ - رأس باند را از روی گره رد نموده و سپس قسمت اضافی را زیر گره پنهان کرده و یا

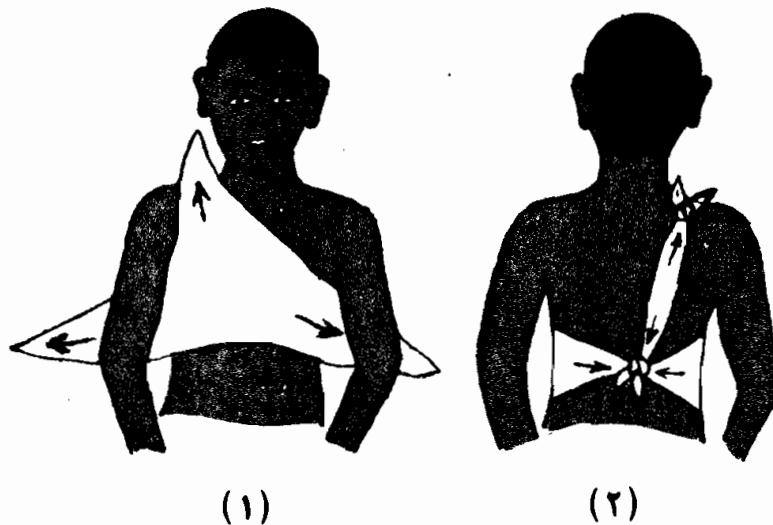
توسط سنjac ثابت می نماییم .

باندآژ سینه

با استفاده از باندسه گوش

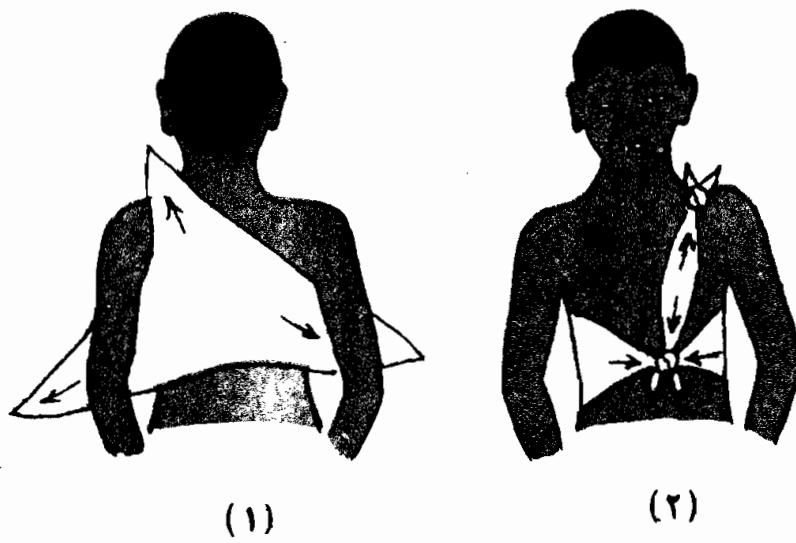
- ۱ - باند سه گوش را روی سینه در طرفی که صدمه دیده است قرار می دهیم رأس باند در بالای شانه و دو گوش قاعده باند را از زیر بغل ها عبور می دهیم .
- ۲ - دو گوش قاعده باند را در پشت بهم گره می زنیم چنانچه باقی مانده گره به رأس باند سه گوش که روی شانه میباشد برسد به آن متصل می نماییم در غیراینصورت توسط باند نواری و یا وسیله دیگر این دو قسمت را بهم مربوط می نماییم .

بانداز پشت

با استفاده از باند سه گوش

- ۱ - باند سه گوش را پشت بدن در قسمتی که صدمه دیده است قرار می دهیم رأس باند بالای شانه و دو گوشه قاعده باند را از زیر بغلها عبور می دهیم .
- ۲ - دو گوشه قاعده باند را در جلوی بدن بهم گره می زنیم چنانچه با قیمانده گره به رأس باند سه گوش که روی شانه می باشد برسد، آن متصل می نماییم در غیراینصورت توسط باند نواری و یا وسیله دیگر این دو قسمت را بهم مربوط می نماییم .

بانداز جدآگانه انگشتان

با استفاده از باند نواری

- ۱ - چند سانتیمتر ابتدای باند را بطور آزاد خارج از دست در انتهای شست نزدیک مچ قرار داده باند را از روی دست و دور مچ عبور داده سپس از روی باند گذرانده بسمت انگشت

کوچک ببرید.

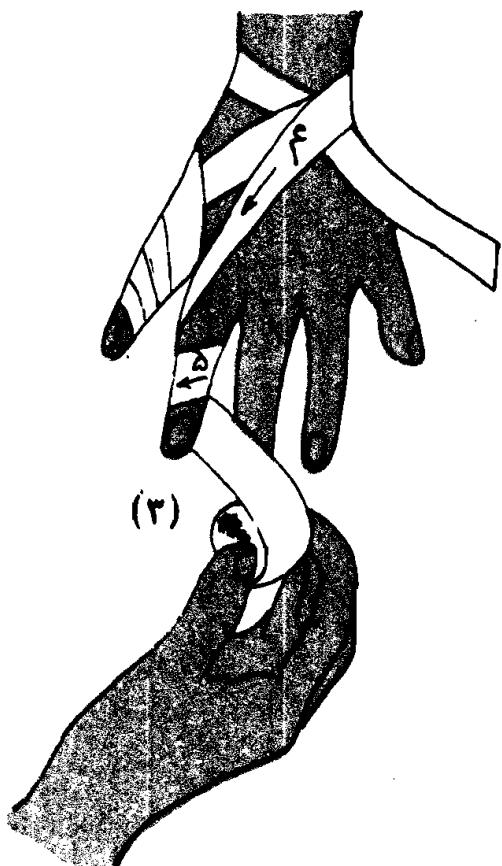
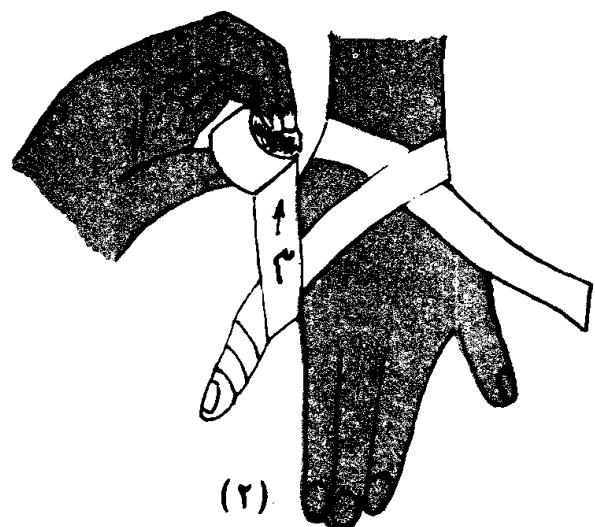
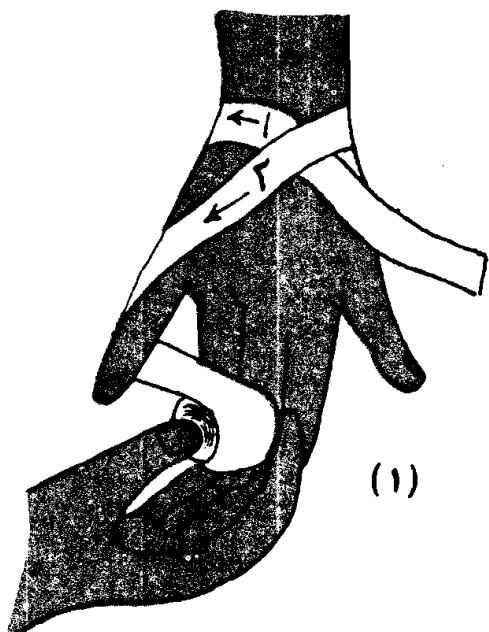
..... - ۲

مطابق شکل عمل نمائید

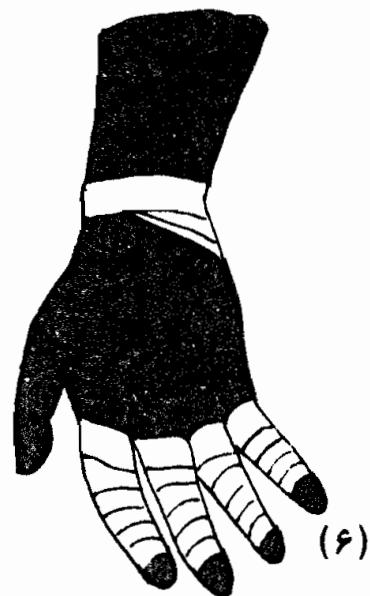
..... - ۳

..... - ۴

..... - ۵

۶- وقتی آخرین انگشت یعنی انگشت نشان (سبابه) را تمام کردید انتهای باند را از روی دست و دور مج گذرانده بر عکس ابتدای باند را بطور آزاد رها کرده بودید در زیر باندها نموده و این دو سر را بهم گره بزنید .

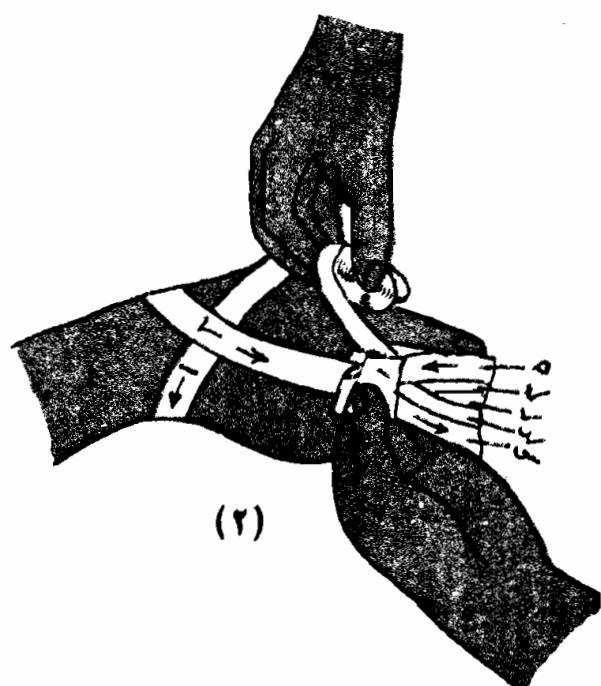
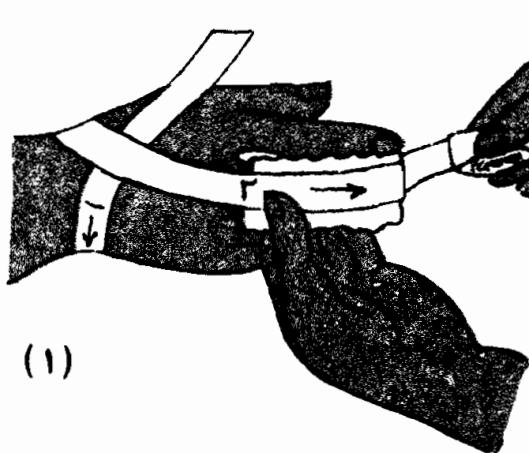
بانداژ یک انگشت

با استفاده از باند نواری

۱- چند سانتیمتر ابتدای باند را بطور آزاد خارج از دست در انتهای شست نزدیک مج قرار داده و باند را از روی دست و دور مج عبور داده سپس از روی باند گذرانده بست انگشت مورد نظر ببرید .

مطابق شکل عمل نمائید

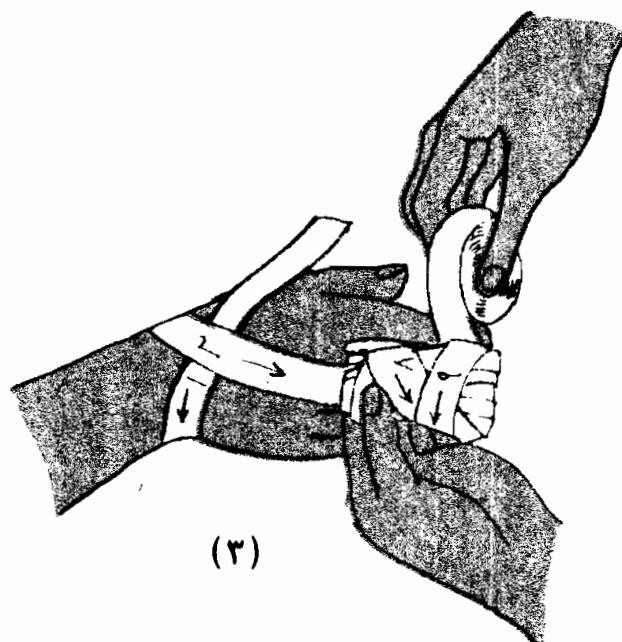
..... ۲

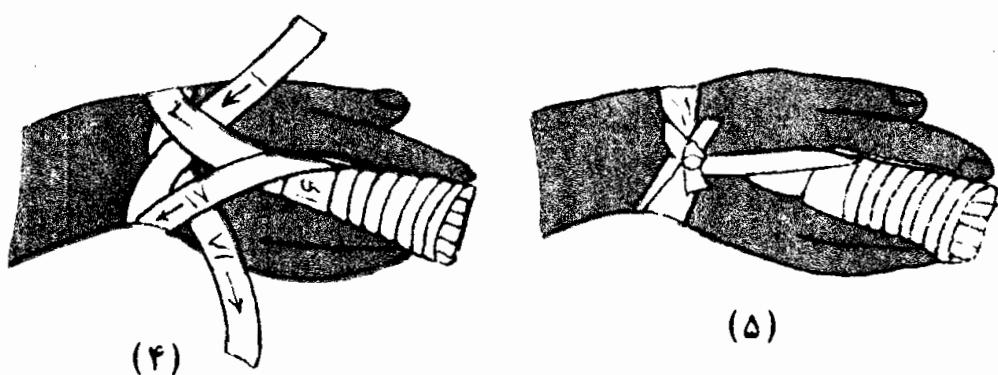
(۱)

(۲)

۴ و ۵ - وقتی کارهای مورد نظر روی انگشت انجام گردید برای پایان کار باند را از روی دست و دور مچ گذرانده بر عکس ابتدای باند که بطور آزاد رها گردد بودید از زیر باندها عبور داده و روی دست گره بزنید .

(۳)

(۴)

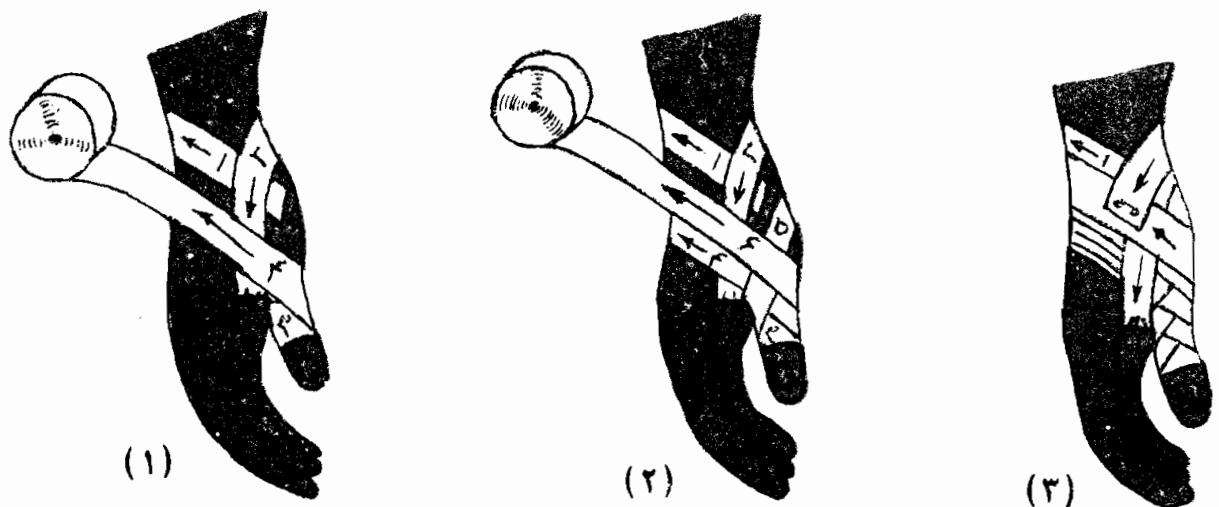
(۵)

بانداز شست

با استفاده از باند نواری

- ۱ - ابتدای باند نواری را در انتهای انگشت شست نزدیک مچ قرار می دهیم باند نواری را پس از یکبار گردش دور مچ دست آنرا طوری از محل بین انگشت شست و نشان (سبابه) عبور می دهیم که ابتدای باند را در بر گرفته و آنرا ثابت بنماید سپس باند را دور انگشت شست می پیچیم و از روی شست به پشت دست می آوریم .
- ۲ - باند را از دور مچ عبور داده باز بین دو انگشت شست و نشان (سبابه) برد و یک

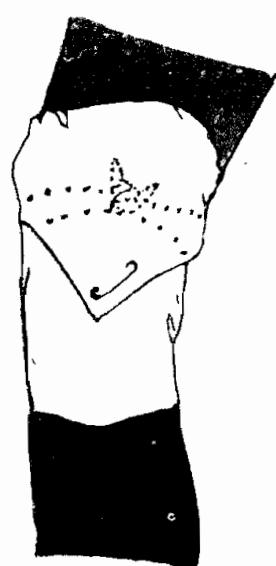
بار دور انگشت شست می‌پیچیم و سپس از روی شست به پشت دست می‌آوریم .
 ۳—کارهاییکه در شماره ۲ انجام دادیم چند بار تکرار نموده تا از ابتدا تا انتهای شست را باند بپوشاند انتهای باند را توسط چسب و یا بوسیله سنحاق ثابت می‌نمائیم .

بانداژ زانو

با استفاده از باندسه‌گوش

باند سه‌گوش را روی زانو طوری قرار می‌دهیم که رأس آن در بالا و قاعده آن زیر زانو واقع گردد قاعده باند را بمقدار مورد لزوم تا می‌نمائیم سپس دو گوش قاعده باند را از پشت پا رد نموده و در بالای زانو گره می‌زنیم رأس باند را روی گره تا نموده و قسمت اضافی رادر زیر گره پنهان کرده و یا توسط سنحاق مطابق شکل ثابت می‌نمائیم .

بانداز زانو

با استفاده از باند نواری

۱- ابتدای باند را روی زانو قرار می‌دهیم

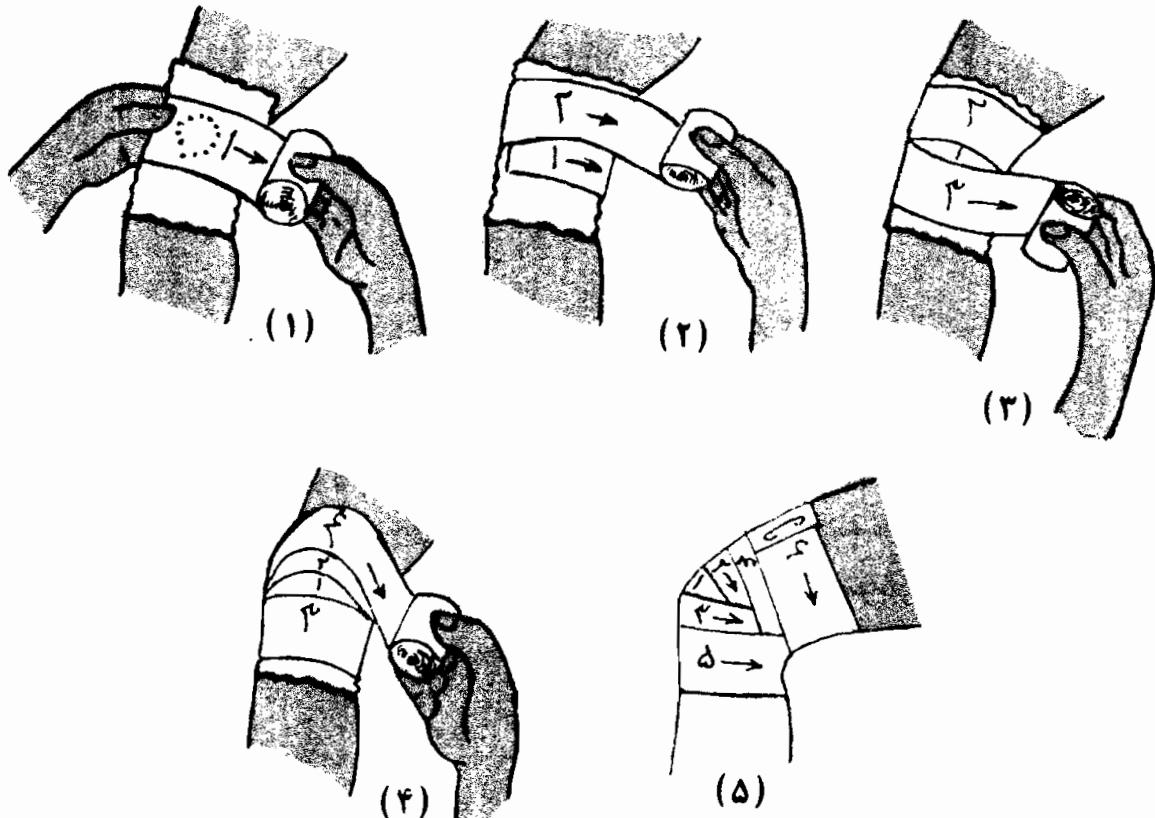
..... ۲

..... ۳

..... ۴ مطابق شکل عمل نمائید

۵- انتهای باند را بالای زانو توسط چسب و یا بوسیله سنجاق مطابق شکل ثابت

نماییم .

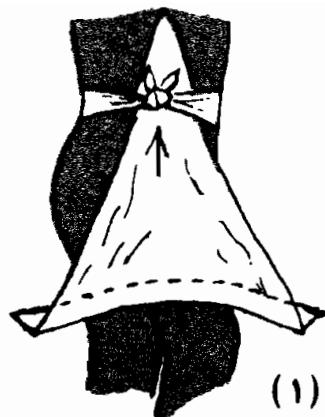
بانداز ران

با استفاده از باندسه‌گوش

۱- یک باند نواری را دور کمر پیچانده و دو سر آنرا بالای ناحیه صدمه دیده بهم گره بزنید و یا بجای آن از کمرپند و امثال آن میتوان استفاده نمود یک باند سه‌گوش را طوری روی ران قرار دهید که رأس آن از زیر باند نواری در قسمتی که گره زدهاید رد شده باشد و قاعده آن را که چند سانتیمتر بقدر لزوم و متناسب تا نمودهاید در پائین قرار گرفته باشد .

۲- دوگوشه قاعده باند را دور ران بگردانید و روی ران بهم گره بزنید .

۳- رأس باند را از روی گره عبور داده توسط سنجاق مطابق شکل ثابت بنمائید .

(۱)

(۲)

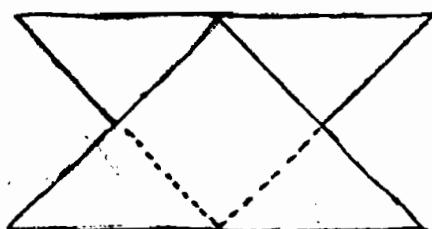

(۳)

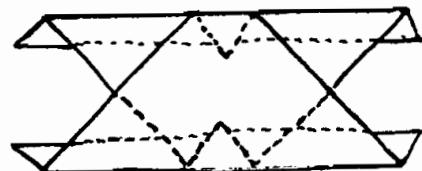
بانداز شکم

با استفاده از دو باندسه گوش

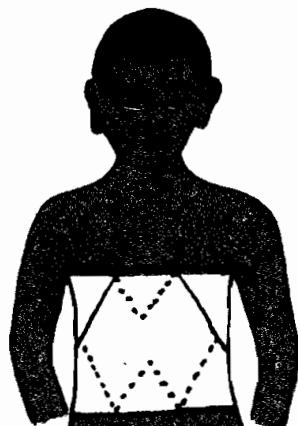
- ۱ - چنانچه ضایعه روی شکم زیاد باشد دو باندسه گوش را مخالف هم طوری قرار می دهیم که رأس یکی درست وسط قاعده دیگری قرار گرفته باشد.
- ۲ - دو قاعده باندهای سه گوش را یک یا چند تا بقدر لزوم و مورد احتیاج میزنیم تا یک باند چهارشاخ بزرگ بوجود بیاید.
- ۳ - باند تهیه شده را روی شکم قرار می دهیم.
- ۴ - گوشهای باند را در پشت کمر و سینه برده و در آنجا دوبدو گره میزنیم.

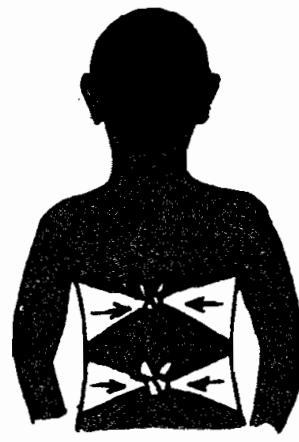
(۱)

(۲)

(۳)

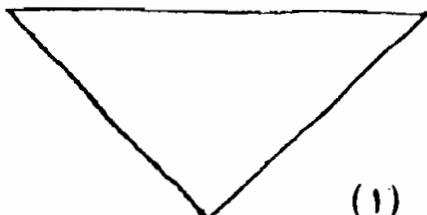

(۴)

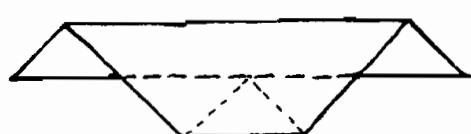
باندآژ شکم

با استفاده از یک باندسه گوش

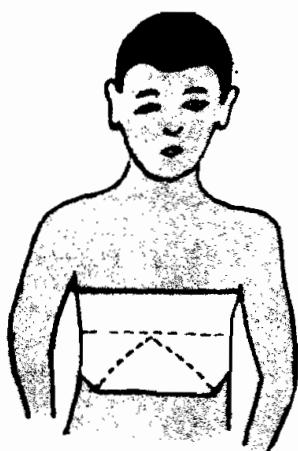
- ۱ - چنانچه ضایعه روی شکم کم باشد یک باندسه گوش را روی سطح تمیز و صافی باز می نمائیم.
- ۲ - قاعده و رأس باندسه گوش را بقدر لزوم تامین و تایک باند کرایتی بزرگ بوجود بیاید.
- ۳ - باند تهیه شده را روی شکم قرار می دهیم.
- ۴ - دو گوشه باند را به پشت کمر برده بهم گره می زنیم .

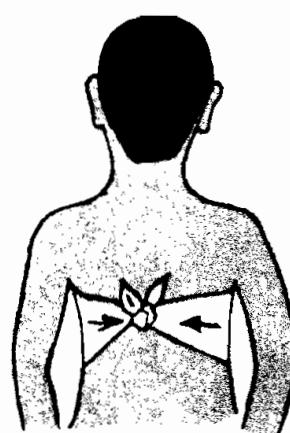
(۱)

(۲)

(۳)

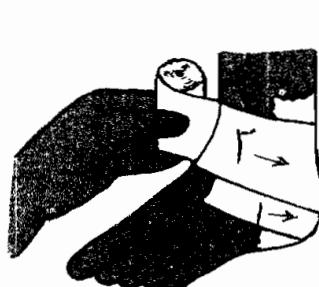

(۴)

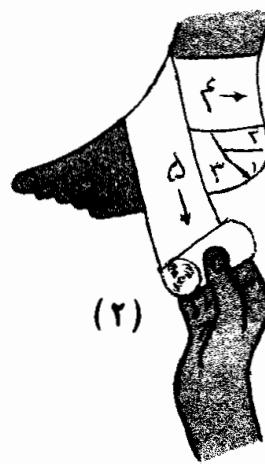
باندآژ پاشنه پا

با استفاده از باند نواری

- ۱ - ابتدای باند را روی قوزک پا قرار داده از پاشنه پا رد نموده یک بار باند را دور مج پا طوری می پیچیم که $\frac{1}{3}$ لبه بالائی باند قبلی را بپوشاند .
- ۲ - باند را از روی پا بطرف پاشنه پا می ببریم این بار لبه پائینی باند اول را بایستی بپوشاند یک بار دور مج پا می پیچیم و روی پا می آوریم .

(۱)

(۲)

(۳)

۳- باند را بزیر پا برده و سپس دور مچ پا می‌بیچیم در انتهای توسط چسب یا سنجاق مطابق شکل ثابت می‌نمائیم .

بانداژ پاشنه پا

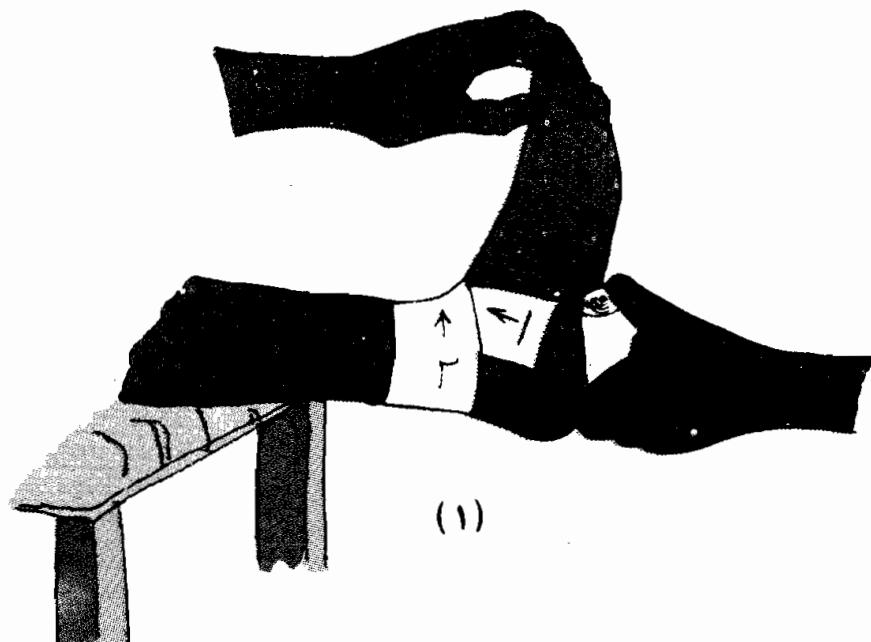
با استفاده از بافده‌گوش

- ۱- پاشنه پا را در وسط باند سه گوش قرار داده بطوریکه قاعده باند بطرف جلو بوده و انگشتان پا از آن خارج باشد و رأس باند سه گوش در عقب پاشنه پا قرار گرفته باشد .
- ۲- رأس باندرا بالا آورده و دو گوشه قاعده باند را از روی پا بصورت چپ و راست عبور داده در پشت پا گره می‌زنیم .
- ۳- رأس باند را روی گره تا نموده و قسمت اضافی را زیرگره پنهان می‌نمائیم .

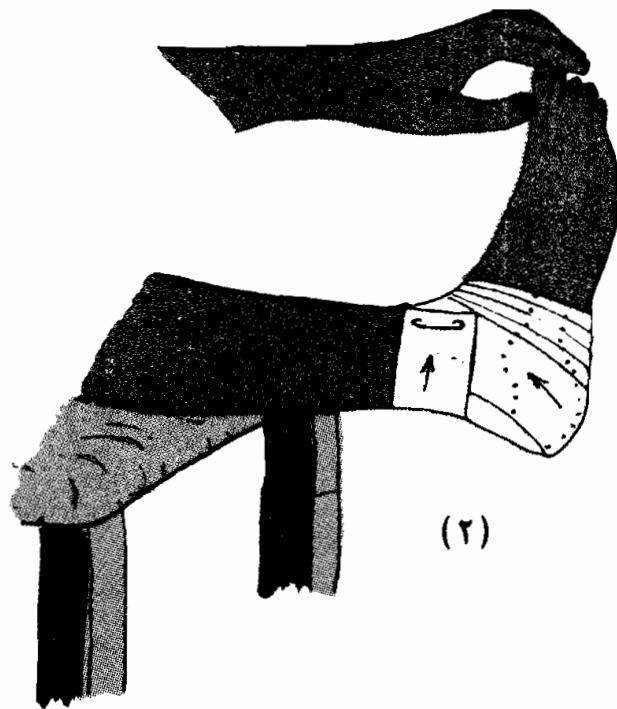

بانداژ پایی که مچ آن در رفته است
با استفاده از باند نواری

- ۱- ابتدای باند را روی قوزک پا قرار داده سپس روی پا برده و دور مچ پا یک بار می‌بیچیم بعد بطرف کف پا می‌بریم .

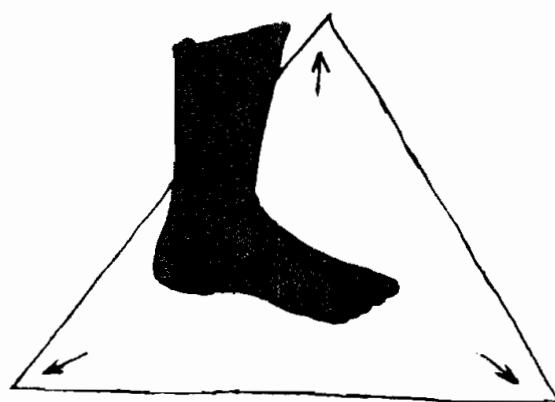
۲- از کف پا باند را بروی پا آورده و باز بزرگ پا می بریم این عمل را تکرار کرده تاتمام پاشنه پا از باندپوشیده شود انتهای باند را یک بار دور مچ پا پیچیده توسط چسب یا سنجاق مطابق شکل ثابت می نمائیم .

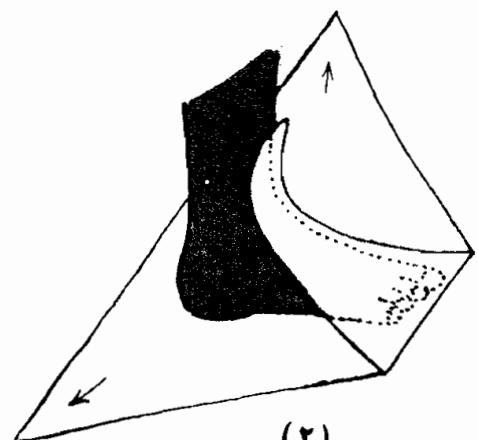
بانداژ پا

با استفاده از باند سه گوش

- ۱- پا را در وسط باند سه گوش طوری قرار می دهیم که رأس باند بطرف جلو و قاعده باند در عقب پا واقع گردد .
- ۲- رأس باند را بروی پا برمی گردانیم .

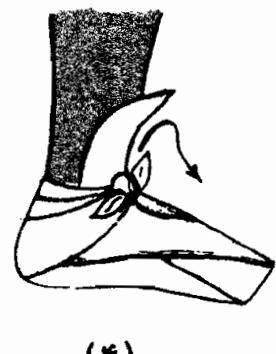
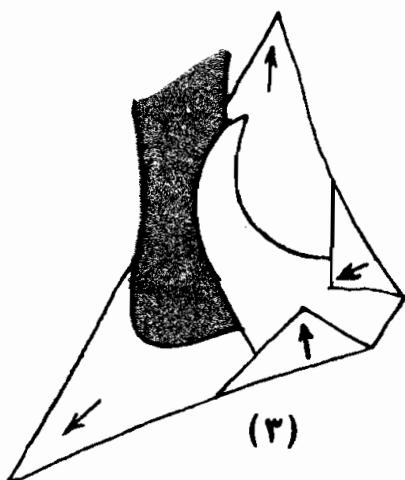

(۱)

(۲)

- ۳ - مقدار اضافی دو طرف پنجه پا را بروی پا برمی‌گردانیم .
- ۴ - دو گوشه قاعده باند را روی پا گره می‌زنیم رأس باند را روی گره تا نموده قسمت اضافی را زیر گره پنهان می‌نمائیم .

بانداز پا

با استفاده از باند نواری

- ۱ - ابتدای باند را روی پا قوارداده و یک بار دور مج می‌پیچیم و از روی باند رد نموده بطرف کف پا می‌بریم .

..... - ۲

۳ - مطابق شکل عمل می‌کنیم

- ۴ - انتهای باند را که از زیر پا بالا آورده‌ایم دور ساق پا می‌پیچیم و توسط چسب یا سنjac مطابق شکل ثابت می‌نمائیم .

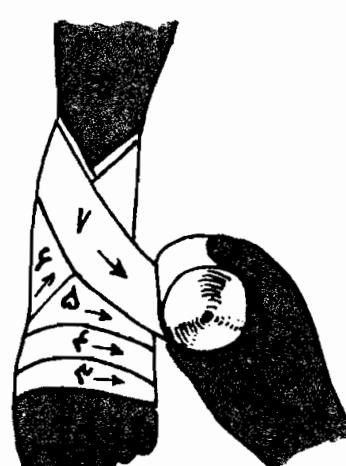
(۱)

(۲)

(۳)

(۴)

کمکهای اولیه انواع مختلف زخمها

زخمهای حاصله از انفجار و احتراق باروت

انفجار و احتراق باروت، باعث سوختگی شده و ایجاد زخمهاي بسیار عمیق در بدن می نماید . در چنین مواقعي پوست بدن با کثافت و خاک که اغلب اوقات آلوده به میکروبها و بخصوص میکروب کراز است تماس پیدا نموده و قطعات حاصله از انفجار ، این ذرات آلوده را با خود به عمق زخم می برند و میکربها در داخل زخم که محل بسیار مناسبی برای رشد و نمو آنهاست ، جایگزین می شوند . در چنین مواردی بهتر است که هرچه زودتر متروح را به بیمارستان و یا پزشک برسانید تا در صورتیکه لازم باشد علاوه بر معالجات ضروري ، به تزریق سرم کراز نیز اقدام گردد .

زخمهاي شکم

اجسام تیز و برنده نظیر چاقو یا سقوط بر روی جسم تیز میتواند باعث ایجاد زخم شکم گرددند . گلوله تفنگ یا تکه های گلوله توپ ، نارنجک ، ترکش خمپاره وغیره نیز در صورت اصابت به شکم ایجاد زخم می کند زخم شکم ممکنست سطحی باشد ، یعنی تمام لایه های جدار شکم را پاره نکند و در این صورت مانند یک زخم معمولی با آن رفتار می شود .

در سایر موارد زخم تمام لایه ها جدار شکم را فرا گرفته و به محوطه داخلی شکم رسیده و به اعضاء داخلی شکم صدمه می زند و ممکنست باعث سوراخ کردن اعضاء توخالی نظیر روده ها بشود که ایجاد عفونت صفاق می کند و یا اینکه اعضاء توپر نظیر کبد ، طحال و کلیه را سوراخ کند که ایجاد خونریزی داخلی می کند و با آن مثل آنچه که در خونریزی داخلی گفته شد رفتار می کنیم .

ممکنست زخم بزرگ باشد بطوریکه بعضی از اعضاء داخل شکم مانند روده ها از آن بیرون بیایند در این حالت شوک ایجاد می شود . در چنین مواقعي یک گاز استریل را با گرفتن روی بخار آب مرطوب کرده و به آرامی روی قسمتهايی که از داخل شکم بیرون آمده است گذاشته و با بانداز نواری گاز را محکم کنید . هیچگاه سعی نکنید اعضاء خارج شده را بداخل شکم وارد کنید . بیمار را با پتو بپوشانید . هیچ چیز از راه دهان نداده و بیمار را سریعا " به بیمارستان منتقل کنید .

در پاره های موارد بعلت اینکه گلوله یا جسم از ناحیه سرین و یا نشیمن وارد شده ، قسمتی از اعضاء داخل شکم نظیر روده بزرگ وغیره آسیب می بینند بدون آنکه زخمی در جدار

شکم دیده شود . کاهی اوقات ضربه‌های شدید شکم بدون ایجاد زخم باعث پارگی رودها و یا پارگی طحال و کبد گشته و ایجاد خونریزی داخلی می‌نماید .

بطور کلی هنگامیکه هیچ یک از اعضاء داخل شکم از زخم خارج نشده باشد بیمار را به پشت بخوابانید بطوریکه زانوها خم باشد و یک پتوی لوله شده و یا بالش زیر زانوها قرار دهید و سپس با قراردادن چند بالش یا پتوی تاشه در پشت بیمار ، او را بوضع نیمه نشسته قرار دهید . زخم را مثل یک زخم معمولی پانسون کنید سپس آنرا با بانداز محکم کرده و بیمار را با پتو بپوشانید و سپس او را به پزشک برسانید .

زخم‌های مکنده سینه

وقتی سینه‌بسویله، گلوه یا کارد و یا هر وسیله، تیز دیگری سوراخ شود ، هنگام عمل دم مقداری هوا از محیط خارج وارد قفسه سینه شده و هنگام بازدم خارج نمی‌شود و همین حربیان باعث می‌شود که هر لحظه حجم ریه بیشتر شده و قدرت آن نیز کاهش بیابد . علاوه بر هوا مقداری خون نیز در حفره، سینه ریخته و فشار بیشتری بر ریه وارد می‌نماید در نتیجه، این دو عامل اکسیژن لازم به بیمار نرسیده و بسختی نفس می‌کشد، پوست بیمار کبود شده و سرو گردن و سینه‌اش متورم می‌شود . کار ریه سالم مانده نیز مختل می‌شود زیرا از طرف مقابل قفسه سینه تحت فشار قرار می‌گیرد . در چنین مواردی با گذاشتن چند لایه کاز یا پارچه، تمیز و یا حتی انگشت دست باید محل ورود هوا را مسدود کرده و مصدوم را به پهلوروی طرفی که سوراخ شده می‌خوابانیم بطوریکه زیر سوش بلندتر باشد و راحت‌تر تنفس کند . فورا " به بیمار تنفس مصنوعی یا اکسیژن داده و اورا سریعا " به بیمارستان می‌رسانیم .

باید بخاراطر داشت که مجروحین مبتلابه زخم‌های مکنده سینه از نظر احتیاج بعمل جراحی در اولویت قرار دارند .

بریدگی گردن

بریدگیهای گردن ممکنست بعلت زخم‌های چاقو، تیغ و شیشه و غیره بوجود بیاید و شریان گردن یا آئورت ممکنست قطع گردد . فورا " به بالا و پائین بریدگی فشار وارد کنید و این فشار باید یکطرفی و تا رسیدن مصدوم به بیمارستان ادامه داشته باشد زیرا بانداز محکم گردن سبب خفه شدن مصدوم ، می‌گردد . این قبیل بیماران از نظر جراحی در اولویت قرار دارند .

تاول

تاول عبارتست از جمع شدن سرم خون در سطحی تربین طبقه، پوست بدن علت ایجاد تاول مالش زیاد پوست یا تحریک و فشار بر روی آن و یا نظایر آن می‌باشد . مانند تاولی که در بین انگشتان پا در نتیجه، فشار کفش تنگ پیدا می‌شود و یا تاولی که در دست اشخاص در نتیجه، کار زیاد و یا ورزش‌های دستی ایجاد گردد .

معالجه، تاول را حدالمندور باید به عهده پزشک گذاشت ولی اگر پزشک در دسترس نباشد و در مواردیکه فشار وارد بر تاول اجتناب ناپذیر است مثل اجبار در ادامه پیاده روی با کفش تنگ و غیره باید آنرا با آب گرم و صابون کاملاً "شسته و تمیز کرده و سپس سوزنی را جلو شعله آتش ضد عفونی نموده و انتهای تحتانی تاوله را کمی باز کرده و با ملایمت فشار می دهیم تا مایع آن تماماً "خارج گردد سپسیک ورقه تنظیفیه سترون روی آن گذارده و بانسطن می کنیم . در مواقیعکه تاولها زیاد بوده و سطح وسیعی را فراگرفته باشد بدلیل ایجاد عفونت ، از اینکار صرفنظر کرده و به پزشک مراجعه می نمائیم .

فصل ششم

خفگی‌ها

بطوری که می‌دانیم عمل دستگاه تنفس عبارتست از گرفتن اکسیژن هوا بوسیله دستگاه تنفسی شامل مجاری تنفسی و ششها و رسانیدن آن توسط خون به تمام نقاط بدن و پس دادن آنیدرید کربنیک حاصله از سوختن مواد در سلولها به خارج از بدن تنفس دارای سه مرحله است :

در مرحله اول دیواره‌های قفسه سینه با کمک عضلات تنفسی و دیافراگم باز شده هوا وارد ششها می‌گردد.

در مرحله دوم دیواره‌های قفسه سینه بهم نزدیک شده و ششها بر روی هم جمع شده و هوا خارج می‌گردد بالاخره در مرحله سوم که زمان بسیار کوتاهی است ریتین آرام و بیحرکت می‌مانند.

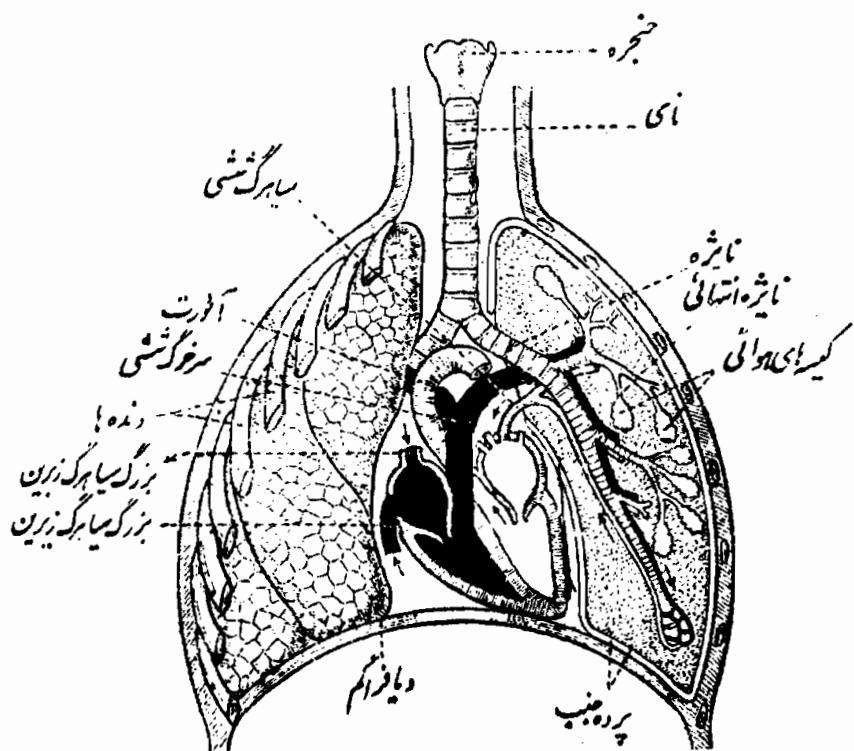
شخص سالم در حال عادی تقریباً ۱۵ تا ۱۸ بار در هر دقیقه تنفس می‌کند این تعداد در موقع تب یا کار شدید یا ورزش زیادتر می‌شود. مقدار هوایی که در هر تنفس عادی وارد ریتین شده و خارج می‌گردد در حدود نیم لیتر است.

موقعی که هوا وارد بینی می‌شود ذرات نسبتاً درشت موجود در آن بوسیله موهای بینی گرفته می‌شود (در غیر این صورت در ناحیه نای بوسیله مژکهای موجود به خارج هدایت می‌شود) . و ضمناً " مخاط بینی " که دارای مویرگهای زیادی است هوا را گرم و مرتبط می‌کند تا مانع از خشک و سرد شدن مخاط نای و ریتین گردد.

پس از آن هوا وارد حلق شده از قسمت خلفی این ناحیه داخل حنجره می‌شود . حنجره دارای دریچه‌ای است بنام اپیگلوت که در موقع بلع روی منفذ حنجره می‌افتد تا غذا یا مایعات وارد حنجره و نای نشده شخص را خفه نکند . گاهی ممکن است زبان از طرف عقب دهان بپائین افتاده روی حنجره واقع گردد و راه ورود هوا را مسدود کند . پس از آنکه هوا از حنجره گذشت وارد نای که در حدود ۱۵ سانتیمتر طول دارد می‌شود و از آنجا داخل برونشها شده و در این مسیر به تدریج آنقدر گرم می‌شود که چون به کیسه‌های ریوی رسید ، حرارت لازم را بدست آورده است هوا در کیسه‌های ریوی فقط به وسیله یک طبقه سلولی با خون فاصله دارد در این موقع اکسیژن از خلال این طبقه وارد مویرگهای خونی شده و قبل از آنکه خون به سمت قلب برگردد آنیدرید کربنیک آن گرفته می‌شود .

کنترل عمل تنفس بعهده بصل النخاع است . بوسیله تحریکات پیاز مغزتیره است که عضلات

جدار سینه و حجاب حاجز سریع تر عمل نموده و عمل تنفس را تنظیم می کنند . عمل تنفس غیر ارادی است . انسان فقط مدت کوتاهی می تواند بطور ارادی آنرا نگه دارد . مغز ، گاز کربنیک و اکسیژن خون را نیز تنظیم می کند و فرد نمی تواند به دلخواه خود عمل تنفس را بطور نامحدود متوقف و یا آنرا عمیق و سریع نماید .

علل خفگی

هرگاه به عللي هواي اکسيژن دار نتواند وارد ريتين شود در نتيجه اکسيژن به سلولهاي بدن نرسيد و شخص را دچار خفگي مي سازد .

باید ياد آور شد که سلولهاي بدن بخصوص يا ختمهای عصبی بيش از چند دقيقه تحمل "كمبود اکسيژن" را ندارند چون قسمت اعظم غذاي آنها را اکسيژن تشکيل ميدهد . مخصوصاً سلولهاي مغزکه کنترل و تنظيم اعمال حياتي را بعده دارند . بنابراین از بين بردن موانيع که باعث نرسیدن اکسيژن به خون می شود و نيز انجام تنفس مصنوعی اهمیت و ارزش حياتي دارد .

عواملی که باعث خفگی می شوند عبارتند از :

۱ - نرسیدن هوا بدستگاه تنفسی

الف - بعلت بسته شدن مجاری تنفسی در اثر دیفتزی ، گیر کردن لقمه ، تکمه ، آبنبات ،

بول و مواد استفراغی و غیره در گلو

ب - بعلت غرق شدن در آب یا مایع دیگر

ج - بدار آویخته شدن یا فشار دادن به گردن و گلو

د - بعقب افتادن زبان در بیهوشی

۲ - از کار افتادن مراکز تنفسی

الف - بعلت بیهوشی

ب - برق زدگی

ج - مسمومیتهای مختلف و غیره

۳ - علی که مانع جذب اکسیژن توسط هموگلوبین خون می‌شوند مانند مسمومیت از گاز کربنیک ، اکسید دوکربن .

۴ - علی که باعث از کار افتادن عضلات تنفسی می‌شوند مانند بوتولیسم و یا باعث می‌شوند که عضلات تنفسی شدیداً منقبض شوند مثل کزاز ، و یا برخی از مسمومیتها ، مثل مسمومیت از استرکنین .

۵ - عواملی که مانع استفاده بدن از اکسیژن هوا می‌شوند مانند تغییرات فشار هوا (صعود به قله کوه و یا رفتن به عمق دریا) .

علائم خفگی

علام خفگی عبارتند از کبد شدن زیر ناخنها و لبها ، گشادی مردمک چشم اختلالات نبض ، تشنج ، لرزش ، احساس خفقان . در خفگیهای پیش رفته سطح بدن کبد می‌شود . اگر خفگی کامل نباشد علام اصلی عبارت خواهند بود از : سرفه ، آمدن کف ازدهان ، خرخر کردن ، پرشدن دهان و بینی از کف سفید رنگ (در صورتی که خفگی از آب باشد) و اگر مسمومیت از گاز سمی باشد کف صورتی است ، بیهوشی ، تهوع ، استفراغ نیز از علام خفگی است .

در هر نوع خفگی باید اعمال زیر را انجام داد :

۱ - سرعت عمل داشته باشید و ابتدا چند بار بدون وقفه در ریه مصدوم بدمید (اگر

بیش از ۶ دقیقه اکسیژن لازم به سلولهای مغز نرسد ، آنها آسیب می‌بینند) .

۲ - اگر طناب یا دستمال ، کیسه نایلون و امثال آن باعث خفگی شده فوراً آنرا قطع کنید و مجاری تنفسی را از ترشحات و مواد استفراغی پاک نموده ، راههای عبور هوا را باز کنید .

۳ - اگر خفگی بعلت انسداد و یا وجود شیئی خارجی در مجرای تنفسی باشد ، باید سروسینه بیمار را بجلو خم کرده و یا مریض را بروی شکم طوری بخوابانید که سرو گردن او پائین تراز بدنش باشد (از تخت یا نیمکت یا چند صندلی میتوان استفاده نمود) سپس چند بار به پشت او ، بین دو استخوان شانه با دست ضربه بزنید تا شئ خارجی به بیرون بپرد .

۴- اگر کودک به علت وجود شیء خارجی در مجاری تنفسی دچار حالت خفگی شده باشد ، مجپاهای او را گرفته چند لحظه معلق نگاهدارید و در همین حال به پشت او بزنید تا شئ خارجی بیرون بیاید اگر بدین وسیله شئ خارج نشد فورا " کودک را به پزشک برسانید . اگر پس از خروج شئ تنفس بیمار منظم نشد اقدام به تنفس مصنوعی نمائید .

۵- اگر خفگی بعلت غرق شدن باشد ، جون در دهان و حلق اشخاص غریق ممکن است مقداری گل و لای رفته باشد ، با یک قطعه پارچه نازک که بدور انگشت دست پیچیده باشد ، دهان و حلق او را خوب پاک کنید پس از آن بلا فاصله اقدام به تنفس مصنوعی نموده و در عین حال غریق را گرم نگاهدارید و فورا " پزشک را خبر کنید .

۶- اگر خفگی در اثر گازهای سمی باشد اقدام به تنفس مصنوعی نموده و مریض را فورا " در معرض هوای آزاد قرار دهید .

۷- در خفگی با گاز ذغال از دادن اکسیژن باید خودداری کرد .

خفگی در آب

غرق شدگی بعلت فرو و فتن کامل مجازی تنفسی در آب یا مایع دیگری صوت می گیرد . غرق شدگان معمولا " بهدو علت می میرند یکی خفگی (کمبود اکسیژن) و دیگری عوارضی که بعدا " ایجاد شده و مربوط به وارد شدن آب در ریه هاست . کمبود اکسیژن خیلی زود به بیهوشی ، توقف قلب و خرابی نسخ مغز منجر می گردد . مدتی که انسان می تواند در آب بماند تا خفه شود در اشخاص مختلف متفاوت است . مثلا " یکنفر غریق اگر در آب دست و پا بزند و هوائی را که در ریه ها دارد خارج کند پس از سه دقیقه خواهد مرد در صورتی که اگر هنگام غرق شدن سنکوپ کرده و بیهوش شده باشد بطوریکه در حرکات تنفسی او وقفه حاصل شده باشد و ضربان قلب آهسته شود ممکن است مدتری طولانی در مقابل مرگ مقاومت نماید . باید دانست که عمل قلب تا چندی پس از قطع کار تنفس ادامه دارد بنا بر این حتی پس از چند ساعت ادامه تنفس مصنوعی ممکن است شخص غرق شده نجات پیدا کند . اگر کمک دهنده تنها است باید تمام سعی خود را مصروف تنفس مصنوعی کند ولی اگر شخص دیگری هم وجود دارد باید او را برابری طلبیدن پزشک بفرستد و در ضمن پتو ، زیرانداز ، کیف آب گرم ، تهییه کرده و مقامات قانونی را نیز در جریان امر بگذارد .

برای نجات مغروق نباید حتی لحظه ای را تلف کرد و به اقدامات زیر پرداخت .

۱- ابتدا سراورا پائین برده به یکطرف برمی گردانیم و یکدستش را زیر سرش می گذاریم و اگر جای سراشیبی است ، سراورا در قسمت پائین تر می گذاریم .

۲- دو دست خود را حلقه وار به زیر شکمش برده او را از روی زمین بلند می کنیم و فشار می دهیم تا آب از ریتین او به خارج بریزد . یا او را طوری روی زانوان خود قرار می دهیم که به شش های او فشار آمده و آب آنها خالی شود . چنانچه مغروق کودک باشد مچ پاهای او را گرفته و او را وارونه نگه میداریم .

- ۳ - دهان مفروق را کاملاً "پاک کرده اگر لجن یا خزه یا علفی در حلق او است خارج می‌کنیم ، دندان مصنوعی او را بیرون آورده و دهانش را کاملاً "تمیز می‌کنیم .
- ۴ - نبض او را در ناحیه گردن می‌گیریم تا مطمئن شویم جریان خون برقرار است یا خیر و در صورت عدم لمس نبض ماساژ خارجی قلب را با تنفس مصنوعی تواأم می‌کنیم .
- ۵ - تنفس مصنوعی را شروع می‌کنیم و در هر دقیقه در حدود ۱۵ بار تنفس می‌دهیم تا تعداد آن بواابرتنفس طبیعی باشد . تا یکربع پس از پیدایش تنفس طبیعی نباید تنفس مصنوعی را قطع کرد .
- ۶ - اگر کمک دهنده دیگری در اختیار دارید ، لباسهای خیس مفروق را بیرون آورده و لباس خشک به او بپوشانید .
- ۷ - بدن بیمار را گرم نگاهدارید تا جلوگیری از شوک که در نتیجه توسر و وحشت بیمار ایجاد شده است ، بشود .
- ۸ - موقعی که بیمار به هوش آمد نوشیدنی گرم و شیرین به او بدهید و در ضمن به او اجازه نشستن ندهید .

خفگی در نتیجه ارتفاع

در علائم خفگیهایی که به علت صعود به قلل متوجه یا پرواز در ارتفاعات پیدا می‌شود باید به پائین کوه مراجعت نمود یا آنکه از ماسک اکسیژن استفاده کرد .

در موقعیکه به علت بیماری دیفتیزی یا علل مرضی دیگر راه گلو و نای بسته می‌شود باید بیمار را به بیمارستان رسانید تا با عمل تراکثوتومی (Tracheotomy) به طور موقت راه تنفسی را از حنجره به خارج بازکنند و بوسیله لوله‌ای هوا را وارد ریتین نمایند و پس از رفع تورم ناحیه حنجره و نای ، لوله را برداشته و محل عمل را می‌بندند و بیمار مجدداً "از راه طبیعی تنفس خواهد کرد .

خفگی با گازها (سموم استنشاقی)

گازهای سمی ، گاز سوخت ، دود و آتش بخاری ، گاز احتراق موتورهای دودی که در نتیجه انفجارات عظیم یا آتش‌سوزیهای بزرگ ایجاد می‌شود نیز باعث مسمومیت و خفگی می‌گردد . اکسید دوکربن در اثر احتراق ناقص مواد آلی مثل ذغال و چوب بدست می‌آید . اکسید دوکربن گاز خطرناکی است و موارد مسمومیت با آن در کشورما بخصوص در فصل زمستان زیاد دیده می‌شود . منقل آتش ، کرسی ، اجاق ، تنور ، بخاری و چراغ نفت‌سوز در اطاقهای در بسته باعث مسمومیت با اکسید دوکربن می‌گردد . هنگام جنگ نیز در کمینگاهها که گلوله یا نارنجکی منفجر می‌شود مقداری ۲۰۰ در فضای اطراف منتشر می‌شود و ایجاد خفگی می‌کند . اکسید دوکربن هرچقدر هم مقدارش کم باشد بعلت خاصیت ترکیب ثابتی که با هموگلوبین میدهد خطرناک

می باشد . ۲۰ نه تنها در گلوبولهای قرمز اثر میکند بلکه در پلاسمای خون هم حل می شود ، در مورد زنهای باردار ، از جفت نیز عبور کرده و وارد جریان خون جنین می شود .

علائم خفگی

اولین علامت خفگی حاد عبارتست از سردرد و سرگیجه و احساس صدا در گوش ، سستی ، استفراغ ، حالت خفغان و همچنین کبودی در نوک انگشتان دست و پا و لبها ظاهر می شود ، که بالاخره به اغماء و مرگ می انجامد .

کمکهای اولیه

در هنگام بروز علائم ابتداء باید بیمار را به هوای آزاد منتقل کرده ، و کراوات ، یقه ، کمربند و سینه بند را بازنمود تا بیمار به آسانی بتواند تنفس کند . بیمار را گرم نگهداشته و در صورت شدت خفگی لازم است تنفس مصنوعی را شروع نموده و این کار را تا مدتی طولانی ادامه داد . و چنانچه بیمار دچار ایست قلب است ماساژ قلبی ضروری است سوخت انتقال بیمار از محوطه سوموم چه از نظر حفاظت بیمار و چه از نظر حفاظت نجات دهنده دارای اهمیت است زیرا ممکنست هنوز اثر گاز در محل از بین نرفته و باعث مسمومیت بیشتر بیمار و یا نجات دهنده گردد . بیمار را فورا " باید به بیمارستان انتقال داد و در طول راه ، در صورت لزوم تنفس مصنوعی را ادامه داد .

خفگی از گازهای چاه

این گازها در اثر تجزیه مواد آلی ، بخصوص در چاههای توالتها ، فاضل آبها یافت می شود و مقنی ها که برای پاک کردن اینگونه چاهها وارد آنها می شوند ، دچار مسمومیت با ئیدروژن سولفوره می شوند که سبب خفگی سریع می شود . گازهای چاه مخلوطی است از ئیدروژن سولفوره ، ازت ، انیدرید کربنیک ، متان ، ئیدروژن و غیره .

علائم خفگی

سردرد ، خواب آلودگی ، سرگیجه و بی حالی که منجر به اغماء و مرگ می گردد به این علائم باید سرفه ، رویش اشک و ورم ملتحمه چشم را نیز افزود .

کمکهای اولیه شبیه به خفگی در اثر اکسید دوکربن است و به هرسولفیله ممکن باید به بیمار اکسیژن رساند . صورت و چشمها اگر احتیاج به شستشو داشت باید با محلول جوش شیرین شستشو داده شوند یعنی ۲ - ۳ قاشق سوپخوری جوش شیرین را در یک کاسه آب ریخته و سپس سرو صورت را با آن شستشو می دهیم .

خفگی با گاز کربنیک

گاز کربنیک از سوختن مواد آلی و تجزیه آنها ایجاد می گردد . انسان و حیوانات در اثر تنفس از طریق ریه گاز کربنیک خارج می نمایند . مقدار گاز کربنیک در هوا خیلی کم است و اگر

مقدار آن درهای تنفسی به ده درصد برسد ایجاد علائم شدید و قطعی خفگی مینماید. ازدحام در اطاقهای دربسته و پرودود، محلهای شلوغ با پنجرهای بسته ایجاد این نوع مسمومیت می‌نماید علائم مسمومیت عبارتند از سردرد شدید، ریزش عرق، تار شدن چشمها، سرکجه، لرز و بالاخره اغماهه و مرگ.

کمکهای اولیه همانست که در خفگی با اکسید دوکربن گفته شد.

گازهای مسموم کننده در زمان جنگ

کمکهای اولیه در موقع انتشار گازهای جنگی شیمیایی
گازهای جنگی شیمیائی را بر حسب اثراتی که روی بدن انسان و حیوان می‌گذارند به ۶ نوع تقسیم کردند.

- ۱- گازهای جنگی شیمیائی محرك اعصاب
 - ۲- گازهای جنگی شیمیائی تاولزا
 - ۳- گازهای جنگی شیمیائی خفه کننده
 - ۴- گازهای جنگی شیمیائی خون
 - ۵- گازهای جنگی شیمیائی عطسه آور
 - ۶- گازهای جنگی شیمیائی اشکآور
 - ۷- مواد مهوع که ایجاد سردرد، عطسه و تهوع می‌کنند و باید از ماسک استفاده کرد.
 - ۸- عوامل ناتوان کننده که ایجاد خفگی، پریشانی و عدم قدرت دید می‌کنند.
- اینک به شرح چهار نوع گاز اولیه که منجر به مرگ می‌شوند می‌پردازیم.

۱- گازهای محرك اعصاب

این گازها مانع تنفس شده، موجب مرگ می‌گردند.

الف- مشخصات

اگر بصورت گاز باشد بی‌رنگ و بی‌بواست اگر بصورت مایع باشد قهوه‌ای رنگ است.

ب- علائم و عوارض ناشی از این گاز

احساس فشار و خفگی در قفسه سینه

سردرد ناگهانی و بی‌مقدمه و خیره شدن چشم بیک نقطه

ریزش آب از بینی، دفع غیر ارادی ادرار

در صورت استعمال زیاد ماهیچه‌ها متوجه شده و مرگ حتمی است.

ج- کمکهای اولیه در برای گازهای محرك اعصاب

لباسهای آلوده را درآورد و نقاط برهمه و آلوده بدن را با آب شستشو دهید.

تزریق آمپول آتروپین در مدت یک دقیقه

استعمال پماد ایپریت

احتراز از تنفس مصنوعی

شستشوی چشم در صورتی که آلوده باشد

تزریق آمپول آتروپین دوم و سوم در صورت نیاز

د- حفاظت در برابر گازهای معروف اعصاب

استفاده از ماسک ضد گاز

رفتن به پناهگاههایی که گاز در آنها وجود ندارد

استفاده از لباسهای ضد گاز

۲- گازهای تاول زا

الف- مشخصات

این گازهاروی چشمها و ششها اثر تحریک کننده دارند و روی پوست ایجاد تاول می‌کنند.

بوی سیر یا برگ گل شمعدانی

رنگ آن زرد مایل به قهوه‌ای است

اگر مایع باشد از روی کفش و لباس عبور می‌کند

روی پوست بدن تاولهای آبدار ایجاد می‌نماید

ب- علائم و عوارض ناشی از این گاز

چشمها بدون درد سرخ می‌شوند و پس از چند ساعت درم کرده و درد می‌گیرد و آبریزی

شروع می‌شود و اگر معالجه نشود به کوری منجر خواهد شد.

استنشام بوی سیر یا بوی گل شمعدانی از بدن مصدوم

سرمهای شدید گلو و حنجره

سرخ شدن محل آلوده و پیدا شدن تاولها در پوست پس از ۴۸ ساعت

ج- کمکهای اولیه

اگر گاز وارد چشم شده باشد باید فوراً "چشمها را با آب زیاد شستشو داد

لباسهای آلوده را از بدن خارج کرده محل آلوده را ضد عفونی کنید

دقیق نمایید که تاولها پاره نشده و آب آنها خارج نشود

مالیدن پماد ایپریت برای فرو نشاندن تاولها

د- حفاظت

استفاده از ماسک فیلتردار و رفتن به پناهگاه و پوشیدن لباس حفاظتی

۳- گازهای خفه کننده

این گازها به ششها صدمه می‌زنند

الف- مشخصات

این گاز خیلی فرار بوده و بوی کاه پوسیده می دهد .

ب- عوارض

حالت خفگی - سردرد - تهوع

سرفهای سخت - تنگی نفس - خارج شدن خون از دهان - تشنج و اغماء

استعمال زیاد گاز موجب مرگ می شود

ج- کمکهای اولیه

استفاده از ماسک

انتقال مصدوم به هوای آزاد و پاک

استراحت کامل در هوای آزاد - دادن تنفس مصنوعی

خوراندن چای یا قهوه، شیرین و گرم نگهداشتن مسموم

۴- گازهای خون

این گازها مانع رسیدن اکسیژن به بدن میشوند :

الف- مشخصات

این گاز خیلی فرار است و بوی بادام تلخ می دهد .

ب- عوارض

سیاهی رفتن چشم - سرگیجه - قطع شدن تنفس - سردرد - افزایش ضربان قلب - سرخ

شدن لبها و گونهها

از بین رفتن فعالیت مرکز تنفس در مغز و تشنج و بعداز آن اغماء و مرگ

ج- کمکهای اولیه

استراحت کامل

دادن تنفس مصنوعی در صورت قطع تنفس

رساندن مسموم به پزشک

د- حفاظت

استفاده از ماسک فیلتردار و لباسهای حفاظتی

رفتن به پناهگاه عاری از گاز

برق گرفتگی

هرچه تمدن بیشتر پیشرفت کند ، نیروی برق یا الکتریسیته بیشتر وارد خدمت بشر

می گردد و در نتیجه خطر برق زدگی زیادتر می شود بدین جهت باید احتیاطهای لازم را در

موقع استفاده از لوازم برقی بعمل آورد . جریان برق ممکن است به وسیله لوازم برقی خراب مانند

اطو، رادیو، یخچال، تلویزیون، جاروبرقی، اجاقبرقی، سماوربرقی وغیره یا سیم برق، کابلهای برق، میله، آهنی و یا هرنوع وسیله‌ای که هادی برق باشد، حتی زمین خیس به بدن انسان برسد.

عوارضی که بواسطه عبور جریان برق از بدن ایجاد می‌گردد بستگی به عوامل زیردارد:
۱- شدت جریانی که از آن می‌گذرد، هرچهشت جریان بیشتر باشد، عوارض حاصله نیز شدیدتر است.

۲- مدت عبور جریان از بدن- اگر مدت عبور جریان کوتاه باشد، از شدت عوارض کاسته خواهد شد.

۳- نوع جریان- جریان دائمی ایجاد انقباض مداوم در عضله قلب و عضلات تنفسی کرده موجب مرگ می‌شوند. در صورتیکه جریان متناوب در هر نوبه جریان، محرک میباشد و بهمین جهت است که جریان دائم چهار برابر خطرناکتر از جریان متناوب میباشد.

۴- مسیر عبور جریان- مثلاً "اگر جریان از بین دو دست بگذرد که قلب هم سر راه قرار دارد، یا اینکه از دست چپ وارد بشود و از پا خارج بشود که قلب باز هم سر راه قرار دارد" مرج بعلت نارسا شدن قلب اتفاق می‌افتد.

اگر جریان برق از مغز و مرکز اعصاب بگذرد ممکنست بیماریهای شدید دائمی، درد موضعی یا عمومی و بالاخره اغماء و مرگ ایجاد نماید.

۵- حساسیت اشخاص نیز عامل مهم دیگر در شدت و ضعف شوک الکتریکی است. و همچنین است خشکی و یا رطوبت محیط محل حادثه دیده یا خود حادثه دیده. بطور کلی هرگاه جریان برق بیش از ۵۰ ولت باشد خطرناک است. جریان برق شهرها معمولاً ۱۱۰ تا ۲۲۰ ولت می‌باشد.

جریان برق بردو نوع است:

الف- جریان قوی یا ولتاژ بالا

جریانهای قوی سبب انقباضات عضلانی، بیهوشی فوری، فلنج تنفسی (بعلت فلنج شدن مرکز آمره تنفسی در بصل النخاع) و سوختگیهای شدید می‌شود. انقباض عضلانی که در اثر تماس بدن با جریان برق با ولتاژ بالا ایجاد می‌شود، گاهی سبب پرت شدن مصدوم و در نتیجه، شکستگی استخوان می‌گردد و یا اگر انقباض در عضلات سینه باشد ایجاد خفگی می‌گردد. مصدوم ممکن است به ابزاری که سبب برق گرفتگی شده است بچسبد و یا بحال اغماء در همان وضع قرار گیرد.

توجه نمائید بهیچ عنوان جهت نجات برق گرفته، مدام که جریان برق کاملاً قطع نشده شخصاً و یا دیگران نباید اقدام کنند. پلیس را فوراً "خبر کنید" و از نزدیک شدن مردم به مصدوم جلوگیری نمائید. در برق گرفتگی با جریان قوی، بکار بردن وسایل عایق مانند چوب

خشک یا پارچه جهت جدا کردن مصدوم از برق کافی نمیباشد لذا باید جریان برق بطور کلی قطع گردد.

ب- برق گرفتگی با ولتاژ کم
ولتاژ های پائین برق خطر کمتری دارند ولی گاهی ممکن است سبب فیبریلاسیون بطنی (ارتفاع قلب) بشوند.

کمکهای اولیه در مورد برق گرفتگان

ابتداء باید هرچه زودتر جریان برق را قطع کرد. نباید به برق گرفته دست زد. در برق گرفتگی اگر بعلی نتوانستید جریان برق را فقط کنید از کت یا پارچه خشک چهارلا یا از تخته خشک یا لاستیک جهت گذاشتن زیر پا استفاده نمایید. دست خود را با روزنامه، پارچه خشک، دستکش لاستیکی یا وسیله دیگری بپوشانید سپس گوشه لباس مصدوم را گرفته از روی سیم برق جدا کنید و یا بوسیله چوب خشک، قطعه طناب، کراوات، دستمال (بشکل گیره) به آهستگی سیم برق را از روی شخص بردارید.

پس از جدا کردن مصدوم از برق، بدون فوت وقت و هدر دادن حتی لحظه‌ای، اگر برق گرفته تنفس نمی‌کند، پس از بازکردن راههای تنفسی باید تنفس مصنوعی را شروع کرد و این کار را حتی چندین ساعت ادامه داد. در ضمن اگر مصدوم دچار ایست قلب است، تنفس مصنوعی را توأم با ماساژ خارجی قلب نموده و چنانچه اکسیژن در دسترس بود، اکسیژن بدهید. در ضمن به درمان شوک بیمار بپردازید و قسمتهای سوخته در اثر عبور جریان برق از بدن را فراموش نکنید و به پانسمان آن با گاز سترون اقدام کنید.

دانستن این نکته لازم است که: ممکن است مرکز کنترل دوران خون و ضربان قلب صدمه‌ای ندیده باشند و قلب به کار خود ادامه دهد در حالی که تنفس از کار افتاده باشد بنابراین در این موقع باید به تنفس مصنوعی پرداخته و این عمل را تا چندین ساعت ادامه داد زیرا چون به قلب آسیبی وارد نشده تا موقعی که قلب می‌زند باید به نجات برق زده امیدوار بود ولی اگر مرکز دوران خون در مغز آسیب ببیند بیمار حان می‌سپرد.

فصل هفتم

تنفس مصنوعی

بدن می‌تواند مدت ۴ - ۶ دقیقه بدون اکسیژن بماند . بنابراین اگر قلب باشد ، یعنی خونی که حامل اکسیژن برای سلولهاست از جریان بیفتد ، کمک دهنده بطور متوسط ۵ دقیقه فرصت دارد که از ابتدای ایست قلب تا برگرداندن ضربان قلب سعی و کوشش نماید . پس از ۳۰ تا ۴۵ ثانیه از ایست قلب مردمک چشمها گشاد می‌شوند و پس از ۵۰ ثانیه از ایست قلب ، تنفس نیز قطع می‌شود . اگر قلب کار نکند و خون جریان داشته باشد ولی ریه کار نکند بعلت ذخیره اکسیژنی که در خون وجود دارد ، بیشتر از پنج دقیقه فرصت برای نجات بیمار است .

تعريف تنفس مصنوعی

مجموعه اعمال فیزیکی ، شیمیائی که بطور مصنوعی و یا بوسیله دستگاه‌های مخصوص به منظور کوشش در برقراری نظم تنفس در لحظاتی که اعمال تنفسی و مرکز تنفس از فعالیت افتاده و یا دچار اختلال گردیده است انجام می‌گیرد . تنفس مصنوعی نامیده می‌شود ، منظور از تنفس مصنوعی رسانیدن اکسیژن و یا بکار آنداختن دستگاه تنفسی شخص مصدوم یا حادثه دیده است .

تنفس مصنوعی باعث بازو بسته شدن ریمه‌ها و دخول هوا در آنها شده و اکسیژن لازم را به خون و بافت‌های دیگر بدن می‌رساند و کم تنفس طبیعی شروع شده ، جای تنفس مصنوعی را خواهد گرفت .

علائمی که نشان میدهد مصدوم یا بیمار به تنفس مصنوعی احتیاج دارد عبارتند از :

۱ - هیچگونه حرکتی در قفسه سینه بیمار دیده نمی‌شود و حرکت هوا را از دهان و بینی نمی‌توان شنید . چنانچه تکمای کاغذ و پنبه دربرابر دهان و بینی بیمار گرفته شود هیچگونه حرکتی نیز در اشیاء مزبور دیده نخواهد شد . و اگر آئینه جلو بینی و دهان بیمار بگذاریم اثری از بخار آب روی آئینه دیده نخواهد شد .

۲ - بیمار برای وارد و خارج نمودن هوا به ریمه‌های خود تلاش می‌کند . عضلات جلوی گردن او بر جسته می‌شوند اما ورود و خروج هوا را نمی‌توان شنید و یا حس کرد .

۳ - بیمار دچار سیانوز می‌گردد یعنی پوست و مخاط اطراف لبها ، ناخنها ، بینی و گاهی تمام بدن برنگ خاکستری متمایل به آبی در می‌آید .

۴ - مردمک چشمان مصدوم گشاد می‌شوند .

دستورات کلی برای انجام تنفس مصنوعی

قبل از انجام تنفس مصنوعی باید سریعاً "به اعمالی که ذکر می شود اقدام نمود .

۱- ابتداء باید در صورتی که مصدوم را بتوانید حرکت دهید، او را تغییر مکان دهید .

تغییر مکان دادن مصدوم از محل حادثه به محل امن در حقیقت از برطرف کردن علل خفگی نیز بشرط می آید .

۲- البته بیمار را در قسمتهایی که تنگ و بسته است مثل سینه، گردن و کمر آزاد و شل کنید .

۳- اشیاء خارجی را از قبیل دندان مصنوعی، آدامس، ترشحات لزج دهان، سیگار و غیره را از دهان مصدوم خارج کرده و دهان را تمیز کنید و ضمن این کار مجاری تنفسی مصدوم را بازدید کنید . دقت کنید چنانه مصدوم بالا بوده و زبان حتماً در جلو واقع شود تا راه حنجره را مسدود ننماید .

۴- بر عهده کمکدهنده است که با دقت و سرعت هرچه بیشتر پیشرفت خفگی را بررسی نموده و مطابق با وضعیت و حالت مصدوم یکی از انواع تنفس مصنوعی را جهت نجات او برگزیند .

کمک دهنده باید بسرعت محل تنفس مصنوعی را تعیین نموده و سعی نماید که مصدوم را در محلی تنفس مصنوعی بدهد که زمین یا میز سختی زیر مصدوم قوار بگیرد تا نتیجه بهتری بدست بیاید .

باید دقت کرد که تعداد تنفس مصدوم به تعداد کافی باشد . تعداد تنفس در بزرگسالان (مرد) ۱۶ الی ۱۴ بار در دقیقه و در بزرگسالان (زن) ۱۴ الی ۱۶ بار و در کودکان ۱۸ تا ۲۰ مرتبه باید انجام گیرد . نباید تعداد شماره های تنفس مصنوعی نیز از این تعداد تجاوز کند . ضمناً "در موقعیه تنفس مصنوعی شروع شد نباید آنرا قطع کرد، بلکه باید این کار را تا یکربع بعد از زمان شروع تنفس طبیعی ادامه داد تا تنفس طبیعی کاملاً" به حال عادی باز گردد . به منظور رساندن اکسیژن لازم به مراکز حیاتی بدن مرتباً "نبض مصدوم را لمس کنید زیرا ممکن است در حین دادن تنفس مصنوعی قلب از کار بیفتد (بهتر است نبض گردن را بگیرید) اگر نبض بیمار حس نشد تنفس مصنوعی را با ماساژ خارجی قلب توأم کنید دقت کنید که اعمال تنفس مصنوعی نباید بنوعی باشد که آسیب دیگری به بیمار وارد نماید به محض اینکه تنفس برقرار گردید که معمولاً "توأم با استفراغ است ، مصدوم را به پهلو یا دمر بخوابانید .

انواع تنفس مصنوعی

برای انجام تنفس مصنوعی راههای مختلفی وجود دارد که انجام نوع تنفس بستگی به

نوع و چگونگی حادثه و آسیب دارد . انواع تنفس مصنوعی رایج عبارتند از :

- ۱ - دهان به دهان که در خفگیهای پیشرفته مثل خفگی در آب و یا خفگی با گاز انجام می شود .
- ۲ - دهان به بینی که بهنگام شکستگی فک مصدوم بکار می رود .
- ۳ - دهان به دهان و بینی که در اطفال استفاده می شود .
- ۴ - طریقه سیلوستر که در برق گرفتگی و از کار افتادن ماهیچه های تنفسی استفاده می شود .
- ۵ - طریقه نلسون که در کندی تنفس و اختلالات تنفسی از این روش استفاده می شود .

۱ - تنفس مصنوعی دهان به دهان

مؤثرترین نوع تنفس مصنوعی است و می تواند جان بسیاری از مصدومین را از خطر مرگ نجات بدهد . این نوع تنفس مصنوعی دارای مزایای بسیار است . انجام آن آسان بوده و ایجاد خستگی زیاد برای کمک دهنده نمی کند و فقط در مواردی که مصدوم استفراغ نموده و یا دارای شکستگی در فک و یا تورم زیان است نمی توان از آن استفاده نمود . بازده این نوع تنفس مصنوعی بیشتر از انواع دیگر آنست .

چگونگی انجام تنفس مصنوعی دهان به دهان

مصدوم را به پشت بخوابانید سپس سروی را به یکطرف کج کرده با انگشت دهان ویرا جستجو کنید تا اگر شیئی خارجی دردهان او وجود دارد آن را بیرون بیاورید . یکدست را روی پیشانی مصدوم قرار داده و دست دیگر را زیر گردن بیمار قرار دهید سپس دست روی پیشانی را بطرف پائین و دست زیر گردن را بطرف بالا فشار دهید . این عمل سر مریض را می چرخاند و باعث می شود که گردن و گلوی وی کاملا "کشیده شده و مجازی تنفسی او کاملا" باز شوند . می توانید از البسه بیمار یا یک متکای کوچک یا کفشهای مصدوم استفاده کرده و آنرا زیر شانه های او بطریقی قرار دهید که مانع ماساز قلب نیز نشود .

حالت دستهای خود و سر مصدوم را نا آخر کار حفظ کنید . با انگشتان دستی که روی پیشانی مصدوم قرار دارد بینی او را مسدود کنید . سپس نفس عمیقی کشیده و با دهان خود ، کاملا "دهان بیمار را بپوشانید و نفس خود را در دهان وی بدمید .

بعد از دادن هر نفس ، سعی کنید با گوش خود کمبه دهان و بینی مصدوم نزدیک کرده باشد ، صدای نفس کشیدن وی را بشنوید در همین حال می توانید گرمای بازدم او را روی گونه خود حس کنید . همزمان با این اعمال با چشم مواطن قفسه سینه مریض باشد که آیا بالا و یا نیز میرود یا نه ؟

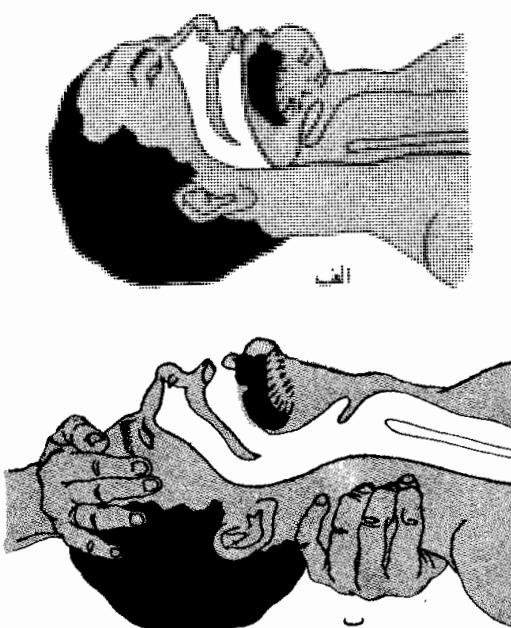
هنگام دمیدن نفس خود در دهان مصدوم براحتی میتوانید تشخیص دهید که آیا چیزی راه تنفس وی را مسدود کرده است یا نه ؟ اگر حس کردید شیئی در گلوی وی گیر کرده است مریض را ۹۰ درجه بطرف خود چرخانده و با کف دست ضربه هایی به میان دو کتف وی وارد

کنید ، سپس دهان وی را کاویده و سریعاً "کار خود را از سر بگیرید . معمولاً" اگر مجرای تنفس باز باشد ، ششها آنقدر حالت ارتجاعی دارند که نفس خود بخود برگردد ، اما در بعضی مواقع برای بیرون آمدن هوا از ششهای مصدوم ، اعمال فشار بر قفسهٔ سینهٔ وی لازم است . در بچه‌ها شدت دمیدن باید کمتر از بزرگسالان باشد و دمیدن در دهان مصدوم باید به نحوی باشد که قفسهٔ سینهٔ وی بالا بیاید .

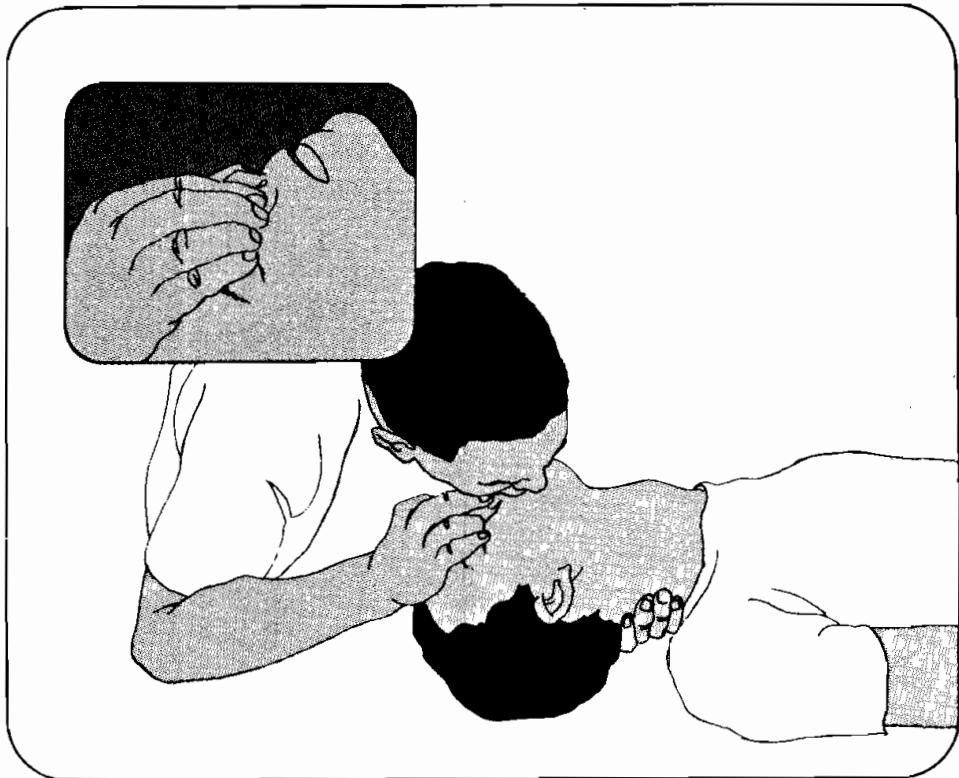
در روش تنفس مصنوعی دهان به دهان ، در صورتیکه فشار دمیدن بیش از حد باشد ممکنست هوا بداخل معده نفوذ کرده و آنرا پر نماید بنابراین در چنین موقعی بایکدست روی معده فشار دهید تا هوا خارج گردد . دقت کنید کما می‌باشد عمل ممکنست باعث استفراغ بیمار نیز بشود که بایستی فوراً "سر او را به یک طرف خم کرده و آماده برای خارج کردن مواد استفراغی دهان و گلو باشد .

سر مریض را بطرفی چرخانده دهان او را بکاوید .

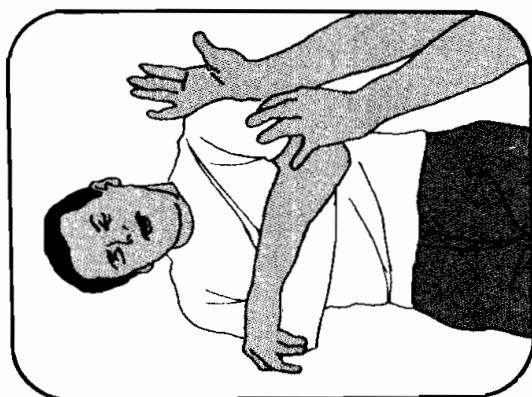
با کشیدن سر مریض به عقب ، مجاری تنفس کاملاً "باز" می‌شوند .

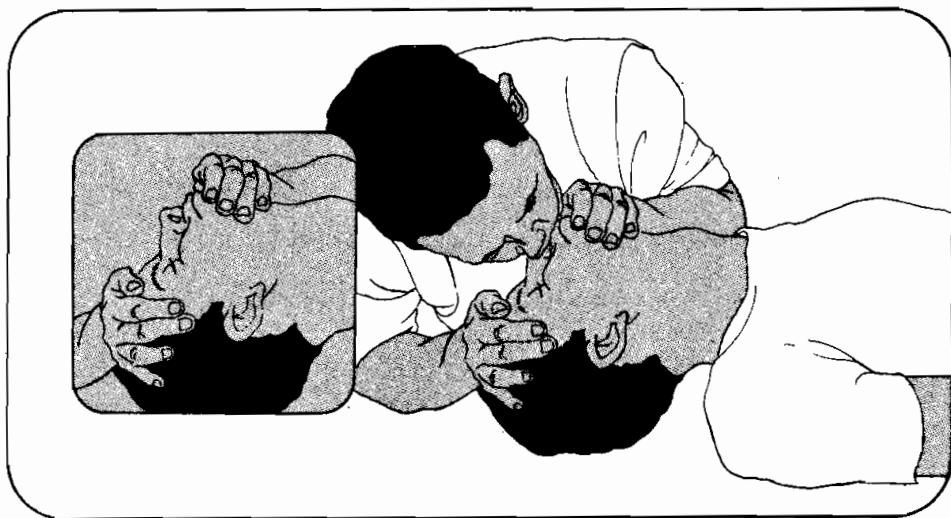
با انگشتان دست بینی مریض را مسدود کرده در دهان وی بدمید.

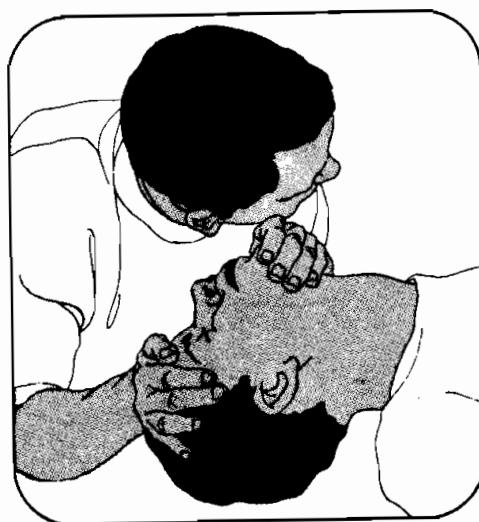
بناگوش خود را به دهان مصدوم نزدیک کنید تا گرمای
نفس او را حس کنید و در همین حال با چشم حرکت
سینهٔ او را کنترل نمایید.

اگر گمان می‌برید چیزی در گلوی مصدوم گیر کرده، او
را بطرف خود چرخانده با کف دست ضرباتی به میان
دو کتف او وارد کنید.

دهان مصدوم را ببندید و در بینی وی بدمید.

دهان مصدوم را باز کنید تا نفس بیرون بیاید.

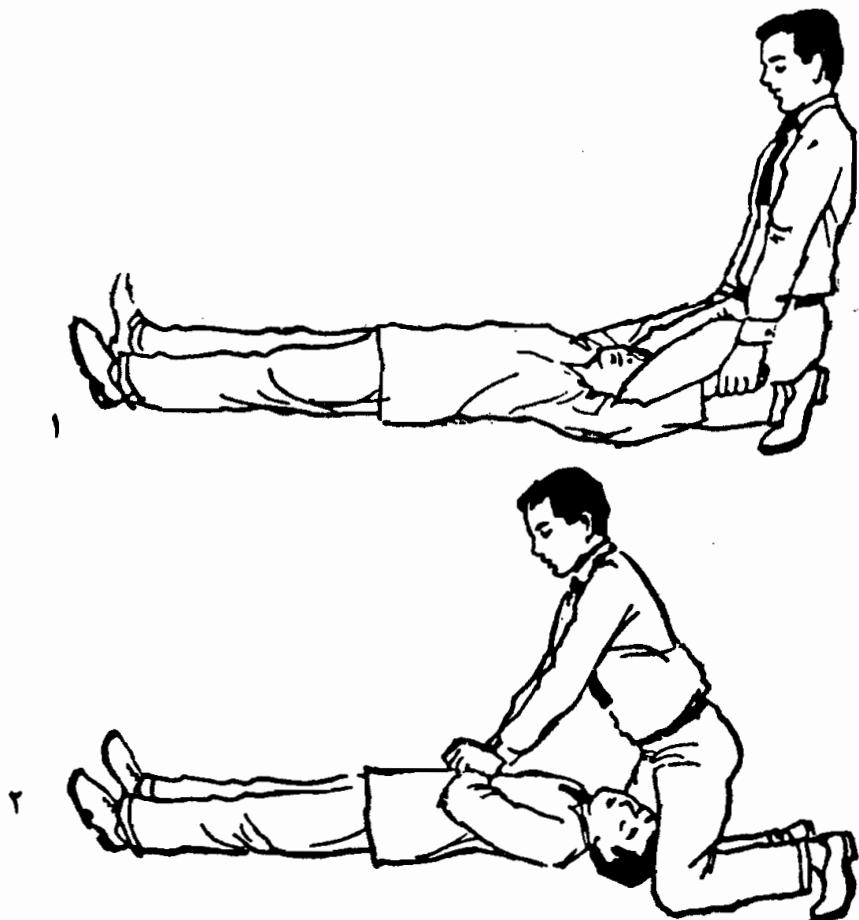
طریقه دهان به بینی

پس از انجام اقدامات اولیه مصدوم را به پشت خوابانده و بعد از بی حرکت کردن کامل فکبوسیله، باند یا نخ و یا پارچه، لباس یا کفش خود یا بیمار را زیر کتفهای او بگذارید سپس سر او را کاملاً "به عقب کشیده" و بعد از باز کردن مجاری تنفسی در حالیکه در یک طرف مصدوم قرار گرفته و بینی او را کاملاً "در دهان قرار داده" عمل دم را انجام دهید و پس از عمل دم با فشار کم روی قفسه، سینه، هوا ریمهای او را خارج نمایید. این کار نیز تا شروع تنفس طبیعی مصدوم ادامه خواهد داشت.

طریقه سیلوستر (خوابیده به پشت)

این روش تنفس مصنوعی در افرادی که دچار برق گرفتگی شده‌اند، و یا هنگام از کار

افتادن ماهیچه‌های تنفسی در اثر عواملی مثل بیماری کزاز و غیره، مورد استفاده قرار می‌گیرد. مصدوم را به پشت بخوابانید و پس از انجام اقدامات اولیه روی زانوهای خود، بالای سر بیمار به نحوی بنشینید که زانوهای شما در دو طرف سر او قرار بگیرند. سپس سر مصدوم را بیک طرف چرخانده و مواطبه باشد. دو مج دستهای بیمار را گرفته و روی قفسه سینه او فشار بیاورید در این حالت دستهای کمک دهنده نباید به بیچوجه خم شده و فشار وارد نماید. مناسب با وزن و سن مصدوم بوده و حداقل چهار سانتی‌متر قفسه سینه را بطرف داخل حرکت دهد. پس از فشار باید دستها بصورت نیم دایره‌ای و مستقیم به طرفین کشیده شوند تا عمل دم و بازدم انجام بگیرد. طریقه سیلوستر بایستی با شعارش انجام گیرد که اختلالی در نظم آن بعمل نماید. اگر آثار بھبودی در مصدوم پیدا نشد، مجاری تنفسی را بازدید نمایید و ترشحات دهان و حلق را تمیز نموده و تنفس را ادامه دهید تا پزشک به بالین مصدوم برسد.

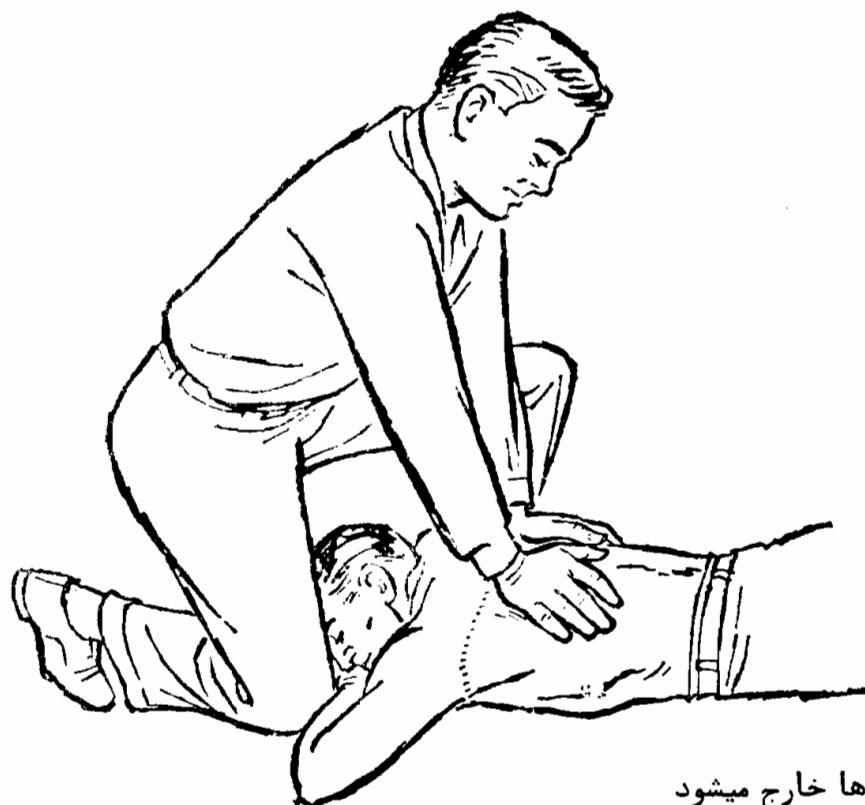
طریقه انجام تنفس مصنوعی با روش سیلوستر

طریقه نلسون (خوابیده به شکم)
مصدوم را به شکم روی زمین خوابانیده دودست او را از آرنج تا نموده وزیر سرش قرار دهید و بالای سر مصدوم قرار گرفته و سر او را به یک طرف به سمت خارج قرار دهید سپس

دو انگشت شست را موازی روی ستون فقرات مقابل جناغ سینه قرار داده و پس از وارد کردن فشار دستها را در طرف بدن مصدوم کشیده و آرنجهاي او را بگيريد و به طرفين کشیده باز کنيد . اين طريقة تنفس نيز باید با شمارش انجام گيرد . برای انجام اين نوع تنفس مصدوم باید هيچگونه آسيبي در دستها ، شانه ها و قفسه سینه داشته باشد .

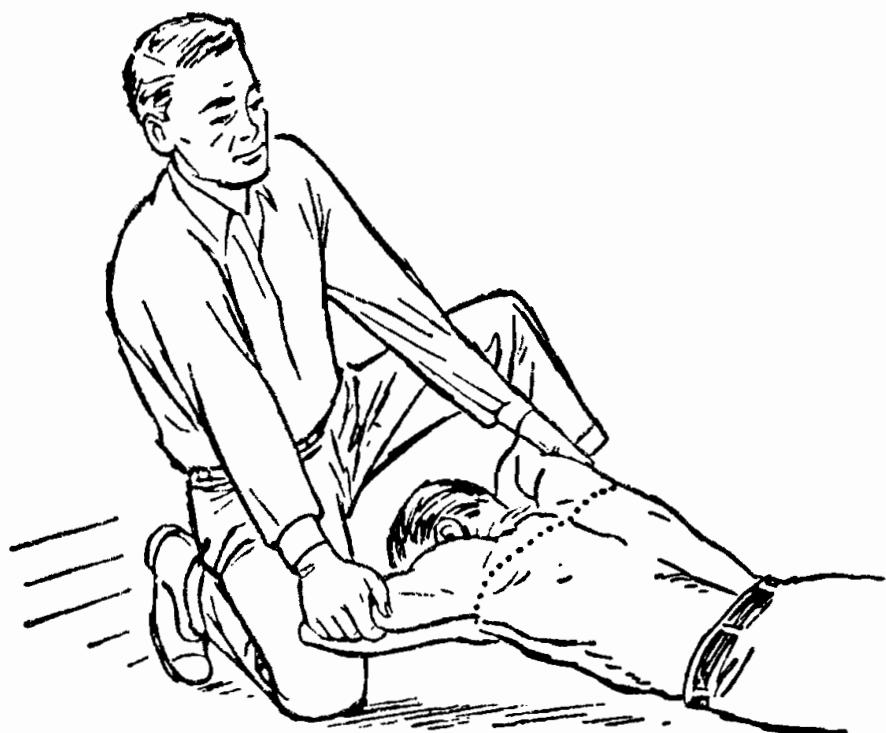
۱ - تنفس مصنوعی بطريقه نلسون طرز خواباندن
بیمار و طريقة نشيستن کمک دهنده

۲ - بوسيله فشار هوا از ريهها خارج ميشود

۳ - برای ورود هوا به ریهها بازوهای بیمار را نزدیک به آرنج با دو دست بگیرید

۴ - بوسیله کشیدن بازوها هوا وارد ریهها می شود

فصل هشتم

ماساژ قلب

توقف ناگهانی قلب یکی از حوادثی است که گاهی شخص به آن دچار می‌گردد و اگر در همان موقع بتوان بیمار را نجات داد حیات او تجدید می‌شود، دانشمندان برای رسیدن به این مقصود سعی زیادی نموده و بالاخره در سالهای اخیر روش ماساژ قلب را ابداع کردند. بطور کلی به علل مختلف زیر ممکن است قلب از حرکت باز ایستد.

- ۱ - بیهوشیهای عمیق
- ۲ - داروهای محرک
- ۳ - شوک الکتریکی
- ۴ - غرق شدن و خفگی
- ۵ - بعضی بیماریها
- ۶ - سنکوب

در چنین مواردی میتوان بوسیله ماساژ قلب، مجدداً "کار قلب را که دچار اختلال گردیده به حالت عادی درآورد تا خون در بدن به گردش درآید و در نتیجه اکسیژن و مواد غذائی به نقاط اصلی بدن برسد و حیات بیمار دوباره بدست آید ماساژ قلب به دو طریق انجام می‌گیرد ماساژ خارجی و ماساژ داخلی. ماساژ داخلی باید توسط جراح و در بیمارستان انجام گیرد و از عهده کمک دهنده خارج است. کمک دهنده می‌تواند به ماساژ خارجی قلب در موقع ضروری اقدام نماید.

ماساژ خارجی قلب

ابتدا باید توجه کنید که علائم ایست قلب حتماً موجود باشد. علائم ایست قلب عبارتند از:

اختلال تنفس، اختلال نبض و وجود مردمکهای گشاد در مصدوم یا بیمار.

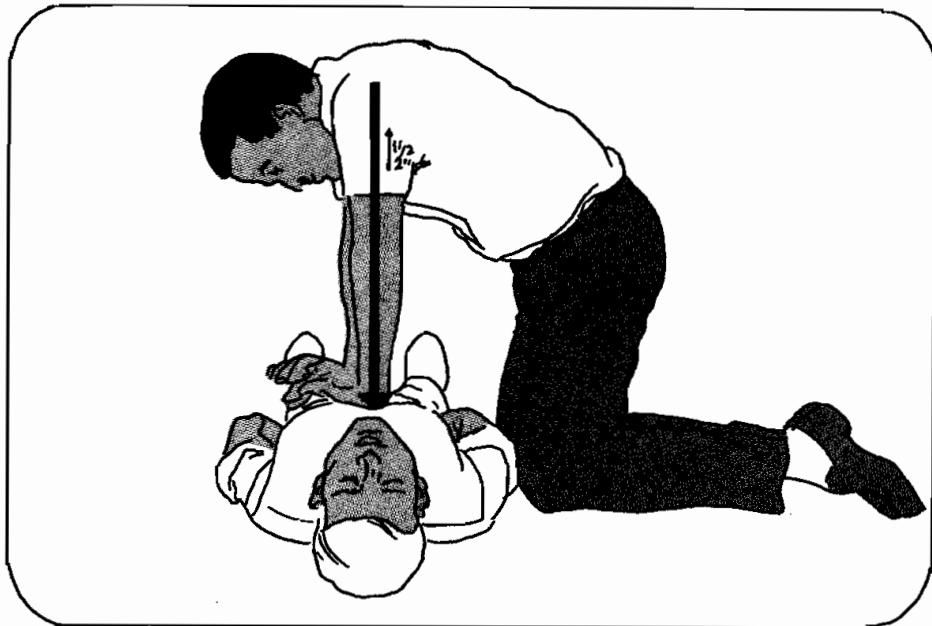
طریقه انجام ماساژ قلب بوسیله یک کمک دهنده مصدوم را به پشت و روی محل سفتی بخوابانید. در طرف راست بیمار بنشینید سپس با دو انگشت محل ماساژ را تعیین کنید. بدین ترتیب که انتهای جناغ سینه را با انگشت تعیین کرده و سپس در طرف چپ دو انگشت بالاتر محل ماساژ را بیابید. کف دستهای خود را روی

یک دیگر و روی محل تعیین شده بطور عمودی قرار دهید . بخاطر داشته باشید که بهیچ وجه نباید انگشتان شما بدن بیمار را لمس کند . دقت کنید که آرنجهاي شما بطرز عمودی قرار گرفته و دستها يutan خم نشود . سپس به محلی که دستها را قراردادهاید فشار بیاورید . این فشار بر روی قلب منتقل می شود و مقدار آن بایستی متناسب با وزن مصدوم بوده و بتواند حداقل چهار سانتیمتر استخوان جناغ را حابحا کند این عمل را باید حدود ۵۰ بار در دقیقه انجام داد و بعد از هر فشار باید دستها را از روی سینه بیمار برداشت تا قفسه سینه بجای اولیه خود بازگردد . پس از یک دقیقه ماساز بایستی عمل برابری نبض انجام گیرد بدین ترتیب که کم دهنده نبض مصدوم را با نبض خود مقایسه نموده و تا هنگامی که علائم بهبودی ظاهر گردد این کار می بایست ادامه یابد .

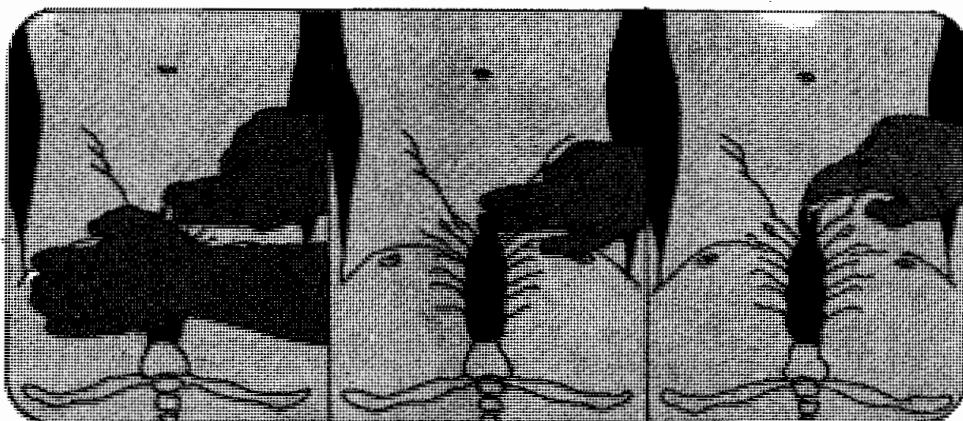
چنانچه لازم باشد که ماساز قلب با تنفس مصنوعی تواأم گردد و یک کمک دهنده به احیاء تنفس گردش خون بپردازد باید تعداد ماساز قلب را برآساس ۸۰ بار در دقیقه گذاشت که شامل ۱۵ بار ماساز پی در پی بدون وقفه باشد و سپس بعد از ۱۵ ماساز باید دوبار تنفس مصنوعی داد . دمیدن در دهان باید به نحوی باشد که ششها کاملا "پراز هوا شود . فاصله استراحتها باید با فاصله ۵ ثانیه نسبت به مددیگر انجام شود و در طول ماساز و تنفس کنترل نبض در شاهرگ گردن و همچنین کنترل مردمک چشم جهت ملاحظه برگشت علائم حیاتی ضروری است .

طریقه قراردادن دست بر روی یک دیگر و جناغ سینه

موقعیت کمک دهنده نسبت به مصدوم

چگونگی تعیین محل قرار گرفتن دست بر ماساژ قلب

ماساژ قلب و تنفس مصنوعی بوسیله دو کمک دهنده

در چنین موقعی کمک دهنده کمتر خسته شده و بازده کارش بمراتب بیشتر است. کمک دهنده، اولی که تنفس مصنوعی می‌دهد در طرف راست مصدوم روی دو زانو می‌نشینند و پس از باز کردن راههای تنفسی مصدوم سه الی چهار نفس عمیق و متوالی درون ریههای مصدوم می‌دمد و در همین موقع کمک دهنده، دیگری که ماساژ قلبی می‌دهد در طرف چپ مصدوم روی دو زانو می‌نشینند و محل ماساژ قلب را تعیین نموده و تنفس مصنوعی را با ماساژ قلب تواًم می‌کند طریقه نشستن کمک دهنده‌گان در شکل صفحه بعد نشان داده شده است. ماساژ قلب در چنین موقعی باید ۶۰ بار در هر دقیقه باشد و باید ماساژ قلب منظماً "بدون وقفه، یکنواخت و به نحوی باشد که صدمه به قفسه سینه نزند".

کمک دهندهای که تنفس مصنوعی می‌دهد بعد از هر ۵ ماساژ یکبار در دهان مصدوم

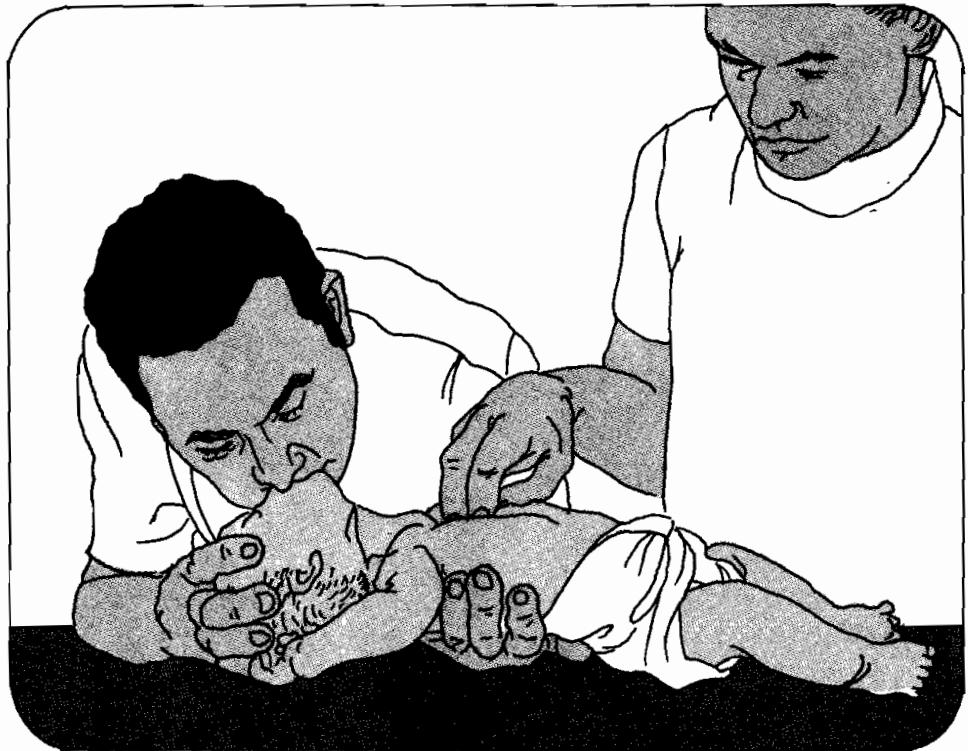
می‌دمد . زمان دمیدن در دهان بیمار نباید همزمان با فشار روی قفسه، سینه باشد زیرا با فشرده شدن ریمها از ورود هوا بداخل آنها جلوگیری می‌شود . ماساز قلبی و تنفس مصنوعی باید با یکدیگر هم آهنگ بوده و نسبت آنها به یکدیگر $\frac{1}{5}$ باشد .

ماساز قلبی در کودکان با بزرگسالان تفاوت دارد چون کودکان و اطفال از نظر جسمی ضعیفتر هستند در نتیجه ماساز باید با فشار کمتری انجام گیرد . برای ماساز دادن قلب در کودکان بدین ترتیب عمل می‌شود که کمک دهنده کودک را روی دست به نحوی نگه میدارد (چنانچه وسیله‌ای برای قراردادن کودک وجود نداشت) که سر کودک داخل کف دست قرار گیرد و ماساز را بوسیلهٔ یک یا دو انگشت و به آرامی بر روی جناغ سینه انجام می‌دهد .

در کودکانی که وزنشان بیشتر است فشار باید بوسیلهٔ بالشتک کف یک دست و با ملاحت انجام گیرد . در کودکان نیز می‌توان احیاء تنفس و ضربان قلب را بوسیلهٔ دو کمک دهنده مطابق شکل صفحه بعد انجام داد .

احیاء قلبی تنفسی بوسیله دو کمک دهنده طریقه شستن آنها

احیاء تنفس و ضربان قلب در اطفال توسط دو کمک دهنده

احیاء تنفس و ضربان قلب در اطفال توسط یک کمک دهنده

فصل نهم

سمومیت‌ها

تعریف سم

بطور کلی هر ماده یا داروئی که پس از ورود به بدن یا تولید در داخل آن بمقدار کافی، باعث اختلال در سلامتی و یا مرگ بشود سم یا زهر نامیده می‌شود.

سمومیت عبارت از اختلالات و آسیبهاei است که توسط مواد سمی در دستگاههای مختلف بدن بوجود می‌آید. سمومیت ممکن است بطور تصادفی و یا در نتیجهء بی‌احتیاطی و زمانی نیز به قصد خودکشی و یا دیگر کشی ایجاد بشود. باید توجه داشت که هر ماده غذائی چنانچه بیجا مصرف شود میتواند ایجاد سمومیت کند.

راههای ورود سم به بدن

- ۱ - دستگاه گوارش - مخاط دهان چندان جذب سوم نمی‌کند و در معده نیز جذب سوم بکندی صورت می‌گیرد اما رودهء کوچک بهترین راه جذب سوم می‌باشد.
- ۲ - دستگاه تنفس - مخاط بینی در بعضی موارد باعث جذب سوم می‌شود بسیاری از سمومیتها مثل مسمومیت از گاز اکسید دوکربن و یا گازهای سمی دیگر از راه استنشاق آنها ایجاد می‌گردد.
- ۳ - بوسیلهء تزریق - تزریق مرفین و گزش حیوانات از این گروه سمومیتها هستند. از راههای دیگر ورود سم به بدن می‌توان از مخاط چشم، رخمهای و پوست نیز نامبرد. مسمومیتها ممکنست حاد یا مزمن باشند و علائم مسمومیت بر حسب مقدار و نوع سم و شدت واکنش بدن به آن و تحمل بیمار فرق می‌کند و ممکن است زودرس یا دیررس باشد. علائم اختصاصی هر سم در موقع خود گفته خواهد شد.

از نظر کمکهای اولیه سوم را چنین تقسیم بندی می‌کنند:

- ۱ - مواد سمی سوزاننده که دهان، مری، و معده را می‌سوزانند مثل مواد شیمیائی (اسیدها - بازها) این سمهای از طریق پوست جذب خون شده و ایجاد مسمومیت می‌نمایند.
- ۲ - مواد سمی که سوزاننده نیستند به چند گروه تقسیم شده‌اند.
 - الف - مواد سمی محرك که از طریق دستگاه گوارش جذب شده و مستقیماً "مری، معده و روده را تحریک می‌کنند و باعث تورم بافتها شده و باعث درد در ناحیهء شکم می‌شوند علائم اصلی آنها عبارتند از استفراغ - دردهای قولنجی و اسهال.

ب - مواد سمی که روی سلسله اعصاب اثر دارند:

۱ - مثل مواد سمی مخدر که پس از جذب در دستگاه گوارش و دستگاه تنفس روی سلسله اعصاب اثر گذاشته باعث چرت زدگی و خواب رفتگی بیمار گردیده، مردمک چشم تنگ شده تنفس عمیق و صدا دار و نبض ضعیف و پوست لژ و مرطوب می شود. مرفین، تریاک و قرصهای خواب آور جزء این گروه هستند.

۲ - مواد سمی هذیان آور - که ابتداء باعث تحريكات شدید شده سپس به هذیان و چرت و اغماء منجر می شوند. مردمک چشم باز و نبض و تنفس سریع و صورت برافروخته است و بطور کلی علائم آنها کاملاً "برعکس نشانه های مسمومیت از مواد مخدر است از انواع آنها می توان الکل، بعضی توتنهای سمی و کلرفرم را نام برد.

۳ - مواد سمی تشنج دهنده - تشنجات که در ابتداء موضعی و حائزی است ممکن است کم کم شدید شده و تمام بدن را فرا گیرد تشنج عضلات فک سبب می شود که بیمار نتواند دهان خود را باز کند. تشنج عضلات تنفسی سبب می شود که تنفس به تدریج مشکل گشته و صورت بیمار بعلت کمبود اکسیژن کبود گردد. از انواع آنها می توان استرکنین و گردهای سیانور را نام برد.

کمکهای اولیه در مورد مسمومیت

کمک دهنده باید آگاه باشد که یکی از حوالشی که احتیاج به سرعت عمل و معالجه فوری دارد مسمومیت است. کمکهایی که برای مسمومیت لازم است در چند مرحله، زیر خلاصه می شود.

۱ - تشخیص نوع سم که از نظر درمان اختصاصی لازم است - نظیر استشمام بوهای مختلف از اطراف و دهان بیمار. دیدن بقاوی غذای مصرف شده، شیشه های خالی دارو و یا سایر موادی که مسموم خورده است. در صورتیکه بیمار استفراغ کرده است بایستی مقداری از آن را نیز همراه بیمار به بیمارستان برد.

۲ - رقیق نمودن سم برای کاستن از اثر آن - برای رقیق نمودن سم چنانچه مسموم بیهوش نباشد می توان از آب، شیر، پرمنگنات رقیق یک در هزار و در صورت دردسترس بودن گرد ذغال احیاء شده استفاده کرد. برای کاستن از اثر سم می توان از تخم مرغ زده شده، آرد نشاسته و خمیر سبز مینی استفاده کرد.

۳ - خارج کردن سم از معده - قبل از رسیدن به طبیب و یا بیمارستان بهترین معالجه اولیه، بسیاری از مسمومیتها تولید استفراغ است به استثنای مواد سوزاننده و مشتقات نفت، لاک الکل، آمونیاک که باید شخص را وادار به استفراغ کرد. بوسیله استفراغ میتوان آن قسمت از سمر را که هنوز جذب بدن نشده بخارج برگرداند. اگر بیمار بحال اغماء یا نیمه اغماء است، اگر تشنج دارد یا آبستن است یا دچار ناراحتی قلبی است باید از ایجاد استفراغ خودداری

شود .

برای ایجاد استفراغ آب نیم گرم را با نمک طعام و یا یک قاشق مرباخوری خردل مخلوط کرده به مسuum بدهید و پس از آن با انگشت عقب گلوی او را تحریک کنید . کودکان رامی توان دمر و بطور عرضی روی تختخواب خوابانده بطوری که سراز لبه تخت آویزان باشد و او را به همین وضع نگاهدارید تا استفراغ قطع شود . از مواد قی آور مثل شربت "ایپکا Ipecac" نیز می توان استفاده کرد . توضیح اینکه باید یادآور شد که قبل از در مورد مسمومیتهای با مواد اسیدی و یا قلیائی مسمومیتهای با مواد اسیدی را با مواد قلیائی و مسمومیتهای مواد قلیائی را با مواد اسیدی خنثی می کردند که امروزه این روش بعلت ایجاد حرارت زیاد حاصل از فعل و انفعالات شیمیائی در معده منسوج شده است . چنین موردی در سوختگیها نیز صدق می کند . اکنون می پردازیم به شرح مسمومیتها و کمکهای اولیهای که در مورد مسمومیتهای که در منازل اتفاق می افتد ، بکار می رود .

۱- مسمومیت از داروهای خواب آور (باربیتوئیک‌ها)

خوردن بیش از حد این داروها منجر به مرگ می شود .

علائم

علائم مسمومیت معمولاً "نیم ساعت بعد از خوردن دارو ظاهر می شود و کم و بیش شبیه علائم مستی الکلی است . علائم زودرس شامل خواب آلودگی ، اغتشاش فکری ، تنفس سطحی هیجانات روحی است و در بعضی موارد کبودی رنگ و اختلالات تنفسی وجود دارد بالاخره اختلال در ضربان نبض ، بی حسی و اغماء و مرگ .

کمکهای اولیه

اگر بیمار هوشیار است او را وادر بستفراغ کنید . در صورت قطع تنفس ، تنفس مصنوعی بدهید . اجازه ندهید که بیمار بخواب برود و او را بیدار نگهداشید . بیمار را هرچه زودتر به بیمارستان برسانید .

۲- مسمومیت با سیگار و توتون

مقدار نیکوتینی که در دو عدد سیگار وجود دارد برای یک کودک سی خطرناک است که منجر به عوارض شدید عصبی و حتی مرگ می گردد . مسمومیت در زنان باردار باعث سقط جنین می شود .

علائم مسمومیت

اسهال و درد شدید در ناحیه شکم ، سردرد ، سرگیجه ، پریدگی رنگ صورت ، عرق شدید و اضطراب فوق العاده که کم کم تبدیل به تشنج می شود .

کمکهای اولیه

سموم را وادار به استفراغ کنید و لاقل دوبار اینکار را تکرار کنید . مسموم را گرم نگاهداشته و در صورت قطع تنفس به دادن تنفس مصنوعی و اکسیژن مبادرت کنید .

۳- مسمومیت با مواد حاصله از تقطیر نفت خام (نفت چراغ - بنزین - گازولین وغیره) مسمومین ناشی از فراوردهای نفت خام را معمولاً "اطفال کوچکتر از ۵ سال تشکیل می دهند .

علائم مسمومیت حاد

سمومیت با فرآوردهای نفتی موجب تحريك موضعی و احساس سوزش در دهان ، مری و معده می گردد و همچنین استفراغ و اسهال خونی در بعضی موارد دیده می شود . بعلت گرفتاري دستگاه عصبی مرکزي، تغييرات رفتاري ، حالت نيمه اgemea يا اغماء كامل و توقف تنفسی در مراحل شديد مشاهده می گردد .

کمکهای اولیه

بطور کلی تجویز داروهای قی آور مطلقاً " منوع است . برای جلوگیری از استفراغ می توان از گذاشتن کیف یخ بر معده استفاده نمود . در صورت رخوت و کند شدن تنفس تجویز اکسیژن و تنفس مصنوعی لازم است . هرچه زودتر مسموم را به بیمارستان برسانید .

مسمومیت حاد با تریاک

مسمومیت حاد با تریاک در ایران تا هنگامی که تریاک به وفور وجود داشت خیلی شایع بود .

علائم مسمومیت

شامل علائم جسمی و روانی است : میل بخواب ، سرگیجه ، استفراغ ، خارش بدن ، سردی انتهایها و کبودی آنها ، خشکی پوست ، تنگی مردمک چشم ، نیض تندر از علائم جسمی و هذیان ، اختلال حواس و تیرگی شعور از علائم روانی است .

کمکهای اولیه

پس از خوراندن دوغ ، ماست و یا شیر مسموم را وادار به استفراغ کنید ، با گذاشتن پارچه سرد و مرطوب در پشت گردن و آب زدن بصورت و بدن مانع خوابیدن او شده و هرچه زودتر او را به بیمارستان برسانید .

مسمومیت غذائی

مسمومیت غذائی عبارت از مجموعه اختلالاتی است که در نتیجه خوردن غذاهای فاسدی که به سوم مترشحه از میکربها و یا خود میکرب آغشته بوده اند در بدن انسان بوجود می آید مسمومیتهای غذائی بیشتر نتیجه مصرف مواد خوراکی فاسدی مثل گوشتهاي مختلف ،

کنسروها ، تخم مرغ ، شیر ، خامه و ماهی می باشد.

علائم مسمومیت غذائی عبارتند از : بیحالی ، تب ، دردهای شکم ، اسهال و استفراغ . سرگیجه و در مسمومیتهای شدید شوک . این علائم ممکن است نیم ساعت پس از خوردن غذای فاسد یا چند ساعت بعد ظاهر شود . در این نوع مسمومیت کمکهای اولیه اثر مهمی نداشته و برای درمان باید به پزشک مراجعه نمود .

بوتولیسم (Botulism)

بوتولیسم یک نوع مسمومیت غذائی است که در نتیجه سم باکتری مخصوصی به نام *Bacillus Botulism* در غذا یا کنسرو تولید می شود . این باکتری اغلب در خاک نمو می کند و می توان آن را در کنسروهایی که تمیز تهیه نشده باشند یافت . اگر سبزی یا میوه ای را که با خاک آلوده بمانی باکتری است بجوشانند ممکن است هاگها کشته نشده و با میوه و سبزی در داخل قوطی جای گیرند و چون در داخل قوطی هوا وجود ندارد باکتری ها شروع به فعالیت کرده و در داخل کنسرو سم ترشح می کنند . خوشبختانه سم آن در مقابل حرارت مقاومت نمی کند . بنابراین برای آنکه خطر مسمومیت پیش نیاید باید مواد خوراکی را سه موتبه در سه روز متوالی هر دفعه نیم ساعت بجوشانند . سم این باکتری رنگ و مزه غذائی را تغییر نداده و نشانه ای بر روی غذا نمی گذارد .

علائم مسمومیت گرفتگی گلو ، خشکی دهان ، اختلالات عصبی مثل اختلال در بلغ است که در اثر فلنج عضلات گرداننده چشم که ایجاد دوبینی می کند و فلنج اعصاب حلق و حنجره است . تنفس نامنظم میگردد و ضربان قلب کند و ضعیف شده و در نتیجه خفگی و مرگ بعلت فلنج اعصاب تنفسی فرا میرسد . استفراغ در بوتولیسم بعلت فلنج معده بسیار زودگذر است و گاهی نیز وجود ندارد .

کمکهای اولیه - خوراندن سفیده، تخم مرغ و ایجاد استفراغ در بیمار . باید چنین بیمارانی را بسرعت به مراکز درمانی و پزشک رسانید تا ضد سم اختصاصی به بیمار تزریق شود .

مسمومیت های فلزی

بعضی از فلزات مانند سرب - انتیموان - ارسنیک - مس - کادمیوم و روی ممکن است به وسیله ظرفی که در آن غذا پخته یا نگهداری شده است با غذا ترکیب شده مسمومیت بدهد . گرچه مقدار جزئی از این مواد برای بدن لازم هستند لکن اگر میزان آن زیاد شود مسمومیتهای شدید و گاهی کشنده میدهد . بنابراین باید دقیق کرد که غذا و نوشیدنی ها را در ظروفی که از اینکونه فلزات ساخته شده است نگاهداری نکنند .

"ضمنا" کنسرو یا غذائی را که در ظرف فلزی است پس از باز کردن باید بلا فاصله در ظرف چینی یا بلودی بریزیم زیرا محاورت اکسیژن هوا با غذا و فلز قوطی کنسرو سبب بوجود آمدن ترکیبات سمی خواهد شد .

فصل دهم

مسهومیت از راه پوست (تزریقی)

گزیدگیها

کشور ایران با وضع جغرافیائی خاص خود و اختلاف آب و هوای دارای جانوران سمهی فراوان و گوناگونی است که شناسایی آنها جهت پیشگیری و درمان احتمالی بسیار ضروری است باید داشت که سم یا زهری که بوسیله حیوان یا حشره‌ای ساخته و ترشح می‌شود در حالیکه برای حیوانات دیگر مضر واقع می‌گردد به مولد و دارنده و یا صاحب خودش صدمه و ضرر نمی‌رساند. انواع مختلفی از حیوانات سمه ترشح می‌کنند که از جمله تعدادی از مارها، حشرات، کرمها، عنکبوت‌ها و ماهی‌ها را می‌توان نام برد.

مارگزیدگی

امروز با وجود پیشرفت فراوان در زمینه علوم پزشکی مسئله درمان مارگزیدگی هنوز با اشکالات زیادی مواجه است زیرا مهمترین مسئله در درمان، در درجه اول تحت کمکهای اولیه و در درجه دوم گرفتن تصمیم جهت درمان شخص مارگزیده توسط پزشک است. در مارگزیدگی کوچکترین تأخیر و یا عدم درمان صحیح، در عرض چند دقیقه منجر به ازدست رفتن جان شخص مارگزیده می‌شود. بنابراین مهمترین مسئله در کمک به بیمار شناخت انواع مار و نیز تعیین میزان ترشح سم و قدرت کشنده‌گی سم است.

در سالهای اخیر جمع‌آوری و تشخیص و طبقه‌بندی بیش از هشتاد هزار مار از نواحی مختلف کشور ایران موضوع شناسائی مارهای ایران و میزان ترشح و قدرت کشنده‌گی زهر مارهای سمه و همچنین اثر سوم درمانی بر روی آنها مشخص و معلوم شده است.

بطور کلی مارهای سمه از نظر وضع ظاهری دارای مشخصات زیر می‌باشد.

۱ - در هر طرف سر حفره‌ای بین چشم و بینی خود دارند. مارهای غیرسمی قادر این حفره هستند.

۲ - مردمک چشم آنها بیضوی شکل است حال آنکه مردمک چشم مارهای غیر سمه گرد است.

۳ - سرمارهای سمه مثلثی شکل است و از پولک‌های ریز پوشیده شده که ممکن است قرینه باشند یا نباشند.

۴ - طول مارهای سمه تا اندازه‌ای کوتاه است.

۵- مارهای سمی دارای دندان نیش پیشین هستند - دندان نیش این مارها لوله‌ای شکل و مجوف بوده و در قسمت جلو دهان در فک فوقانی جای دارد .
حتی الامکان باید مارگزنه را صید نمود و به درمانگاه یا آزمایشگاه مربوط فرستاد .

موارد اختلاف بین مارسمی و غیرسمی را در این شکل می‌بینید .
کیسهٔ زهر، دندان نیش در مارسمی

سرمهای ضد مارگزیدگی با نامهای مختلف در ایران وجود دارد . سرم‌های موجود در ایران که ساخت مؤسسه رازی واقع در حصارک کرج می‌باشند ، پلی والان که در آمپولهای ده سانتی‌متر مکعبی و بنام آنتی ونین همراه با دستورالعمل و تاریخ مصرف عرضه می‌گردد . این سرم بر ضد سم پنج نوع افعی و یک نوع مار کبرای ایران است . سرم‌های مونووالان یا اختصاصی که بر ضد سم هریک از انواع مارها تهییه می‌گردد نیز در مؤسسه رازی موجود است . در اغلب موارد تزریق سوم پلی والان توصیه می‌شود مگر در موارد گزش مار کبرا یا کفچه مار که سرم اختصاصی یعنی مونووالان مفیدتر است .
از انواع مارهای سمی ایران می‌توان کفچه مار ، مارکبرا ، مارجعفری ، مارشاخدار و انواع افعی‌ها را نام برد .

تشخیص مارگزیدگی

اصولاً "دستها و پاها بیشتر در معرض گزش مار قرار دارند . چنانچه تصادفاً " سرخرگ یا سیاهرگی مورد حمله مار قرار گیرد و سم مستقیماً و به مقدار کافی وارد جریان خون شود غالباً " مرگ همراه با یک تشنج سریع در طی چند دقیقه فرا می‌رسد . گاهی ممکن است دندان مارآلوده به میکروب ، ویروس و یا انگل باشد که در این صورت گزش مار باعث ایجاد جراحات سخت و احیاناً " سبب انتقال بعضی بیماریها می‌شود مثلًا " احتمال دارد در گزش یک مار سمی زهر وارد بدن شکار نشود و یا بر عکس گزش یک مار غیرسمی محتعلًا " باعث ایجاد هیجان و حتی عوارض عصبی و روانی گردد که این هیجانات ممکن است باعث اختلال در

حرکات و یا سستی و ناتوانی و سرگیجه و تشدید حرکات تنفسی شود و یا اینکه نبض تندر شده و حتی یک حالت شوک ابتدائی عارض گردد . از طرفی ممکن است بعد از یک مسمومیت واقعی نیز تمام این علائم بروز کند . برای درمان یک مارگزیده باید تمام نشانهها را بخاطر داشت که بطور خلاصه می‌شود گفت :

- ۱ - درد شدید در محل گزیدگی
- ۲ - تورم فوری
- ۳ - جای یک یا دو سوراخ در محل گزیدگی
- ۴ - ضعف عمومی ، نبض تندر ، تهوع واستفراغ ، کوتاهی نفسها ، شوک و کاهش قدرت دید .

۵ - تغییر رنگ پوست . ابتدا خاکستری رفته و فته به سیاهی می‌گراید .

۶ - احساس تشنگی - خواب آلودگی

بر حسب نوع مار می‌توان آثار حاصل از گزش را چنین بیان داشت .

مار دریابی - دردهای عضلانی و خونریزی درون ماهیچهای که در این نوع خونریزی اصولاً "رنگ ادرار قرمز یا قهوهای می‌شود . گزش گروه افعی‌ها غالباً "همراه با تورم شدید ، خونریزی موضعی ، ادرار خونی ، عدم انعقادخون و ظهور دانمهای قرمز و چسبندگی خون در یکی دو ساعت اول است .

کفچه مار ، مار کبرا - سستی ، خواب آلودگی و فلنج حلق

نشانه‌های ناشی از گزش مار کبرا و کفچه مار در مدتی کمتر از یک ساعت بروز می‌کند و بسرعت پیشرفت می‌نماید به نحویکه سستی ، اختلال دستگاه تنفس و احیاناً "شوک قلبی را همراه دارد و مرگ بر اثر فلنج دستگاه تنفس اتفاق می‌افتد .

کمکهای اولیه در مار گزیدگی

هدف کمکهای اولیه را در مار گزیدگی می‌توان بشرح زیر یادآوری نمود :

۱ - بی حرکت کردن عضو گزیده شده

۲ - خارج نمودن سم از محل گزش

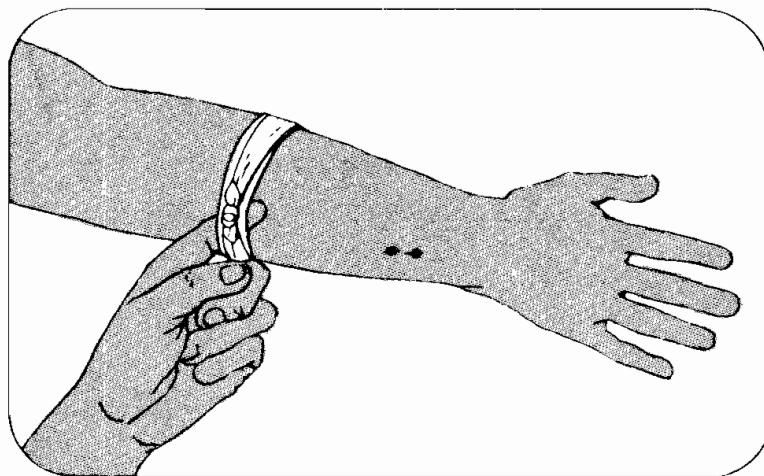
۳ - جلوگیری از گسترش زخم و عفونتهاي بعدی

کمکهای اولیه باید سریع ، ساده ، عملی و سودمند باشد و در انجام آن باید به این مطلب توجه داشت که آیا مارسمی بوده یا نه ؟ اگر سمی بوده سم آن تا چه حد مسمومیت ایجاد کرده ؟ بیمار برای رسیدن به پزشک و یا درمانگاه چه مسافتی را با چه سرعتی باید طی کند ؟

اگر مار سمی نامشخص بود کمکهای اولیه را به شرح زیر خلاصه می‌کنیم :

مصدوم را آرام کرده و به او قوت قلب دهید . عضو گزیده شده را تا حد امکان پائین تر از سطح قلب قرار دهید . این عمل سرعت رسیدن خون از عضو به قلب را کاهش می‌دهد . اگر

مصدوم النگو یا انگشت بدست دارد بعلت تورم و ایجاد ناراحتی بعدی آنرا خارج کنید . اگر دست یا پا گزیده شده است یک کارو (لوله لاستیکی) را در بالای محل گزش (ده سانتیمتر بالاتر از محل گزیدگی) ببندید . نوار باید طوری باشد که مانع جریان خون شریانی نشود . بطور کلی باید نوار را طوری بست که انگشت سبابه بتواند بزیر آن بلغزد . این عمل باید تا هنگامیکه سرم درمانی تزریق نشده است ادامه یابد . بستن نوار باید بسرعت انجام گیرد و چنانچه بیش از نیم ساعت از زمان گزش گذشته باشد، بستن نوار اثر چندانی در بهبود بیمار ندارد .

بستن عضو مارگزیده

تیغه، چاقوی تیزی را (با توجه به اینکه در مناطقی که مار وجود دارد اکثرا "وسائل دردسترس نیست) روی آتش گرفته و پس از سرد شدن آن شکافی بطول تقریبی 1×1 سانتیمتر در محل گزیده شده در راستای طول دست یا پا ایجاد کند . باید مواطن بود که فقط پوست شکافته شده و با یک وسیله مکنده مثل شیردوش خانمهها و یا یک بادکش، خون و سرم مکیده شود و در صورت عدم وجود چنین وسائلی چنانچه زخم یا خواشی در دهان ندارید ، دهان خود را روی شکاف گذاشته ، زهر را مکیده و سپس خالی کنید پس از مکیدن هنگامیکه خونابه وسم خارج شد کمی کارو را شل کنید سم مار اثری روی معده سالم ندارد . عمل مکیدن را بمدت ۳۰ تا ۶۰ دقیقه ادامه بدهید اگر ۳۰ دقیقه تا یک ساعت از زمان گزش گذشته باشد عمل شکاف دادن بیفایده است . مصدوم را گرم نگهدارید به هیچوجه الكل به او ندهید ولی می توانید اگر درحال تهوع واستفراغ نیست جرعة جرعة آب ، چای ، قهوه و یا شیر به او بخورانید . شوک او را درمان کنید .

اگر لازم است به او تنفس مصنوعی بدهید ، برای برطرف کردن درد می توانید در صورت وجود نداشتن تشنجه او آسپرین بدهید .
اگر مصدوم باید راه برود تا به درمانگاه برسد حتما " اورا آهسته حرکت دهید .

عقرب گزیدگی

کزدم یا عقرب در مناطق گرم و خشک وجود دارد . عقربهای نقاط کویری فوق العاده خطرناک و سمی هستند و ممکن است باعث مرگ مصدوم گردد . اثر سم عقرب در کودکان خطرناکتر از اشخاص بالغ است . علائم عقرب گزیدگی

ابتدا شخص درد شدید در محل گزیدگی حس کرده و سپس احساس خواب رفت و بسی حسی آن عضورا مینماید . در مسمومیت نسبتا "شدیدتر هاله قرمزی در اطراف محل نیش زدگی ظاهر شده و بزودی سیاه می گردد و اغلب اوقات تاولی که محتوی ماده آبگونهای است نیز پدید می آید در گزش کزدمهای خیلی سمی مانند عقرب جرار کاشان پس از یکربع ساعت شخص مسموم احساس سنگینی سرو حالت سرگیجه می کند و کمی بعد برازق دهان بتدریج زیاد شده و منجر به استفراغ می گردد . از علائم دیگر می توان پریدگی رنگ و کند شدن نبض رانام برد .

درمان اولیه عقرب گزیدگی عبارتست از کمپرس با آب یخ برای کاستن از شدت درد و تورم و مالیدن آمونیاک بر محل گزیدگی است . در مورد عقربهای سمی کویری باید از سرم ضد عقرب گزیدگی استفاده نموده یا مانند مارگزیدگی بالاتر از محل گزش را بست و بصورت X شکاف داد و محل را مکید .

زنبور گزیدگی

نیش زنبور بطور کلی کمتر منتهی به مرگ می گردد . هرگاه زنبورها بطور دسته جمعی بشخصی هجوم آورده و او را نیش بزنند در بزرگان بی خطر و در خردسالان ممکن است ندروتا " سبب مرگ گردد . کاهی دیده شده است اشخاصی در مقابل زهر زنبور حساسیت زیاد پیدا کرده و علائم حساسیت شدید در آنها پدیدار می گردد .

کمکهای اولیه در مورد زنبورزدگی - باید نیش زنبور را که در محل گزش باقی است با دقت خارج نموده و چون زهر حشرات حالت قلیائی دارد بایستی جای آنرا با مواد اسیدی شستشو داد و همینطور می توان جای آن را آمونیاک مالید در موقع بیرون آوردن نیش توجه شود که غده زهر را که ممکن است به نیش متصل باشد فشار ندهند . در موارد بروز علائم حساسیت باید حتما" به پزشک مراجعه نمود .

نیش عنکبوت

اثر زهر رطیلهای سمی به نسبت ریز و یا درشتی آنها متفاوت است و اکثرا " تولید آثار موضعی مانند ورم ، تاول و آثار عمومی مانند انقلاب ، سرگیجه و استفراغ می نماید . مرگ و میر فقط در کودکان دیده می شود . کمکهای اولیه در عنکبوت گزیدگی در وهله

اول مراجعه به پزشک است و درمان مسمومیت با زهر رطیل مانند درمان مسمومیت با زهر عقرب است.

سگ گزیدگی

هاری یک مرض مشترک بین انسان و حیوانات خون گرم است . بعضی از حیوانات بخصوص کوشتخواران مانند سگ ، گربه ، گرگ ، شغال و علفخواران مانند گاو ، گوسفند و بز نیز ممکن است دچار بیماری هاری شوند .

کشور ما یکی از نقاط مهم آندومیک نوع هاری گرگ است که فوق العاده خطروناک می باشد . و گرگ در درجه اول و سگ در درجه دوم ممکن است باعث مرض هاری باشند و حیوان هار بعلت گاز گرفتن یا پنجه انداختن بوسیله پنجه آلوده به بزاق ، ویروس را به بدن انسان تلقیح کند که بعدا " ویروس از راه عصبی به مغز میرسد . دوره کمون از ده روز تا دو سال و بطور معمول بین ۳ تا ۷ هفته است و پس از این مرحله ، معمولاً " در ناحیه ورود ویروس ، بیمار احساس خارش و مورمور و دردهای عصبی می نماید . بیمار حالت مالیخولیائی پیدا می کند و پس از ۴ - ۶ روز دچار شکل حمله ای و یا فلنجی مرض می گردد . در شکل حمله ای تشنجات حلقی باعث می شود که بیمار با وجود تشنگی فراوان از خوردن آب و مایعات امتناع ورزد .

ترس از هوا و بخصوص آب نیز علامت خوب مرض است و فوت کردن بصورت بیماران باعث ناراحتی آنها می شود . ترس از نور نیز از علائم بیماری است . بیمار مبتلا به هاری قابلیت تحریک شدید پیدا کرده و بالاخره به اشخاص و اشیاء در دسترس خویش حمله مینماید و زمانی مثل سگ یا گرگ پارس کرده و زوجه می کشد .

شناصائی سگ یا گرگ هار نیز کمک زیاد به تشخیص نوع عارضه می نماید . بطور کلی سگهای هار اغلب اندوهگین و کناره گیر بوده و ناراحت هستند . نسبت به روشنایی حساس می باشد صدای سگ هار گرفته ، موحش و توأم با زوجه است . گاهی خر خر کرده و میل به گاز گرفتن مردم حتی صاحب خود و آشنا بان را پیدا می کند . بعضی از آنها مبتلا به فلنج گردیده قسمتی از بدنشان از کار می افتد و در موقع راه رفتن خود را به زمین می کشند .

کمکهای اوایله

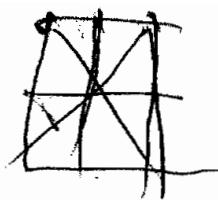
در حقیقت بروز علامت هاری یعنی مرگ بیمار ، چون بیماری پس از ظهور داروی مؤثری ندارد . هنگامی که شخص مورد گذش حیوان هار قرار گرفته است باید دو اقدام فوری را انجام داد :

۱ - درمان موضعی : محل گاز گرفتنی و زخم اگر خونریزی میدهد باید برای مدت کوتاهی بدان دست نزدیم تا خود خون باعث شستن زخم از ویروس بشود .
بهترین وسیله شستشوی زخم آب گرم با صابون است که ویروس را بحال غیر فعال

درمی آورد . بخیه کردن ، دستکاری زخم ، وسیع کردن زخم و بالاخره باز نمودن نسوج اطراف آن اکیدا " من نوع است .

۲ - درمان عمومی : یعنی کوشش در ایجاد آنتی کور در بدن مصدوم بمقدار کافی قبل از ختم دوران کمون و قبل از بروز علائم بیماری است که تزریق واکسن راه عملی آن میباشد . حیوانات هار باید معدوم شده و کسانی که از نظر شغلی در معرض تصادف با حیوانات هار هستند باید مایه کوبی شوند . سگ یا حیوان گزنده باید معدوم شده و سر آنرا جهت معاینه مغز و تشخیص بیماری به درمانگاه فرستاد تا اقدام لازم در این زمینه بعمل آید . انتستیتوپاستور ، مؤسسه تحقیقاتی در مورد بیماری هاری است .

فصل یازدهم

شکستگی‌ها و دررفتگی‌ها

اسکلت آدمی

داربست استخوانی بدن انسان را که بیش از ۲۵۰ قطعه استخوان کوچک و بزرگ تشکیل شده است اسکلت می‌نامند . این استخوان‌ها بوسیله رباط‌ها و مفاصل بهم پیوندو مربوط شده‌اند . وظیفه اسکلت عبارت است از حفاظت اعضاء داخلی مانند مغز ، قلب ، شش‌ها و همچنین حرکات بدن بوسیله اعضاء انجام می‌گیرد زیرا اسکلت تکیه‌گاه عضلات قرار می‌گیرد .

استخوانها علاوه بر استواری بدن ، مغز استخوان کار گلبول سازی بدن را پساز دوران جنینی عهدهدار است .

سه نوع استخوان در اسکلت آدمی وجود دارد که بر حسب ساختمان بافتی از نوع متراکم و اسفنجی به سه دسته تقسیم می‌شوند .

۱- استخوانهای پهن مانند استخوانهای سر و صورت ، جناغ سینه که از بافت اسفنجی می‌باشد .

۲- استخوانهای کوتاه مانند مهره‌های ستون فقرات و بند انگشتان که از بافت متراکم و اسفنجی ساخته شده است .

۳- استخوانهای دراز مانند استخوان ساق پا و بازو که قسمت اعظم آنها از بافت متراکم است ،

بخش‌های مختلف اسکلت آدمی

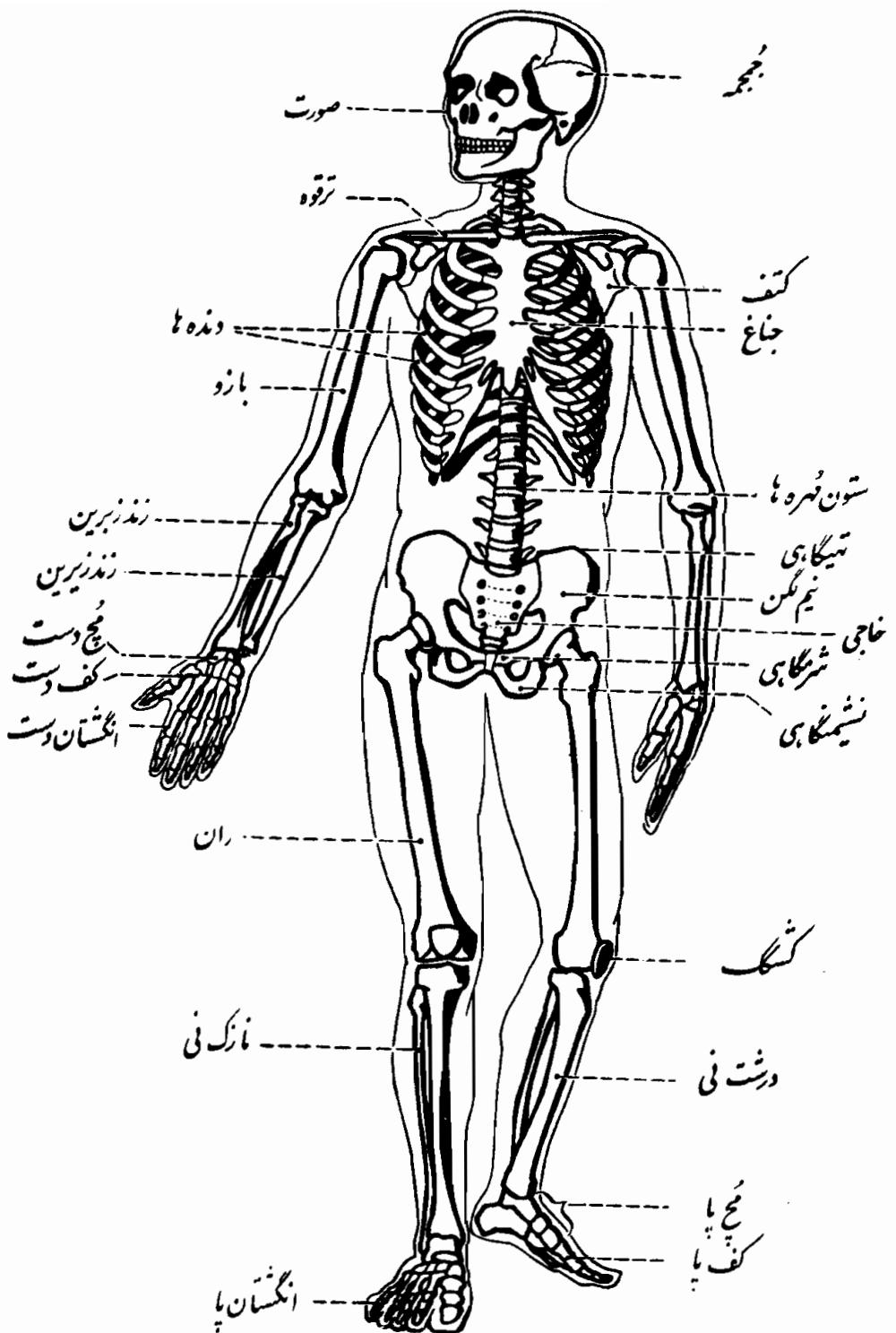
اسکلت آدمی برای سهولت مطالعه به سه بخش سر ، تنہ و دست و پا تقسیم می‌شود .

استخوانهای سر

عموماً از نوع استخوانهای پهن هستند . اسکلت سر شامل دو بخش جمجمه و صورت است . استخوانهای جمجمه ۸ عدد و بدین شرح است :

یک استخوان پیشانی ، یک استخوان پس‌سری ، دو استخوان آهیانه ، دو استخوان گیجگاهی ، یک استخوان پروانه‌ای ، یک استخوان پرویزنی .

استخوانهای چهره ۱۴ قطعه است ، ۱۳ قطعه به جمجمه چسبیده و بی‌حرکت است و یک قطعه یعنی آرواره تحتانی متحرک است .

استخوانهای تنہ

تنہ شامل سه بخش است : ستون مهره‌ها ، دندنه‌ها و جناع و از ۱۵۱ استخوان تشکیل شده است .

ستون مهره‌ها از ۳۳ قطعه استخوان ساخته شده است و به هر یک از قطعات ستون مهره‌ها یک مهره می‌گویند . مهره‌های ستون مهره‌ها را از نظر شکل و محل به پنج بخش تقسیم می‌کنند ناحیه گردن ۱۲ مهره ، ناحیه پشتی شامل ۱۲ مهره ، ناحیه کمری ۵ مهره و قسمت خاجی و

دنبال چهای جمعاً "۸ مهره دارد .

دندنه‌ها

دوازده جفت کمان استخوانی هستند که از عقب به ستون مهره‌ها واز جلو با واسطه غضروف به جناغ مربوطند . از ۱۲ جفت دنده ، هفت جفت دنده را حقيقی می‌گویند کماز جلو به استخوان جناغ متصلند . از پنج جفت دنده بعدی سه جفت آن با هم بوسیله غضروف به دنده ع متصل می‌شوند — دو جفت دنده آخر را آزاد می‌گویند زیرا از جلو به مجای متصل نیست .

استخوان جلو سینه را که شبیه به خنجر است ، استخوان جناغ می‌نامند .

استخوانهای دست و پا

شانه شامل دو استخوان دست در جلویه استخوان ترقوه بالای دندنه‌ها قرار دارد واز جلو به جناغ سینه متصل است و از طرف دیگر به کتف مربوط است . واستخوان کتف در پشت شانه قرار دارد .

دست شامل استخوانهای زیر است :

استخوان بازو که سراسر استخوان بازو در گودی کتف فرومی‌رود و در آن می‌چرخد . استخوان‌های ساعد دوتا بوده و شامل زندزبرین و زند زیرین است که در مفصل آرنج با استخوان بازو مفصل می‌شوند و در پائین با مج دست مفصل می‌شوند مج دست شامل هشت استخوان کوتاه است . کف دست پنج استخوان دارد که از یکطرف با مج دست مفصل می‌شود و از طرف دیگر با انگشتان دست ، انگشتان دست هر کدام سه بند دارند به استثناء شست که دو بند دارد .

استخوانهای پا شامل استخوانهای زیر است :

استخوان ران که یک سر آن در گودی نیم لگن فرو می‌رود و سر دیگر آن با کشک زانو و با استخوانهای ساق پا که دو عددند بنام درشت نی و نازک نی مفصل می‌شود مج پا شامل ۷ استخوان است کف پا را ۵ استخوان تشکیل می‌دهند . انگشتان پا هر کدام شامل سه بند است به استثناء شست که دو بند دارد .

مفصل‌ها

محل اتصال دو استخوان را مفصل یا بند می‌نامند و به سه دسته تقسیم می‌کنند .

۱— مفصل‌های کاملاً " متحرک مثل مفصل شانه و ران .

۲— مفصل‌های نیمه متحرک مثل مفصل مهره‌ها .

۳— مفصل‌های غیر متحرک یا ثابت مثل مفصل استخوانهای جمجمه .

شکستگی‌ها

هرگاه در اثر عوامل مختلف از قبیل تصادفات ، ضربه‌های مستقیم و غیرمستقیم ،

زمین‌خوردن ، انقباض عضلانی و غیره یک یا چند استخوان از حالت طبیعی خارج شده و به دو یا چند قسمت تقسیم شده و یا شکاف یا ترکی در آن ایجاد شود ، شکستگی نامیده می‌شود .

انواع شکستگی

شکستگی استخوان از نظر کمکهای اولیه بر دو نوع است .

۱ - شکستگی‌های بسته یا ساده .

۲ - شکستگی‌های باز یا مركب .

و چنانچه استخوان به قطعات زیادی تقسیم شده باشد ، شکستگی چندگانه نامیده می‌شود .

شکستگی بسته (ساده)

در این نوع شکستگی ، یکی از استخوان‌ها که دچار شکستگی شده است ، بدون ایجاد زخم و خونریزی خارجی ، داخل پوست قرار گرفته و ارتباطی بین استخوان شکسته و محیط خارج وجود ندارد .

علائم شکستگی بسته

۱ - درد شدید در محل شکستگی یا نزدیک آن .

۲ - تورم همراه با کبودی در ناحیه شکسته (خونریزی زیر جلدی) .

۳ - ناتوانی در عمل - عضو شکسته را بطور طبیعی نمیتوان حرکت داد و با آن کار کرد .

۴ - تغییر شکل ، هم‌وضعیت و هم‌شکل عضو‌گاهی تغییر می‌کند و در صورتیکه استخوان از هم جدا شده باشد عضو ، با مقایسه با عضو و طرف قرینه سالم ، کوتاه‌تر از معمول بنظر می‌رسد .

۵ - شوک

یک یا چند علامت از علائم بالا ممکن است وجود نداشته باشد و در صورت وجود علائم شدت آن متغیر است . مقایسه عضو شکسته یا طرف شکسته با عضو سالم و طرف سالم به تشخیص شکستگی کمک می‌کند .

باید توجه داشت چنانچه در شکستگی‌های بسته مراقبت کافی به عمل نیاید و عضو ثابت و بیحرکت نشود باعث می‌شود که شکستگی باعث جراحات بیشتر شده و یا تبدیل به شکستگی باز شود .

شکستگی باز (مرکب)

در این نوع شکستگی ، استخوان پس از شکسته شدن قسمتی از عضله و پوست را پاره کرده و پس از ایجاد زخم و خونریزی خارجی ، سریک یا هر دو استخوان از بدن خارج خواهد شد .

علامه شکستگی باز

۱ - درد شدید .

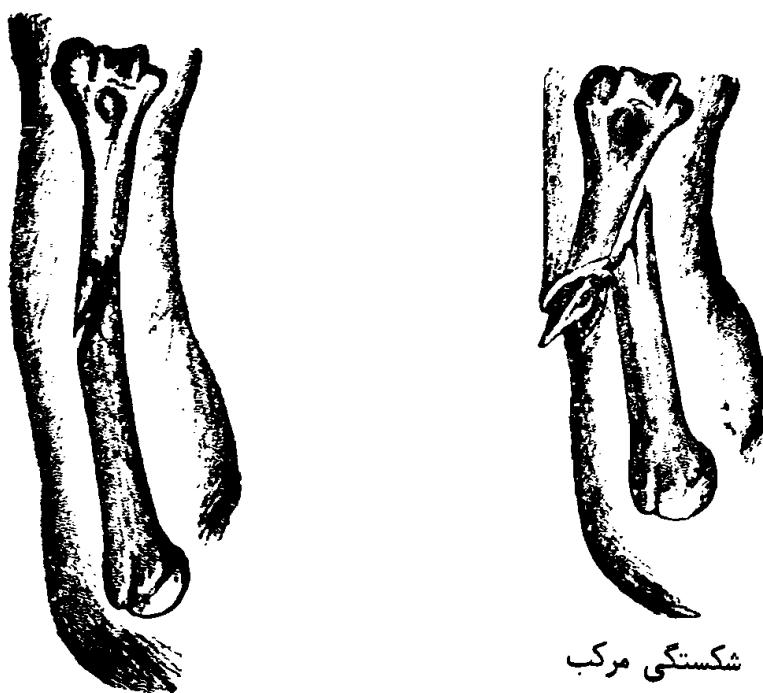
۲ - تورم .

۳ - خونریزی خارجی (وریدی یا شریانی) .

۴ - کوتاهتر شدن عضو .

۵ - عدم حرکت عضو .

۶ - شوک .

شکستگی مركب

در اين قسم شکستگی سراستخوان شکسته عضلات و پوست را پاره کرده بهخارج راه در اين نوع شکستگی استخوان شکسته است يافته است .
لکن قسمتهای نرم و پوست سالم مانده است .

اقدامات اولیه درمورد شکستگی‌ها

معاینه بیمار برای کشف شکستگی یا دررفتگی .

وقتی که کمک دهنده برای اولین بار با بیمار یا مصدومی روبرو می‌شود بایستی دنبال تغییر شکل اعضاء گشته و چنانچه بیمار هوشیار باشد از خود بیمار بخواهد که مناطق درد را نشان بدهد معمولاً " مصدوم محل شکستگی و دررفتگی را به عنوان مرکز درد نشان می‌دهد . ولی چنانچه مصدوم بیهوش است ، کمک دهنده باید برای آگاه شدن از صدمات دیگری که ظاهراً " دیده نمی‌شود مصدوم را معاینه کند . این صدمات اغلب مشکلات جدی بیماری آورد مثلًا " شکستگی بسته و ناپیدائی که اگر مصدوم را تکان دهید پوست را پاره کرده ، سر باز می‌کند و یا آسیب ستون فقرات مصدوم که از ناحیه کمر به پائین فلج خواهد شد و قادر نخواهد بود حرکت نماید که یکی از مهمترین و حساس‌ترین شکستگی‌ها می‌باشد که باید دقت کامل شود چون حداقل آسیب واردہ فلج خواهد بود .

- این معاينه را بایستی با دقت و از فرق سرتا نوک پا انجام داد می توان چند نمونه زیر را برای معاينه در مورد شکستگی ها ذکر نمود .
- ۱ - معاينه، پوست سر برای پارگی ، کوفتگی و شکستگی شروع از پس گردن تا بالای سر.
 - ۲ - معاينه، جمجمه برای گودشگی و تورفتگی .
 - ۳ - معاينه، گوشها و بینی برای خون و سایر مایعات .
 - ۴ - معاينه، گردن و لمس نمودن خیلی آرام آن برای بیرون زدن استخوان و برآمدگی غیرعادی .
 - ۵ - معاينه سینه و اطراف آن برای شکستگی و زخم و نیز کنترل حرکت سینه، مصدوم که آیا تنفس عادی است یا نه .
 - ۶ - معاينه، استخوان های لگن خاصره برای شکستگی .
 - ۷ - اگر ظن آسیب در ستون فقرات میرود ، با آن مثل شکستگی رفتار کنید .
 - ۸ - معاينه، تمام قسمت های دستها و پاها و انگشتان برای شکستگی .
- وقتی یک کمک دهنده با بیماری در حال بیهوشی مواجه می شود همیشه بایستی فرض نماید که یک ضایعه گردنی یا پشتی وجود دارد .

قوانین کلی درمان اولیه شکستگی ها

- ۱ - درمان اولیه، شکستگی را در محل حادثه باید بعمل آورد ، بیمار مبتلا به شکستگی ، یا بیماری که مورد ظن شکستگی است ، بایستی بعد از بی حرکت کردن عضو شکسته منتقل بشود فقط در مواردی که زندگی بیمار در معرض خطر فوری قرار دارد مثل آتش ، خطرانفجار ، یا خطر ریزش آوار میتوان بیمار را سریعا " به محل امنی منتقل کرد آنهم با دقت و احتیاط کامل در این قبیل موارد نیز در صورت امکان باید عضو شکسته را بطور موقت ثابت کرده بعد حرکت داد .
- ۲ - بایستی بلا فاصله عضو شکسته را مستحکم کرده و حفاظت نمود بطور یک همان حیه و عضو شکسته حرکتی نکند این عمل باعث جلوگیری از ضایعات بیشتر شده و از خونریزی زیادتر که همیشه در محل شکستگی رخ میدهد جلوگیری میکند ، همینطور مانع می شود که انتهای شکسته استخوان به عروق خونی یا اعصاب و عضلات صدمه برساند و یا اینکه پوست را سوراخ کند .
- ۳ - در شکستگی باز ، ابتداء باید زخم پانسمان ساده شود و اگر خونریزی شدید دارد از آن جلوگیری گردد و برای این منظور یک قطعه گاز روی محل زخم می گذاریم و آنرا بانداز می کنیم اگر سر استخوان از زخم بیرون آمده باشد قطعه گاز را لوله کرده دور استخوان می گذاریم و به اطراف فشار وارد می کنیم و چنانچه بما مین طرق خون بند نیامد و خطر مرگ مصدوم را تهدید نمود می توان از شربان بند استفاده نمود .
- ۴ - بی حرکت کردن شکستگی ها

الف - بوسیله باندازها .

ب - بوسیله بکار بردن آتل .

بوسیله بانداز با استفاده از بدن بیمار بعنوان یک آتل طبیعی می شود شکستگی را بی حرکت کرد درمواردی که حمل و نقل مشکل و راه طولانی برای رسانیدن بیمار به بیمارستان درپیش است باید بوسیله آتل شکستگی ها را بی حرکت کرد . همچنین در مواردی که بدن بیمار بعنوان یک آتل طبیعی قابل استفاده نیست مثل شکستگی هردوپا ، باید از آتل استفاده کرد . اگر مشکوک به شکستگی هستید هیچگاه موضع شکستگی را گرم نکنید و مالش ندهید .

قوانین کلی استعمال باندازها

هیچوقت بانداز را روی محل شکستگی قرار ندهید ، باندازها بایستی بحدی محکم باشند که جلوی حرکات خطرناک را بگیرند ولی نه آنقدر محکم که جریان خون عضو را مختل کنند - در موارد شکستگی اندامها تورم بعدی بیشتری که ایجاد می شود ممکن است باعث محکم شدن باندازها بشود و در چنین مواردی بایستی باندازها باز بشوند تا اینکه جریان خون طبیعی برقرار شود و دوباره بسته شوند اگر پایها بهم بسته می شوند باید همیشه بین مج و زانو پارچه نرم ، حوله (با ضخامت کافی) گذاشته شود .

وقتیکه بیمار روی زمین دراز کشیده است و لازم است که باندازی را از زیر بدن یا پای بیمار رد کنید بدین ترتیب عمل کنید : بانداز را روی آتل یا چوب و یا چیز مشابه دیگر قرار دهید و از زیر انحناهای طبیعی بدن رد کنید مثلا "از زیر مج پا ، زیر زانو ، زیر کمر و زیر گردن .

قوانین کلی استعمال آتل ها

آتل ها باید بحد کافی بلند باشند بطوریکه مفصل بالا و پائین شکستگی را بی حرکت کنند و باید وسیع و محکم بوده و بخوبی با پنبه ، پارچه و حتی در موارد اضطرار علف نرم پوشانیده بشوند تا متناسب عضو شده و بخوبی به آن بچسبند . آتل باید روی لباس گذاشته بشود در مواردی که لباس روی ناحیه شکسته وجود دارد نباید لباس را خارج کرد (مگر در موقع خونریزی که قسمتی را با قیچی می بیریم) بعنوان آتل میتوان از تخته که دارای طول و عرض مناسب باشد استفاده نمود در موارد اضطرار میتوان از عصا ، چتر ، دسته چارو ، مقوا ، روزنامه زیاد و تا شده ، دسته کلنگ و غیره بعنوان آتل استفاده نمود .

در صورتیکه آتل های سیمی در دسترس است از آنها استفاده کنید ، جدیدترین و بهترین آتل ها ، نوع پلاستیکی و بادی آنهاست که بکار بردن آن بسیار راحت و سریع است هنگامیکه مصدوم بسختی آسیب دیده است باید با وسائل موجود شکستگی را بی حرکت کرد . نبایستی برای ساختن آتل خیلی خوب و غیره وقت را تلف کرد مگر اینکه راه طولانی و سختی در پیش باشد . در صورت نیودن آتل از بی حرکت کردن مفاصل حرکتی از بدن می توان بعنوان آتل استفاده کرد .

شکستگی‌های مختلف بدن

از مهمترین شکستگی‌های بدن از نقطه نظر ایجاد عوارض مشکل و خطرناکمی توان شکستگی جمجمه، گردن، ستون فقرات، دندنه‌ها را نام برد که بشرح هر یک از آنها می‌پردازیم.

شکستگی جمجمه و ضربه سر

ضربه سر را عملاء می‌توان به دو بخش تقسیم نمود.

۱- ضربه جزئی که منجر به شکافتن پوست سر، کوفتگی و یا خراشیدگی پوست شده و اغلب با گیجی وقت‌همراه است.

۲- ضربه شدید که عواقب آن صدمه دیدن جمجمه و بیهوشی طولانی است. در شکستگی جمجمه ابتدا جلوی هرگونه خونریزی آشکار را بگیرید. در اغلب موارد خونریزی پس از ده دقیقه متوقف می‌شود پس مصدوم را با دقت و با توجه به نکات زیر معاينه کنید:

الف- بیهوشی بدین معناست که احتمالاً "بافت‌های مغزی مصدوم بعلت تورم و یا خونریزی صدمه دیده‌اند طول مدت بیهوشی بطور تقریبی با شدت ضربه متناسب است. بنابراین اگر مدت بیهوشی کوتاه بود می‌توان گفت که صدمه جدی به مغز وارد نشده است.

ب- خونریزی و یا تراوش مایع شفاف همراه با سلول‌های سفید عصبی و آبکی از گوشها، بینی، دهان و یا چشم‌ها علامت شکستگی جمجمه است.

ج- به مردمک چشم‌های مصدوم دقت کنید اگر یکی بزرگ‌تر از دیگری است و یا عکس- العمل آنها در مقابل تغییر شدت نور یکسان نیست آسیب جمجمه حتمی است.

نبض خیلی آهسته، نامنظم بودن آشکار تنفس، احساس درد در تمام سرو گیجی نیز از علائم خونریزی مغزی است امکان استفراغ نیز در چنین بیمارانی وجود دارد. کمکهای اولیه

اگر مصدوم بیهوش است تمام دستورات داده شده برای بیمارانی که دچار اغماء شده‌اند، در مورد او باید اجرا کرد. اگر تنفس بیمار راحت است او را به پشت بخوابانید بطوریکه سر و شانه‌اش کمی بالاتر قرار بگیرد. اگر از گوش خونریزی دارد سراورا بطرفی بگردانید که خونریزی از گوش دارد.

اگر تنفس بیمار با ناراحتی انعام می‌شود بیمار را به پهلو بخوابانید، از باز بودن راههای تنفسی اطمینان حاصل کنید. دائماً از بیمار مراقبت بعمل آورید و هنگام انتقال او را با برانکار حمل کنید.

شکستگی ستون فقرات

بعد از سقوط، احساس هرگونه درد در پشت به هنگام نشستن و نیز ملاحظه هرگونه

جراحت آشکار در این نواحی را بایستی بمنزلهٔ شکستگی مهره‌هاتلاقی نمود مگر آنکه خلاف آن ثابت شود . ستون فقرات بعلت ضربه مستقیم و یا غیرمستقیم دچار شکستگی می‌شود . افتادن جسم سنگین ، روی پشت یا سقوط از بلندی بطوریکه ستون فقرات روی جسمی اصابت کند ضربهٔ مستقیم نامیده می‌شود شکستگی غیرمستقیم مثل شکستگی گردن که گاهی در اثر سقوط روی سر ممکن است ایجاد شود که از انواع آن می‌توان شیرجه در استخرا نام برد عارضهٔ خطناک شکستگی ستون فقرات عبارت است از آسیب رسیدن به نخاع شوکی و اعصاب نخاعی که بعلت فشار قطعات شکسته استخوان یا بعلت دررفتگی مهره‌ها و یا خونریزی ایجاد می‌شود .

آسیب نخاع و اعصاب آن سبب اختلالات حسی و حرکتی و فلنج در قسمت زیر ناحیهٔ آسیب دیده می‌شود . آزمایش زیر را می‌توان برای مطمئن شدن از صدمهٔ ستون فقرات انجام داد بدین ترتیب است که شئی نوک تیز به کف پاها به آرامی می‌کشیم اگر مصدوم حرکت شیئی را در هیچکدام از پاهاش حس نکرد دلیل آسیب به اعصاب کمر است و همین عمل را در مورد دست‌های او انجام میدهیم ، عدم حس شئی ، دلیل قطع شدن و صدمهٔ اعصاب در ناحیهٔ گردن است .

اقدامات اولیه در مورد مصدوم مبتلا به شکستگی ستون فقرات مصدوم را مجبور کنیدکه در حالت خوابیده و بی‌حرکت بماند . اگر بیهود است مجاری تنفسی را بازدید کنید . او را با یک پتوگرم نگاهداشته و خونریزیهای جلدی را با فشار روی محل خونریزی بند بیاورید . هیچگاه به مصدومی که دچار شکستگی مهره‌های گردن می‌باشد اجازه ندهید که سر خود را خم کند و یا آن را بچرخاند اگر مصدومی با چنین ضایعه‌ای سر خود را بیک طرف چرخاند و در ضمن بعلت اشکال در عمل تنفس و یا استفراغ و یا علل دیگری راست کردن سرا او لازم بود ، با نهایت دقت بایستی به سرا او با ملایمت هرچه تمامتر کشش مناسب وارد کرده و در ضمن تغییر وضعیت سرا او را به حالت مناسب درآورده و سپس ثابت نمائید . صورت مصدوم باید بطرف بالا باشد . سرو گردن باید فرم همیشگی خود را حفظ کرده و در یک خط باشند برای بیحرکت کردن ستون فقرات می‌بایست از آتل تمام قد استفاده شود . وسط پاها را تا بالا پد بگذارید . با باندаж مج‌پا و پاها را بهم ببندید بطوریکه گره زیرکف پا قواربگیرد .

طریقهٔ بلند کردن مصدومی که آسیب در ستون فقرات دارد .

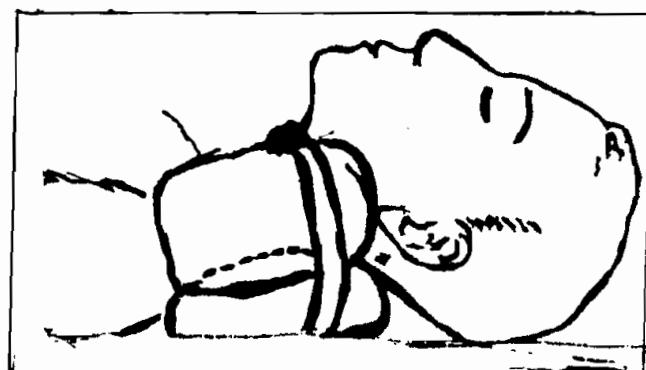
با بانداز پهن زانوها و رانها را (روی محل پد) بهم ببندید سپس باید با دقت عمل و کمترین حرکت مصدوم را حداقل چهار نفر ۲۰ سانتیمتر از روی زمین بلند کرده و روی آتل تمام قد گذاشته و نقاط گود بدن را با پنبه یا پارچه پر نموده و بوسیله باند یا نخ بدن را با آتل ببندید .

انتقال مصدوم

برانکار را آماده کنید . (از یک لنگه درنیز می‌توانید بعنوان برانکار استفاده کنید) در مواردی که کف برانکار نرم است و فرو می‌رود بوسیله تخته‌هایی که در قسمت طولی یا عرضی برانکار می‌گذارید ، کف آنرا سفت کنید و سپس روی تخته‌ها را با یکیا دو پتو بپوشانید . و طبق طریقه معمول انتقال مصدوم بر روی برانکار ، او را بروی برانکار منتقل کنید .

شکستگی گردن

در مورد شکستگی گردن می‌بایستی از یک آتل که تا ناحیه کمر ادامه داشته باشد استفاده شود و زیر گردن را با پنبه یا پارچه پر نموده و سپس آتل را بوسیله سه باند بندیم که یک باند به پیشانی و دو باند دیگر در ناحیه کتفها و یکی انتهای آتل (کمر) قرار بگیرد .

بستان گردن مصدومی که نخاعش آسیب دیده

شکستگی لگن خاصره

در شکستگی لگن خاصره می‌بایستی سه مفصل حرکتی (محل اتصال دوران و مهره‌های کمر) را از حرکت بازداشت و سپس آتل بندی نمود ابتداً دو مفصل زانورا بهم بسته و با بستان دو مفصل مج پا ببکدیگر ، پاه را از حرکت بازدارید و از یک آتل که از ناحیه کمر تازیر زانوها را دربرگیرد استفاده نموده و نقاط گود بدن را پنبه یا پارچه گذاشته و آتل بندی نمایید .

شکستگی دندنهای

دندنهای بعل مختلف ممکن است شکسته شوند .

الف - ضربه مستقیم - در صورتیکه ضربه مستقیم شدید باشد ، ممکن است انتهای شکسته

استخوان‌ها بطرف داخل متمایل شده و ایجاد عوارضی بکند . عضوی که بیشتر از همه صدمه می‌بیند ریه‌هاست .

ب - ضربه غیرمستقیم - هنگامیکه به جلوی قفسه سینه فشار بباید و پشت بر روی جسم محکمی ثابت باشد و یا بالعکس شکستگی ایجاد می‌شود مثلاً "وقتی که سینه مصدوم بین اتوبیل و دیوار قرار بگیرد ، در اینصورت لبه‌های شکستگی بطرف خارج متمایل می‌شود و اغلب بیش از یک دندنه شکسته می‌شود .

علائم شکستگی عبارتند از درد در ناحیه شکسته که با تنفس عمیق یا سرفه شدیدتر می‌شود . تنفس بیمار سطحی و کوتاه است . ممکن است زخمی در سینه ایجاد بشود که هواز آنجا وارد ریه شده و خارج گردد این کیفیت خطرناک است ولی حالت بسیار خطرناک ترموقعی است که هوا در یکطرف قفسه سینه جمع شده به ریه‌ها و قلب فشار وارد می‌کند . شکستگی دندنه‌های تحتانی ممکن است باعث پارگی طحال شده و ایجاد خونریزی داخلی بکند .

کمکهای اولیه

در صورتیکه شکستگی بدون عوارض است با بانداز قفسه سینه‌را بیحرکت کنید واز فرو - رفتن دندنه‌ها به داخل ریه‌ها جلوگیری نمایید چون امکان آسیب رسیدن به ششها خواهد بود باستی باند یانخ را از پشت گردن به جلو به طریقی آویخت که دو سر آن در دو طرف بدن در قسمت جلو قرار بگیرد سپس دو سر باند را از زیر بغل‌ها برده در پشت بدن گره بزنید بصورتی که کتف‌ها کاملاً " به عقب کشیده شده و قفسه سینه باز شود و بین دندنه‌ها و ریه‌ها فاصله افتاده و دندنه‌ها بطرف خارج بدن متمایل شوند . کتف‌ها بایدتا آن حدیه عقب کشیده شوند که قطعات دندنه‌های شکسته تا حدودی در امتداد یکدیگر قرار بگیرند .

وقتیکه شکستگی همراه با عارضه است نباید عمل بانداز را انجام داد . مصدوم را بخوابانید بطوریکه سر و سینه بیمار کمی بلندتر باشد و بدن متمایل بطرف شکستگی باشد . بوسیله یک پتوی تا شده که در طول پشت بیمار می‌گذارید می‌توانید او را در همین وضع نگهدارید . هنگامیکه شکستگی همراه با عوارض است مصدوم باستی بوسیله برانکار منتقل شود ولی در مواردی که شکستگی بدون عارضه است بیمار را بوضع نشسته می‌شود منتقل کرد .

در رفتگی

هرگاه در اثر انقباض عضلانی و یا سایر عوامل انتهای استخوان از محل اصلی خودکه در مفصلی واقع شده است تغییر مکان دهد در رفتگی ایجاد می‌گردد که معمولاً " باگسیخته شدن پیوندهای اطراف مفصل همراه بوده و عروق ، اعصاب و عضلات مجاور نیز آسیب می‌بینند مفاصلی که بیشتر در معرض در رفتگی واقع می‌باشند عبارتندار : مفصل شانه ، آرنج (در کودکان) ، مچ ، شست دست ، فک تحتانی و مفصل ران .

علائم در رفتگی

درد شدید در ناحیهٔ مفصل و یا مجاور آن ، عدم حرکت مفصل ، تغییر شکل عضو و مفصل ، تورم و کبودی ، شوک .

در اکثر موارد برای کمکدهنده تشخیص در رفتگی از شکستگی مشکل است ، ممکن است هر دو با هم بوجود بیاید .

کمکهای اولیه

جا انداختن عضواز جا در رفته فقط بایستی توسط شخص تعلیم دیده یا پزشک صورت گیرد ، هرگز در صدد جا انداختن عضو بروزیابید ، که در صورت وارد نبودن موجب ایجاد تغییر شکل دائمی در عضو خواهد شد اگر بیمار دچار شوک شده است آن را درمان کنید .
باموضع مانند شکستگی رفتار کنید . بوسیلهٔ گذاشتن مقداری پد عضورا در راحتترین وضعیت بوسیلهٔ بانداز ، بی حرکت و حمایت کنید تا به پزشک دست یابید .

در موارد در رفتگی ران و یا پارگی بندهای زانو ، بیمار را بوسیلهٔ برانکار حمل کنید و با گذاشتن بالش زیرزانو یا در اطراف پا از حرکت آن جلوگیری کنید .

پیج خوردن مفصل (رگ به رگ شدن مفصل)

رگ به رگ شدن عبارتست از کشیده شدن و یا پاره شده الیاف (زردپی یا بافت پیوندی) اطراف مفصل .

پیج خوردنگی اغلب در نتیجه پیج و کشنش شدید مفصل است . مثلاً "موقعی که کودکان انگشت یکدیگر را برخلاف جهت حرکت عادیش برمی گردانند یا زمانی که پای انسان در گودال کوچکی فرو می رود یا روی جسم لغزندگانی می پیچد و گاهی سقوط از ارتفاع یا انقباض شدید عضلانی باعث بروز این عارضه می گردد .

علائم

درد ، تغییر رنگ ، تورم ، از دست دادن قدرت عمل در عضو آسیب دیده و احتمالاً خونریزی داخلی در موضع از علائم معمولی آنست .

کمکهای اولیه

در اغلب اوقات تشخیص رگ به رگ شدگی از شکستگی و در رفتگی مشکل است بنا براین در مواقعي که آسیب شدید است با آن مثل شکستگی رفتار کنید . عضورا در راحتترین وضعیت قرار دهید . بهتر است کمی از سطح افقی بالاتر قرار گیرد و مانع حرکت آن بشوید .
مفصل را نمایان کنید و با بانداز آنرا ثابت نگاهدارید .
با کمپرس آب سرد می توان از شدت تورم و درد موضع کاست .

در مواردی که قوزک پا صدمه می بیند اگر مسئله جزئی است و درد و ورم ملایم است قوزک را بانداز کرده و اگر پوتین ساقه بلند بپای مصدوم است تا آنجا که بند کفش موجب

اختلال در گردش خون نشود آنرا بیندید . در این حال مصدوم قاعدها " می تواند مسافت کوتاهی را برای رسیدن به پزشک طی کند ولی اگر آسیب شدیدتر بنظر میرسد به موضع ارتفاع داده و پس از آنکه مج پای مصدوم را بیحرکت کردید در پتوی لوله کردهای بپیچید و بدون آنکه فشاری به پای مصدوم وارد آید او را بکمک افراد حمل کنید .

ضرب خوردنی و کشش شدید عضلانی

در این حالت عضله یا زردپی به علت کشش شدید دچار آسیب می گردد و ممکن است چند رشته عضلانی نیز پاره شود . از علل این حادثه برخاستن ناگهانی از جای خود ، برداشتن بار سنگین و حرکات شدید و ناگهانی است .

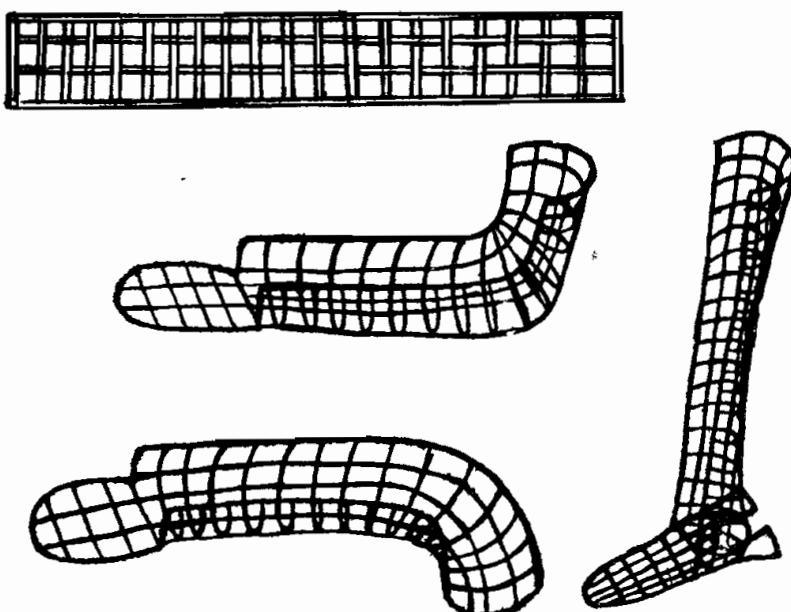
علائم عبارت از درد شدید در موقع شروع حادثه و سختی و سفتی دردناک در محل ضرب خوردنی است . باید عضلات آسیب دیده را در حال استراحت کامل قرار داد . بیمار را در راحت ترین وضع قرار داده و به گرم کردن موضع بهره طریق که امکان دارد بپردازید . زیرا گرم کردن در چنین مواردی باعث کاهش درد می شود . با ماساژ آرام نیز می توان به رفع انقباض عضلانی کمک کرد .

فصل دوازدهم

اقسام آتل‌ها و آتل‌بندی

آتل

هر جسم طویل یا پهن را که بتوان برای بیحرکتی عضو شکسته یا دررفته یا ضرب دیده بکاربرد آتل گویند آتل باندازه‌وفرمهای گوناگون پیش‌ساخته برای اعضاء مختلف و مورد احتیاج بدن موجود می‌باشد چنانچه آتل پیش‌ساخته در دسترس نبود از چوب دستی – تخته – مجله یا روزنامه که بصورت لوله درآورده باشد می‌توانید استفاده نمایید آتل باید بقدر کفايت بلند باشد که نه تنها عضو شکسته بلکه مفاصلی را که در بالا و پائین شکستگی قرار دارند بی‌حرکت نماید پس از گذاردن آتل لازم است قسمتهایی را که بین آتل و عضو خالی مانده‌اند بوسیله پنبه و یا پارچه پر کنید سپس بوسیله باند و یا در صورت نبودن آنها با طناب – دستمال – کراوات و غیره ثابت و محکم ببندید .

چند نمونه از آتل‌های پیش‌ساخته فلزی

آتل برای کف دست و یا انگشتان با استفاده از یک تخته

۱ - از یک قطعه تخته یا مقوای کلفتی به بزرگی و وسعت کف دست استفاده کرده کف

دست را روی آن میگذاریم .

۲ - توسط چند باند دست را روی این آتل ثابت مینمائیم .

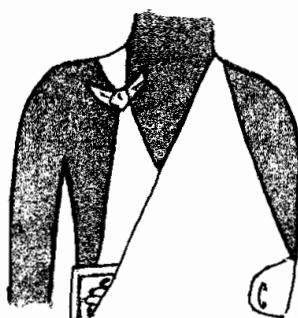
۳ - دست را توسط باند سه‌گوش و بال گردن میکنیم .

(۱)

(۲)

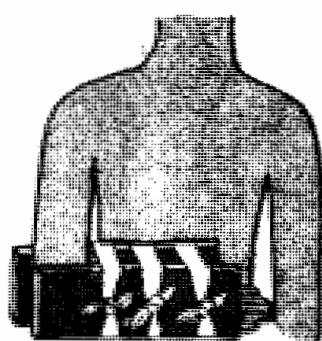
(۳)

آتل برای شکستگی ساعد

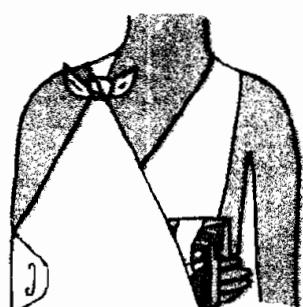
با استفاده از دو تخته

۱ - از دو تخته یکی برای قسمت داخلی که باید از کف دست تا انتهای آرنج بلندی داشته باشد و دیگری برای قسمت خارجی که از پشت دست تا زاویه خارجی آرنج درازا داشته باشد استفاده مینمائیم سپس آنرا با سه باند کراواتی یکی روی دست و دومی را بین مج ومحل شکستگی و سومی را بین آرنج و شکستگی می‌بندیم تا عضو شکسته حرکت نکند .

۲ - دست را و بال گردن میکنیم .

(۱)

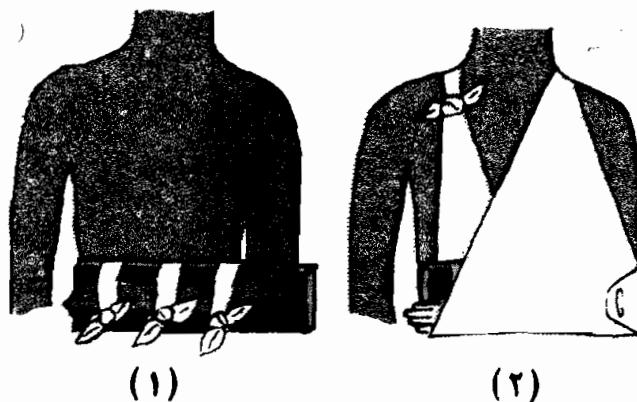

(۲)

با استفاده از یک تخته

۱ - از یک قطعه تخته که از کف دست تا انتهای آرنج بلندی داشته باشد استفاده میکنیم و توسط سه باند کراواتی یکی روی دست دومی و سومی را در طرفین شکستگی می‌بندیم گره هارا روی دست نبایستی قرار داد .

۲ - دست را توسط باند سه‌گوش و بال‌گردن می‌کنیم .

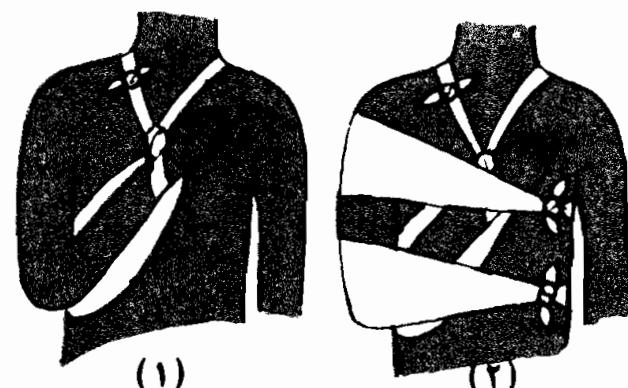

با استفاده از آتل‌های پیش‌ساخته فلزی ، داخل آتل فلزی را پنه و یا پارچه گذاشته دست مصدوم را داخل آن قرارداده‌ماهای خالی را با پنه و یا پارچه پرمیکنیم سپس با چند باند کراواتی دست را داخل آن ثابت مینماییم بعد دست را وبال‌گردن می‌کنیم .

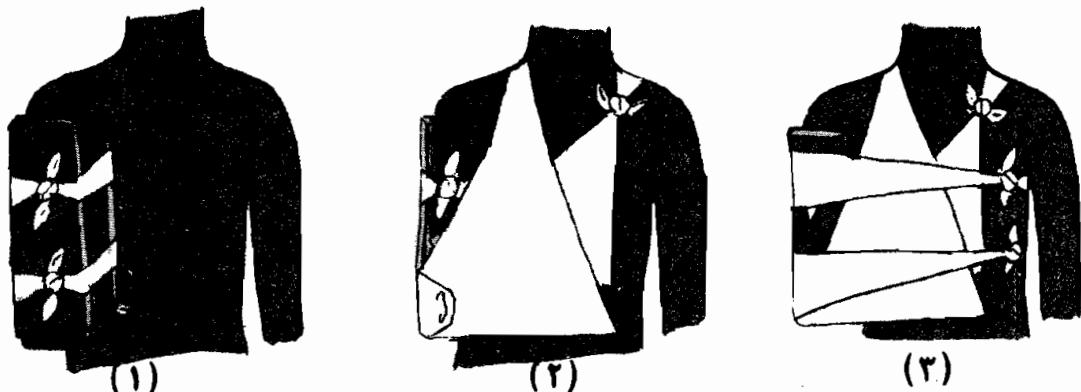
بی حرکت نمودن شکستگی فوقانی بازو با استفاده از باند سه‌گوش

- ۱ - مج دست را با باند کراواتی بسته و بگردن آویزان مینماییم و یک قطعه پد و یا پارچه در زیر دست بین قسمت تحتانی بازو و قفسه سینه قرار میدهیم .
- ۲ - برای بی‌حرکت نمودن شکستگی دو قسمت بالا و پائین شکستگی را توسط دو باند کراواتی که یک سر آنها روی سینه و سر دیگران از پشت گذشته در زیر بغل مقابل گره می‌زنیم .

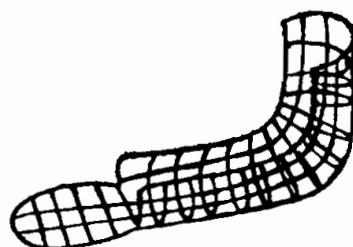
آتل برای شکستگی بازو با استفاده از دو تخته

- ۱ - از دو قطعه تخته یکی برای قسمت خارجی بازو از شانه تا نوک آرنج و دیگری برای قسمت داخلی بازو از زیر بغل تا نزدیک مفصل آرنج بلندی داشته باشد استفاده مینماییم این دو قطعه را با دو باند کراواتی می‌بندیم یکی بالای شکستگی و دیگری پائین شکستگی .
- ۲ - دست را توسط یک باند سه‌گوش وبالگردن مینماییم .
- ۳ - برای آنکه بیحرکتی دست را کامل نماییم بازو را توسط دو باند پهن و بلند کراواتی که یک سر آن از پشت و سر دیگر آن در جلوی بدن قرار گرفته در زیر بغل مقابل گره میزنیم .

آتل برای شکستگی آرنج در حالتی که مصدوم می‌تواند آرنج خود را خم کند

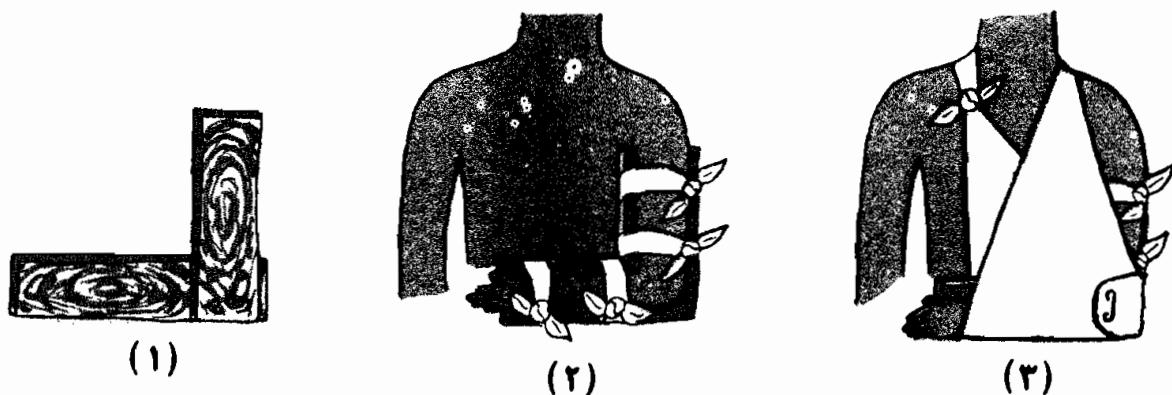
نوع اول با استفاده از آتل پیش‌ساخته
داخل آتل را پنبه و یا پارچه گذاشته دست مصدوم را داخل آن قرار داده و با چند باند
کراواتی دست را داخل آن بیحرکت مینماییم سپس دست را با یک باند سه‌گوش وبالگردن
میکنیم .

نوع دوم با استفاده از دو تخته

- ۱ - دو تخته را که یکی از زیر بغل تا نزدیک مفصل آرنج بلندی داشته و دیگری از انتهای

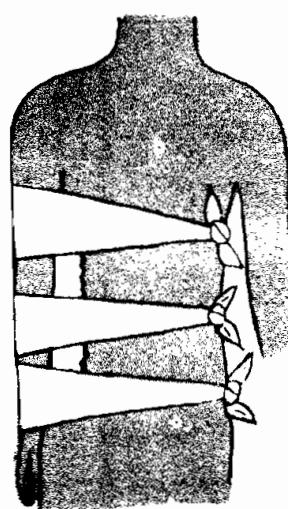
- آرنج تا کف دست درازی داشته باشد بطور عمود بهم متصل مینماییم .
- ۲- تخته را زیردست قرارداده و آرنج را درزاویه آن قرار میدهیم سپس توسط چهارباند کراواتی یکی بالای بازو ، دومی بالای آرنج ، سومی پائین آرنج و چهارمی را روی مج دست میبندیم .
- ۳- برای کامل نمودن بیحرکتی توسط یک باند سهگوش دست را وبالگردن مینماییم .

آنل برای شکستگی آرنج

در حالتی که مصدوم نمی‌تواند آرنج خود را خم نماید

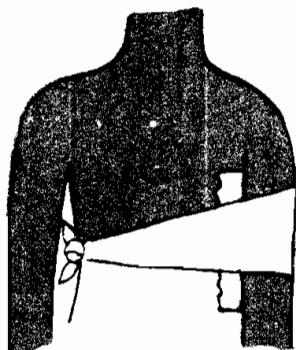
دست را در امتداد بدن قرار داده و زیر دست را پد و یا پارچه‌ای قرار میدهیم برای بیحرکت نمودن عضو شکسته توسط سه باند پهن و بزرگ کراواتی دست را به بدن می‌بندیم باندها را به ترتیب روی بازو ، زیرآرنج ، روی مج دست بسته و گره‌های آنها را در طرف دیگر بدن قرار میدهیم .

طرز بستن شکستگی دندوها

۱- زیر بازوی طرف شکستگی پد گذارده یک باند بلند و پهن کراواتی بازو را بینه می‌چسباند و سطح این باند روی بازو و دو سر آن از جلو و پشت بدن گذشته و در پهلوی مقابل بهم گره میزنیم .

۲- یک باند سه‌گوش دست را بحال خیلی بالا نگه میدارد دو سر این باند را از دو طرف بدن یعنی از پشت و جلوی سینه گذرانده بالای سینه نزدیک شانه بهم گره میزنیم و قسمت اضافی باند در انتهای آرنج را توسط سنjac مطابق شکل ثابت مینمائیم .

(۱)

(۲)

آتل برای شکستگی ساق پا نوع اول با استفاده از پای سالم

نوع اول - پای سالم را بغل پای مصدوم قرار داده و توسط چهار باند کراواتی و یا وسیله دیگر آنها را بهم می‌بندیم باندها به ترتیب روی مج پا ، پائین زانو ، بالای زانو ، بالای ران واقع خواهند شد .

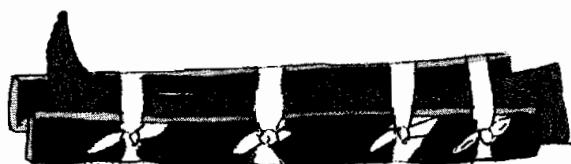
نوع دوم با استفاده از یک تخته

نوع دوم - با استفاده از یک قطعه تخته که از پاشنه پا تا انتهای پا بلندی داشته باشد زیر پای مصدوم قرار داده قسمت‌های خالی زیر زانو و مج پا را با گذاشتن پد و یا پارچه پر نموده تا پا در یک سطح قرار بگیرد سپس توسط چهار باند کراواتی روی مج پا ، "زیر زانو" بالای زانو " روی ران را می‌بندیم .

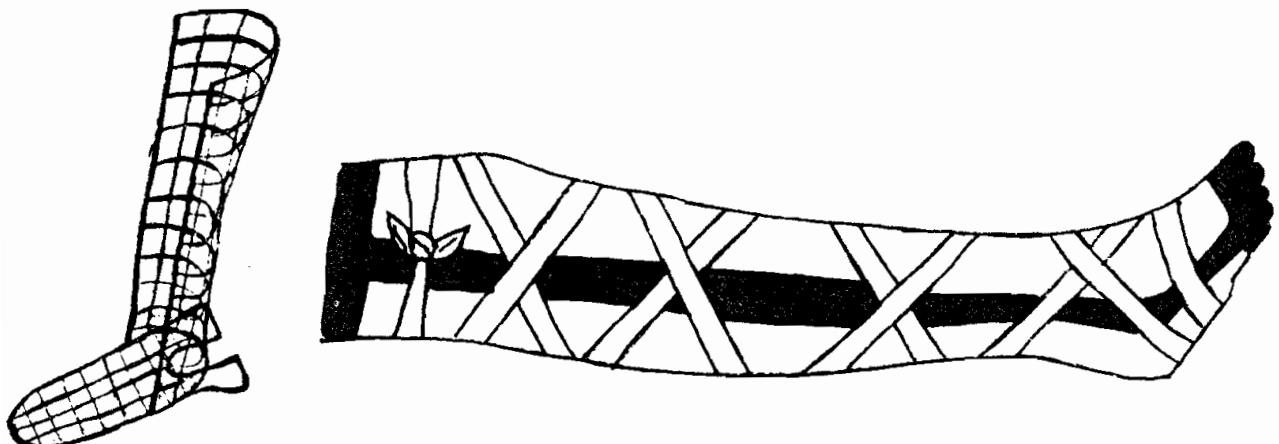
نوع سوم با استفاده از دو تخته

نوع سوم - دو قطعه چوب یا تخته بمبندی تمام پا در دو طرف پای مصدوم قرار میدهیم و توسط چهار باند کراواتی یا وسیله دیگر بهم می‌بندیم باندها را روی مج پا "زیر زانو" بالای زانو ، بالای ران می‌بندیم .

نوع چهارم با استفاده از آتل‌های فلزی

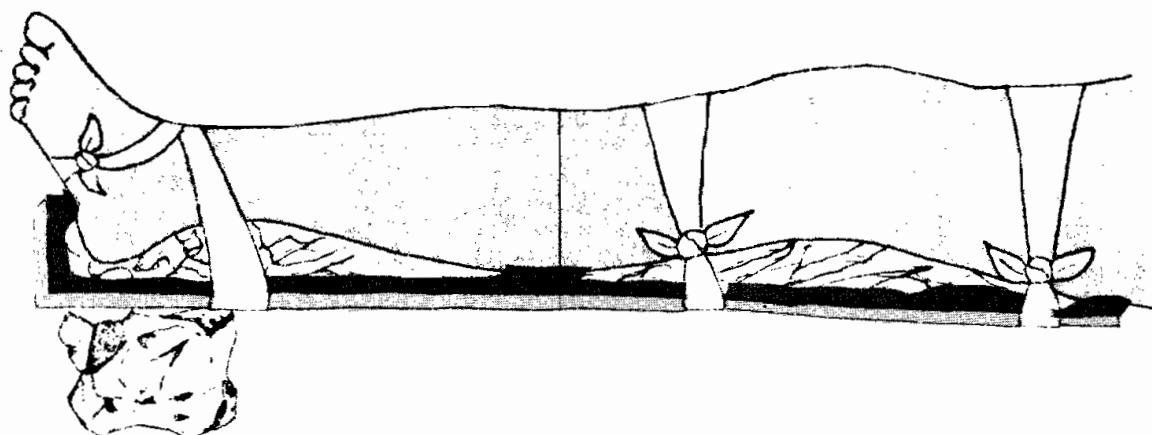
نوع چهارم - داخل آتل پیش ساخته مخصوص پا را پنبه یا پارچه قرار میدهیم سپس پای مصدوم را در داخل آن گذاشته و برای بیحرکت نمودن آن توسط چند باند کراواتی رویش را می‌بندیم .

آتل برای شکستگی زانو (کشکک)

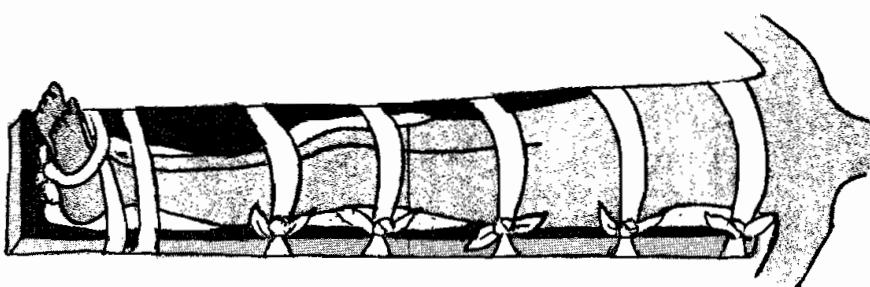
چنانچه آتل پیش ساخته در اختیار داشته باشیم از آن استفاده مینماییم در غیر این صورت یک قطعه تخته که طول آن باندازه تمام پا باشد زیر پا قرار داده زیر زانو و زیر مج پا را پد و یا پارچه گذاشته تا پا در یک سطح قرار بگیرد سپس پا را با سه باند کراواتی می‌بندیم . اولی روی مج پا ، دومی زیر زانو ، سومی روی ران . مصدوم را بحالت نیمه نشسته قرار میدهیم ، چون در این حالت کشش عضلات کمتر است با گذاشتن سنگ یا بالش و غیره در زیر آتل پا را کمی بالاتر

از سطح زمین نگهدارید .

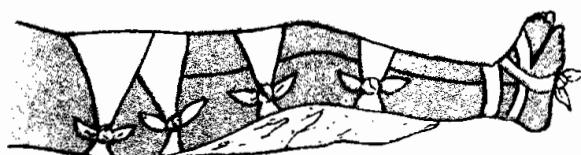
آتل برای شکستگی استخوان ران

مصدوم را به پشت خوابانده یک قطعه تخته که درازای آن از پاشنه پا تا بالای کمر مصدوم بوده و پهناهی آن بحدی باشد که بدن مصدوم روی آن قرار بگیرد، در زیر او میگذاریم بدن مصدوم را توسط شش باند کراواتی روی تخته ثابت مینماییم قبل از بستن باندها بایستی در زیر کمر ، زانو و مج پای مصدوم پد و یا پارچه قرار بدهیم تا بدن در یک سطح قرار بگیرد ، باندها را روی مج پا ، زیرزانو ، بالای زانو ، روی ران ، زیوشکم ، روی سینه می بندیم . در شکستگی ستون فقرات نیز می توان بطريق فوق عمل کرد با این تفاوت که آتل زیر گردن نیز قرار می گیرد .

طرز بستن شکستگی لگن خاصره

بیمار را به پشت بخوابانید ، پای سالم را مجاور پای مصدوم قرار دهید ، یک باند رابه مج پاهای ، باند دوم را زیر زانوها، باند سوم را بالای زانو ببندید ، سپس از دو باند سه گوش بزرگ استفاده کنید و آنها را روی لگن بیمار ببندید ، یکی پائین محل شکستگی و دومی را بالای شکستگی ، طوری که نیمی از باند دومی روی اولی قرار بگیرد با گذاشتن پتو یا وسیله دیگر زانوها را کمی بالا قرار دهید .

فصل سیزدهم

طريقه صحیح حمل بیمار یا مصدوم و نحوه انتقال او به درمانگاه یا بیمارستان

انتقال مصدوم را به طریقهٔ صحیح از محل حادثه به نقطهٔ امن ، جهت اجرای کمک - های نخستین و یا انتقال مصدوم رابه مراکز درمانی بدون اینکه کمترین صدمه‌ای به مصدوم وارد آمده و یا باعث تشدید صدمات او گردد ، حمل می‌نمایند .
بطورکلی حمل مجروح یا مصدوم بستگی به عوامل زیر دارد .

۱ - وضع و حالت مصدوم

۲ - وزن مصدوم

۳ - مسافتی که باید طی شود تا مصدوم را بمحل امن یا مراکز درمانی برسانند .
در هر دو مورد حمل بایستی کمک دهندهٔ نهایت دقیقت را بنماید زیرا حمل غیرصحیح و کوچکترین بی‌دقیقی ، ممکن است باعث ازدیاد صدمه و درد بیمار وشدت یافتن صدمات و پیدایش عوارض سخت‌تری گردد . بطورکلی تا انتقال مصدوم واقعاً "حیاتی نشده است ، نبایدا و را حرکت داد مگر آنکه از هر جهت یا در معرض خطراتی مانند خطر ریزش کوه ، انفجار اتوبویل ، آتش سوزی و غیره باشد و یا اطمینان حاصل شده باشد که حمل وی مشکلات اضافی ببار نمی‌آورد . اگر تنها هستید و مصدوم آسیب جدی برداشته است و نیز خطر دیگری اورات‌هدید می‌کند ، پس از انجام کمکهای اولیه لازم ، به اندازهٔ کافی آب و غذا در دسترس اوبگذارید و از نزدیکترین راه به دنبال کمک بستایی دولی اگر تعداد نفرات بماندازه کافیست بادر نظر گرفتن تعداد حمل کننده ، و نوع صدمه یکی از انواع حمل‌ها را انتخاب کرده و دست بکار فراهم آوردن وسائل حمل مصدوم بشوید . برای شروع بکار باید موقعیت محل حادثه و وسائلی را که در دسترس دارید نیز در نظر بگیرید و در موقع حمل بیماری که نوع عارضه اعلام نیست باید فکر کنید که مصدوم شکستگی ستون فقرات دارد .

انواع حمل‌ها

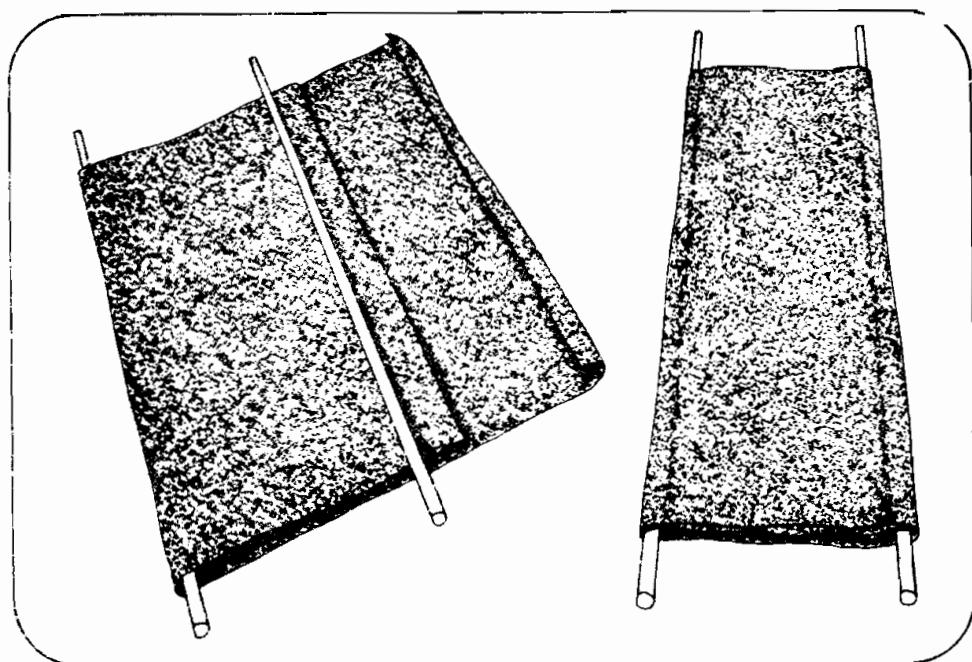
- ۱ - حمل‌های یکنفره شامل : آغوشی ، سینه‌خیز ، کششی ، عصائی .
- ۲ - حمل‌های دونفره شامل : زنبهای ، برانکار ، صندلی ، سهنج ، چهارمچ .
- ۳ - حمل‌های سه‌نفره شامل : آغوشی ، برانکار ، زیگزاگی و غیره .

۴- حمل‌های گروهی شامل : آغوشی ، برانکار ، پتو ، زیگزاگی و غیره است .

طرز تهیه برانکار^۱ (Brancard)

وسیله حمل را برانکار و گروه حمل کننده را برانکاریه (Brancardier) می‌نامند . برای حمل مصدوم در مسافت‌های زیاد حتی الامکان باید از برانکار استفاده کرد . چنانچه برانکار در دسترس نبود ، برای ساختن آن می‌توان بكمک یک تخته پتو و دو عدد چوب‌دستی مطابق دستور زیر رفتار نمود .

دو قطعه چوب بلند تهیه نموده پتو یا چادرشی را بر روی زمین گسترده آن را از عرض به سه قسم تقسیم کرده یک چوب را بین تای ثلث دوم گذاarde و چوب دیگر را روی تای پتو که در فاصله ثلث دوم و سوم است قرار داده سپس ثلث سوم را روی چوب دوم انداخته و بیمار را روی آن بخوابانید (مطابق شکل) .

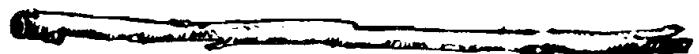
روش درست کردن برانکار بكمک پتو و چوب

برای ساختن برانکار همچنین می‌توان از دو عدد و یا بیشتر کت یا پیراهن و دو عدد چوب‌دست استفاده کرد .

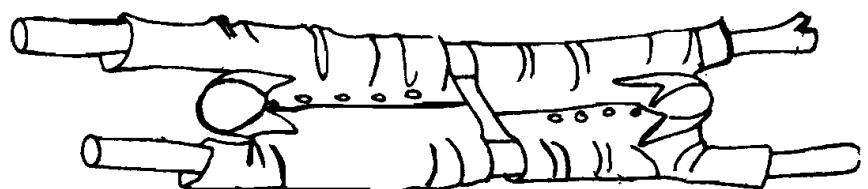
بدین ترتیب که آستین‌های کت‌ها یا پیراهن‌ها را به داخل تنہ آنها وارد نموده زیپ آنها را می‌کشیم یا دگمه آنها را می‌بندیم و سپس با عبور دادن دو چوب‌دست از آستین‌های کت‌ها یا پیراهن‌ها ، برانکار آماده می‌شود . با طناب نیز می‌توان برانکار تهیه نمود .

۱- لغت برانکار لغت فرانسوی است که ل آخر آن تلفظ نمی‌شود .

چطور می شود با کت یا پیراهن برانکار درست کرد

با دو عدد چوب

و دونا پیراهن یا کت

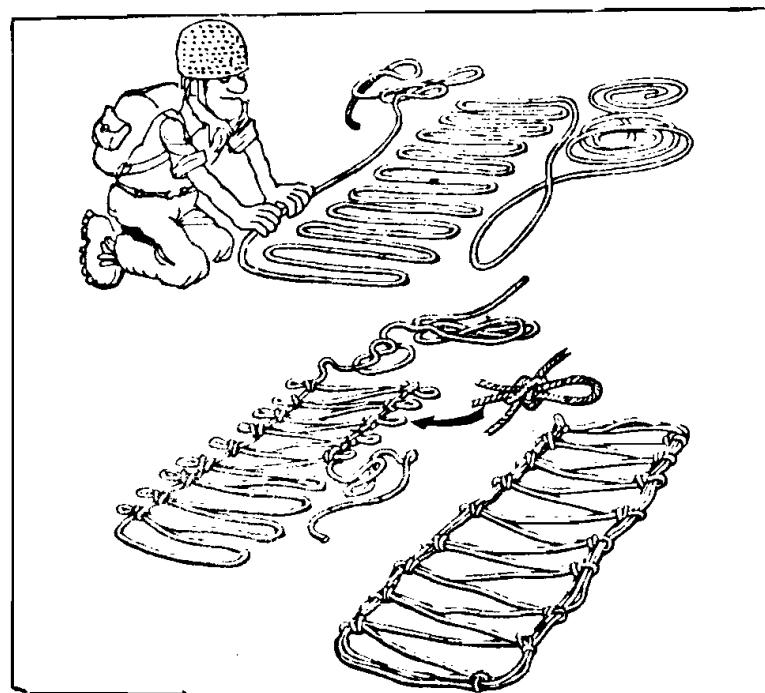
پیراهن ها و یا کت ها را تن چوبها بکنید

و تکمه های آن را ببندید

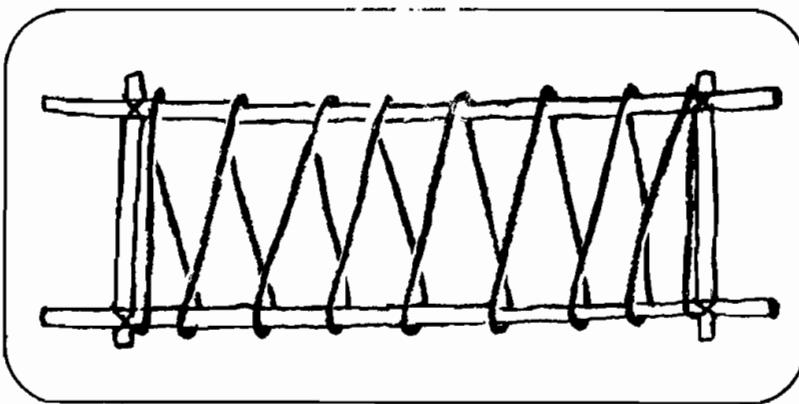

به این ترتیب یک وسیله مناسب
برای حمل افراد بیمار یا صدمه دیده

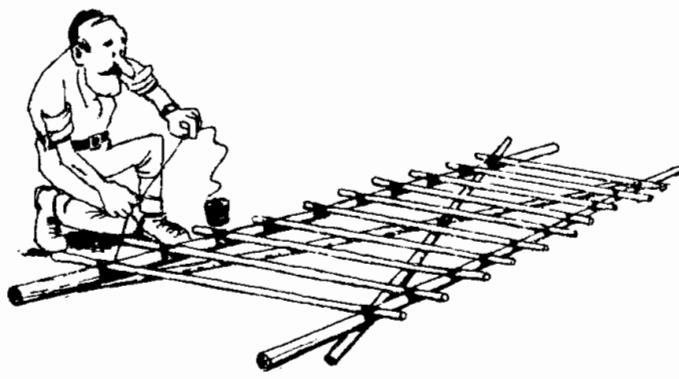
به بیمارستان و یا درمانگاه درست
میشود .

روش درست کردن برانکار با طناب

یک روش دیگر درست کردن برانکار با چوب و طناب

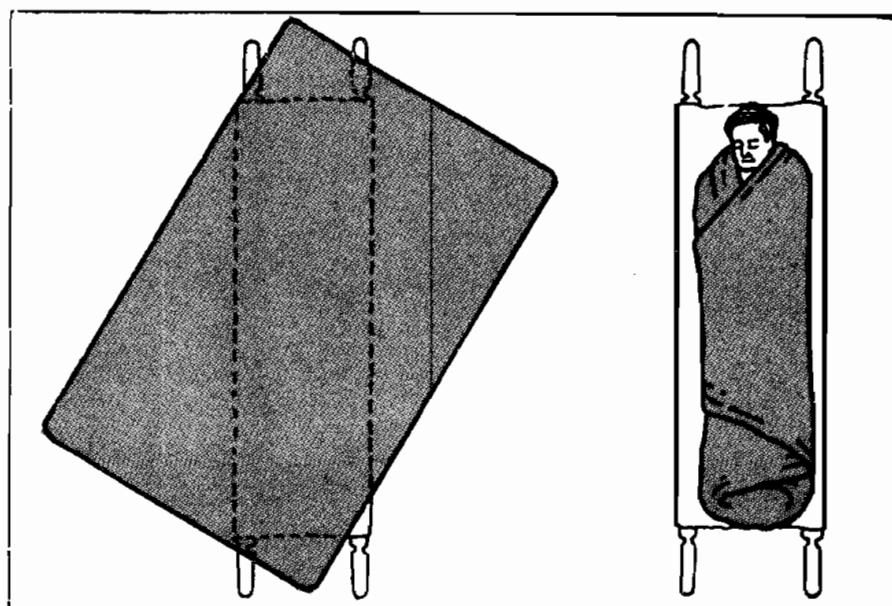

روش دیگر درست کردن برانکار با چوب و طناب

بهنگام جنگ ، در میدان های جنگ چنانکه چوب در دسترس نبود می توان از دو قبضه تفنگ یا دو لوله فلزی استفاده کرد .

طريقه آماده کردن برانکار برای حمل بیمار یا مصدوم

مطابق شکل قبل "پشو یا ملافه را روی برانکار پهن نموده و پس از قراردادن مصدوم روی برانکار او را مطابق شکل در پتو پیچیده و حمل می نمائیم .

طريقه آماده کردن برانکار برای حمل بیمار

حمل‌های یکنفره

حمل آغوشی یکنفره مخصوص اطفال و افراد سبک وزن است و بدین طریق انجام می‌گیرد که کمک‌دهنده یک طرف مصدوم قرار گرفته و یک دست خود را در ناحیهٔ کتف‌ها و دست‌دیگر را زیر زانوها ی مصدوم قرار می‌دهد و مصدوم را پس از بلند کردن از روی زمین روی زانوها قرار داده و پس از چسباندن مصدوم به بدن بلند شده و حرکت می‌نماید.

حمل عصائی

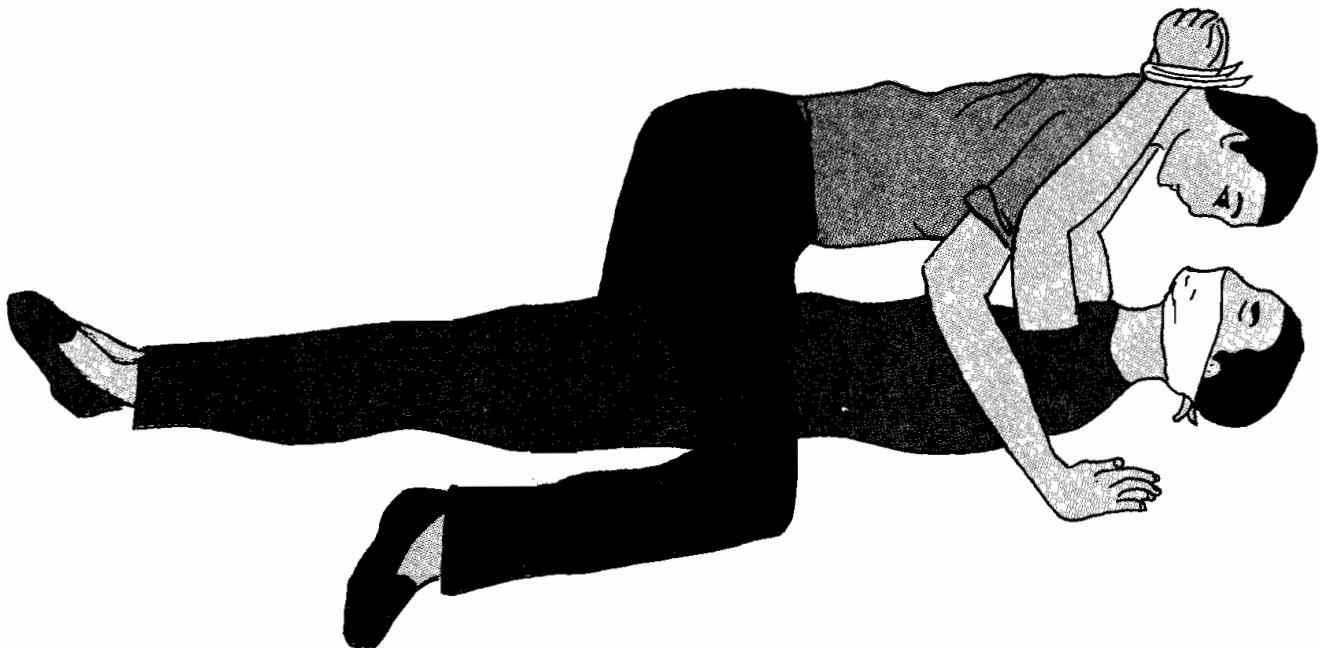
حمل عصائی برای مصدومینی بکار می‌رود که احتمالاً "از یک پا آسیب دیده باشند". پس از آتل‌بندی و بی‌حرکت کردن مفاصل حرکتی پا کمک‌دهنده در طرف پای سالم مصدوم قرار گرفته و پس از قراردادن گردن خود زیردست مصدوم و گرفتن مج‌دست او، ناحیهٔ کمربندرا درآغازیان و کمر دامن را در خانم‌ها گرفته و در حالیکه کمی کج شده و حرکت را آهسته‌وارم در حالیکه مصدوم روی پای سالم‌ش جهش‌های کوتاه انجام می‌دهد شروع می‌کند.

حمل کولی

حمل کولی در موقعی استفاده می‌شود که مسافت طولانی است و مصدوم نیز در قسمت نخاع، واحشاء آسیبی ندیده است بعد از اینکه مصدوم در پشت کمک‌دهنده قرار گرفت، کمک‌دهنده دست‌های خود را از زیر زانوها ی مصدوم آورده و دو مج‌دست‌های مصدوم را می‌گیرد در صورت بیهوش بودن مصدوم، مج‌دست‌ها را با باند، نخ و یا پارچه بسته‌سپس آنها را در دست بگیرید. چنانچه راه پرنشیب و فراز بود می‌توان بطورکلی مصدوم را بکمک یک شال بلند بخود ببندید.

حمل سینه‌خیز

حمل سینه‌خیز در مواردی مانند آتش‌سوزی که اطاق‌ها پر از دود است و یا گاهی در جنگ برای دور بودن از تیروس دشمن بکار می‌رود. چون هوای گرم در سطحی بالاتر از هوا را سرد قرار دارد بنابراین برای حمل مصدومی که در اطاق پر از دود بدام افتاده است، نباید ایستاده به حمل مجروح پرداخت. کمک‌دهنده قبل از هر کار یک دستمال یا قطعه‌ای پارچه‌را مرطوب کرده روی بینی و دهان خود و یکی دیگر را روی بینی و دهان مصدوم قرار می‌دهد. می‌توان برای ثابت ماندن دستمال آنرا در پشت سرگره زد. بعد در حالیکه مصدوم روی زمین و به پشت خوابیده است، کمک‌دهنده پاها و دست‌هایش را در اطراف او قرار می‌دهد بطوریکه صورت به صورت او قرار بگیرد چنانچه مصدوم هوشیار است از او بخواهید که خودش دست‌هایش را بدور گردن شما کلید کند و در غیر اینصورت قبلاً "مج‌دست‌هایش را بیکدیگر ببندید و بدور گردن خود بیندازید و سپس در حالیکه با دست‌ها بر روی زمین فشار می‌آورید و به آنها اتکاء می‌کنید، مصدوم را آرام آرام بجلو بکشید و حرکت کنید.

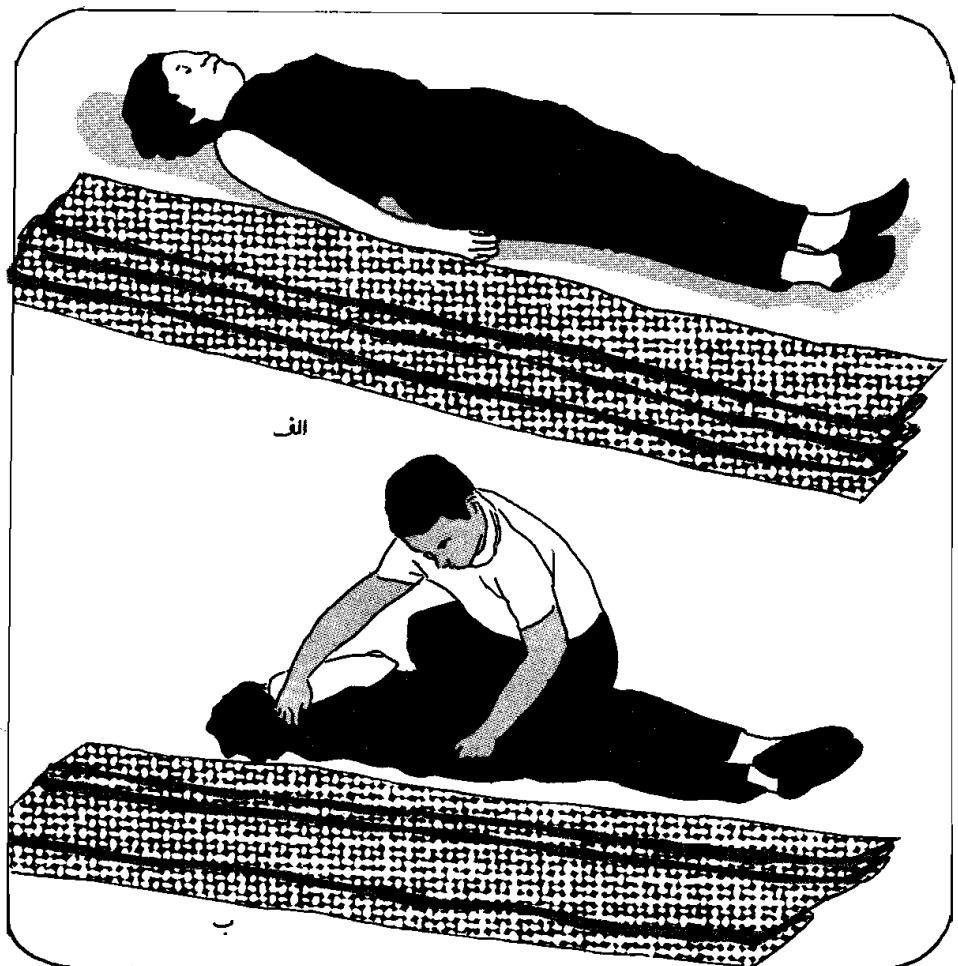
طریقه انجام حمل سینه خیز

حمل کششی

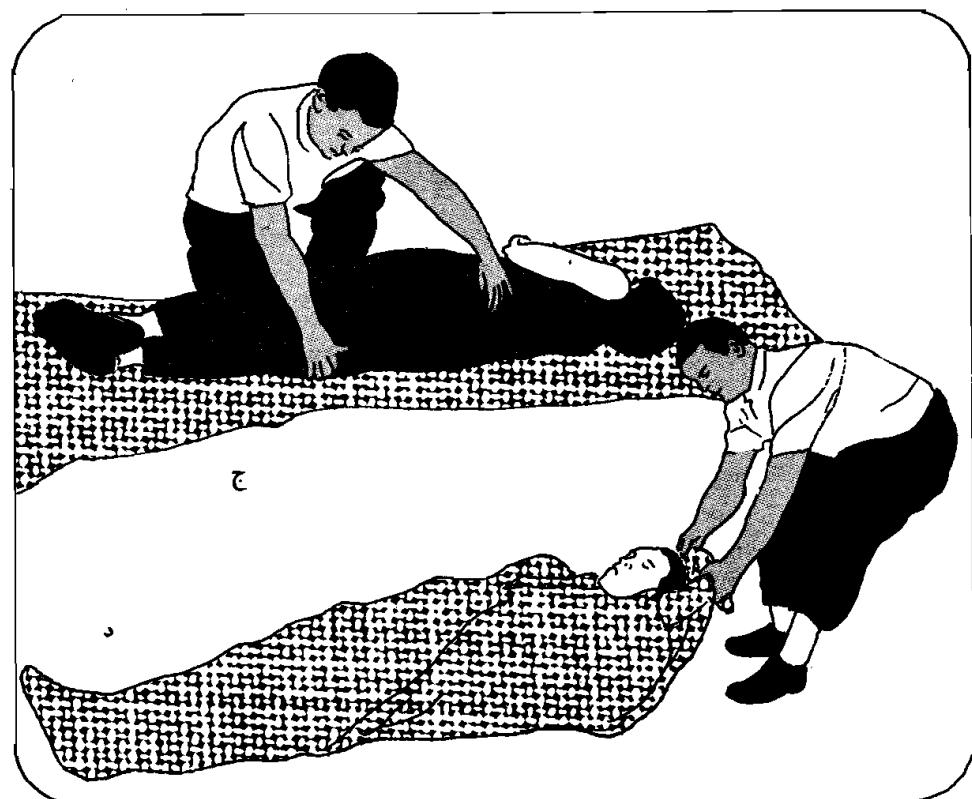
اگر خطرات محیط آنقدر جدی است که نمی‌توانید مصدوم را درجا معاينه کنید، به کمک یک پتو یا کیسه خواب می‌توانید او را از نقطه خطر دور کنید. حمل کششی بیشتر در مصدومینی بکار می‌رود که وزن آنان از وزن کمک‌دهنده نیز بیشتر باشد. علاوه بر انجام این حمل با پتو می‌توان دو دست را از زیر کتف‌های مصدوم گذرانده و روی سینه وی قفل کرده و مصدوم را کمی از زمین بلند نموده و حمل کششی را انجام داد و یا در صورتیکه یکی از پاهای صدمه دیده باشد پای صدمه دیده را روی پای سالم قرار داده و از ناحیه پاشنه پا عمل کششی را انجام دهید. در حمل با پتو یا کیسه خواب، قبل از آنها را کاملاً باز در کنار مصدوم پهن کنید. مصدوم را از پهلو بطرف پتو بچرخانید در این حالت باید نهایت دقیقت را به عمل آورید تا حرکت اندام‌های مصدوم به حداقل ممکن برسد و به هیچ‌وجه مفصل‌های مصدوم تا نشوند. پتو یا کیسه خواب را کاملاً به زیر مصدوم برانید، بطوریکه وقتی آنرا از طرف دیگر مصدوم بپیرون می‌کشید، مصدوم کاملاً در وسط پتو یا کیسه خواب قرار گیرد مصدوم را به حالت عادی برگردانید و از طرف دیگر او را بلند کنید، حال می‌توانید پتو یا کیسه خواب را کاملاً زیر او پهن کنید. لبه‌های پتو را به دور او بپیچید و یا اگر از کیسه خواب استفاده کرد مانند زیپ آنرا بکشید. مصدوم آماده انتقال است. پتو یا کیسه خواب را از طرف سر مصدوم بگیرید و آهسته اورا روی زمین بکشید.

بهیچوجه مصدوم را بغل نکنید مگر آنکه مطمئن شوید که صدمه جدی ندیده است. اگر

چنین است و خود مصدوم می‌تواند تا حدودی شما را کمک کند اورا مطابق شکل بغل کنید و از محل خطر دور نمایید .

حمل اضطراری مصدوم با پتو توسط یکنفر

روش بغل کردن مصدومی که چندان آسیب ندیده است .

حمل مجروح در پشت فرمان اتومبیل

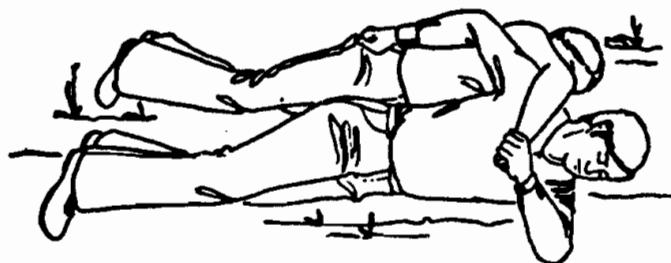
برای حمل مجروحی که پشت فرمان اتومبیل است کمک کننده دست راستش را از پشت و داخل بازوی راست مصدوم عبور داده و ناحیه آرنج دست راست او را می گیرد و دست چپش را نیز از داخل بازوی چپ وی عبور داده و تقریباً "نزدیک مچ دست راست مصدوم آورده و ساعد دست راست وی را می گیرد و بدین ترتیب بیمار را حمل می کند .

بعضی از انواع حمل های یکنفره زمان جنگ

۱ - کول کردن مصدوم : وقتی موثر است که جراحات وارده چندان جدی نباشد و وزن مصدوم برای حمل کننده قابل حمل باشد . در صورتی که مصدوم بیهوش باشد برای کول کردن در کنار وی در حالیکه پشتستان بطرف سینه مصدوم قرار دارد دراز بکشید . و مطابق شکل - های ۱ و ۲ صفحه بعد بدن مصدوم را به پشت خود بکشید و سپس ابتدا روی یک زانو و بعد زانوی دیگر بلند شوید .

۲ - روش حمل با تسمه دوار - با گره زدن دو سر یک تکه پارچه بلند (مثلماً یک ملافه) یا بهم بستن دو کمربند یک حلقه درست کنید آنرا در ناحیه پائین تن ، زیر باسن مجروح قرار دهید ، روی مجروح دراز کشیده ، حلقه های طناب (یا کمربند) را روی شانه ها بکشید دست مجروح را با دست مخالف خود بگیرید سپس مجروح را با چرخش به سمت دستی که گرفته اید به پشت خود سوار کنید بطوریکه شکم مجروح در میانه کمر شما قرار گیرد . سپس بر روی یک زانو و بعد زانوی دیگر بایستید از محاسن این روش اینستکه دستان حمل کننده برای

حمل و استفاده از اسلحه آزاد است . (شکل ۴ و ۵)

شکل ۱

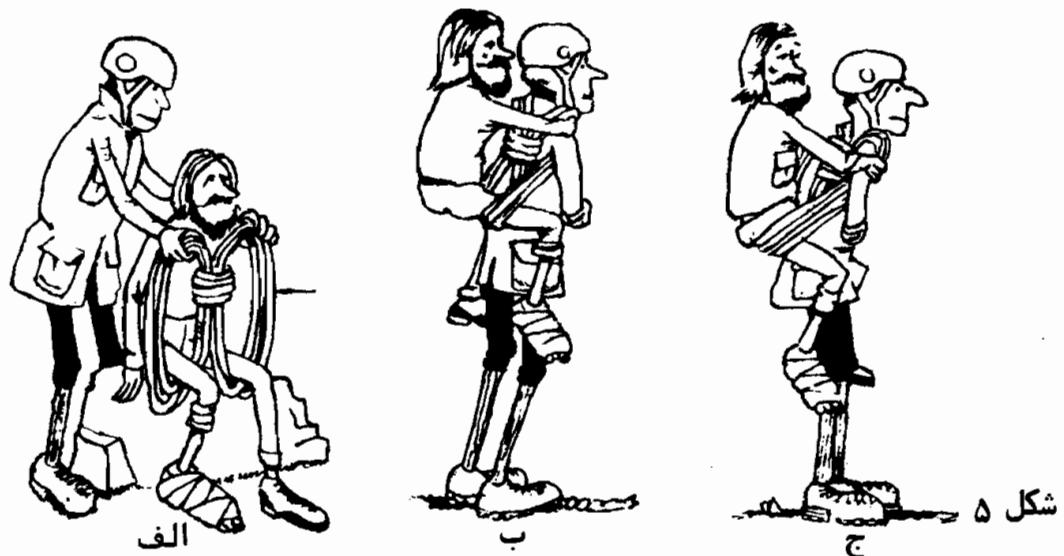
شکل ۲

شکل ۳

شکل ۴

۳ - روش حمل با خزیدن به پهلو - در مواردیکه زیر آتش دشمن قرار دارید. مطابق شکل زیر ، مجروح را روی یک پای خود سوار کرده با گذرانیدن یک دست از زیربغل به کمک دست مجروح بدن وی را کنترل کنید . سپس با استفاده از دست دیگر خود را به جلو بکشید در ضمن می توان اسلحه را نیز با دست حمل کرد .

۴ - یکی دیگر از روش های حمل زخمی ها : توجه کنید آه دستهای فرد حمل کننده کاملاً "آزاد است و می تواند جهت استفاده از اسلحه آماده باشد . (مطابق شکل ۵الف ب-ج)

حمل های دونفره
حمل زنبهای - اگر مصدوم بیهوش است اما آسیب جدی ندیده است می توان او را مطابق شکل و با شماره حرکت داد .

حمل اضطراری مصدوم بیهوش
حمل زنبهای

حمل سه مچ

در مصدومینی که احتمال شکستگی در یک پا بوده و مصدوم هوشیار باشد انجام می‌گیرد. بدین ترتیب که دو کمک دهنده مقابله کنندگ را ایستاده و مجھای یکدیگر را می‌گیرند و دست یک کمک دهنده برای گرفتن پای صدمه دیده باید آزاد باشد و در صورتیکه احتمال شکستگی نباشد و مصدوم بیهوش باشد یک دست آزاد برای قرار گرفتن در پشت مصدوم است.

حمل چهار مچ

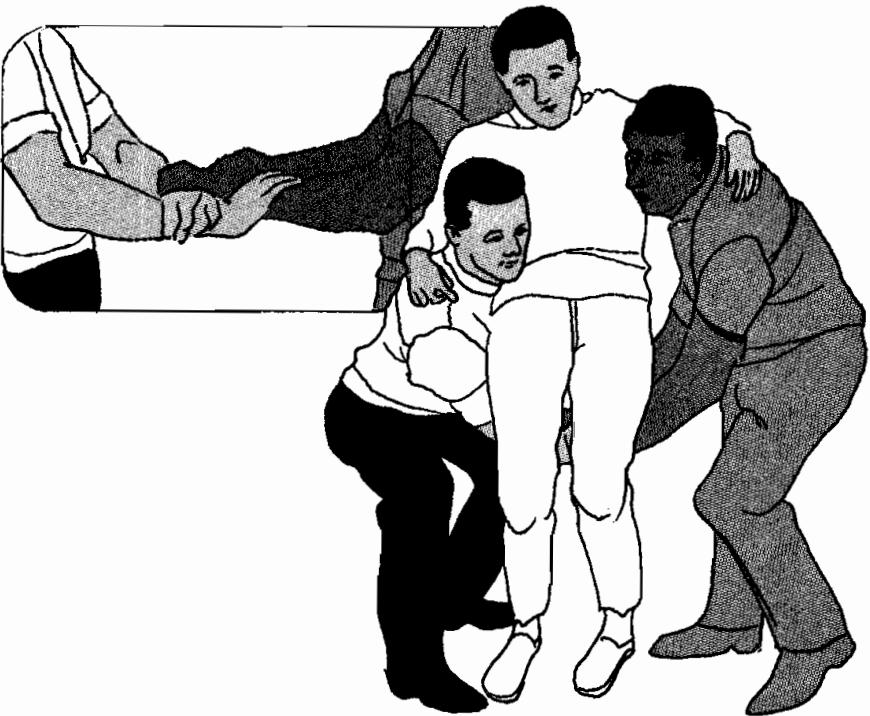
این حمل نیز در مورد مصدومینی بکار می‌رود که آسیب جدی ندیده‌اند. دو کمک دهنده مطابق شکل مجھای دست‌های یکدیگر را گرفته و سپس مصدوم را روی مج دست‌هایکه حالت تکیه‌گاه پیدا کرده است می‌نشانند با توجه به تصویر می‌توان به نحوه حمل پی‌برد.

حمل آغوشی

که دو کمک دهنده در یک سمت مصدوم قرار گفته و مانند آغوشی یک نفره انجام داده و با شمارش انجام می‌گیرد.

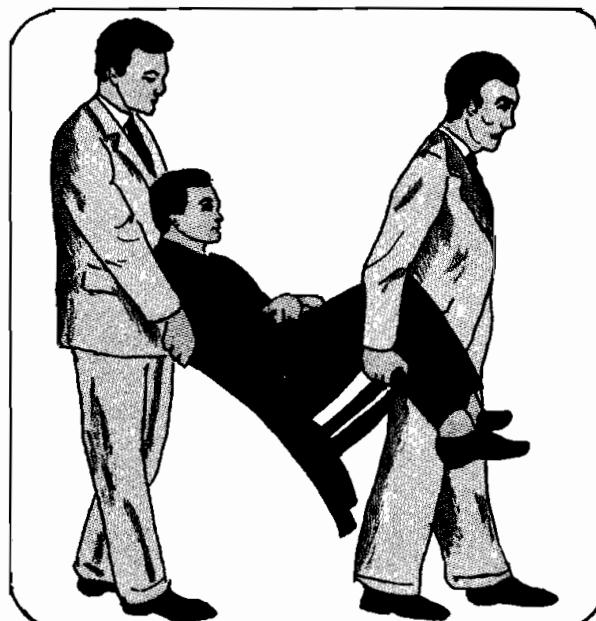

حمل اضطراری مصدومی که چندان آسیب ندیده به کمک دونفر

حمل با صندلی

گاهی اوقات کمکدهنده مجبور است جهت حمل مجروح از صندلی معمولی استفاده نماید . اگر یک بیمار سنگین وزن را میخواهید انتقال دهید و قادر به بلند نمودن و نشانیدن او روی صندلی نیستید ، صندلی را روی زمین خوابانیده و در این حال بیمار را با دقت بسیار کم کم کشید و روی صندلی قرار دهید ، در صورت لزوم میتوانید بیمار را بصندلی ببندید ، سپس دو طرف صندلی و یا پشت و جلو آنرا گرفته بحالت نشسته درآورید و سپس حرکت دهید .

حمل مجروحی که آسیب جدی ندیده است . بوسیله صندلی

حملهای سه نفره

حمل آغوشی سه نفره

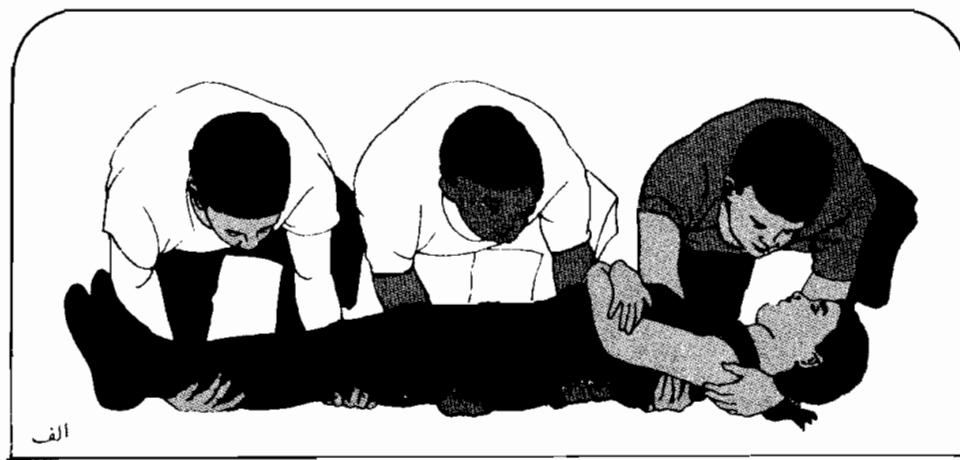
برای انتقال مصدوم از محیط خطر ، بخصوص اگر مصدوم بیهوش است و یا آسیب حدی دیده است می توان سه نفری مطابق روش زیر او را نقل مکان داد .

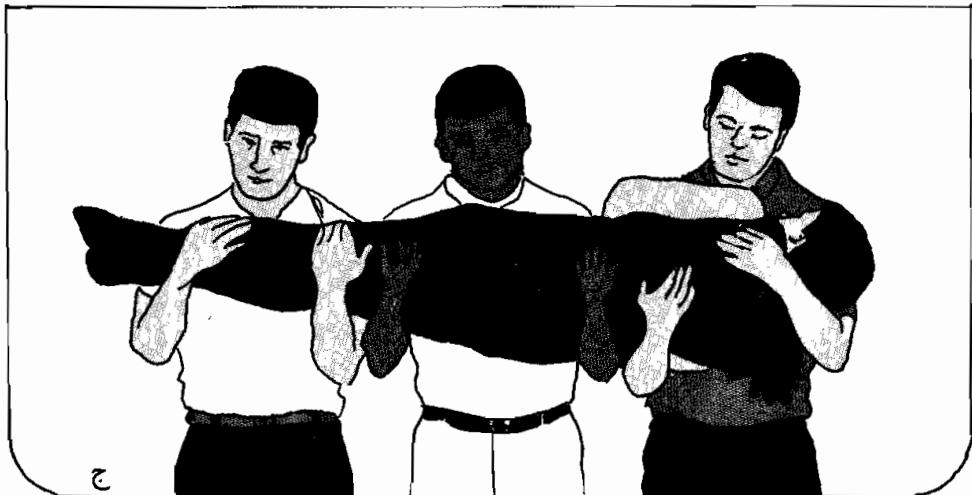
۱ - نفرات زانوی خود را که در سمت پاهای مصدوم قرار دارد بزمین میگذارند .

۲ - آنگاه دستهای خود را مطابق شکل بزیر بدن مصدوم میرانند . در انجام این عمل باید نهایت دقیقت را بخرج داد تا حرکت اندام های مصدوم به حداقل ممکن برسد .

۳ - با شمردن سه شماره توسط کسی که سرمصدوم را در اختیار دارد ، مصدوم را تا ارتفاع زانو بالا می آورند .

۴ - مجددا " با شمردن سه شماره مصدوم را بالا می آورند و آماده حرکت می شوند . در تمام حالات باید مواظب بود که راه تنفس مصدوم باز باشد . پائین گذاشتن نیز با شماره و بطريق عکس انجام می گیرد . راه رفتن افراد باید در منتهای نظم و دقیقت و با شماره باشد تا حرکت مصدوم به حداقل ممکن تقلیل یابد .

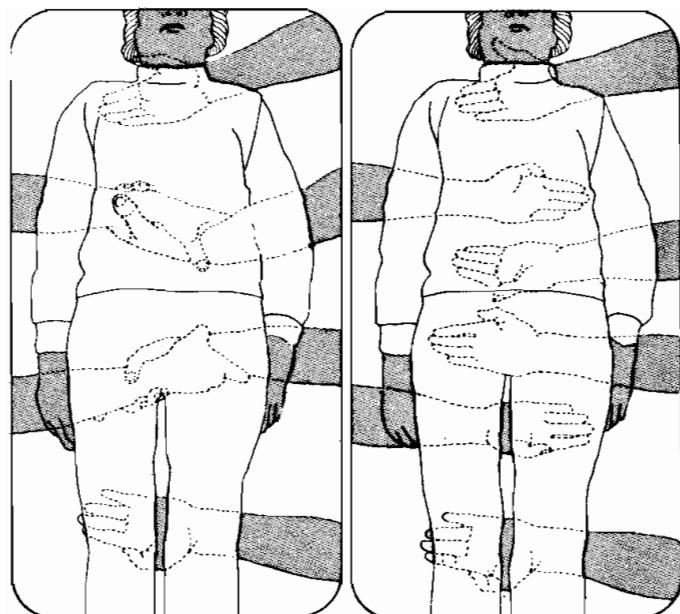
حمل زیگزاکی

در این نوع حمل دونفر کمکدهنده در یک طرف مصدوم و یکنفر درست دیگر قرار گرفته و پس از گرفتن دستهای یکدیگر عمل انتقال را انجام می‌دهند. این نوع حمل برای مصدومین بکار می‌رود که آسیب جدی دیده‌اند.

حمل گروهی

حمل گروهی آغوشی مانند آغوشی یکنفره و دونفره و غیره انجام می‌گیرد حمل پل کدر شکستگی ستون فقرات انجام می‌گیرد و مصدوم را با هماهنگی حداقل ۲۰ سانتیمتر از زمین بلند کرده و برانکار چوبی را زیر مصدوم، و با شماره قرار می‌دهند.

ج

حمل با پتو

اگر بیش از سه نفر کمکدهنده در اختیار دارید ، می توانید مصدوم را همانطوریکه قبل "گفته شده است روی پتو قرار داده و پتو را مطابق شکل زیر با شمردن شماره بالا آورد و سپس مصدوم را حرکت داد . زانو زدن طبق رووشی انجام می گیرد که در حمل سه نفره گفته شد .

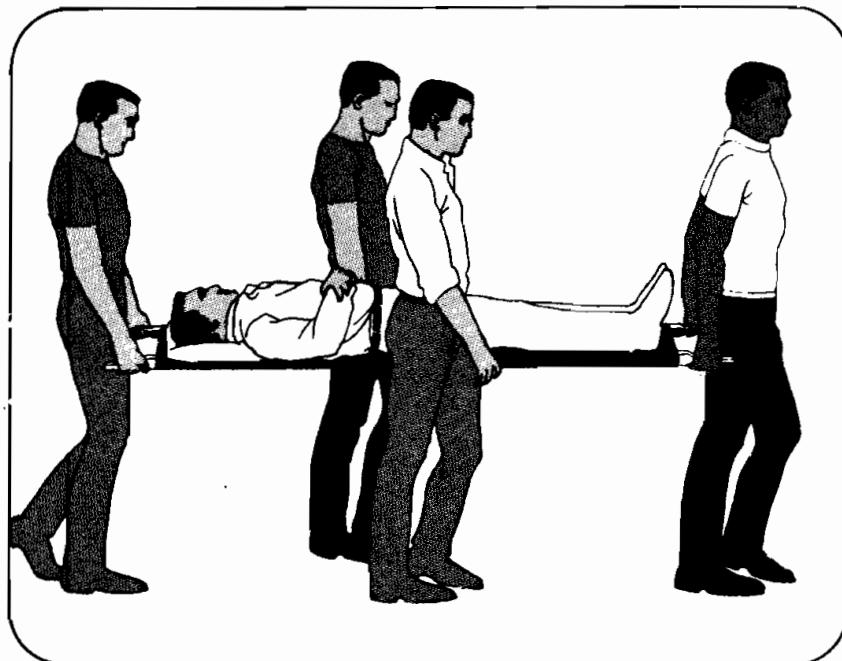

حمل اضطراری مصدوم با پتو

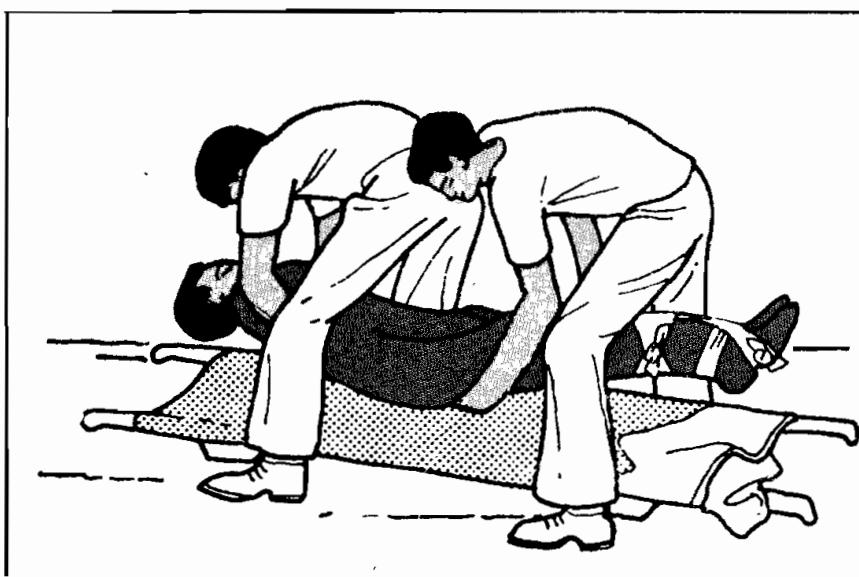
طریقه حمل بر انکار با بیش از سه نفر

برای حمل مصدوم در مسافت های طولانی حتی الامکان باید از برانکار استفاده کرد .

هنگام حمل مصدوم با برانکار ، بخصوص اگر گردن مصدوم آسیب دیده است ، باید مตکابی زیر گردن و سراو گذاشت . بهترین حالت برای حمل مصدوم با برانکار استفاده از چهارنفر است دونفر در طرفین برانکار قرار می گیرند . یک نفر در جلو و یک نفر در عقب و همگی رو به جهت حرکت می ایستند . بهتر است مصدوم را طوری حرکت داد که پاهای او از جلو و سر او از دنبال حرکت نماید . هر چهارنفر با شماره ، به طریقی که قبل " گفته شد حمل را بلند می کنند و سریا می ایستند آنگاه با سه شماره آماده حرکت می شوند . گام های حاملان باید منظم باشد و در واقع رژه بروند شروع حرکت بدین ترتیب است که نفر جلویی و دونفری که در طرفین برانکار حرکت می کنند پای چپ خود را جلو می گذارند در حالیکه نفر آخر پای راست خود را پیش می نهند . حرکت در تمام طول مسیر بایستی بهمین نحو ادامه باید . اعلام موانع سرراحت توسط نفر جلو که در طرف پای مصدوم قرار گرفته است انجام می گیرد و همچنین کسی که قسمت سر را حمل می کند از اختلالات ایجاد شده از قبیل استفراغ ، کندی تنفس و غیره دیگران را باخبر خواهد کرد .

روش حمل مصدوم با برانکار

طریقه قرار دادن بیمار روی
برانکار با کمک دونفر

فصل چهاردهم

سوختگیها

قبل ازاینکه وارد این بحث شویم ابتدا به طور اختصار چند کلمه درباره ساختمان پوست صحبت می‌کنیم .

پوست که پوشش محافظی برای بدن می‌باشد وظایف مهم و گوناگونی به عهده دارد که عبارتند از تنظیم حرارت بوسیله تعريق درنتیجه هجوم مقدار زیادی خون به رگهای سطحی، و به علاوه حس لامسه - درد - سرما - گرما را به مغز می‌رساند . در زیر پوست طبقه چربی وجود دارد که مقدار آن در نقاط مختلف بدن متفاوت است و در واقع حکم پتو بالبسی را دارد که گرما را در خود نگه داشته عضلات و اعصاب و عروق را محافظت می‌کند و ضمناً "ماده غذائی ذخیره‌ایست که در موقع ضروری به مصرف بدن می‌رسد .

ضخامت پوست در نقاط مختلف متفاوت است . بطور کلی در قسمت پشت ضخیم تراز جلوی بدن می‌باشد . کف دست و پا و پوست سر و گردن نیز از سایر قسمت‌ها ضخیم‌تر می‌باشد . پوست دارای دو طبقه متمایز است :

۱ - طبقة سطحی که بشره یا اپیدرم می‌نامند که طبقة نسبتاً نازک و شفافی می‌باشد که در عین حال بسیار محکم بوده آب از آن نفوذ نمی‌کند و از طبقات سلولی مختلف تشکیل شده است . طبقة سطحی آن به علت اصطکاک دائم کهنه و فرسوده شده می‌ریزد و طبقة زیر جای آن را می‌گیرد .

در موقع سوختگی سرم خون عروق موجود در زیر پوست به خارج تراویش می‌کند . و گاهی این سرم بین طبقات سطحی پوست جمع شده تاول تولید می‌شود .

۲ - طبقة عمیقی که پوست یا درم واقعی را تشکیل داده و از طبقة روئی ضخیم‌تر و قابل ارتتعاج تراست . در این طبقة :

الف - غده‌های زیاد عرق موجودند که روی سطح پوست ترشح می‌کنند .

ب - پیازهای موجودند (جز کف دست و پا) که از حیث تعداد در نقاط مختلف متفاوتند .

ج - غده‌های چربی موجودند که ترشح چرب خود را به مجرایی که مو از آن خارج می‌شود می‌ریزند تا مو را چرب کنند و ضمناً "مانع می‌شوند که رطوبت به پوست برسد ، کارگران بعضی از کارخانجات صنعتی که بانفت - پارافین - اسیدها و قلیائی‌ها سروکار دارند چربی پوستشان از بین می‌رود و در نتیجه به بعضی بیماریهای جلدی مبتلا می‌شوند . بدین جهت این

کارگران کرم‌های مخصوصی به پوست می‌مالند تا از بروز این عوارض پیش‌گیری شود .

د - انتهای اعصاب (حس لامسه) نیز در درم وجود دارند و نسبت به حس لامسه ، فشار سرما و گرما خیلی حساسند و در بعضی قسمت‌های اعده‌شان بیشتر است . بهمین جهت سوختگی بعضی نقاط بیشتر تولید شوک اولیه می‌کند تا نقاط دیگر .

ه - عروق مویرگی که در عمق پوست در زیربشره یا اپیدرم واقعند که بشكل حلقه (مانند رادیاتور اتومبیل یا شوفاژ سانترال) قرار گرفته و در موقع لزوم خون به آنجا هجوم آورده سطح پوست را گرم می‌کند یا اینکه بالعکس از زیر پوست فرار کرده (در نتیجه ناقص عروق) سطح پوست سرد می‌شود .

سوختگیها

سوختگی عبارت است از صدمه دیدن پوست ، لایه‌های زیر پوست و در نوع شدید آن سوختن و آسیب قسمتی از نسوج نرم واستخوان .
mekanisem معمولی سوختگی خراب شدن پروتئین در نتیجه مرگ یا آسیب سلول‌هاست .

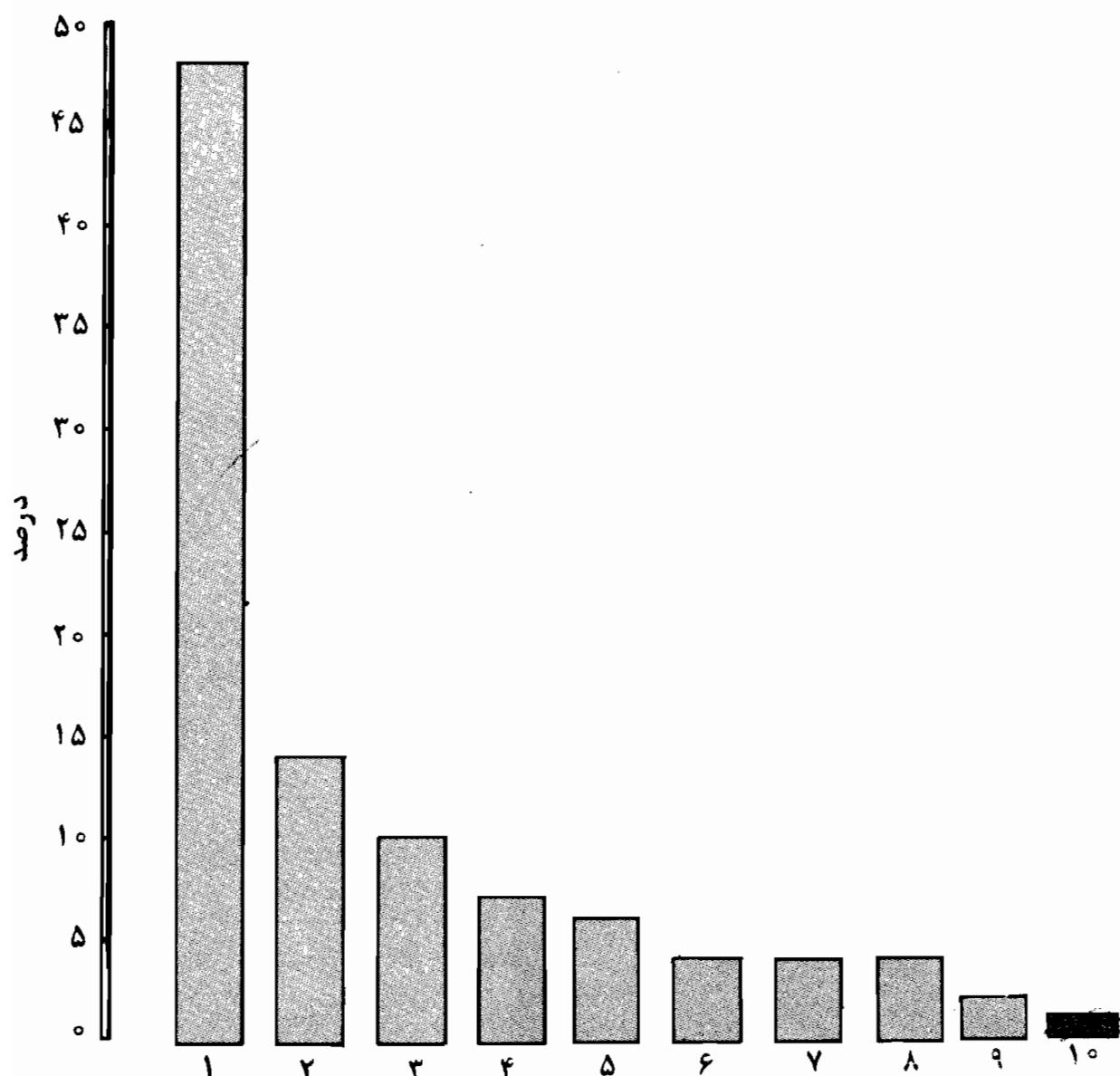
علل سوختگی

سوختگی بعلل مختلف ممکنست اتفاق بیفتد که از آن جمله می‌توانیم اشعه خورشید ، شعله ، آتش ، جریان برق در ولتاژهای بالا ، حرارت مرطوب ناشی از بخار آب گرم ، مواد مذاب ، مواد داغ شده ، مواد شیمیائی (اسیدها - قلیائی‌ها) اشعه رادیواکتیو و مواد منفجره‌جنگی را نام ببریم .

طبق آمار (سال ۱۳۵۶) بیمارستان سوانح سوختگی تهران بیماران سوخته بعلل مختلف در نمودار شماره ۱ نشان داده شده که می‌توان پی برد که چه عاملی بیشتر باعث سوختگی و آسیب شده است . این عوامل به ترتیب عبارتند از :

در جدول شماره ۲ و ۳ دیده می‌شود که کودکان تا ۵ ساله بیشتر از سنین دیگر مبتلا به سوختگی می‌شوند (آمار بیمارستان مرکزی سوانح سوختگی در سال ۱۳۵۶ و ۱۳۵۸) .

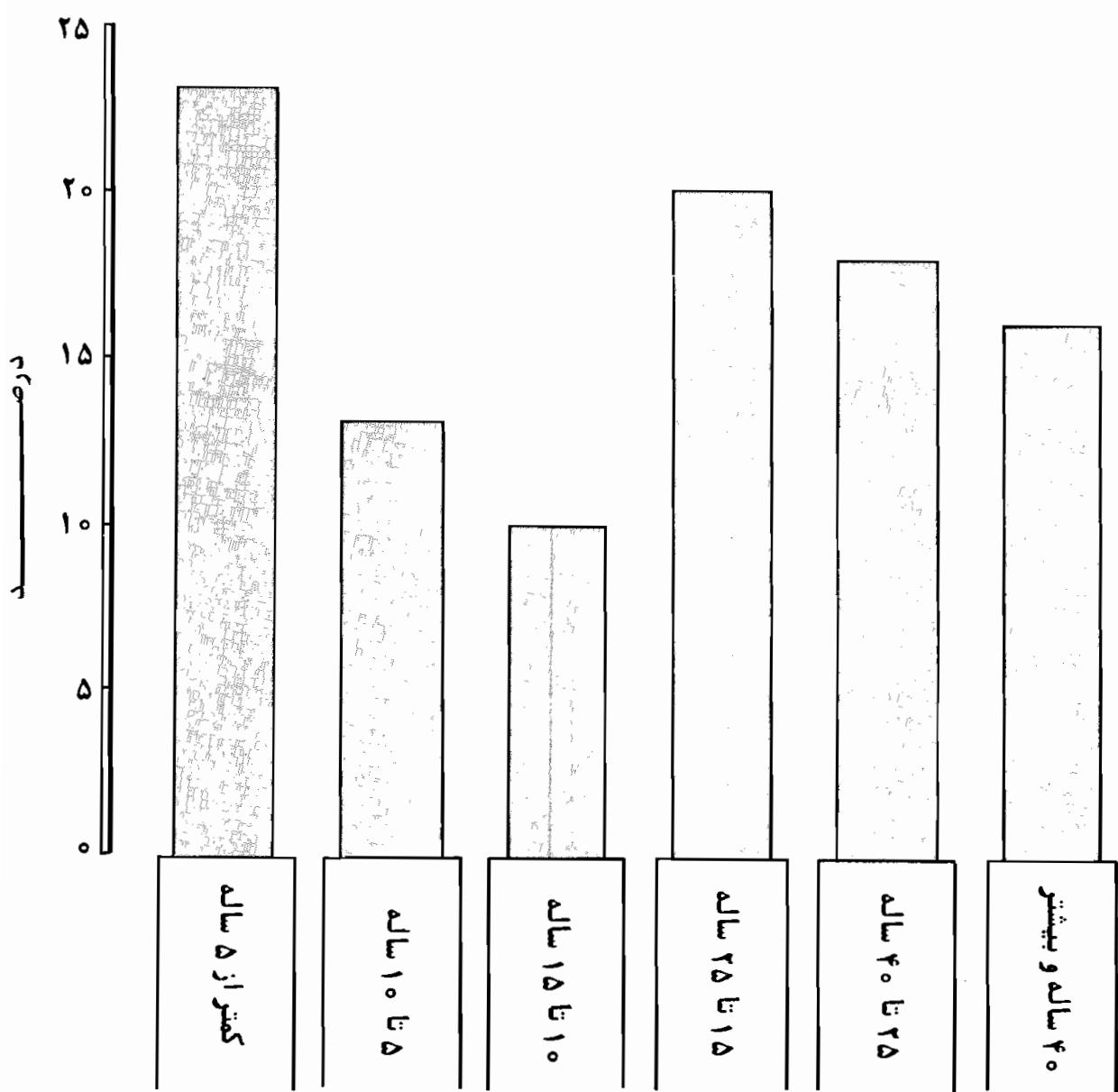
نمودار شماره ۱
 نمودار درصد علل سوختگی مراجعان بیمارستانهای سوانح سوختگی
 در سال ۱۳۵۶

- ۱ - آبجوش ، چای
- ۲ - آتش سوزی
- ۳ - مواد نفتی
- ۴ - غذاي داغ
- ۵ - انفجار گاز
- ۶ - بنزین ، گاز ویل
- ۷ - برق ، مواد منفجره
- ۸ - مواد مذاب ، مواد شیمیائی
- ۹ - مواد گداخته ، ذغال ، منقل
- ۱۰ - سایر علل

نمودار شماره ۲

نمودار درصد گروه سنی مراجعان بیمارستانهای
سوانح سوختگی سال ۱۳۵۶

نمودار شماره ۳

علت مراجعه و جدول نوع سوختگی بیماران بیمارستان‌های مرکز
در سال ۱۳۵۸

گروه سنی	علل سوختگی	۰-۵ ساله	۶-۱۰ ساله	۱۱-۲۰ ساله	۲۱-۳۰ ساله	۳۱-۴۰ ساله	۴۱-۵۰ ساله	۵۱-۶۰ ساله	۶۱-۷۰ ساله	۷۱-۸۰ ساله	۸۱-۹۰ ساله
آجوش-چای	%۳۴	۴۲۰۴	۴۸۶	۶۰۸	۵۷۱	۳۲۰	۶۲۴	۱۵۹۵			
آتش سوزی	%۱۴	۱۷۹۹	۲۸۵	۲۵۲	۴۲۷	۲۱۵	۳۲۶	۲۹۴			
چراغ نفتی- مواد نفتی	%۹	۲۰۵۴	۱۶۶	۲۳۷	۳۷۸	۱۴۶	۶۷	۶۰			
غذای داغ	%۶	۷۹۲	۱۰۲	۱۲۳	۱۵۰	۲۸	۷۵	۳۱۴			
بنزین ، گازوئیل	%۴	۴۷۹	۶۴	۱۶۸	۱۶۹	۴۴	۱۸	۱۶			
انفجار اجاق گاز	%۸	۹۴۳	۱۸۷	۲۷۰	۲۳۷	۱۲۹	۱۰۱	۷۳			
برق گرفتگی	%۳	۴۱۹	۷۱	۱۴۰	۱۴۲	۵۵	۵	۱۶			
مواد منفجره (باروت)	%۱	۸۱	۲	۱۳	۱۶	۲۹	۴	۱۷			
مواد مذاب (قیر)	%۲	۲۸۴	۷۴	۵۷	۹۹	۲۹	۱۴	۱۱			
مواد گداخته (آهن)		۱۸۵	۱۹	۱۱	۴۵	۲	۱۶	۹۲			
مواد شیمیائی (تیبل)	%۱	۱۳۶	۱۹	۳۱	۴۳	۲۵	۱۰	۸			
ذغال ، منقل	%۱	۱۵۱	۱۳	۱۲	۴۶	۲۷	۲۳	۳۰			
سایر علل سوختگی	%۳	۳۴۹	۵۳	۵۵	۹۹	۴۲	۴۷	۴۶			
موارد غیرسوختگی	%۱۳	۱۵۵۸	۱۵۳	۲۶۰	۷۷۳	۹۸	۱۳۲	۱۴۲			
جمع	۱۰۰	۱۲۴۳۴	۱۶۹۴	۲۲۳۷	۳۲۰۲	۱۱۳۵	۱۴۶۲	۲۷۰۴			
درصد	-	%۱۰۰	%۱۳	%۱۸	%۲۶	%۹	%۱۲	%۲۲			

جدول سوختگی

برای آنکه بتوانیم محاسبه کنیم که از تمام سطح بدن هر شخص چه مقدار سوختمودآسیب دیده است بطورکلی تمام سطح بدن ، سرو گردن ، دستها و پاها را صدرصد فرض نموده و جدول سوختگی را بدین ترتیب تنظیم مینماییم :

سر و گردن با هم	% ۹
تمام پشت تن (پشت سینه و شکم)	% ۱۸
تمام جلوی تن (سینه و شکم)	% ۱۸
هر کدام از انداز فوکانی	% ۹
هر کدام از انداز تھتانی	% ۱۸
سوختگی تناسلی	% ۱

جمع

البته این جدول مربوط به اشخاص بزرگسال است در کودکان باید تغییراتی در آن داده شود. با توجه به جدول بالا میتوان فهمید که سوختگی شامل چند درصد از بدن شده است در باره آمار فوت شدگان در اثر سوختگی بطوریکه جدول زیر نشان می دهد از میان سوختگانی که کمتر از ده درصد سطح بدن شان سوخته است کسی فوت نشده است و ۳۱٪ فوت شدگان ۷۰ تا ۱۰۰ درصد سطح بدن شان سوخته و ۲۴٪ فوت شدگان ۵۰ تا ۷۰٪ سطح بدن شان سوخته است

نمودار شماره ۴

فوت شدگان بتفکیک علت سوختگی و درصد آسیب دیده بدن

علت سوختگی	در سطح سوختگی									
	۰	۱۰	۲۰	۳۰	۴۰	۵۰	۶۰	۷۰	۸۰	۹۰
آبجوش - چای	۸۲	۳	۱۱	۱۵	۲۱	۲۷	۵	-	-	-
آتش سوزی	۳۷	۷	۱۰	۸	۷	۴	۱	-	-	-
نفت - چراغ نفتی	۱۰۷	۳۲	۲۵	۱۶	۲۷	۴	۳	-	-	-
بنزین - گازوئیل	۲۸	۱۲	۸	۶	۲۰	-	-	-	-	-
انفجار - اجاق گاز	۷۵	۴۲	۲۴	۷	۲	-	-	-	-	-
تنور ، منقل ، کرسی	۴	۱	۱	۱	-	-	۱	-	-	-
خودسوزی	۲۱	۱۴	۳	۲	۱	۱	-	-	-	-
غذای داغ	۶	-	۱	۱	۱	۲	۱	-	-	-
مواد شیمیائی - منفجره برق	۱۷	۷	۷	۱	-	۱	۱	-	-	-
جمع	۳۷۷	۱۱۸	۹۰	۵۷	۶۱	۳۹	۱۲	-	-	-

درجات سوختگی

سوختگی را از نقطه نظر عمق محل آسیب دیده به سه درجه تقسیم مینمایند .

۱ - سوختگی درجه یک - در این نوع سوختگی بشره پوست مبتلا گردیده و پوست قرمز و متورم می شود . این نوع سوختگی دارای سوزش است . مانند سوختگی در اثر بخارآب جوش با حرارت کم ، سوختگی در نتیجه اشعه آفتاب .

۲ - سوختگی درجه دو - در سوختگی درجه دو ، صدمه و آسیب از بشره پوست گذشته و به درم میرسد و علاوه بر زخمی شدن پوست ، تاول نیز اضافه می گردد . خطرعفونت در این نوع بدلیل ورود میکروب از راه زخم و تاول ترکیده شده وجود دارد . سوختگی درجه دو بعلت متأثر شدن رشته های اعصاب موجود در درم با درد و سوزش شدید همراه است .

۳ - سوختگی درجه سه - در این نوع سوختگی ، بشره ، درم کاملا "سوخته و گاهی سوختگی به نسج ما هیچ مایه ای و استخوان نیز میرسد در این نوع سوختگی بعلت آسیب اعصاب درد چندانی حس نمی شود . تشخیص سوختگی درجه سه احتیاج به دقیق تر و توجه بیشتر داشته و خطرعفونت در این نوع سوختگی بیشتر بوده و گاهی جان بیمار را تهدید می کند .

عوارض سوختگی

درجه و خامت سوختگی بستگی به وسعت و عمق سوختگی دارد که هر قدر سطح و عمق سوختگی بیشتر باشد و خامت حال بیشتری را باید پیش بینی کرد . در سوختگی های با اسید و مواد منفجره سطح سوختگی کمتر ولی عمق آن بیشتر است و بالعکس در سوختگی های با شعله آتش سطح سوختگی وسیعتر و عمق آن کمتر است . دو عارضه مهم سوختگی در بیماران سوخته عبارتند از شوک و عفونت .

۱ - شوک

پدید آمدن شوک در سوختگی بستگی به وسعت سطح سوختگی دارد . در سوختگی های درجه ۲ و ۳ مقدار زیادی از پلاسمای خون از رگها خارج می شود که با افزایش سطح سوخته ، حجم این مایع از دست رفته زیادتر شده و منجر به کم شدن حجم خون تاحدی می گردد که در بیمار باعث ایجاد شوک شود . بر این عامل باید درد شدید ، ترس و اضطراب شخص حادثه دیده را نیز افزود . بدین جهت است که شوک واردہ بر اثر سوختگی هایی که در نتیجه بیماران های هوائی یا حوادث زمان جنگ اتفاق می افتاد ، بمراتب شدیدتر از انواع دیگر است .

۲ - عفونت

بیمار سوخته از درد شدیدی رنج می برد و اغلب اطرافیان برای جلوگیری از شدت ناراحتی او با گذاشتن مواد مختلف مانند سیب زمینی ، پیاز و یا مالیدن پمادهای روغنی و غیر روغنی بیشمار بر محل سوخته و آسیب دیده ، سعی در تسکین درد او دارند ولی انجام همین کارهای

غیربهداشتی و اشتباه بخصوص در سوختگی‌های درجه ۲ و ۳ بر احتمال عفونت سوختگی می‌افزاید.

مقاومت زخم‌های سوختگی در مقابل میکروب بسیار کم است و میکروب‌ها در چنین بافت – هائی خیلی زود شروع به نمو و تکثیر مینمایند و سپس عفونت وارد جریان خون شده و ایجاد مسمومیت خونی مینماید.

موارد دیگر عفونت آلودگی در سوختگی‌های درجه ۲ و ۳ بوسیلهٔ میکروب‌هایی است که از دهان یا بینی اشخاص روی قسمت‌های سوخته تراوش می‌شود و یا از طریق انجام پانسمان‌های غیربهداشتی و یا توسط وسائل غیراستریل ایجاد می‌شود.

بیماری کزاز

کزاز نیز یکی از عوارض عفونی است که اغلب در سوختگی‌های وسیع دیده می‌شود لازم بیاد آوری است که اغلب مواد سوزاننده خود باعث ضد عفونی و از بین رفتن میکروب‌های شوند ولی در بعضی مواقع بیمار برای کاستن از شدت درد و ناراحتی، ناخودآگاه، خود را بر روی زمین می‌غلطاند و در نتیجه تاول‌ها و زخم‌ها با خاک و مواد دیگر تماس حاصل کرده و سبب آلودگی می‌شود بنابراین لزوم تزریق سرم ضد کزاز و واکسن کزاز در چنین موقعی ضروری است اگر شخص سوخته بهوش است و می‌گوید که قبلًا "یک دوره واکسیناسیون کزاز انجام داده‌ام" یک سانتی‌متر مکعب واکسن یادآوری تزریق می‌شود و در غیراین‌صورت باید در طی چند جلسه‌او را بر علیه بیماری کزاز واکسینه کرد.

کمک‌های اولیه در مورد سوختگان

اولین وظیفه کمک‌دهنده بیرون کشیدن شخص سوخته از محل حریق و خاموش کردن آتش بدن اوست. پس از انجام این کار، نوبت به مداوای اولیهٔ شوک، تسکین درد بیمار و پیشگیری از آلودگی و چرکی شدن زخم میرسد و در مرحلهٔ بعدی باید ترتیب انتقال شخص را به بیمارستان یا مراکز درمانی داد.

اغلب اتفاق می‌افتد که شخصی که در حال سوختن است به سرعت میدود که در نتیجه عمل بادبزنی شعله وسیع تر شده و سوختگی بیشتری بوجود می‌آورد باید در چنین موقعی با استفاده از کمک دهندهٔ دیگری، در حالیکه دستهای یک دیگر را گرفته‌اند (با استفاده از طریقهٔ حمل در مج) و قبلًا "یک پتو روی دو دست خود و کمک‌دهنده دیگر گسترش‌می‌اند، با زدن ضربه‌ای به پشت پاهای شخص، او را روی پتو افکنده و با پوشاندن بدنش بوسیلهٔ آن، آتش را خاموش کنند. در طریقهٔ دیگر باید در چنین موقعی شخص در حال سوختن را از سمتی که آتش زبانه می‌کشد بر روی زمین خوابانده و با پوشاندن او به وسیلهٔ پتو، لباسهای کلفت، فرش، ملافه، حوله و غیره آتش را خاموش نمود. اگر آب در دسترس باشد می‌توان از آن نیز استفاده نمود ولی باید بخاطر سپرد که هیچگاه، در چنین موقعی از نایلن و مواد مشابه آن

برای خاموش کردن بدن مصدوم استفاده ننمود .

اقدامات اولیه سوختگی درجه یک

این نوع سوختگی خیلی ساده بوده و معمولاً "احتیاج به درمان بخصوصی ندارد" توان محل سوختگی را پنج دقیقه زیر آبسرد نگاهداشت و برای تسکین درد بیمار از مسکن‌ها استفاده کرد و یا با مالیدن روغن زیتون استریل یا کره پاستوریزه آنرا درمان نمود .

اقدامات اولیه سوختگی درجه دوی وسیع و درجه سه

در چنین مواردی اگر بیمارستان یا مرکز درمانی نزدیک است پس از پیچیدن ملافه تمیز و موطوبی بدور بدن مصدوم ، هرچه سریع تر او را به بیمارستان می‌رسانیم در غیراینصورت چنانچه فاصله ما تا بیمارستان بیش از ۱ - ۲ ساعت است می‌توان به انجام اعمال زیرپرداخت .

۱ - دست‌ها و زیرناخن‌ها را باید ابتداء با آب و صابون تمیز و برس بشوئید .

۲ - جلوی دهان و بینی خود را با ماسک یا پارچه نازکی بپوشانید و از انجام عطسه و

سرمه بر روی بیمار خودداری کنید .

۳ - اگر لباس‌های شخص به بدن اونچسبیده است می‌توان آنها را با قیچی استریل بزید .

۴ - عضو سوخته را بمدت ۵ الی ۱۵ دقیقه در آب جوشیده سرد قرار بدهید تا درد کاملاً تسکین پیدا کند زیرا آب سرد علاوه بر تسکین درد به التیام زخم‌ها نیز کمک می‌کند و لزوم جراحی‌های ترمیمی بعدی را نیز کمتر مینماید .

۵ - از مالیدن هر نوع روغن ، پماد ، پودر پنی‌سیلین یا سولفامید و داروهای دیگر بر سوختگی خودداری کنید زیرا اکثر باعث عفونت گشته و بعلاوه پاک کردن آن از روی زخم برای بیمار بسیار دردناک است .

۶ - چنانچه زخم کثیف و آلوده است می‌توان با سرم فیزیولوژی یا آب و صابون شستشو داد در غیراینصورت بهتر است از شستشوی زخم خودداری شود زیرا با این عمل میکرب‌ها را از ناحیه سالم پوست به منطقه سوخته می‌آورید .

۷ - تاول‌ها را بهیچ عنوان باز و پاره نکنید زیرا خطر بروز عفونت زیادتر می‌شود .

۸ - بیمار را بحال استراحت‌بظری که کمتر سوخته است روی محل پاک و تمیزی بخوابانید و از زیاد حرکت دادن و جا بجا کردن او احتراز کنید .

۹ - بیمار را از نظر آسیب راههای تنفسی مورد مطالعه و معاینه قرار دهید خصوصاً هنگامیکه بیمار دچار سوختگی با گازهای سوزان و یا شعله همراه با دود شده باشد .

۱۰ - منطقه سوخته را با یک پانسمان استریل و یا پارچه تمیز و اطو شده بپوشانید در غیراینصورت می‌توان عضو سوخته را حتی با یک کیسه پلاستیکی موطوب ، برای جلوگیری از عفونت ، پوشاند .

۱۱ - بیمار را از نظر شوک تحت درمان قرار دهید .

۱۲ - برای کاستن از درد و رنج بیمار در صورت موجود بودن وسائل اولیه پزشکی و اگر

کمک دهنده با تزریقات بخوبی آشناست ، درمان اولیه را با درنظر گرفتن احتیاطات لازم با تزریق آمپول مسکن شروع نمایید . و یک سرم رینگر یا هماکسل یا قندی و یا نمکی قندی به مرید بیمار متصل کنید .

۱۳ - نظر به اینکه در سوختگی‌های وسیع بدن بعلت از دست دادن سرم خون احتیاج به مایعات دارد و چنانچه دسترسی به سرم نباشد ، در صورت بهوش بودن بیمار میتوان هر ۱۵ دقیقه نصف لیوان محلول قند یا آب نمک را تا رساندن او به بیمارستان ، جرعه جرعمه بیمار خوراند . " برای هر بطری آب جوشیده یک قاشق غذاخوری لب صاف نمک طعام کافی است " . در بیمارستان‌ها داروهایی که برای سوختگی بکار می‌روند عبارتند از گازآغشته به واژلین استریل ، گاز فوراسین .

بطورکلی بیمارانی که دارای سوختگی با سطح وسیع و عمیق باشند احتیاج به مراعبت شدید پزشکی دارند و باید در بیمارستان بستری شوند . امروزه با پیشرفت علم جراحی ترمیمی و پیوند پوست و حمامهای مخصوص و مایعات جایگزین در هنگام شوک که برای بیماران سوخته بکار می‌روند بطور قابل ملاحظه‌ای از ناهنجاری‌های عضوی و مرگ بیماران کاسته شده است . باید دانست که در سوختگی‌های عمیق و کم وسعت خطر مرگ کمتر ولی خطر تغییر شکل و نقص عضو زیاد ترمیمی باشد .

سوختگی در اثر مواد شیمیایی سوزانند

سوختگی‌های شیمیایی بیشتر در کارگاه‌های صنعتی و آزمایشگاه‌ها اتفاق می‌افتد . سوختگی با مواد شیمیایی ، نسبت به مواد دیگر عمق بیشتر ، و سطح کمتری از بدن را می‌سوزاند .

سوختگی با اسیدها

اسیدهایی که بیشتر باعث سوختگی می‌شوند عبارتند از اسید سولفوریک ، اسید کلریدریک و اسید نیتریک . در سوختگی با مواد شیمیایی سرعت عمل کمک‌دهنده اساس کار را تشکیل می‌دهد تا از آسیب بیشتر عضو جلوگیری نماید . کارهایی که بر عهده کمک‌دهنده است عبارتنداز : محل سوختگی را با آب دارای فشار و سرعت شستشو دهید . جریان آب باید بحدی باشد که بتواند قطراتی از مایع راکه روی زخم بیمار باقی مانده است بشوید و خارج کند و ابتدا باید لباسهای آلوده را فوراً قیچی کنید (مواظب باشید که اسید خود شما را نسوزاند) (بخصوص توجه کنید که ممکنست مواد شیمیایی داخل کفشهای نیز ریخته شده باشد و در اینصورت کفش و جوراب را نیز خارج کنید .

سوختگی با قلیائی‌ها

سوختگی با مواد قلیائی وخیم‌تر از اسیدها می‌باشد زیرا قلیائی‌ها نسبت‌بما سیدها عمیق‌تر

و طولانی تر میسوزانند . سوتگی های ایجاد شده بوسیله ؛ املاح سدیم نظیر سودسوزآور و پتاسیم بايستی با آب جاری و با فشار زیاد شستشو داده شود و لباسها را نیز با قیچی بروید تعبیین زمان لازم برای شستشوی یک سوتگی شیمیائی البته دقیقا " ممکن نیست ولی بايستی محل آسیب دیده را آنقدر شستشو داد تا مطمئن گردید که تمام مواد شیمیائی شسته شده و پاک گردیده اند . بعد از شستشو در سوتگی قلیائی می توان (با سرم فیزیولوژی چشم را شست) چشمها در سوتگی های شیمیائی حالت خاصی دارند چون ممکنست بیمار قادر به باز کردن چشم های خود نباشد برعهدهء کمکدهنده است که با دست خود آنها را بازنگهدارد و جریان آب را از گوشهء داخلی چشم وارد کرده و از طرف دیگر خارج سازد و یا در لگن پر از آبی چشمان بیمار را فرو برد و آنها را بازنگهدارد و یا بیمار را بر روی زمین به پشت خوابانده و با ظرف آبی ، مانند پارچ آب و غیره ، آب را وارد چشم های مجروح نماید .

طریقهء شستشوی چشم زیر شیر آب (از گوشهء داخلی چشم به خارج)

سوختگی در دهان و گلو

این نوع سوتگی معمولاً " نزد کودکان و بیماران روحی ، در نتیجه نوشیدن مایعات داغ اتفاق می افتد و گاهی نیز در اشخاص بزرگسال پس از خوردن موادسوزان ممکن است ایجاد شود . این نوع سوتگی اغلب خطربناک است زیرا تورم حلق و گلو ممکن است منجر به مسدود شدن راههای تنفسی شده و باعث خفگی شود باید در این موارد به سرعت و فوریت بیمار را

هرچه زودتر به بیمارستان رساند . اگر وضع خیلی خطرناک نیست ، حولهای را درآب سرد فرو بوده بصورت کمپرس دور گردن بیمار بیندازید و به تدریج جرعة جرعة آب سرد بــماو بخورانید .

سوختگی دراثر جریان برق

اگر جریان برق باعث مرگ نشود ، ممکن است ناحیه اتصال با بدن را بسوزاند محل ورود برق ممکنست منطقه بسیار کوچکی باشد ولی همینکه جریان برق وارد بدن شد منطقه وسیع تری را در زیر پوست میسوزاند که در سطح اثر مختصراً از خود بجای میگذارد . مراقبت اولیه این سوختگی عبارتست از پوشانیدن محل برق گرفتگی با یک گاز خشک واستریل و انتقال شخص آسیب دیده به بیمارستان .

سوختگی دراثر اشعه خورشید

اشعه آفتاب دارای طیف مرئی (قرمز - نارنجی - زرد - سبز - آبی - نیلی و بنفش) واشعه نامرئی ماوراء بنفس و مادون قرمز است . این دو اشعه نامرئی ممکن است ایجاد سوختگی بنماید .

در اثر تابش آفتاب به سطح دریاها و یا نقاط پر برف کوهستانی اشعه ماوراء بنفس بیشتر منعکس شده و باعث سوختگی می شود . اگر تابش اشعه شدیدتر و طولانی تر بشود منجر به سوختگیهای درجه اول و دوم خواهد شد .

فصل پانزدهم

سرمازدگی-گرمایندگی

چگونگی تولید حرارت در بدن

بدن انسان را کمابیش می‌توان به یک ماشین مولد حرارت تشبيه کرد ، غذائی را که می‌خوریم بعد از هضم و جذب در بافت‌های مختلف بدن به حرارت و انرژی تبدیل می‌شود بطور کلی کربوهیدرات‌ها (قند ، نشاسته و امثال آنها) سریعتر از بقیه حرارت تولید می‌کنند . پروتئین موجود در تخم مرغ ، پنیر و یا گوشت ، کندتر ولی بهمان اندازه گرمای وجود می‌آورند چربی‌ها با نسبت وزنی مساوی با پروتئین‌ها و یا کربوهیدرات‌ها دوباره آنها ایجاد حرارت می‌نمایند دومین منبع تولید حرارت در بدن فعالیت ماهیچه‌هاست - مثلا "حمل یک کوله پشتی یا حرارت ایجاد شده در بدن حین یک مدت زمان کوتاه ورزش . تا وقتی که تولید حرارت در بدن ادامه دارد مکانیزم تنظیم حرارت بطور طبیعی آن را به جریان می‌اندازد ولی به محض اینکه بدن شروع به سرد شدن کرد گردش خون در رگهای سطحی بدن و نیزدست و پا کند شده ، خون بیشتر بطرف مرکز و هسته بدن رانده می‌شود بهمین سبب است که در شرایط سرما ، رطوبت و باد ، دمای سطح بدن و دست و پا یک مرتبه به ده پانزده درجه سانتیگراد تنزل می‌یابد در حالیکه دمای هسته بدن هنوز سی و هفت درجه عادی باقی مانده است . زیرپوست بدن رایک لایه چربی که بصورت یک ماده نارسانای خیلی عالی عمل می‌کند پوشانده است اینست که حتی با سرد شدن سطح بدن ، اندام‌های داخلی هنوز کرم باقی می‌مانند - پوشیدن لباس مناسب با شرایط محیط نیز به تنظیم تبادل گرما بین بدن و محیط کمک می‌کند - باید بخاطر داشت که در هوای آرام که وزش باد قابل ملاحظه نیست سرماز خشک به تنها نمی‌تواند برای شخصی که به اندازه کافی بالاپوش دارد مشکلی ایجاد کند آنچه که انسان را به مخاطره می‌اندازد ترکیب کشنه سرما ، رطوبت و باد است .

سرمازدگی

سرمازدگی بزبان ساده عبارت است از انجماد پوست و بافت‌های خارجی قسمت‌های بخصوصی از بدن بخاطر قرار گرفتن در معرض سرما و سرد شدن این بافت‌ها تا دمای زیر نقطه انجماد آب - اعضايی که بیشتر در معرض این خطر هستند عبارتند از انگشتان دست، پنجه‌های پا و اعضا بیرون از لباس مثل - گوشها - بینی - گونهای و چانه اگر فقط پوست و اولین لایه - های یاختهای زیر آن آسیب دیده باشد می‌گوئیم سرمازدگی از نوع سطحی است. اما اگر بافت-

های عمیقی تر از جمله ماهیچه‌ها، پی و یا استخوان صدمه ببیند سرمایزدگی را – عمقی می‌نامیم . تمیز دادن این دو نوع سرمایزدگی از یکدیگر اهمیت زیادی دارد چرا که روش معالجه آنها با یکدیگر بکلی متفاوت است . آنچه که مسلم است این است که در معرض سرمایزدگی رفتار به تنها یعنی نمی‌تواند باعث سرمایزدگی بشود بلکه شرایط جنبی دیگر از جمله خستگی مفرط ، از پاافتادگی ، کمبود غذاهای گرم‌آواز و نیز کمبود آب بدن که از جمله مهمترین عوامل لازم هستندتا سرمایزدگی پدیدار شود . عوامل خارجی نیز گاهی اوقات سهمی دارند از جمله گرفتن شدن در یک طوفان ناگهانی در حالیکه شخص همراهانش را گم کرده و یا صدمه دیدن شخصی قبل از بروز سرما عوامل فیزیکی داخلی بخصوص نیز می‌توانند شخصی را برای سرمایزده شدن مستعد نمایند بعنوان مثال می‌توان از عرق کردن – نفس نفس زدن و تقلای زیاده از حذر هوای خیلی سرد یاد کرد – فعالیت زیاده از حد در هوای خیلی سرد نه تنها منابع انرژی‌زای بدن را از کار می‌اندازد بلکه قدرت دفاع در مقابل سرما را نیز از بدن می‌گیرد تحت چنین شرایطی دستگاه خون‌رسانی بدن طبیعتاً "انتقال خون به نقاط سطحی بدن را یکباره کاهش داده و ناامیدانه تلاش می‌کند هسته بدن را گرم نگاهدارد درنتیجه این عمل نقاط انتهایی و بیرونی بدن تحت تأثیر چایمان ناشی از هوای سرد رطوبت و باد (و یا هرسه) سرد و سردترمی شوند تا اینکه بافت‌ها ، شروع به یخ زدن کرده سرمایزدگی پیش روی می‌کند – اگر بافت‌های بدن تا دمای زیر نقطه انجماد آب سرد شوند دو تغییر مهم در آنها اتفاق می‌افتد .

۱ - در بین سلولهای عضو سرمایزده بلورهای یخ ایجاد شده با رشد این بلورهای آب موجود در این نقاط کاهش می‌یابد .

۲ - در بین یاخته‌های تغییرات بیوشیمیائی صورت می‌گیرد . این فعل و انفعالات می‌تواند باعث مرگ یاخته‌ها و صدمه دیدن دائمی بافت‌ها بشود . دمای بحرانی که بعد از آن فعل و انفعالات بیوشیمیائی برگشت ناپذیر می‌شوند حدود بیست درجه سانتیگراد زیر نقطه انجماد آب است – در همین دمای بحرانی است که خون جاری در رگها و شریانهای موجود در عضو سرمایزده دلمه شده و دیگر نمی‌تواند به گردش عادی خود ادامه دهد . سرما و یخ‌زدگی بیشتر در نظامیان – مراقبین ایستگاههای رادار – کارگرانی که در کارخانجات انجماد گوشت و غذاهای پخته کار می‌کنند ، ماهیگیران – چوپانان – کوهنوردان و افرادی که در قطب کار می‌کنند دیده می‌شود – در ارتش‌ها نیز هنگام عملیات نظامی در مناطق سردسیر سرما ، قادر است ، قدرت جنگی ارتشی را نیز فلچ کند .

علائم سرمایزدگی

سرمایزدگی اعم از سطحی یا عمیقی ، علائمی روی سطح بدن می‌گذارد که با یستی آنها را بمنزله اخطار تلقی نمود – اگر سرمایزدگی سطحی باشد موضع سرمایزده رنگ می‌باشد . اصولاً احساس سوزش در اعضایی مثل گوش ، بینی ، گونه‌ها ، و غیره در هوای سرد و تبدیل رنگ آنها به زرد مایل به سفید و یا تشکیل نقاطی برنگ زرد مایل به سفید روی پوست نشانه

سرمازدگی است . در سرمازدگی سطحی – بافت‌های سطحی هنوز بخ نزدماند و اگر موضع را لمس کنید احساس می‌کنید که دست خود را روی خمیر و یا گل با تلاقوی گذاشته‌اید ، سطح پوست شق و کشیده است ولی زیر پوست هنوز نرم بوده و حالت فنری و ارتجاعی خود را دارد با ادامه یافتن شرایط سرما ممکن است در عضو احساس گرما بشود . این احساس گرما زنگ خطری است که نشان می‌دهد سرمازدگی در حال پیشروی و در حال تبدیل از سطحی به عمیق است. در سرمازدگی عمیق عضو سرمازده دیگر حالت فنری و ارتجاعی خود را از دست میدهد و در جهت عمق سخت می‌شود . اگر موضع را با دست لمس کنید آن را مانند هیزم سخت ، خشک و چوبین می‌یابید – شخص در موضع احساس هیچگونه درد و سوزشی نمی‌کند موضع کاملاً "بیحس و کرخت است و پوست آن روی استخوان نمی‌لغزد .

کمکهای اولیه در سرمازدگی

روش معالجه بستگی زیادی به درجه سرمازدگی دارد – در سرمازدگی سطحی موضع را با یستی سریعاً "گرم و از انجماد مجدد آن جلوگیری کرد – می‌توان عضو سرمازده را در آب چهل درجه سانتیگراد شستشو داد – گونه و یا گوش سرمازده را می‌توان با دست گرم پوشاند – اگر سرانگشتان سرمازده است می‌توان آن را با فرو بردن در زیر بغل خود گرم کرد هیچ وقت سعی نکنید عضوی که عمقاً "سرمازده است را با حرارت حاصل از مالش و اصطکاک گرم کنید در سرمازدگی عمیق روش درمان با سرمازدگی سطحی بلکه متفاوت است و با یستی آن را مسئله‌ای جدی تلقی نمود – این نوع سرمازدگی اگر بطريق صحیح درمان نشود – میتواند باعث ایجاد قانقاریا و یا از دست دادن عضو بشود . اگر از محل امن دور هستید و دچار سرمازدگی عمیق شدید اگر در این حال دست بکار گرم کردن عضو و ذوب آن بشوید و اگر بعد از مدتی عضو دوباره بخ بزند خطر صدمه دیدن بافت‌ها خیلی زیاد می‌شود حتی می‌توان گفت که ابتلاء به قانقاریا که پس از ۴ تا ۷ روز ظاهر می‌شود تقریباً "حتمی است و همچنین عفونت کردن و گندیدن عضو در سرمازدگی عمیق اگر برای مریض امکان استراحت وجود ندارد مطلقاً " دست به هیچ کاری نزنید – هرگز نبایستی روی موضع بخ زده پوشش گرم و نرم (مثل باند – تنظیف پنبه و غیره) وجود داشته باشد نبایستی اجازه داد که عضو منجمد خود بخود ذوب شود – می‌توانیم در صورت جمع بودن شرایط خوب محیط ، گرم کردن را بدین ترتیب شروع کنیم .

در ظرفی آب گرم فراوان ۴۲ تا ۴۵ درجه سانتی‌گراد تهیه کرده عضو سرمازده را در آن شستشو دهید – با آرنج می‌توان حرارت را که کمی گرمتر از دمای معمولی بدن و بدون ناراحتی احساس می‌شود تشخیص داد حین ذوب کردن عضو منجمد سایر قسمت‌های بدن مصدوم را نیز با یستی گرم نگاهداشت برای کاهش درد می‌توان از آسپرین و یا سایر قرص‌های ضد درد استفاده کرد عمل گرم کردن با یستی تا آنجا ادامه یابد که کبودی ورنگ پریدگی موضع کاملاً "از بین رفته رنگ گل میخکی جانشین آن بشود – سپس با یستی موضع را تمیز و گرم نگاهداشت و از آن درست مانند سوختگی یا زخم باز محافظت کرد . اگر عضو تاول زد مباشد – و بخصوص اگر تاول‌ها

خونمرده باشد خطر از دست دادن عضو شخص را تهدید می‌کند – هرگز تاول‌ها را نترک نماید. هرگز سعی نکنید از عضوی که دچار سرمایزدگی عمیق بوده و اکنون معالجه شده است استفاده نکنید – از محلول‌های ضد عفونی کننده استفاده نکنید – از کشیدن سیگار و نوشیدن الکل جدا" بایستی پرهیز شود . هرگز عضو سرمایزده را با برف تماس نداشته و هیچ‌گاه سعی نکنید موضع را با آب سرد و خنک معالجه کنید – هرگز سعی نکنید عضو منجمدی را با گرمای خشک‌شعله‌های آتش و یا آب داغ‌تر از ۴۵ درجه سانتیگراد و یا هر نوع گرمای شدید دیگری گرم کنید .

یخ‌زدگی

اگر تمام بدن مدت مديدة در مقابل سرمای شدید زیر صفر توانم با رطوبت قرار گیرد یخ‌زدگی ایجاد می‌شود . در این حالت تمام مایعات بدن منجمد شده در نتیجه حس اعضاء بدن از بین می‌رود – مدت زمانی که برای یخ‌زدگی لازم است از چند دقیقه تا چند ساعت بر حسب درجهٔ حرارت محیط ، عوامل جسمانی ، عوامل محیطی متغیر می‌باشد . علائم یخ‌زدگی عبارتند از کم شدن قدرت جسمانی و فکری شخص یخ‌زده ، لرز و اشکال در تکلم و انقباض عضلات و کاهش قدرت دید .

نبض و تنفس شخص یخ‌زده در ابتداء تند شده ولی سپس به تدریج کند می‌شود و اگر در این مرحله به کمک شخص نشتابیم درجهٔ حرارت بدن تا ۳۵ درجه سانتیگراد پائین آمده و بیمار دچار سستی بیش از حدشده و بخواب می‌رود . چنانچه درجهٔ حرارت بدن به ۲۰ درجه سانتیگراد بررسد مرگ فرا می‌رسد .

کمکهای نخستین در یخ‌زدگی

قبل از هر کاری باید به پژوهش یا مراکز درمانی اطلاع داد و مصدوم را به پناهگاه و یا محل امن و گرم دیگری منتقل نمود – لباس‌های سرد و مرطوب را با کمک آب گرم از تن او خارج ساخته و چنانچه النگو یا آنگشت‌تری در دست دارد بعلت تورم بعدی دست ، از دست او خارج نمود بیمار را با قراردادن در محیطی گرم چنانچه در شهر هستید و محل‌های مسکونی ، می‌توان از گرمای حمام یا زیرکرنسی نیز استفاده نمود در غیر اینصورت می‌توان از پتو یا کیسهٔ خوابی را که قبل‌ا" گرم کرده استفاده نمود و مایعات گرم در صورت بیهوش نبودن بیمار به او خوراند.

گرمایزدگی

انسان جزء حیوانات خون گرم بوده و حرارت بدنش همیشه ثابت می‌باشد و گرمای سرمای محیط اثری بر او ندارد زیرا به وسیلهٔ تعریق یا فرار دادن خون از سطح بدن به عمق همیشه گرمای بدن را بحال تعادل نگاه میدارد . لکن اگر شخصی مدت زیادی در هوای گرم تابستان بسربرده یا افرادی که تابستان مدت مديدة زیرآفتاب سوزان راه می‌روند و یا در اماکنی مانند نانوائی ، آشپزخانه ، اطوکشی و کارخانجاتی که دارای کوره‌های گرم هستند ، کارکند دچار

گرمازدگی می‌شود و این امر در نتیجه، بهم خوردن نظم ورود و خروج حرارت بدن است . این عارضه بخصوص در نزد اشخاصی که لباس زیاد به تن دارند یا کوله پشتی و باری با خود حمل می‌کنند بیشتر و زودتر دیده می‌شود . بطور کلی گرمازدگی در حرارت مرطوب و بیوژه در روز فراوان‌تر است زیرا رطوبت مانع از تبخیر بدن و تعزیق می‌گردد .

علائم گرمازدگی

علام گرمازدگی اغلب باحالت گیجی ، استفراغ و سستی عضلات بدن بیمار شروع گردیده و دمای بدن بیمار بالا رفته و گاهی اوقات به ۴۱ درجه سانتیگراد و حتی بیشتر هم ممکن است برسد . رنگ صورت بیمار پریده ، و پوست بدن چسبناک و مرطوب می‌شود . تنفس صدادار و نبض سریع جهنه‌دهشده و بیمار تعادل خود را از دست داده و به زمین افتاده و دچار اغماء می‌شود . در آفتاب‌زدگی صورت برافروخته و قرمز ، پوست بدن خشک و داغ بوده – عرق بنده آمده و باعث ازدیاد درجه حرارت می‌گردد و بیمار مدهوش به زمین می‌افتد .

کمکهای اولیه در گرمازدگی

گرمازده را باید به سرعت به محل سایه و خنکی منتقل نموده ولباس‌های اورا تا حد امکان از تنفس خارج نمایند . هرچه سریع‌تر باشد دمای بدن بیمار را کاهش داد . اگر در بیابان هستید ، چنانچه رودخانه و یا آبگیر در دسترس است بیمار را لخت کرده و تن اورا در آب خنک نمایید . اگر چنین عملی امکان ندارد ، حوله یا ملافای را در آب خنک خیس کرده دور می‌پیچید و مرتب آب سرد به آن بپاشید . برای خنک کردن میریض استفاده از یخ جایز نیست زیرا یخ پوست را به سرعت خنک می‌کند که در نتیجه این عمل خون به داخل هسته بدن هجوم آورده و دمای بدن بیشتر بالا می‌رود – اگر بیمار بیهوش نیست مایعات نسبتا " خنک " به او می‌خورانیم با عادی شدن دمای بدن گرمازده ، وی را خشک کنید مواظب باشید که بازیاده از حد سرد کردن بدن او مسئله را بر عکس نکنید . اگر بعد از خنک کردن ، دمای بدن دوباره شروع به بالا رفتن کرد ، خنک کاری را از سر بگیرید مسئله در این حالت جدی است . در صورت امکان هرچه زودتر از پزشک کمک بگیرید .

فصل شانزدهم

حوادث متفرقه

گاهی اجسام خارجی به علی وارد چشم ، حلق ، گوش و یا سایر اعضاء بدن شده و حتی قسمتی از پوست را پاره کرده داخل عضله نیز می‌شوند . اغلب آلودگی جسم خارجی ممکن است تولید عفونت کند و نیز برحسب محل که وارد شده عوارض کم یا زیاد خطرناک را سبب گردد . مثلاً "اگر شیئی وارد حلق و حنجره شود خطر خفگی بینهایت زیاد است در حالیکه خطر جسم خارجی واردہ به بینی تا این حد نیست .

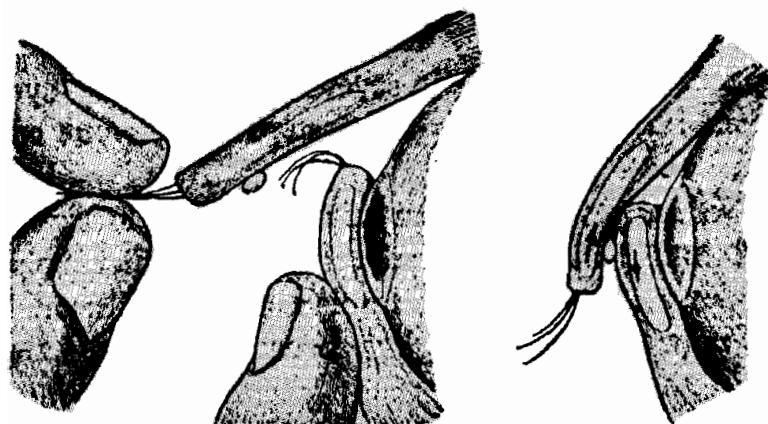
۱- جسم خارجی در اعضای عضلانی

جسم خارجی ممکن است چوب ، برآده فلزات ، سنگریزه ، شن ، سوزن ، سنجاق و یا میخ باشد . ابتداً عضو آسیب دیده را با دقیق با یک محلول ضد عفونی بشوئید و اگر جسم خارجی سطحی است آنرا خارج ساخته و محل زخم را مجدداً "شسته پانسمان کنید . معمولاً "سنجاق و سوزن بیش از هر جسم خارجی دیگر در بدن بخصوص دردست و پافرو می‌رود و برای خارج ساختن اینگونه اجسام از بدن باید قسمتی از جسم را که در خارج عضو مانده گرفته و به آسانی خارج کرد دقیق نمائید که سوزن یا سنجاق در بدن نشکند زیرا باقی ماندن آن ممکنست تولید عوارض شدیدی بنماید . در این قبیل موارد امکان تولید عفونت بیشتر شده و باید با مراجعه به پزشک و تزریق سرم ضدکزار و آنتی بیوتیک از عوارض بعدی جلوگیری نمود .

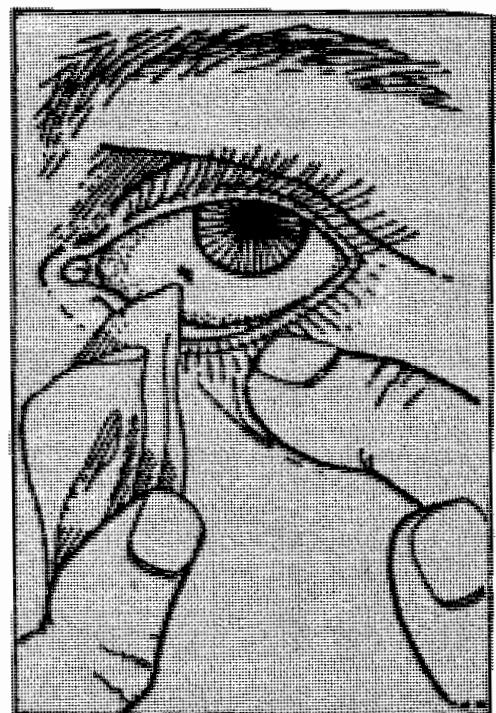
۲- جسم خارجی در چشم

بسیار دیده شده است که در کارگاههای تراشکاری ، آهنگری ، چوببری ، نزد نقاشان ساختمانی و غیره جسم خارجی بحالت جامد یا مایع وارد چشم می‌گردد . درنتیجه وزش باد نیز ممکنست جسم کوچک و یا حتی حشرهای وارد چشم شده و در داخل آن جایگزین شود . علائم وجود جسم خارجی در چشم عبارتند از درد ، ریزش اشک ، قرمزی چشم و ترس از روشنائی اشیاء خارجی ممکن است در روی کره چشم یا قرنیه بمانند و یا آن را سوراخ کرده داخل کره چشم گرددند اگر اشیائی مانند شیشه ، فلز ، چوب باعث زخم چشم شده و در چشم فرو رفته است فقط چشم را خیلی شل بانداز کرده و سریعاً "به چشم پزشک مراجعه کنید - اگر بانداز باعث بیشتر فرو رفتن جسم خارجی در چشم می‌شود از اینکار طرف نظر کنید .

در مورداشیائی که در زیر پلک قرار گرفته‌اند باید شخص را از مالیدن چشم ممانعت نمود زیرا این عمل باعث فرو رفتن بیشتر جسم خارجی در چشم شده و آن را ثابت‌تر می‌کند برای خارج ساختن آن ابتداء باید دست‌ها و زیرناخن‌های خود را با آب گرم و صابون خوب بشوئید و اگر شیئی در قسمت داخلی پلک بالا است در حالیکه بیمار به پائین نگاه می‌کند پلک بالا را با انگشت سبابه و شست‌گرفته و بسته جلو و پائین می‌کشیم و در این موقع جسم خارجی از زیر پلک فوقانی بوسیله مژه‌های پلک پائین جارو شده و با کمک ترشح اشک به خارج رانده می‌شود . اگر جسم در قسمت داخل پلک پائین است ، در حالیکه بیمار به بالا نگاه می‌کند پلک زیرین را با انگشت شست بپائین کشیده و داخل آن را بررسی می‌کنیم و اگر چیزی دیده شد با پنبه، تمیز یا گوشه، دستمال پاکی که بدور انگشت کوچک خود پیچیده ماید آن را بیرون آورید . پس از آن باید چشم را با محلول اسیدبوریک (نصف قاشق مرباخوری اسیدبوریک در یک گیلاس آب گرم جوشیده) بشوئید . اینکار باید بوسیله قطره چکان یا استکان انجام گیرد . اگر با این طرق موفق به خارج ساختن جسم نشیدید بدون اتلاف وقت بیمار را به نزد چشم پزشک ببرید .

طریقه خارج ساختن جسم خارجی از پلک بالا

درآوردن جسم خارجی از داخل چشم

۳- جسم خارجی در بینی

کودکان گاهی هنگام بازی اشیائی مانند لوبیا ، نخود ، عدس ، تخمه ، تکمه وغیره را در حال بازی وارد بینی خود می‌کنند . بعلت جذب رطوبت داخل بینی ، اشیاء ذکر شده متورم شده و بزرگتر از حد معمول می‌شود لذا باید اقدام بخارج کردن آن نمود ، برای جلوگیری از

تورم بیشتر اجسام فوق باید چند قطره روغن زیتون یا پارافین در بینی چکاند تا در ضمن خارج شدن آنرا آسان کرد.

با ایجاد عطسه و فین کردن ممکن است این قبیل اشیاء از بینی خارج گردند. بیمار باید فین کند ولی نه چندان شدید که باعث خونریزی گردد. چنانچه جسم خارجی بیرون نیاید در حالیکه مصدوم از دهان نفس می‌کشد باید او را نزد پزشک برد.

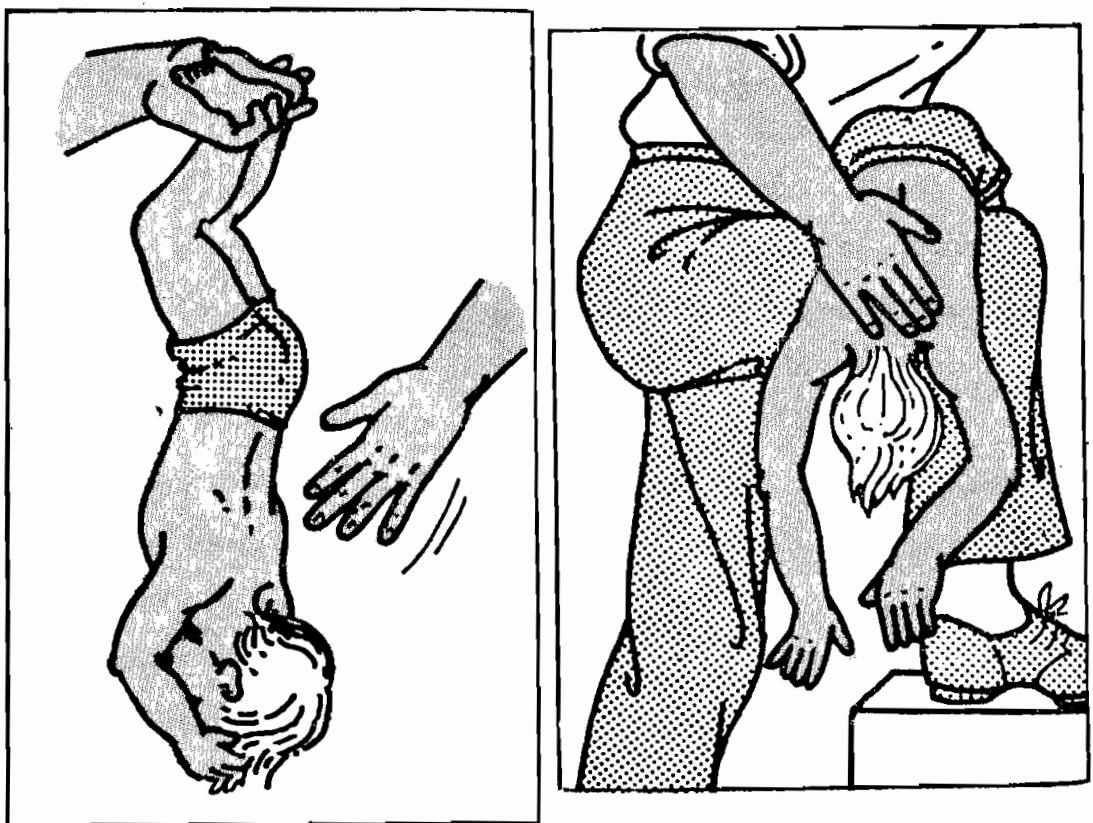
۴- جسم خارجی در گوش

ورود جسم خارجی به گوش اغلب نزد کودکان و هنگام بازی اتفاق می‌افتد و این قبیل اجسام بعلت رطوبت گوش متورم شده و در نتیجه خارج ساختن آنها مشکل می‌شود و لذا باید سریعاً "برای بیرون آوردن این اجسام توسط پزشک اقدام نمایید. هیچگاه برای خارج ساختن اجسام خارجی سنjac یا وسیله، دیگری را داخل مجرای گوش فرو نبرید زیرا بیم آسیب‌گوش و بروز عفونت در چنین مواردی زیاد است - بعضی حشرات مانند مگس، هزاریا، ویاسوکس‌های کوچک ممکن است وارد گوش شود. اینگونه جانوران اغلب در آن محل می‌میرند در غیر اینصورت می‌توان با قرار دادن چراغ قوه، روشنی در جلو مجرای گوش حشره را بطرفروشانی جلب کرد - چنانچه حشره از گوش خارج نشد می‌توان چند قطره روغن زیتون یا پارافین در گوش ریخته و بعد از چند دقیقه سر را بسوی گوشی که حشره در آن است گرداند اگر بدینوسیله حشره خارج نشد باید به پزشک مراجعه کنید.

۵- جسم خارجی در گلو

گاهی لقمه، غذا، قطرات آب، سکه، پول، انواع میوه‌جات کوچک مثل گوجه‌سبز نزد کودکان در نای یا گلو گیر کرده و بیمار دچار کبودی رنگ، تنگی نفس و سرفه می‌شود. در این حالت با ایجاد سرفه و یا زدن بین دو کتف بیمار در حالیکه سر پائین قرار گرفته است ممکن است این اشیاء به بیرون پرتاب شوند. اگر به این طریق جسم خارج نشد و مصدوم کودک است می‌توانید مج‌پاهای او را در دست گرفته و بالا نگاهدارید و با دست به پشت او بزنید تا شبی خارج شود - هیچگاه از انگشت برای خارج ساختن اشیاء استفاده نکنید زیرا این عمل باعث می‌شود که اشیاء بیشتر بداخل حلق رانده شده و خطرات بیشتری را ببار آورند.

در بیمار بزرگتر اگر ماده غذایی یا لقمه در گلو گیر کرده باشد در حالیکه دهان بیمار باز و زبانش پائین است در پشت او قرار گرفته دو دست خود را دور کمرش حلقه کنید و در ناحیه معده فشار محکمی از پائین بطرف بالا وارد کنید این عمل باعث بالا رفتن پرده، دیافراگم در داخل شکم شده و فشارقابل ملاحظه‌ای به هوای ریه و نای وارد مینماید و این فشار باعث خارج ساختن لقمه، غذا می‌شود - حتی اگر خودتان نیز تنها باشید و دچار چنین حادثه‌ای شوید می‌توانید با مشت گره کرده و به ناحیه شکم فشار وارد آورید.

طریقه درآوردن جسم خارجی از گلوی کودک

۶- جسم خارجی در معده

اغلب کودکان هنگام بازی اشیائی را ممکنست ببلعند - اگر جسم خارجی بلعیده شده کوچک بوده و برنده و نوکتیز نباشد معمولاً "به آسانی از معده ، روده کوچک و بزرگ عبور کرده و همراه مدفوع دفع می شود - کافی است مدفوع کودک را تا چند روز تحت نظر قرار دهید تا از خروج جسم خارجی مطمئن شوید در غیر اینصورت به پزشک مراجعه کنید .

چنانچه جسم بلعیده شده برنده و نوکتیز باشد ، مثل بلعیدن سنjac ، سنjac قفلی در نزد کودکان و یا خیاطها و یا میخ نزد کفاشان و یا نجارها ، باید بلا فاصله و بدون اتفاف وقت شخص را به بیمارستان و نزد پزشک برسانید زیرا در این حالت خطر سوراخ شدن لوله گوارشی موجود بوده و ممکنست باعث عوارض خطرناکی گردد .

عوارض مختلف

دل درد- یبوست- استفراغ- اسهال- دندان درد- سردرد- گوش درد- چشم درد

۱- دل درد

دل درد در اثر عوامل مختلفی مانند افراط در خوردن غذا ، سوء هاضمه ، عادت ماهیانه ،

بیوست مزاج و بعضی اوقات در اثر عوارض مهم‌تری مانند تورم و چرک روده زائد (آپاندیسیت) و یا پیچ خوردگی و انسداد روده‌یا آبستنی خارج از رحم و یا سایر بیماریها عارض می‌شود . در دل دردی که علت آن چندان مشخص نیست نباید تا رسیدن پزشک کاری انجام داد زیرا حتی قواردادن یک کیسه‌آبگرم برای تسکین درد ممکنست باعث بروز خطر بزرگی شود (مثلًا" در دل درد مربوط به تورم روده زائد گذاشتن کیسه‌آبگرم یا دادن مسهل منجر بمرگ بیمار می‌شود) در مواردی که در نوع بیماری تردیدی وجود دارد بهتر است بیمار استراحت کرده و فورا" به پزشک مراجعه شود .

۲- بیوست

بیوست سبب تراکم مواد دفعی در روده بزرگ گردیده مانع از دفع سموم بدن می‌گردد ، دادن ملین و مسهل‌های ضعیف برای اجابت مزاج و از بین بردن درد نافع است ، تنقیه نیز باجابت مزاج کمک مؤثری می‌نماید چنانکه بیوست همیشگی باشد باید به پزشک مراجعه شود .

۳- استفراغ

غالب بیماریها هنگام شروع با استفراغ همراه است و همچنین درسوء‌هاضمه و مسمومیت‌های غذائی ، بیمار استفراغ می‌کند . برای رفع آن باید تا رسیدن پزشک بیمار را در محل آرامی خوابانیده و سوش را بیکطرف متمایل نمائید تا مواد استفراغ شده وارد مجرای تنفسی نگردد . هیچ نوع دارو یا غذائی برای چند ساعت باو ندهید . چنانکه استفراغ پی‌درپی باشد مواد استفراغ شده را جهت تشخیص پزشک در ظرفی جمع‌آوری نمائید .

استفراغ زنان باردار که ویار نامیده می‌شود غالبا" خود بخود پس از چهارماهگی بر طرف می‌شود در صورتی که شدید باشد باید به پزشک مراجعه کند .

۴- اسهال

کودکان بعلت خوردن و یا آشامیدن مواد آلوده بیشتر از بزرگسالان باین بیماری دچار می‌شوند . در صورت شدید بودن بیماری باید فورا" به پزشک مراجعه شود و اگر شدید نباشد با یک رژیم غذائی ساده و سبک توانم با گرم نگهداشتن شکم واستراحت امکان دارد بیماری بر طرف شود . خورانیدن آب جوشیده برای رفع عطش ضروری است و با پست‌دقیقت‌کردن تا مقداری که بدن بیمار احتیاج دارد آب خورانیده شود .

۵- دندان درد

اگر به دندان پزشک دسترسی دارید فورا" باو مراجعه نمایید . در غیر این صورت برای تسکین درد در مواقعي که دندان کرم خورده است پنبهای را با روغن میخک یا الکل سفید آغشته نموده روی دندان بگذارید . اگر کرم خودگی ندارد کمپرس گرم نمائید .

۶- سردرد

امکان دارد عوامل مختلفی مانند شروع بعضی بیماریها و یا خستگی ، اختلالات عصبی ، بی‌خوابی و کم خونی ، گرمایزدگی و یا بیماریهای چشم باعث سردرد بشود .

در صورتی که مربوط به بیماری باشد با رفع مرض برطرف می‌گردد . در غیر اینصورت استراحت در محل آرام ، قراردادن دستمال سرد روی پیشانی و یا استفاده از قرصهای مسکن در صورتی که سردرد گاهگاهی باشد مؤثر است .

عوارض دستگاه شنوایی

الف - گوش درد ساده

درد گوش عبارتست از تورم گوش میانی و داخلی . این دو عارضه بادرد و تب همراه بوده و اگر در صدد معالجه آن برنیائید ممکنست عوارض شدیدتری ایجاد نماید . معمولاً " گوش درد پس از زکام و یا گریپ ایجاد می‌گردد .

در موقعي که دسترسی به طبیب نیست می‌توان بوسیله حوله گرم یا چکاندن چند قطره از محلول گلیسیرین فنیکه درد را تسکین داد و همچنین می‌توان از قرصهای مسکن استفاده نمود ، قبل از بکار بردن محلول‌های مسکن باید آن را کمی گرم نمود . اگر ناراحتی و گوش درد بدین طریق برطرف نشود باید برای معالجه قطعی به پزشک مراجعه شود .

ب - گوش درد چرکی

گوش درد چرکی که در کودکان ضعیف زیاد دیده می‌شود یک نوع گوش درد مزم من بوده و دلیل ضعف و ناتوانی طفل می‌باشد ، باید هرچه زودتر در صدد معالجه آن برآمد اگر چرک گوش با تب توأم باشد دلیل بر تورم گوش میانی است و باید فوراً " به پزشک مراجعه نمود . سهل‌انگاری در بیماری‌های گوش سبب پاره شدن پرده شنوایی و کسری می‌گردد .

عوارض دستگاه بینایی

الف - گل مژه

گل مژه در نتیجه عفونی شدن ریشه یکی از مژه‌ها ایجاد می‌گردد ، علائم آن عبارتست از قرمزی ، درد ، تورم و خارش ، مالیدن چشم بادست کثیف در موقع خستگی موقعیت مناسبی برای ایجاد گل مژه است .

در صورت بروز گل مژه بایست چشم را با آبگرم و اسیدبوریک کمپرس نمود تا آنکه گل - مژه سرباز نموده چرک آن خارج گردد . چنانکه گل مژه مرتباً " پیدا شود به پزشک مراجعه نماید .

ب - چشم درد نوزادان

اگر مادری مبتلا به بیماری سوزاک باشد در هنگام زایمان ممکن است میکروب آن وارد چشم نوزاد شده او را دچار چشم درد سوزاکی بنماید و این بیماری غالباً " سبب کوری طفل می‌شود . برای جلوگیری از این بیماری بمحض تولد چند قطره محلول ضد عفونی کنندماه از قبیل آرژیرون یا نیترات دارژان یک درصد در چشم کودک می‌چکانند . اگر چنانچه در موقع تولد طفل ، هیچ نوع داروئی در دسترس نباشد چکاندن چند قطره آب لیمو ترش مفید می‌باشد .

چشم درد سوزاکی امروزه با پیشرفت بهداشت کم شده است ولی در صورت بروز بیماری فوراً به چشم پزشک مراجعه نمایید .

ج- چشم درد معمولی

این یک بیماری واگیر بوده و علائم آن عبارتست از قرمزی چشم ، تورم پلکوخارج شدن چرک از چشم (قی کردن) ابتدا شخص احساس ناراحتی نموده بدون اراده با دست چشم را مالش می دهد و این عمل باعث تورم و قرمزی پلک می گردد . در این موقع باید چشم را با آب جوشیده و اسیدبوریک شسته ، با رامی پلک را باز کنید (در غیر این صورت سبب کنده شدن مژه ها می گردد) و پس از آن چند قطره محلول ضد عفونی کننده در چشم بچکانید . اگر یک چشم مبتلا بدرد باشد در موقع خوابیدن باید شخص بهمان طرف بخوابد در غیر اینصورت در اثر ریزش آب چشم مریض چشم دیگر ، نیز مبتلا می شود . نور چراغ و آفتاب در این گونه موقع سبب تحريك چشم می گردد . باید دقت نمود که حوله و دستمال بیمار جداگانه شسته و ضد عفونی شود ، تا بدین ترتیب از سرایت بیماری جلوگیری بعمل آید . برای معالجه اساسی باید بطیب مراجعه نمایند .

بیماری مسافت

گروهی از مردم در موقع مسافت با هواپیما ، اتومبیل ، قطار ، کشتی دچار حالت سرگیجه ، تهوع و استفراغ شده و پس از قطع مسافت نیز حالت بهبود پیدا نمی کنند و عوارض فوق ممکن است آنقدر ادامه یابد که دائمی گردد . علت این بیماری هنوز کاملاً " معلوم نیست ولی اطباء معتقدند تحريك قسمت داخلی گوشها در تولید بیماری مؤثراست .

علائم بیماری

خستگی عمومی ، سستی و بیحالی ، خمیازه کشیدن ، رنگ پریدگی ، تهوع و استفراغ ، بالارفتن تعداد نبض و افزایش فشار خون نیز بطور موقت از علائم بیماری هستند چنین افرادی بایستی از ساعتی قبل از شروع مسافت و در حین مسافت از خوردن و آشامیدن زیاد مواد پررهیزند زیاد به خارج از وسیله نقلیه نگاه نکرده و سعی نکنند که حرکت اشیاء را در خارج از وسیله تعقیب نمایند امروزه کسانیکه دچار این بیماری هستند با خوردن قرص های قبل از شروع مسافت از بوجود آمدن این حالت جلوگیری مینمایند .

۱ - در کشورهای اسلامی بیماریهای سوزاک کمتر از کشورهای اروپائی و امریکائی شایع است .

فصل هفدهم

جعبه کمکهای اولیه

(پیش‌بینی‌های لازم در مسافرتها، پیکنیک‌ها وغیره)

جعبه کمکهای اولیه یکی از وسائل و لوازمی است که بایستی در هر خانه وجود داشته باشدتا در موقع لزوم بتوان قبل از رسیدن به پزشک یا بیمارستان از آن استفاده نمود . همچنین در موقعی که به ییلاق و پیکنیک یا مسافت می‌روند لازم است این جعبه را با خود به همراه ببرند .

نکته بسیار مهم آنکه این جعبه و بخصوص داروهای آن بایستی همیشه دور از دسترس کودکان قرار گیرد و همیشه درب آن بسته و قفل باشد تا به هیچ وجه خطری متوجه کودکان نشود . بعلاوه بر روی شیشه هر یک از داروها برچسب باشد تا در موقع استفاده اشتباهی رخ ندهد .

بعضی از داروها را فقط تا تاریخ معینی می‌توان بکار برد و این نکته بایستی کاملاً "مورد توجه قرار گیرد زیرا پس از مدت ثبت شده خاصیت خود را از دست داده و نه فقط اثرش از بین می‌رود بلکه ممکن است باعث مسمومیت گردد .

داروهایی که زیاد مورد استعمال خواهند داشت در درجه اول مسکن‌ها هستند از قبیل آسپیرین و نظایر آن .

باید توجه داشت که استعمال آسپیرین و ترکیبات دیگری که حاوی این ماده شیمیائی می‌باشد در نزد مبتلایان به ناراحتی معده ممکن است ایجاد خونریزی کند بنابراین بهتر است در موقع استعمال و تجویز این نوع داروها نکته مذبور را مورد توجه قرار دهند . همچنین است درمورد قرص ویتامین ث که چون خاصیت اسیدی دارد احتمال چنین عارضه‌ای را در پیش خواهد داشت .

از داروهای دیگری که ممکن است مورد احتیاج واقع شود داروهای ملین است که در موقع بیوست به کار می‌رود . ساده‌ترین این نوع داروها روغن بادام است که بویژه برای کودکان بکار می‌رود و مقدار خوراک آن در حدود ۲۰ تا ۴۰ گرم بر حسب سن طفل می‌باشد .

لوازم و داروهای مورد نیاز که بایستی در جعبه کمکهای نخستین جای داده شود عبارتند از :

۱ - الکل سفید

۲ - محلول آمونیاک

- ۳- محلول دو درصد مرکوروکروم
- ۴- تنظورید تازه تهیه شده
- ۵- آب اکسیژنه دوازده حجم
- ۶- کیف یخ
- ۷- کیسه آب گرم
- ۸- نوارهای کوچک که برای پانسمان زخمهای کوچک و خراشها بکار میروند.
- ۹- لوكوپلاست یا نوار چسب که برای بستن و ثابت نگاهداشت پانسمان بکار میروند.
- ۱۰- پوار کوچک و بزرگ برای تنقیه
- ۱۱- پنبه
- ۱۲- گاز یا تنظیف سترون شده
- ۱۳- باند یا نوار به اندازه‌های مختلف
- ۱۴- پودر تالک
- ۱۵- پماد ایکتیول
- ۱۶- پماد پنی‌سیلین یا تتراسیکلین
- ۱۷- تنفس والریان
- ۱۸- کورامین
- ۱۹- گیلاس مدرج
- ۲۰- گیلاس چشم‌شوئی
- ۲۱- برس
- ۲۲- آئینه کوچک
- ۲۳- درجه تب
- ۲۴- پنس دندان موشی
- ۲۵- پنست یا انبرک
- ۲۶- سرنگ آماده برای تزریق به اندازه‌های دو و پنج و ده سانتی‌متر مکعبی
- ۲۷- آنتی‌فلوژیستین
- ۲۸- تخته شکسته‌بندی کوچک و بزرگ
- ۲۹- صابون و حوله و کبریت
- ۳۰- در مواردی که به مسافرت میروید بهتر است سرم ضد سم مار نیز با خودداشته باشد .

فصل هجدهم

آتش و آتش نشانی

آتش چیست؟

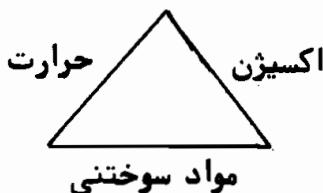
هر احتراقی که شامل گرما و روشنائی قابل احساس باشد آنرا آتش گویند.

احتراق چیست؟

احتراق را میتوان عمل اکسیداسیون و یا عمل پیشرفتگرما که ممکن است به هر نسبتی و یا هر درجه حرارتی محل را اشغال کند تعریف کرد. احتراق ممکن است خیلی آهسته صورت گیرد مثل زنگ زدن آهن که آنرا سوخت کند گویند یا احتراق هیدروژن با اکسیژن که در حدود ۳۰۰۰ درجه حرارت تولید میکند و همراه با انفجار خواهد بود که آنرا سوخت تندمی نامند.

عوامل بوجود آورنده آتش

برای بوجود آمدن آتش معمولاً "سه عامل شرکت دارند که هرگاه این سه عامل به مقیاس معینی در یکجا جمع شوند آتش بوجود می‌آید. این سه عامل عبارتند از اکسیژن، حرارت و مواد سوختنی که اجتماع این سه عامل را بصورت مثلثی که اصطلاحاً "مثلث آتش نامیده میشود نشان می‌دهند.

- ۱ - اکسیژن - در هر آتش سوزی اکسیژن یکی از عوامل اصلی جهت کامل شدن مثلث برای بوجود آمدن آتش می‌باشد که این اکسیژن یا بوسیلهٔ خود جسم (در بعضی از اجسام) و یا از اکسیژن موجود در هوا تأمین می‌گردد.
- ۲ - حرارت - یکی از صور مختلف انرژی در طبیعت است. از راههای مختلف مثل جذب نور، اصطکاک، فشار، جذب انرژی، فعل و انفعال شیمیائی، ترکیب خود بخود با اکسیژن می‌توان مولکولهای جسم را تحریک نمود و حرارت تولید نمود.
- ۳ - مواد سوختنی - موادی که در اثر حرارت قادر باشند بخاری قابل سوختن از خود

تولید نمایند مواد سوختنی نامیده می‌شوند که در طبقه‌بندی این مواد می‌توان آنها را نسبت به نوع و طریقه اطفاء به چند گروه تقسیم کرد .

۱- جامدات یعنی موادی که پس از سوختن از خود خاکستر بجا می‌گذارند مانند کاغذ، چوب، پارچه، حبوبات .

۲- مایعات قابل اشتعال - این مایعات اکثراً "از پالایش بدست می‌آید و همیشه از سطح می‌سوزند مانند نفت‌سیاه، نفت‌سفید، بنزین، گازوئیل، روغن‌های نباتی و حیوانی وغیره

۳- آتش‌سوزی وسائل الکتریکی مانند رادیو، تلویزیون، یخچال و کلیه وسایل برقی

۴- گازها مانند گاز بوتان، پروپان، استیلن و غیره .

۵- فلزات قابل اشتعال مانند سدیم، پتاسیم، منیزیم، فسفر و غیره .

۶- مواد منفجره مانند باروت، تیانتی و غیره .

مواد ذکر شده در بالا در طبیعت بسیار زیاد بوده و هر کدام آتش‌های مخصوص به خود داشته و نحوه اطفاء جداگانه‌ای دارند .

طرق اطفاء حریق

در هر آتش‌سوزی دور صورتیکه بتوانیم یکی از اضلاع مثلث آتش را برداریم حریق خاموش خواهد شد که این عمل یعنی خاموش کودن آتش به سه طریق امکان‌پذیر است .

۱- سرد کردن : یعنی پائین آوردن درجه حرارت جسم در حال اشتعال تا حد پائین تر از نقطه اشتعال جسم که این عمل عموماً "بوسیله" آب انجام می‌گیرد که بسیار مؤثر و فراوان و ارزان قیمت می‌باشد .

۲- خفه کردن : یعنی جلوگیری از رسیدن اکسیژن به ماده سوختنی برای ادامه سوخت که این عمل بوسیله گاز ازت، گاز کربنیک، ماسه، خاک، پتو، کف مکانیکی، کف شیمیائی و سایر موادی که مخصوص این امر ساخته شده انجام پذیر است .

۳- جداسازی : انتقال مواد قابل اشتعال از اطراف حریق و یا انتقال ماده در حال اشتعال به نقطه‌ای دور از مواد قابل اشتعال دیگر .

هر آتش‌سوزی را می‌توان به یکی از سه طریق فوق و یا اختلاط آنها با هم خاموش کرد اما برای هر یک از انواع آتش‌سوزیها باید طریقه مناسب آن ماده در حال اشتعال را انتخاب و بمرحله اجرا گذاشت با توجه به اینکه برای اطفاء حریق استاندارد مخصوصی وجود ندارد و عملیات اطفائی بستگی به نظر و ابتکار شخص در حال عمل دارد که بتواند از هرچیزی به نفع خود برای اینکار سود ببرد .

۱- خاموش کردن حریق جامدات

برای اطفاء حریق جامدات یعنی موادی که پس از سوختن از خود خاکستر بجامیگذارند ،

بهترین طریقه اطفاء (سود کردن) یعنی گرفتن درجه حرارت از جسم در حال سوختن و بهترین خاموش کننده که می‌تواند بسرعت این منظور را برآورد آب است . البته باید توجه داشت درجایی که اسناد و مدارک گرانبها موجود است برای جلوگیری از صدمه دیدن اسناد بوسیله آب می‌توان از گاز کربنیک ، ماسه و سایر مواد خفه کننده استفاده نمود .

۲- طریقه اطفاء مایعات

برای مبارزه با آتش سوزی مایعات بهترین طریقه خفه کردن آن می‌باشد که این عمل را می‌توان با گاز کربنیک ، کف شیمیائی سنگین ، کف مکانیکی و این نوع مواد انجام داد از آب برای اطفاء حریق اغلب مایعات نمی‌توان استفاده کرد زیرا مایعات خود دودستهند :

- الف - مایعات چرب یعنی آن دسته از مایعات که با آب مخلوط نمی‌شوند مانند نفت ، بنزین ، گازوئیل ، روغن حیوانی ، روغن‌های نباتی و غیره .
- ب - مایعات غیر چرب یعنی مایعاتی که می‌توانند با آب مخلوط شوند مثل الکل وغیره .
چرا از آب برای اطفاء حریق مایعات استفاده نمی‌شود ؟

چون وزن مخصوص اکثر مایعات سبکتر از وزن مخصوص آب است و درنتیجه در صورت استفاده از آب بعلت سنگین بودن وزن مخصوص آن نسبت به وزن مخصوص مایع در حال اشتعال آب به زیر رفته و مایع در بالای آن قرار می‌گیرد و از آنجا که مایع از سطح می‌سوزد پس آب نمی‌تواند برای اطفاء کارساز باشد و در صورت سریز شدن مایع در حال اشتعال از ظرف محتوی مایع بعلت سیال بودن قادر است سطح زیادی را به آتش بکشد البته با وسائل و سرمه های مخصوص و بوسیله افراد ورزیده امکان خاموش کردن مایع بوسیله آب وجود دارد .

مایعات را از طریق دیگر یعنی جدا سازی هم می‌توان اطفاء نمود یعنی انتقال مایع از مخزن در حال اشتعال از لوله مخصوصی که در زیر مخزن به مخزن دیگر متصل می‌باشد .

۳- آتش سوزی و سازل الکتریکی

عبور جریان برق از سیم و داخل دستگاه به علل مختلف قادر است تولید حرارت نموده و باعث آتش سوزی گردد . یک وسیله الکتریکی در حال اشتعال وقتی جریان از آن عبور نکند می‌توان آنرا جزء گروه جامدات به حساب آورد . ولی برای جلوگیری از خسارت آب به دستگاه های آن برای خاموش کردن آن همیشه از طریقه خفه کردن استفاده مینماییم ولی قبل از شروع عمل برای جلوگیری از برق گرفتگی آن را از برق جدا کرده و بعد عمل اطفائی را انجام میدهیم .

۴- آتش سوزی گازها

گازهای مختلف دارای وزن ملکولی متفاوت از یکدیگر می‌باشند و در صدهای مختلف آن

قادر به ایجاد انفجار و آتش‌سوزی می‌باشد بطور مثال گازی که در داخل سیلندر بصورت مایع قرار گرفته و در منازل از آن استفاده می‌شود بین یک الی ده درصد آن در یک فضا قادر به ایجاد آتش‌سوزی و انفجار می‌باشد . برای اطفاء آتش‌سوزی گاز تنها طریقه جداسازی یعنی بستن شیر خروج گاز می‌باشد .

مواد منفجره

اصولاً " به موادی گفته می‌شود که سریعاً " تجزیه شده و منفجر می‌شوند و انفجار آنها همراه با صدا و موج انفجار بوده و در صورتیکه در جاهای محدود این عمل صورت گیرد خوابی زیاد ببار می‌آورد . در این موارد در صورت آتش‌سوزی بعد از انفجار چیزی که می‌سوزد مواد موجود در محل بوده که برای اطفاء آن می‌توان از هریک از طرق ذکر شده استفاده نمود امادر صورتی که در محلی این مواد وجود داشته باشد و آن محل دچار آتش‌سوزی شود بلافاصله باید مسئولین را در جریان قرار داد .

موقعیت برای مبارزه با حریق

در آتش‌سوزیها دقایق اولیه، بروز حریق از نظر اطفائی اهمیت بسزائی دارد زیرا در دقایق اول با یک اقدام سریع جهت اطفاء نه تنها می‌توان از توسعه آتش‌سوزی جلوگیری بعمل آورد بلکه با خفه کردن آتش در نقطه خسارات ناشی از آتش‌سوزی را به حداقل رسانید . همیشه باید قبل از مبارزه با حریق بموارد زیر توجه داشت تا بتوان هرچه بیشتر موفق بود . برای موفقیت کامل در مبارزه با حریق و جلوگیری از خطرات احتمالی دستورالعمل‌های زیر را بکار ببرید :

- ۱ - درجا و مکانی قرار بگیرید که می‌توانید از چند جهت به آتش‌سوزی حمله و در صورت لزوم موقعیت مبارزه را تغییر دهید و اگرایجاب کرد دور شوید .
- ۲ - بحالی قرار بگیرید که پشت به باد باشید و چنانچه داخل ساختمان هستید نزدیک در یا پنجره قرار بگیرید .
- ۳ - در صورت وجود دود و حرارت زیاد بحالت نیم خیز و یا نشسته و یا بطور سینه خیز با حریق مبارزه کنید تا حرارت و دود کمتر شما را تهدید نماید .
- ۴ - همیشه مواظب خطر انفجار و سقوط اجسام و فروریختن سقف باشید و در صورت احساس خطر در پناه حفاظ بمبازه با حریق ادامه دهید .
- ۵ - مراقبت دقیق بعمل آورید که حریق کاملاً " خاموش شده و هیچ‌گونه احتمالی برای احتراق مجدد باقی نمانده باشد .

خاموش‌کننده‌های دستی

در خاموش‌کننده‌های دستی آتش‌نشانی از موادی مانند آب ، کف شیمیائی ، کف مکانیکی ،

گازهای وقیق‌کننده مایعات تبخیر شونده و پودرهای شیمیائی استفاده می‌شود – این مواد با فشاری که حاصل یک واکنش شیمیائی (کف شیمیائی) و یا فشاری که از انبساط یک گاز حاصل می‌شود (مانند گاز CO_2 یا N_2) و یا هوا فشرده در دستگاه بخارج هدایت می‌شود و در لحظات اولیه حریق با کمک آن می‌توان بمبارزه با آتش سوزی پرداخت . با اینکه خاموش کننده‌های دستی آتش نشانی را کارخانه‌های زیادی در سوتاسرو جهان می‌سازند و هرسازنده‌بنا به سلیقه خود آنرا طرح و تولید می‌کند ، لذا عناصر خاموش کننده موجود همه تقریباً "یکسانند و می‌توان آنها را به چند دسته تقسیم کرد .

۱- خاموش‌کننده‌هایی که دارای آب هستند

الف - سودا سید (که اخیراً "مورد استفاده قرار نمی‌گیرد")

ب - آب و گاز

ج - آب و هوا

نحوه بکار بردن دستگاههای محتوی آب

این خاموش‌کننده‌ها برای آتش سوزی‌های مایعات و الکتریسیته مفید نمی‌باشند و بلکه زیان‌آور است و برای آتش سوزی‌های اجسام خشک قابل استفاده می‌باشند سعی کنید پس از اینکه دستگاهها را بکار اند اختیید ستون آب را بقسمت ریشهٔ حریق هدف‌گیری نمائید و آنرا در طول آتش بطور افقی حرکت دهید تا آتش را کاملاً "کنترل نمائید .

۲- خاموش‌کننده‌های مولد کف

الف - مولد کف شیمیائی

ب - مولد کف مکانیکی

نحوه بکار بردن دستگاههای مولد کف

این دستگاه‌ها معمولاً "برای آتش سوزی‌های مایعات ساخته شده و در عین حال در آتش‌های خشک نیز مصرف می‌شوند و هنگام عمل باید ستون کف را بجدار داخلی ظرف مشتعل هدف‌گیری نمود تا کف بحالت شناور سطح تمام مایع را بپوشاند .

۳- خاموش‌کننده‌های مایعات تبخیر شونده

الف - تتراکلرید

ب - متیل برومید

ج - کلروبرمو فلور متان (BCF)

۴- خاموش‌کننده‌های گاز کربنیک

۵- خاموش کنندهای پودر شیمیایی

الف - پودر و گاز

ب - پودر و هوا

نحوه بکار بردن دستگاههای بودرشیمیایی و گازکربنیک

خاموش کنندهای محتوی پودر و گاز ، گازکربنیک ، کربن ، تتراکلرید برای آتش - سوزیهای ناشی از مایعات والکتریسیته بسیار مفید میباشند .

برای مبارزه با حریق پشت به باد قرار بگیرید و انتهای ستون پودر و یا گازکربنیک را به انتهای تحتانی ولب حریق بگیرید و با سرعت مانند جارو کردن شعله حریق را برانیستا حریق اطفاء گردد .

آتش سوزی در زمان جنگ

مبارزه با آتش سوزی که در اثر حملات هوایی و چه با بمبهای عادی و با وسعت زیاد بوجود می آید مابنند آتش سوزیهای زمان عادی عمل نمائید به اضافه به پیش‌بینی‌های زیر توجه کنید .

۱ - برداشتن تمام اشیاء قابل اشتعال مثل کاغذ ، روزنامه ، حصیر ، پرده ، رومیزی و غیره از همه اطاق‌ها بخصوص از زیرزمین و زیرشیروانی خانه .

۲ - از نظر مقاومت در برابر حرارت تمام کف اطاق‌ها مخصوصاً "زیرزمین و زیرشیروانی را از خاک نرم و شن و یا خاکستر و یا براده، آهن به قطر ۱۵ - ۱۰ سانتیمتر بپوشانید .

۳ - قسمت‌هایی از منزل که با چوب ساخته شده برای جلوگیری از آتش سوزی در زمان جنگ بایستی با یک ورقه نازک مواد نسوز با رنگ نسوز و یا محلول آهک پوشانیده شوند .

۴ - اشیاء قابل اشتعال را از جلوی پنجره دور کرده و شیشه‌ها را رنگ سفید بزنید تا از عبور تشعشع حرارتی جلوگیری شود گرچه در یک حمله اتمی موج انفجار باعث خردشدن شیشه‌ها می‌شود ولی خوب است بدانید که خطر آتش سوزی در تشعشع حرارتی است که قبل از موج انفجار میرسد .

۵ - در زمان جنگ از نگهداری مایعات قابل اشتعال در منزل خودداری کرده و اگر از این مایعات استفاده می‌کنید آنها را در مخازن فلزی و خارج از منزل نگاهداری کنید .

کمکهای نخستین در جنگهای شیمیائی و میکروبی^۱

بدوا " بایستی یادآوری کنیم که بنا بموافقت نامهای بینالمللی بعلت خطرات بسیار زیاد و وحشتناکی که جنگهای شیمیائی ، میکروبی و هستهای برای بشریت دارد تا زمان حاضر بکار بردن عوامل شیمیائی ، میکروبی و هستهای در جنگها منوع است معهدها در بسیاری موارد بعضی از این عوامل تا حال در بعضی جنگها، امپریالیستهای شرق و غرب بکار برده‌اند . لذا آگاهی مختصری از این عوامل و اطلاع از کمکهای نخستین آن ضرورت دارد .

۱ - جنگهای شیمیائی

در اینمورد در فصل ششم " خفگی‌ها " تحت عنوان گازهای مسموم کننده در زمان جنگ بطور خلاصه مورد بحث قرار گرفت که در اینجا تجدید مطلب نمی‌کنیم .

۲ - جنگهای میکروبی

الف - عوامل میکروبی

عوامل میکروبی موجودات ریز و زنده‌ای هستند که باعث بیماری در انسان ، حیوان و نباتات میشوند و یا موجب فساد و خرابی در بعضی از مواد مورد استفاده انسان میگردند .

ب - هدف از عملیات میکروبی

هدف از کاربرد میکروب اینست که با آلوده کردن آب و غذا قدرت فعالیت را از جامعه بگیرند و با بیمار نمودن افراد رزمnde قدرت آنان را از میان ببرند که در این صورت از یک طرف گروهی از افراد بیمار میشوند و گروهی دیگر هم بجای فعالیت سازنده و یا مقاومت کننده ناگزیر باشند به پرستاری بیماران بپردازنند و مشخص است که این عملی است ضد بشری که استکبار جهانی شرق و غرب از این طریق بحفظ سلطه خود میپردازند و میباشد در سراسر جهان بشدت محکوم گردد .

ج - خطرات عمومی جنگافزارهای میکروبی

کنترل این عوامل بعد از پخش آن بسیار مشکل بلکه غیر ممکن است و از طرفی گسترش آنها توسط انسان یا حیوانات مبتلا که حاملین میکروب هستند بسیار زیاد است .

د - جنگافزارهای میکروبی دارای چه مشخصاتی هستند ؟

اولاً" کاربرد عوامل میکروبی ساده و آسانست .

۱ - این قسمت به وسیله دکتر سید کمال الدین نبی پور تدوین شده است .

ثانياً " مقدار کمی از این عوامل باعث سرایت بیماری به تعداد کثیری از مردم میشود . ثالثاً " بعلت رشد و نمو و تکثیر این عوامل منطقه وسیعی بسرعت آلوده میشود بطوریکه بیماریها اول موضعی و بعد منطقماً شده و سپس ممکن است کشور و یا قاره‌ای را مبتلا نماید و بعد بصورت جهانگیر درآید .

رابعاً " برخلاف عوامل شیمیائی که اثر فوری داشتند عوامل میکروبی اثرات فوری نداشته و مدت زمانی طول میکشد تا بیماری ظاهر شود ولی پس از پیدایش بشدت و سرعت انتشار می‌یابد .

دوره نهفتگی بیماری که از بد و ورود میکروب به بدن تا پیدایش علائم می‌باشد نسبت میکروبی که بکار رفته از یکی دو روز تا چند روز متفاوت است .

خامساً " شرایط محیط اثرات بسیاری بر روی این عوامل دارد . بسیاری از عوامل میکروبی در مقابل آفتاب از میان میروند بر عکس آب و مواد غذائی و حیوانات و اسسهای در رشد و انتشار آنها بسیار مؤثرند . بهمین دلیل بیشتر این عوامل از طرف دشمن در شب بکار میروند .

سادساً " وسائلی که عوامل میکروبی را به محیط مورد نظر انتقال میدهند عبارتند از ظرفهای محیط کشت که در رودخانه انداخته میشوند ، پرتاپ موشکهای حاوی محیط کشت میکروب بمیان منطقه مورد نظر ، فرستادن حیوانات آلوده به میکروب ، رها ساختن عنکبوت‌های آلوده بمیکروبها توسط هواپیما یا هلیکوپتر " این طریقه در ویتنام مورد استفاده متجاوزین قرار گرفته است " ، بالاخره این عوامل توسط آب ، غذا ، لباس ، رختخواب ، فضولات انسان یا حیوان و خود حشرات بدیگران انتقال می‌یابند .

سابعاً " این عوامل با حواس پنجگانه ما قابل تشخیص نیست و برای شناخت آنها میبایست از وسائل آزمایشگاهی مثل محیط‌های کشت و میکروسکپ و غیره استفاده نمود ،

اقدامات حفاظتی و کمک‌های اولیه در جنگهای میکروبی
الف - اقدامات حفاظتی قبل از حمله میکروبی

اولاً " - برای اینکار مهمترین فاکتور حفظ سلامت و تندرستی بدن افراد با تغذیه کافی و استراحت بموقع است .

ثانیاً " - مصون سازی کلیه افراد با واکسیناسیون

ثالثاً " - آموزش طریقه استفاده از ماسک و آموزش فوریت‌های پزشکی " کمک‌های نخستین " .

ب - اقدامات حفاظتی پس از حمله میکروبی

اولاً " - بایستی بمجرد پیدا شدن اولین بیماری واگیردار در موقعي که شک آلودگی میکروبی وجود دارد مراتب به مقامات بهداری کشوری و لشکری اعلام و به همه مناطق مجاور اعلام خطر گردد .

ثانیاً " - با نمونه برداری، نوع میکروب کاملاً مشخص شود .

"ثالثا" - همه افراد در مناطق آلوده بایستی از ماسک استفاده کنند و تنها آب تصفیه شده یا جوشیده مصرف نمایند . مصرف میوه و سبزی خام و غذاهای سر باز مطلقاً "منوع اعلام شود و تنها از غذاهای سربسته مثل کنسروها استفاده شود .

"رابعا" - شستن دست‌ها و صورت با آب و صابون قبل از صرف غذا و پس از توالت واجب و ضروری است .

"خامسا" - همه بایستی بدستورات اداره بهداری و بهداشت و پزشکان و مسئولین فوریت‌های پزشکی با دقت توجه داشته باشند .

توجه :

در شرایط جنگ‌های میکروبی همه افراد بخصوص افراد رزمnde بایستی باین نکات دقیقاً "عمل کنند .

از غذا یا نوشیدنی غیرمجاز و غیرنظمی استفاده نکنید .

از دست زدن و بدھان بردن هرچیزی که یقین به سلامت آن ندارید خودداری کنید .

از قبول هرگونه هدیه اعم از حضوری یا پستی خودداری نمائید .

به حیوانات مطلقاً " دست نزنید .

از شستشو در استخرها ، حوضها و حوضچه‌ها و آب روان خودداری نمائید .

برای واکسیناسیون فوری مراجعت نموده و دستورات پزشکی را دقیقاً " انجام دهید .

سعی کنید علامت آلودگی بیولوژیکی را بیاموزید و اولین علائم بیماری را پیدا کنید .

منابع و مأخذ

کتابها و نشریات

۱ - کتاب " چگونه با خطرات کوهستان مبارزه کنیم " گردآوری و ترجمه از محمد ابراهیم محجوب تابستان ۵۸ .

۲ - کتاب " کمکهای نخستین " تألیف منیژه امیری خرداد ماه ۵۹ .

۳ - کتاب " کمکهای اولیه " تألیف دکتر علی اکبر جلالی - دکتر محمدعلی فیاض بخش

۴ - کتاب " بیماریهای عفونی " تألیف دکتر هوشنگ باستی

۵ - کتابهای درسی وزارت آموزش و پرورش

۶ - نشریات سازمان جوانان هلال احمر جمهوری اسلامی ایران بویژه کتاب کمکهای نخستین مصور تنظیمی بوسیله آقای حسین حسینی فیروز آبادی امدادگر سابق این سازمان

۷ - نشریات سازمان دفاع غیرنظمی کشور

۸ - نشریات آموزشگاه عالی پرستاری " وفا جاسی " و " شفا " وابسته به وزارت بهداری

